

Γκράφιτι, Αθηνάς και Ευριπίδου γωνία

Η καρικατούρα ενός άνδρα που φοράει στολή κοτόπουλου γίνεται ένα με τον τοίχο στα μανάβικα της Βαρβακείου, ξυπνώντας την περιέργεια των οπωροπωλών. Ο φοιτητής Αρχιτεκτονικής Μανώλης Ηλιόπουλος, ο «artm» για την κοινωνία των graffiti artists, εμπνέεται από την ατμόσφαιρα της Αγοράς για να σχολιάσει τα κυκλώματα ανθρώπινου εμπορίου που δρουν ανεξέλεγκτα στην περιοχή. «Αναπαριστώ ένα από τα παράσιτα που κατακλύζουν τα γύρω στενά της Βαρβακείου τη νύχτα», λέει ο καλλιτέχνης, στρέφοντας το βλέμμα στη φιγούρα με τα κομμένα χέρια. «Είναι ο άνθρωπος που πουλάει το ίδιο του το σώμα», εξηγεί και καταλήγει: «Δεν θέλω να σταθώ μόνο σε αυτό το φαινόμενο, αλλά πρέπει να μιλήσουμε και για την αναβάθμιση της περιοχής, έτσι δεν είναι;».

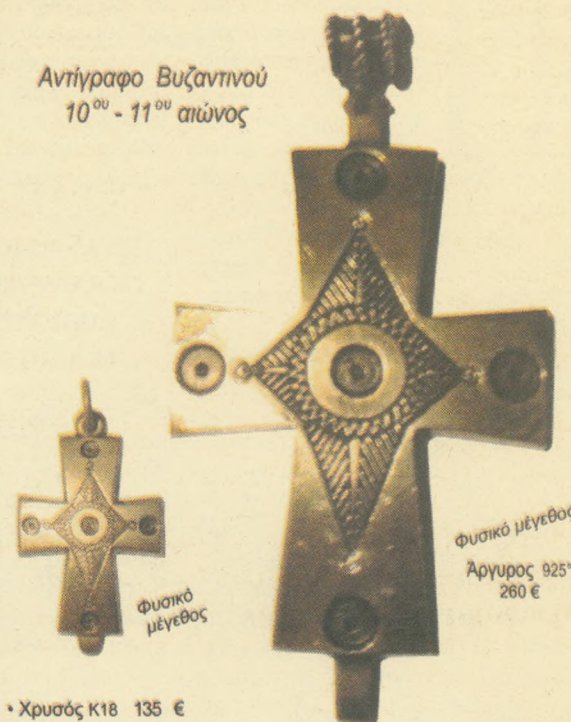
Συνεχής λειτουργία επί 121 χρόνια

1875. Ο δήμαρχος Αθηναίων Παναγής Κυριακός κάνει τις πρώτες σκέψεις για ανέγερση μιας νέας αγοράς, που μέχρι τότε λειτουργούσε μέσα και γύρω από τη Ρωμαϊκή Αγορά. Οπως σημειώνει στην έρευνά του ο κ. Ελευθέριος Σκιαδάς, σημερινός αντιδήμαρχος και έφορος του Ιστορικού Αρχείου του δήμου, το έργο ολοκληρώθηκε ύστερα από δέκα χρόνια και οι διαδικασίες επισημοποιήθηκαν εξαιτίας της καταστροφικής πυρκαγιάς της παλιάς αγοράς. Τα σχέδια ανατέθηκαν στον αρχιτέκτονα Ιωάννη Κουμέλη, καθηγητή του Μετσόβιου Πολυτεχνείου. Δαπανήθηκαν συνολικά 460.000 δραχμές, ενώ οι εργασίες διακόπηκαν αρκετές φορές, καθώς ο τότε δήμαρχος, Δημήτριος Σούτσος, συγκρούστηκε με τη Νομαρχία και καταδικάστηκε σε 5μηνη φυλάκιση. Η μεταφορά των καταστημάτων στο νέο κτίσμα πραγματοποιήθηκε νωρίτερα αλλά η λειτουργία της Νέας Αγοράς - όπως ονομάστηκε - έγινε επίσημα το 1886, οπότε τοποθετήθηκε το γυάλινο στέγαστρο. Η ονομασία «Βαρβάκειος» υιοθετήθηκε από το λαό λόγω της γειτνιάσής της με την περιοχή του Βαρβάκειου Γυμνασίου και της εξαπλώσης εμπορικών χρήσεων στους γύρω δρόμους. Κατά τη διάρκεια του επόμενου αιώνα διατυπώθηκαν προβληματισμοί για τη μεταφορά της Αγοράς, ακόμα και την κατεδάφιση του νεοκλασικού, με σημαντικότερο την, επί δικτατορίας, ανέγερση ενός πολυώροφου ξενοδοχείου στη θέση του. Εκτοτε έχουν γίνει εκτεταμένες επισκευές στη Δημοτική Αγορά στα μέσα της δεκαετίας του '80, ενώ το 1999 ξεκίνησε εκ νέου έργο αποκατάστασης, διαδικασία που διήρκεσε δύο χρόνια.

Γλυφός ο φύλαξ καί της οικουμένης

Αντίγραφο Βυζαντινού
10^{ου} - 11^{ου} αιώνας

Φυσικό μέγεθος
Άργυρος 925^ο
280 €

- Χρυσός Κ18 135 €
- Χρυσός Κ9 80 €
- Άργυρος 925^ο 12 €
- Αργυρεπίχρυσος 925^ο-Κ24 16 €
- Επίχρυσος 7.5 €

ΜΙΧΑΛΑΣ
ΧΡΥΣΟΚΟΜΟΣ ΟΙΚΟΣ

Ηρακλείου 1, Κολωνάκι, 106 73 Αθήνα
Τηλ.: 210 3614238 - 210 3602750

όαση στο κέντρο της πόλης

Κλειστή για το κοινό έκταση
11 στρεμμάτων πρασίνου (με 15 νεοκλασικά) στο κέντρο
της Αθήνας, δίπλα στο Ναυτικό Νοσοκομείο

Στο βάθος κήπος... μυστικός

01

Της ΜΑΡΙΝΑΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Πώς θα αισθανόταν ένας κάτοικος του κέντρου της Αθήνας αν ήξερε πως δίπλα στο σπίτι του υπάρχει ένας κήπος 11 στρεμμάτων με παλιά νεοκλασικά κτίρια, δέντρα και πράσινο; Ενας μυστικός κήπος, κλειστός για το κοινό και απροσπέλαστος ακόμα και στα βλέμματα, καθώς ένας ψηλός τοίχος εμποδίζει τη θέα των περαστικών;

Σε ένα από τα πιο κεντρικά σημεία της Αθήνας, δίπλα στο Ναυτικό Νοσοκομείο και στη συνέχεια του Πάρκου Ελευθερίας ο κήπος και τα κτίρια του πρώην 4οι Στρατιωτικού Νοσοκομείου είναι τελείως απομονωμένα και αποκλεισμένα από τη γύρω περιοχή. Ο χώρος ανήκει σήμερα στην Εκκλησία της Ελλάδος που σχεδιάζει να προχωρήσει στην εκμετάλλευσή του. Έχει μάλιστα αναθέσει ήδη σε αρχιτεκτονικό γραφείο τη μελέτη για τις δυνατότητες αξιοποίησής του, γκρεμίζοντας αν χρειαστεί κάποια από τα κτίρια. Πριν από ένα μήνα κάτοικοι της περιοχής μάζεψαν υπογραφές ζητώντας να κηρυχθούν τα κτίρια διατηρητέα και να αποκατασταθούν. Οι κάτοικοι υποστηρίζουν ότι «στο Πάρκο Ελευθερίας και στο στρατόπεδο στο Πάρκο Γουδή τα αντίστοιχα στρατιωτικά κτίρια ιστορικής σημασίας έχουν ανακαινιστεί και χρησιμοποιούνται πλέον ως μουσεία και χώροι εκθέσεων, ενώ τα 15 λιθόκτι-

στα κτίρια του πρώην στρατιωτικού νοσοκομείου καταρρέουν από τη φθορά του χρόνου και την εγκατάλειψη του σημερινού ιδιοκτήτη τους».

Στην ιδιοκτησία της Εκκλησίας ο χώρος περιήλθε το 1971, κατόπιν ανταλλαγής της έκτασης με το υπουργείο Αμυνας. Κατά καιρούς έχουν γίνει σχεδιασμοί για την εκμετάλλευσή του.

Τα 15 ιστορικά κτίρια σώζονται κάθε φορά κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή

Αρκετά χρόνια πριν η Εκκλησία αποφάσισε να ανεγείρει στο χώρο το Συνοδικό Μέγαρο και κατέθεσε φάκελο στην Πολεοδομία με αίτημα την κατεδάφιση 14 κτιρίων. Τελικά το σχέδιο ματαιώθηκε, αν και το ΥΠΕΧΩΔΕ είχε δώσει άδεια κατεδάφισης. Το 2002, η Ιερά Σύνοδος αποφάσισε να προχωρήσει στην ανέγερση ξενοδοχείου, σχέδιο που ματαιώθηκε και μετά την παρέμβαση του συλλόγου «Λυκαβηττός» και άλλων φορέων, όπως η Ελληνική Εταιρεία για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς.

Τα 15 ιστορικά κτίρια σώζονται κάθε φορά κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή. Το χαρακτηρισμό του ιστορικού κτιριακού συνόλου ως διατηρητέου έχουν εισηγηθεί στο παρελθόν η Εφορεία Νεωτέρων Μνημείων του υπουργείου Πολιτισμού και ο Δήμος

Αθηναίων. Παρ' όλα αυτά η τελευταία γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων, το 2003, που δεν υπογράφηκε από τον τότε υπουργό, ήταν να διατηρηθούν τριάντα κτίρια και να γκρεμιστούν τα υπόλοιπα. Το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο του Οργανισμού Αθήνας για τις χρήσεις γης προβλέπει για τη συγκεκριμένη ιδιοκτησία την «απόδοση τμήματος του περιβάλλοντος χώρου σε χώρο κοινόχρηστου πρασίνου» και για τα κτίρια προτείνει «τη διατήρησή τους με χρήση πολιτιστική-εκπαιδευτική».

Ο αντιδήμαρχος Πολεοδομίας και Σχεδίου Πόλεως, κ. Χρήστος Τεντόμας, σημειώνει: «Η γνώμη του Δήμου της Αθήνας είναι σύμφωνη με το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο. Όσο για τα κτίρια, θεωρούμε ότι είναι ένα αξιόλογο σύνολο που πρέπει να αξιοποιηθεί για κοινωφελείς σκοπούς». Παρ' όλα αυτά, ο κίνδυνος παραμένει όσο τα κτίρια μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο δεν

ΠΑΜΕ PORTAL

Πιστεύετε ότι οι πολίτες πρέπει να έχουν πρόσβαση σε κήπους της Αθήνας που ανήκουν σε φορείς όπως η Εκκλησία;
www.e-tipos.com/interactivity

02

01. Κτίρια του κήπου μεταξύ του ΝΜΤΣ και του Ναυτικού Νοσοκομείου. Τα αντίστοιχης ιστορικής σημασίας κτίρια του Πάρκου Ελευθερίας – που διακρίνεται στο βάθος – ανακαινίστηκαν και λειτουργούν ως χώροι Πολιτισμού.
02. Το οίκημα Λυράκη. Εκεί στεγαζόταν από το 1882 ως το 1897 η Σχολή Υπαξιωματικών.

όαση στο κέντρο της πόλης

03

04

03, 04. Η κύρια και η πλαϊνή όψη κτιρίου που στο παρελθόν στεγάζε τη Διεύθυνση Στρατιωτικού Νοσοκομείου.
05. Ένα από τα ερειπωμένα κτίρια του κήπου, που σήμερα ανήκει στην Εκκλησία.

05

κηρύσσονται διατηρητέα.

«Η ιστορία αυτή κρατάει χρόνια», λέει η αρχιτέκτων Ελισάβετ Ηλιοπούλου που έχει ενημερώσει μαζί με το σύλλογο «Λυκαβηττός» τα υπουργεία ΠΕΧΩΔΕ και Πολιτισμού με αναλυτικούς φακέλους για το θέμα. «Η καταστροφή του χώρου αυτού θα έχει ως αποτέλεσμα τη διατάραξη της αρμονικής σχέσης κτιριακού πλούτου και περιβάλλοντος», σημειώνει η κ. Ηλιοπούλου, «και θα είναι τεράστιο λάθος όχι μόνο για την περιοχή, η οποία είναι ήδη επιβαρυνόμενη με ογκώδη κτίρια, αλλά και για όλη την Αθήνα».

Η επιτροπή των κατοίκων, στο κείμενο που υπέβαλε στο Επιμελητήριο Περιβάλλοντος και Βιώσιμης Ανάπτυξης (οργάνωση του επίτιμου αντιπροέδρου του ΣτΕ, κ. Μιχάλη Δεκληρή), αναρωτιέται: «Πόσα χρόνια

πρέπει να περάσουν ακόμα για να υλοποιηθούν οι υπεύθυνοι ταυτόνομα, δηλαδή το χαρακτηρισμό και τη συντήρηση των κτιρίων και του χώρου;». Το ίδιο λέει και η κ. Γιούλη Χατζιώτη, αρχιτέκτων, που μένει στη οδό Δημοχάρους, δίπλα από τον κήπο: «Πριν από μερικά χρόνια μπορούσαμε να κάνουμε τον περίπατό μας τις Κυριακές.

Ο χώρος είναι υπέροχος, αλλά δυστυχώς τα κτίρια έχουν αφαιρεθεί στην τύχη τους και ερειπώνονται. Μαζέψαμε υπογραφές γιατί δεν υπήρχε άλλος τρόπος να δείξουμε πόσο σημαντικό είναι να σωθούν τα ιστορικά αυτά κτίρια. Πιστεύω ότι οι κάτοικοι της Αθήνας πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να επισκέπτονται τον κήπο».

mpetropoulou@e-tipos.com

Η απάντηση της Εκκλησίας

Ο αρχιμανδρίτης Αντώνιος Αβραμιώτης, αναπληρωτής γενικός διευθυντής στην Εκκλησιαστική Κεντρική Υπηρεσία Οικονομικών (ΕΚΥΟ), λέει: «Δεν αντιλαμβάνομαι γιατί οι κάτοικοι ζητούν να ανοίξει ο χώρος και απαιτούν να μην προχωρήσουμε στην εκμετάλλευσή του. Το δικαίωμα της ιδιοκτησίας είναι συνταγματικώς κατοχυρωμένο και κακώς οι κάτοικοι το παραγνωρίζουν αυτό. Αλλωστε, στο παρελθόν που σχεδιάζαμε την ανέγερση ξενοδοχείου και πάλι αντέδρασαν οι περίοικοι, ενώ η Εκκλησία είχε προβλέψει να φυτευθούν δέντρα και το πράσινο έτσι θα ήταν πολύ περισσότερο από ό,τι τώρα. Εχουμε ζητήσει από μελετητικό γραφείο να διερευνήσει τις δυνατότητές μας να εκμεταλλευτούμε το χώρο. Δεν υπάρχουν προθέσεις για γκρέμισμα. Ίσως γκρεμιστούν μόνο κάποια μπροστινά κτίρια που ούτως ή άλλως βρίσκονται στο δρόμο. Η Εκκλησία δεν απαιτήσε από τους περιόικους να μη χτίσουν τα σπίτια τους. Όταν χτίστηκε ολόκληρο κτίριο μέσα στην Αρχαιολογική Υπηρεσία, γιατί δεν αντέδρασε κανείς; Δεν θεωρώ σωστό κάθε γείτονα να ζητά να μη χτιστεί ο χώρος από τη στιγμή που ανήκει στην Εκκλησία της Ελλάδος».

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ
ΒΑΣΕΝΧΟΒΕΝ

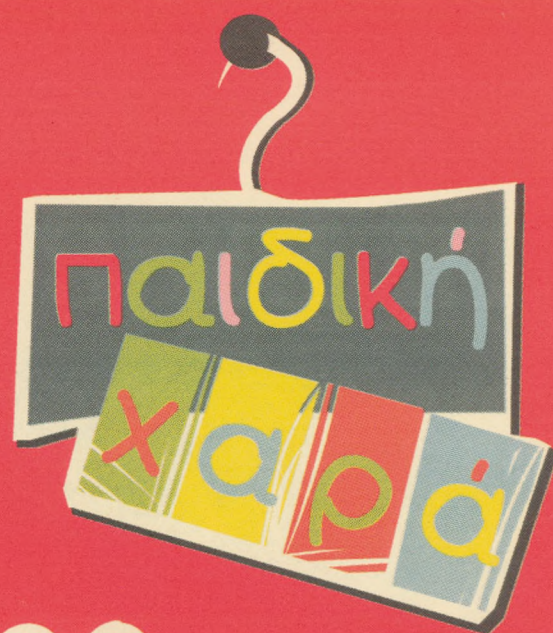
Η ΑΘΗΝΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ

Είναι πραγματικά απορίας άξιο γιατί δεν έχει κηρυχθεί ακόμη ως διατηρητέος ο χώρος του παλιού στρατιωτικού νοσοκομείου στην οδό Δεινοκράτους, όπου η Εκκλησία της Ελλάδος σκοπεύει να προβεί σε καταδαφίσεις και να ζητήσει νέα χρήση της έκτασης. Τόσο τα λίθινης κατασκευής νοσοκομειακά κτίρια των αρχών του 20ού αιώνα όσο και ο ελεύθερος χώρος πρέπει να προστατευθούν για λόγους ιστορικής μνήμης και δημιουργίας πρασίνου. Οποιαδήποτε εντατικότερη χρήση στη θέση αυτή, σε μια κορεσμένη περιοχή νοσοκομείων (Ναυτικό και Στρατιωτικό Νοσοκομείο και άλλα επί της Λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας), πρεσβειών (ΗΠΑ) και καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων (Μέγαρο Μουσικής), θα προσθέσει μεγάλο κυκλοφοριακό φόρτο. Το κέντρο χρειάζεται περισσότερους ελεύθερους χώρους. Αντίθετα, είχε ακουσθεί η πρόθεση ανέγερσης μεγάλου ξενοδοχείου.

Πιστεύω ότι τα παλιά κτίρια, που πρέπει να προστατευθούν, μπορούν θαυμάσια να υποδεχθούν πολιτιστικές λειτουργίες μικρής κλίμακας και να ενισχύσουν θετικά τη φυσιογνωμία της πόλης. Ο χώρος θα είναι έτσι ένας ακόμη κρίκος σε μια αλυσίδα ζωνών ανάπαυσης, ηρεμίας, πρασίνου και ήπιας αναψυχής. Πρόκειται για θέμα για το οποίο οφείλουν να συγκινηθούν όλοι οι κρατικοί φορείς, ΥΠΕΧΩΔΕ, Νομαρχία και Δήμος Αθηναίων. Ο αγώνας των περιόικων, στους οποίους ανήκω και εγώ, και όσων ονειρεύονται μια πιο βιώσιμη πόλη, αγώνας για ποιοτικό αστικό περιβάλλον και ανάδειξη της ιστορίας της πόλης, πρέπει να επιβραβευθεί.

Ο Λουδοβίκος Βασενχόβεν είναι ομότιμος καθηγητής Πολεοδομίας και Χωροταξίας στο ΕΜΠ.

Η πιο ολοκληρωμένη παιδική δισκοθήκη

30 cd

με όλα τα αγαπημένα
παιδικά τραγουδάκια
και παραμυθάκια.

Ο μπάμπας Μαθιός
Ντιρλαντά
Σκα σου σου...

...και άλλα!

Lambada
Α-μπε-μπα-μπα-μπα
Δεν περνάς κυρά-Μαρία...

...και άλλα!

Ένας κόκορας ολάσπρος
Δεν περνάς κυρά-Μαρία
Τρόμπτα τραμπάιζομαι...

...και άλλα!

Αχ κουνελάκι
Ο μπάμπας Μπρίλιος
Φεγγαράκι μου λαμπρό...

...και άλλα!

Πι πι πι σαν τα παπάκια
Λύκε λύκε είσαι εδώ
Κάτω στο γιολό...

...και άλλα!

Χαρωπά τα δυο μου χέρια τα χτυτώ
Η μικρή Ελένη
Τσιγκολετά...

...και άλλα!

Μια γριά, μπαμπούρα
Σ' αγαπώ, σ' αγαπώ
Καράβι καραβάκι...

...και άλλα!

Ύπνε που παίρνεις τα παιδιά
Κοιμήσου και παρηγγείλα
Νάνι του Ρήγα το παιδί...

...και άλλα!

Κοιμάται εμένα ο σκρίνος μου
Κοιμήσου μέρα όμορφη
Βαρκούλα του ψαρά...

...και άλλα!

Εθνικός Ύμνος
Η σημαία
25η Μαρτίου...

...και άλλα!

Η γιορτή
Να ζήσεις
Γιορτή στο σπίτι...

...και άλλα!

Με τα δυο χεράκια
Ξεκινά μια ψαροπούλα
Ο παπαγάλος...

...και άλλα!

Η βαρκούλα του ψαρά
Στου Μανώλη την ταβέρνα
Περνά περνά η μέλισσα...

...και άλλα!

Τι χαρά, τι χαρά
Ένα νερό κυρά-Βαγγελιώ
Γιολό-γιολό πηγαίναμε...

...και άλλα!

Η μικρή Ελένη
Ένα λεπτό κρεμμύδι
Αχ κουνελάκι...

...και άλλα!

Το κοκοράκι κικιρίκι
Ανέβηκα στην πιπεριά
Είς το βουνό εκεί ψηλά...

...και άλλα!

Περνά περνά η μέλισσα
Βαρκούλα του ψαρά
Τσιρίτρι τσιρίτρο...

...και άλλα!

Το γατάκι
Ο λαγός και η χελώνα
Αχ κουνελάκι...

...και άλλα!

Μια ωραία πεταλούδα
Ήταν ένας γαϊδάρος
Λύκε λύκε είσαι εδώ...

...και άλλα!

Το κοράκι και η αλεπού
Ο τζίτζικας και ο μέρμηγκας
Λιοντάρι και ποντίκι...

...και άλλα!

Τα τρία γουρουνάκια
Γαϊδούρι φορτωμένο αλάτι
Η χρυσομαλλούσα...

...και άλλα!

Το κοριτσάκι με τα στίρτα
Το αηδόνι του αυτοκράτορα
Ο τζάκ και η φασολιά...

...και άλλα!

Η Σταχτοπούτα
Ο παπουτσιμένος γάτος
Ο λαγός και η χελώνα...

...και άλλα!

Ο κοντορεβυθούλης
Ήταν ένας γαϊδάρος
Το ασχημόπαπο...

...και άλλα!

Θα τα βρείτε και σε όλα τα super market.

Βρείτε όλες τις πληροφορίες που χρειάζεστε
για την Ελληνική μουσική στο www.fmrecords.net
Όλα τα τραγούδια μας υπάρχουν διαθέσιμα
για νόμιμο downloading στο www.downloadmusic.gr

download
music.gr

Τηλ: 210 2130600

Η Ιστορία έχει χιούμορ

Η μορφή του Τσε Γκεβάρα έχει εισβάλει στην Τέχνη, έργα μάλιστα με θέμα τον ήρωα εκτίθενται αυτόν τον καιρό στο Ρέθυμνο. Επίσης κυκλοφορούν σχετικά βιβλία, βιογραφίες, αφίσες, μπλουζάκια και πολλά είδη του μικροεμπορίου με την εικόνα του. Εξέλιξη εκτός των στόχων και της φαντασίας του ιδίου όταν ζούσε. Φαίνεται από το πιο κάτω περιστατικό ότι η Ιστορία έχει χιούμορ.

«Κάποτε ο Τσε μου διηγήθηκε, πως το 1959 έγινε, και έμεινε για αρκετό καιρό, κεντρικός τραπέζιτης», γράφει ο Αντρέι Γκρομικό στα απομνημονεύματά του (1988). Και συνεχίζει: «Όταν έπεσε ο Μπατίστα και πήρε ο λαός την εξουσία, κάλεσε ο Κάστρο τους συντρόφους του να τους μοιράσει τα αξιώματα στο νέο κράτος. Ορίσε υπουργούς, νομάρχες, αρχηγούς όπλων κ.λπ. Στον Τσε ανέθεσε τη διοίκηση της Εθνικής Τράπεζας Κούβας. Περιφροντίς έφτασε την άλλη μέρα στην τράπεζα ο νέος διοικητής, όπου τα στελέχη, του είχαν ετοιμάσει "λαμπρή υποδοχή". Βαρύς κι αμίλητος ο Τσε. "Μα, τι έχετε;" τον ρώτησαν.

"Δεν έχω σχέση με χρήμα και οικονομία". Απάντησε αυτός.

"Μα εσείς ζητήσατε αυτή τη θέση" του παρατήρησαν.

"Ναι", απάντησε ο Τσε, "ο σύντροφος Κάστρο είπε σε μια στιγμή - Πέστε μου σύντροφοι ποιος από σας είναι καλός εκνομίστας; Κι εγώ νόμισα ότι είπε "καλός κομμουνίστας" κι αμέσως φώναξα "εγώ είμαι!". "Εντάξει" είπε ο Κάστρο, θα κουμαντάρεις την οικονομία».

Σ. ΡΑΝΗΣ

Ακμή Μισούλη 99
Πειραιάς

Ναυτικό Μουσείο Ελλάδος

Αλγεινή εντύπωση προκάλεσε η πληροφορία που μας έδωσε ο υποναύαρχος κ. Σωτήριος Γεωργιάδης (Σ.Γ. στην «Κ» της 8/2) σύμφωνα με την οποία η προ 10 ετών συνταχθείσα μελέτη κατασκευής του Ναυτικού Μουσείου Ελλάδος βρίσκεται ακόμη στο αρχείο της Διεύθυνσης Ναυτικών Εργών του ΓΕΝ, διότι από τότε δεν κατέστη δυνατόν να διατεθεί από τον προϋπολογισμό του υπουργείου Εθνικής Αμυνας (ΥΕΑ) αλλά και του υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, κατ' εμέ, η απαιτούμενη πίστωση 4 δισ. δρχ. (πρόσφατη εκτίμηση) κατανεμόμενη σε τρεις ετήσιες δόσεις, όσος και ο χρόνος που εκτιμάται ότι θα διαρκέσει η κατασκευή αυτού του έργου.

Είναι απαράδεκτο, η πατρίδα μας με την ένδοξη ναυτική ιστορία της, Πολεμικού και Εμπορικού Ναυτικού, να στερείται του μεγάλου εθνικής

σημασίας σύγχρονου Ναυτικού Μουσείου.

Απορώ πώς κατά τη διαδικασία παραδόσεως και παραλαβής καθηκόντων της Στρατιωτικής και Πολιτικής Ηγεσίας του ΥΕΑ κατά τη δεκαετία που πέρασε, δεν αναφέρθηκε ως θέμα προτεραιότητας και εθνικής σημασίας η κατασκευή αυτού του Μουσείου. Το ότι δεν προφθαίνουμε πλέον να ολοκληρώσουμε την κατασκευή του Μουσείου για την Ολυμπιάδα του 2004, ας μη σταθεί ανασταλτικός παράγων μιας νέας αναβολής στην πραγματοποίηση του ιερού αυτού σκοπού.

Ας πρυτανεύσει το «κάλιο αργά παρά ποτέ». Η Ένωση Ελλήνων Εφοπλιστών, το συνολικό όργανο των Ελλήνων Εφοπλιστών, των πλοιοκτητών της μεγαλύτερης εμπορικής ναυτιλίας στον κόσμο, δεν θα ήταν απορριπτική σε μια πρόταση να ανα-

λάβει αυτή, ως χορηγός, τη διάθεση των 4 δισ. δρχ. που αναφέραμε.

Η πρόταση αυτή, φυσικά, δεν μπορεί να προέλθει από τον υπογράφο-ντα και τον φίλο κ. Σ. Γεωργιάδη, αλλά από τους αρμόδιους υπουργούς Εθνικής Αμυνας, Εμπορικής Ναυτιλίας, αλλά και Πολιτισμού. Κύριοι υπουργοί: αναλογισθήτε ότι, κατά τα στοιχεία της Τραπεζής της Ελλάδος, οι Έλληνες εφοπλιστές υπήρξαν κατά το έτος 2000 φορείς εισροής, συναλλάγματος στη χώρα μας, ενός και πλέον τρισεκατομμυρίου δραχμών.

Το Ναυτικό Μουσείο της Ελλάδος, είναι πανεθνική ανάγκη. Δεν είναι ένα επιπλέον πανηγύρι από όσα κρίνονται αναγκαία να συνυπάρξουν στο μεγάλο πανηγύρι της Ολυμπιάδας του 2004.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΝΑΟΥΜΙΑΝΗΣ

πρώην διευθυντής Ναυτ. Εργων ΓΕΝ
(1960-1972)

Πολιτεία, πολίτες και πράσινο

Πολλά χρόνια ακούμε και διαβάζουμε για την Αθήνα ότι είναι μια απάνθρωπη τσιμεντοπόλη. Ότι κατ' αναλογία έχει το λιγότερο πράσινο ανά κάτοικο απ' όλες τις πρωτεύουσες της Ευρώπης, θα έλεγα ίσως και των περισσότερων πρωτευουσών του κόσμου που, λόγω επαγγέλματος, έχω γυρίσει.

Διερωτώμαι, όμως, πολλές φορές πόσο όλοι μας αγαπάμε το πράσινο και θέλουμε να το διατηρήσουμε, με ό,τι φροντίδα και δαπάνες τούτο συνεπάγεται είτε εκ μέρους της Πολιτείας είτε εκ μέρους των πολιτών.

Ορισμένες παρατηρήσεις μου που σας παραθέτω δεν με πείθουν γι' αυτό.

Πλατεία Κοτζιά. Αναλογία πρασίνου και δένδρων για σκιά το καλοκαίρι σε σχέση την εκτεταμένη πλακόστρωση εντελώς επαχθής.

Για την πλατεία Ομονοίας που τόσο περιμένουμε και

τόσοι διαγωνισμοί έχουν γίνει, δεν ακούσαμε την αναλογία πρασίνου σε σχέση με την ασφαλτόστρωση και την πλακόστρωση.

Πλατεία στην Πανεπιστημίου, πίσω από το παλιό τυπογραφείο, ούτε η κατασκευή ούτε η συντήρηση ικανοποιητική.

Στη Γλυφάδα, που συνεχώς κυκλοφορώ πλατεία Κρήτης που ανακατασκευάστηκε πολλή πλακόστρωση.

Εμπορικά καταστήματα με πεζοδρόμια 5 - 7 μέτρων ούτε δένδρα ούτε παρτέρια που θα ήταν ανάσα δροσιάς.

Ηράκλειο Κρήτης Πλατεία Ελευθερίας που ανακατασκευάστηκε πριν από λίγα χρόνια είναι όλη στρωμένη μάρμαρο.

Χώρος αεροδρομίου Ελληνικού. Κρίμα που καταργήθηκε το αεροδρόμιο. Όπως έχει γραφτεί είναι η μοναδική πρωτεύουσα που καταργεί υπάρχον αερο-

δρόμιο. Στο Λονδίνο, λειτουργούν 4. Τουλάχιστον θα γίνει το Μητροπολιτικό πάρκο και τότε.

Στην Ολυμπιακή προετοιμασία, παρά τις δηλώσεις που έχουν γίνει, το πράσινο δείχνει να έχει ξεχασθεί. Εκείνο που βλέπουμε προς το παρόν είναι να ξηλώνονται οι φοίνικες στη νησίδα της παραλιακής λεωφόρου, προφανώς για τη διέλευση του τραμ.

Τον περασμένο χρόνο πέρασα από τον Εθνικό Κήπο και ήταν παραμελημένος. Εκτοτε άκουσα ότι βελτιώθηκε. Τα ίδια σχόλια άκουσα στην τηλεόραση και για το Πεδίο του Αρεως από το οποίο σπάνια περνά. Η νέα δήμαρχος Αθηναίων προεκλογικά ενέταξε το πράσινο στις προτεραιότητές της. Να δούμε τι θα καταφέρει. Σχετικά με το πράσινο, ίσως. Μοναδική εξαίρεση αποτελεί ο Δήμος Βούλας όπου διαμένω. Ο δήμαρχος Γ. Μάντεσης κα-

τά την περασμένη τετραετία προχώρησε σε μια μελετημένη και ολοκληρωμένη ανάπλαση των πάρκων και των πλατειών με εμφανή αποτελέσματα που μαζί με τον φωτισμό βελτίωσαν σημαντικά την εμφάνιση του προαστίου.

Η ενέργεια αυτή αναμφίβολα συμβάλλει στη βελτίωση της ποιότητας ζωής των δημοτών και αναβάθμιση του προαστίου.

Τελικά, ως Πολιτεία και ως πολίτες πόσο αγαπάμε το πράσινο;

Στα τελευταία 15 χρόνια έχω καταφέρει να δημιουργήσω και να συντηρώ 2 μικρούς κήπους και γνωρίζω τον κόπο και τη δαπάνη που απαιτείται, αλλά πραγματικά αξίζει τον κόπο.

Μια άλλη παράκληση προς όλους μας. Περισσότερο σεβασμό στο περιβάλλον. Να μην το ρυπαίνουμε.

ΛΟΥΚΑΣ Γ. ΤΣΙΧΛΗΣ

Πλοίαρχος Ε.Ν. συντ.
Βούλα

Θυσία ενός ιστορικού χώρου

I

Λάβασα με προσοχή το ρεπορτάζ του κ. Ν. Βατόπουλου στο φύλλο σας της 23-2, για το θέμα του ξενοδοχείου 750 κλινών που ετοιμάζεται να ανεγείρει η Εκκλησία της Ελλάδος στον χώρο του πρώην 401 Στρατιωτικού Νοσοκομείου, μεταξύ των οδών Δεινοκράτους, Ιατρίδου και Σουηδίας, όπως είχα διαβάσει και προηγουμένως σχόλια σας για το ίδιο θέμα. Τόσο ως κάτοικος της περιοχής όσο και ως πολιορκημένος, μένω πραγματικά κατάπληκτος. Είναι δυνατόν να συζητείται σοβαρά ότι θα θυσιαστεί ένας τέτοιος ιστορικός χώρος, μια γωνιά ηρεμίας και φύσης, με κτίρια που πρέπει να προστατευθούν με κάθε τρόπο, προκειμένου να ανεγερθεί ένα ξενοδοχείο - μεγαθήριο; Είναι δυνατόν σε μια εποχή κατά την οποία κηρύσσουμε προς κάθε κατεύθυνση την ανάγκη για βιώσιμη αστική ανάπτυξη, ιδίως μάλιστα στην Αθήνα, να δεχθούμε έστω και για μια στιγμή μια τέτοια εξόφθαλμο κερδοσκοπική ενέργεια στο κέντρο της πρωτεύουσας;

Όταν για πρώτη φορά διέσχισα αυτόν τον χώρο διερωτήθηκα πώς είναι δυνατόν να αφήνεται σε αυτήν την εγκατάλειψη και γιατί δεν έχει γίνει προσπάθεια προστασίας και ανάδειξης του. Τα λιθόκτιστα κτίρια του ιστορικού νοσοκομείου αξίζουν σίγουρα προστασία, συντήρηση και επανάχρηση, αλλά και το σύνολο του χώρου πρέπει να αντιμετωπιστεί με τρόπο ενιαίο, ώστε να μην χαθεί η ατμόσφαιρα που τον χαρακτηρίζει. Στα αρχιτεκτονικά επιχειρήματα των συναδέλφων της Σχολής Αρχιτεκτόνων, πρέπει να προστεθούν και άλλα από τη σκοπιά της πολεοδο-

μίας. Δεν είναι δυνατόν να αγνοηθεί η τεράστια φόρτιση που θα δημιουργήσει μια τέτοια χρήση στο κέντρο της πόλης, τόσο κοντά σε αναρίθμητα κτίρια που προκαλούν εντατική κίνηση ατόμων και οχημάτων, δηλαδή νοσοκομεία, ξενοδοχεία, αιθουσες συναυλιών και κτίρια γραφείων. Είμαι βέβαιος ότι οι συνάδελφοι συγκοινωνιολόγοι θα συμφωνήσουν μαζί μου. Και όλα αυτά γιατί; Για καθαρά επιχειρηματικούς και κερδοσκοπικούς λόγους. Φαίνεται απίστευτο ότι στην περίπτωση αυτή ο αρχι-σπεκουλαδόρος είναι η... Εκκλησία της Ελλάδος. Είναι δυνατή τέτοια αδιαφορία για την ανθρωπινή και βιώσιμη ανάπτυξη της Αθήνας από την πλευρά της Εκκλησίας; Και είναι δυνατόν να συμφωνήσει με αυτήν τη λογική ο υπουργός Πολιτισμού;

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ Κ. ΒΑΣΕΝΧΟΒΕΝ
Καθηγητής Πολεοδομίας και
Χωροταξίας
Εθνικό Μετσόβιο
Πολυτεχνείο

II

Μόλις διάβασα το άρθρο του κ. Νίκου Βατόπουλου σχετικά με το νέο έγκλημα που πρόκειται να γίνει εναντίον της πολύπαθης πόλης μας. Δηλαδή, για την καταστροφή των πέτρινων κτισμάτων του πρώην 401 Στρατιωτικού Νοσοκομείου και των αιωνόβιων δέντρων που τα περιβάλλουν, με σκοπό να κτιστεί ξενοδοχείο 750 κλινών, και μάλιστα σε μια περιοχή που απαγορεύεται μια τέτοια χρήση.

Δυστυχώς οι περισσότεροι από τους αρμόδιους δεν είναι Αθηναίοι και ουδόλως ενδιαφέρονται για τις καταστροφές που συντελούνται συστηματικά.

Το θαυμάσιο αυτό μέρος θα μπορούσε η Εκκλησία να

το αναστηλώσει και να το περιποιηθεί. Δεν το έκανε όμως, αποβλέποντας στην πλήρη απαξίωσή του και για να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις να το καταστρέψει για το χρήμα. Βέβαια, κανένας δεν πιστεύει ότι τα κρήματα θα τα καρπωθεί όλα η Εκκλησία. Φανταζόμαστε όλοι ότι κάποιοι επιτήδριοι θα φάνε καλά, ως συνήθως (αν δεν έχουν αρχίσει ήδη να τρώνε!).

Σε αυτήν την όαση μέσα στην Αθήνα θα μπορούσε να στεγαστεί ένας παιδικός σταθμός, το Εκκλησιαστικό Λύκειο -όπως τόσα χρόνια- και να γίνουν και γραφεία της Εκκλησίας. Επίσης θα μπορούσε να δημιουργηθεί ένας χώρος αναψυχής για νέους υπό την επίβλεψη νέων «φωτισμένων» ιερών. Με αυτόν τον τρόπο και ο ωραίος αυτός χώρος θα διαφυλάσσεται και θα γινόταν ένα θαύρεστο έργο αντί για τη λατρεία του Μαρμαριανού.

Δυστυχώς, όμως, τίποτα από αυτά δεν θα γίνει, μιας και την τελική απόφαση για την καταστροφή θα πάρει ο υπουργός Πολιτισμού κ. Ε. Βενιζέλος, που και αυτός, ως γνωστόν, δεν είναι Αθηναίος και «καρφί δεν του καίγεται». Ευχαριστώ θερμά για τις προσπάθειες που έχετε κάνει για να σωθεί αυτό το ωραίο μέρος και για τη φιλοξενία στην αγαπημένη μας εφημερίδα.

ΣΟΦΙΑ Ε. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑ

Ξάνθου 7, Αθήνα

Παρακαλούνται οι επιστολογράφοι μας να αναγράφουν το πλῆθυσ των τους στην επιστολή τους, για αποκλειστική χρήση από την «Καθημερινή», έτσι ώστε σε περίπτωση ανάγκης να επικοινωνούμε μαζί τους.

μονόμοι. Σας ζητώ να μου παρουσιάσετε επιτέλους εκείνα τα στοιχεία που πραγματικά υπάρχουν, τα στοιχεία της κατηγορίας μου και όχι αυτά που έγιναν για τις ευνοϊκές ρυθμίσεις

σμός και πολιτισμός της άρχουσας τάξης και όσων την υπηρετούν και την προσκυνούν. Δεν έχω καμία σχέση μ' αυτά, το γνωρίζετε, το γνωρίζουν οι ασφαλίτες, το γνωρίζουν οι πάντες.

σιάσει πολιτικές πράξεις σαν ποινικές, μας στερεί τη δυνατότητα να θέσουμε στα πολιτικά και ιστορικά πλαίσια μέσα στα οποία αποφασίστηκαν και πραγματοποιήθηκαν, ενώ παράλ-

ταγμένοι να εφαρμόσετε έναν φασιστικό νόμο τον οποίο γνωρίζετε πολύ καλά από την εποχή της δικατορίας, τον Ν. 509, στο ξεκίνημά σας στο δικαστικό σώμα. Θα μας δικάσει ένα ειδικό

συνέπεια προς τη δικαιοσύνη της ανακρίσεως της πολιτικής ευθύνης για τη δράση της επαναστατικής οργάνωσης 17Ν. Αρνούμαι το κατηγορητήριο και τις κατηγορίες όπως διατυπώθηκαν και θα αναφερθώ στην απολογία μου.

Οι τοποθετήσεις των υπολοίπων κατηγορουμένων

■ **ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΞΗΡΟΣ:** «Δεν αποδέχομαι τις κατηγορίες, ούτε τις πράξεις, όπως μου αποδίδονται και επιφυλάσσομαι να απαντήσω κατά τη διαδικασία και κατά την απολογία μου».

■ **ΒΑΣ. ΤΖΩΡΤΖΑΤΟΣ:** «Αρνούμαι τις κατηγορίες, αρνούμαι το περιεχόμενο των ομολογιών μου, είναι αποτέλεσμα σωματικής και ψυχολογικής βίας, καθώς και χορήγησης ειδικών ψυχοτρόπων ουσιών και γι' αυτό έχω καταθέσει και μήνυση για βασανιστήρια. Η πραγματικότητα είναι ότι υπήρξε περιφερειακό μέλος της 17Ν από το 1985. Αποστασιοποιήθηκα σταδιακά από το 1990 και αποχώρησα στα μέσα του 1992 για πολιτικούς και προσωπικούς λόγους».

■ **ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΤΣΕΛΕΝΤΗΣ:** «Δεν αποδέχομαι την πρώτη κατηγορία ότι είχα οποιαδήποτε συμμετοχή στην απόπειρα κατά του Αμερικανού Ρόμπερτ Τσαντ. Επίσης δεν αποδέχομαι ότι είχα οποιαδήποτε συμμετοχή στη ληστεία του σούπερ μάρκετ "Μαρινόπουλος". Κατά τα υπόλοιπα αποδέχομαι όσα έχω απολογηθεί ως τώρα. Δηλαδή ότι υπήρξα μέλος από το τέλος του 1983 έως το 1988. Από εκεί αποχώρησα, οπότε δεν αποδέχομαι τις οπλοκατοχές και τη συμμετοχή μου έως σήμερα. Τα υπόλοιπα θα τα πω στην απολογία μου».

■ **ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ:** «Δεν αποδέχομαι τις κατηγορίες γιατί θεωρώ ότι είναι αιόλες, παντελώς άσχετες προς το πρόσωπό μου και ασύμβατες προς τον χαρακτήρα μου. Επιφυλάσσομαι να διευκρινίσω οτιδήποτε θέλετε στην απολογία μου».

■ **ΘΕΟΛΟΓΟΣ ΨΑΡΑΔΕΛΛΗΣ:** «Βασικά δεν αποδέχομαι ότι ήμουν ποτέ μέλος της 17Ν. Διώκομαι σήμερα για την αντιδικτατορική μου δράση».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: «Πόσο ετών είστε;»

ΨΑΡΑΔΕΛΛΗΣ: «Είμαι 60 σαν και εσάς...».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: «Ισα με μένα; Πού το ξέρετε;»

ΨΑΡΑΔΕΛΛΗΣ: «Το διάβασα, 54 είστε, 60 είμαι».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: «Είδες που μου βγάλατε την ηλικία μου».

ΨΑΡΑΔΕΛΛΗΣ: «Δεν ξέρω, εμένα με βγάλανε και 65 κάποτε για να με δέσουν σε αυτή την ιστορία. Νομίζω ότι κατά την ακροαματική διαδικασία θα αποδείξω ότι δεν ήμουν ποτέ μέλος της 17Ν, γιατί έχω πολλές ιδεολογικές και πολιτικές διαφορές».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: «Για τις κατ' ιδίαν πρά-

ξεις που λέει η κατηγορία βεβαίως. Γιατί εμείς δεν λέμε τίποτα. Έχουμε ουδέτερη θέση».

ΨΑΡΑΔΕΛΛΗΣ: «Απλώς διαβάσατε το βούλευμα αυτή τη στιγμή και μου αποδίδονται δύο ληστείες στις οποίες δεν έχω συμμετάσχει ποτέ. Δεν ήμουν ποτέ στη 17Ν. Είναι πολύ απλό και με διώκουν οι αγγλοαμερικάνοι, αν θέλετε να μάθετε για τη δράση μου της δικτατορίας. Ήταν η δράση τέτοια αντιαμερικανική, αντιιμπεριαλιστική: ήταν όλα αυτά τα οποία εμένα με κατηγορούν σήμερα. Διότι τόσα χρόνια με ξέρουν στα σωματεία, στις διαδηλώσεις, στην Ευρώπη παντού. Δεν είναι ότι μου βά-

ζουν μία κατηγορία σήμερα για τις κοινωνικές σχέσεις που είχα με κάποιον».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: «Θα μας τα πείτε αναλυτικά κατά την πορεία της δίκης και στο τέλος της απολογίας να δείτε, τελοσπάντων, και θα απαντήσετε».

ΨΑΡΑΔΕΛΛΗΣ: «Αυτή τη στιγμή δεν διώκομαι εγώ, διώκονται οι ιδέες μου, κ. πρόεδρε. Ναι, οι ιδέες μου όπως διώκονται εδώ και 40 χρόνια».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: «Οι ιδέες όχι. Δεν μπορώ να το δεχτώ με τίποτα. Το νομικό σύστημα το οποίο εφαρμόζω δεν επιτρέπει τη δίωξη των ιδεών. Αν διαπιστώσω ότι διώκονται ιδέες, φυσικά και είναι μόνο ιδέες που δεν υλοποιούνται

σε πράξεις, εγώ δεν μπορώ να πω και μάλιστα τις συγκεκριμένες πράξεις. Αυτές εγώ ψάχνω. Δεν ψάχνω τίποτε άλλο. Ιδέες θα ψάξω εγώ εδώ μέσα;»

■ **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΤΣΩΛΗΣ:** «Αρνούμαι όλες τις κατηγορίες και επιφυλάσσομαι να αναπτύξω στη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας και στην απολογία μου».

■ **ΗΡΑΚΛΗΣ ΚΩΣΤΑΡΗΣ:** «Αρνούμαι όλες τις κατηγορίες. Δεν έχω καμία σχέση με τη 17Ν και θα το αποδείξω αυτό στη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας και στην απολογία μου, με αποδεικτικά στοιχεία που θα προσκομίσω».

■ **ΘΩΜΑΣ ΣΕΡΙΦΗΣ:** «Θα τοποθετηθώ επί των κατηγοριών στην απολογία μου. Αρνούμαι την εισαγωγή των κατηγοριών όχι στο σύνολό τους, επιμέρους».

■ **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΕΛΙΟΣ:** «Αποδέχομαι μόνο τη φυσική μου παρουσία και μόνο για τις υποθέσεις Ανδρουλιδάκη, Παλαιοκρασά και τη ληστεία της Τράπεζας Εργασίας στα Πατήσια. Αποδέχομαι μόνο τη φυσική μου παρουσία, καμία άλλη συμμετοχή. Γνώριζα ότι θα γινόταν κάτι, αλλά δεν είχα καμία συμμετοχή σε αυτό που θα γινόταν ούτε ενισχυτική συμμετοχή. Κατά τη διάρκεια της απολογίας μου, νομίζω θα διευκρινιστούν όλες οι απορίες».

■ **ΠΑΥΛΟΣ ΣΕΡΙΦΗΣ:** «Αρνούμαι την κατηγορία, δεν υπήρξα ποτέ μέλος της 17Ν. Όταν δημιουργήθηκε ήμουν 17 ετών και είμαι 25 χρόνια ανάπηρος από ατύχημα».

■ **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ:** «Δεν υπήρξα ποτέ μέλος της 17Ν».

■ **ΣΩΤΗΡΗΣ ΚΟΝΔΥΛΗΣ:** «Αποδέχομαι αυτά που έχω πει στην προανακριτική μου ομολογία, στις ανακριτικές μου απολογίες και τίποτε άλλο παραπάνω».

■ **ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ:** «Αρνούμαι όλες τις κατηγορίες. Είμαι αθώα. Το φωνάζω από την πρώτη στιγμή, είναι άδικες και απαράδεκτες. Διαμαρτύρομαι και εκτίω ποινή προκαταβολικά και μάλιστα υπό άθλιες συνθήκες στο υπόγειο κάτω από σας. Τα υπόλοιπα, στην απολογία μου».

■ **ΑΝΕΣΤΗΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ:** «Απλώς θέλω να πω ότι δεν έχω καμία σχέση, αρνούμαι οποιαδήποτε κατηγορία».

■ **ΒΑΣΙΛΗΣ ΞΗΡΟΣ:** «Δεν δέχομαι τις κατηγορίες όπως μου αποδίδονται ούτε τις πράξεις, και θα απαντήσω στη συνέχεια για όλα αυτά».

Εισαγγελέας: «Άλλο δημοσιότητα, άλλο κάμερες»

Με πολιτικό μανδύα επχείρησε να ντύσει χθες (και) το ζήτημα της τηλεοπτικής κάλυψης της δίκης που έθεσαν οι συνήγοροι υπεράσπισης ο κατηγορούμενος ως μέλος της τρομοκρατικής οργάνωσης 17Ν Δημήτρης Κουφοντίνας, ο οποίος παρενέβη κάνοντας σύνδεση της χρονικής συγκυρίας της δίκης με τον πόλεμο στο Ιράκ και τη λύση του Κυπριακού...

Αυτά που είπε έμοιαζαν με «αγόρευση», «παρέπεμπαν» σε κείμενα προκήρυξης και βεβαίως για άλλη μια φορά ο «Λουκάς» της 17Ν επαναβεβαίωσε τον κυριαρχικό ρόλο που ο ίδιος διατρανώνει. Στο ίδιο θέμα ο εισαγγελέας κ. Χρ. Λάμπρου τόνισε ότι «άλλο δημοσιότητα, άλλο κάμερες».

Ο Κουφοντίνας

«Θέλω μόνο να ρωτήσω ποιοι είναι αυτοί που δεν θέλουν να ακουστεί η φωνή μας. Τι φοβούνται από τη φωνή αυτών που τους λέγανε και τους λένε αστοιχείωτους, άσχετους, λούμπεν εργάτες. Τι φοβούνται;» αναρωτήθηκε ο Κουφοντίνας απαντώντας: «Μήπως ότι μέσα από τη διαδικασία θα υπενθυμίσουμε το πραγματικό γε-

γονός, ότι οι περισσότερες ενέργειες που έχουμε κάνει ήταν αντιαμερικανικές, ιδιαίτερα μάλιστα όταν η δίκη αυτή θα συμπέσει με τη σκληρή σφαγή του ιρακινού λαού; Μήπως ότι οι ενέργειές μας ενάντια σε επιφανή στελέχη του ιδεολογικοπολιτικού συμπλέγματος της Τουρκίας, δηλαδή τα εγκλήματα ενάντια στον κοινωτικό αλλά και τον κυπριακό λαό, συμπίπτουν με την καινούργια προδοσία που ολοκληρώνεται και με την τυπική αναγνώριση της δικτορίας της Κύπρου; Μήπως γιατί όσο και να προσπαθήσετε, θα αναφερθούμε, θα προκύψουν οι πραγματικοί λόγοι της δράσης μας και θα προβάλλονται απευθείας οι απόψεις, τον διάλογο που ενδιαφέρει την κοινωνία και ότι θα εμφανιστεί το ιστορικό και πολιτικό πλαίσιο της δράσης μας, θα ακουστεί με δυο κουβέντες ο ουσιαστικός μας λόγος;», υποστήρι-

Οι συνήγοροι υπεράσπισης των κατηγορουμένων τάχθηκαν υπέρ της τηλεοπτικής και φωτογραφικής κάλυψης της δίκης.

ξε ο Δημήτρης Κουφοντίνας και κατέληξε πομπωδώς: «Γι' αυτό δεν δέχομαι μεσαίες λύσεις. Ή θα αποφασίσετε να μεταδίδονται τα πάντα, άμεσα και απευθείας, ή δεν θα μεταδίδεται τίποτα. Οποιαδήποτε μεσαία λύση, ούτε επιλεγμένα δεκάλεπτα, που θα είναι συρραφές βολικών αποσπασμάτων. Αυτή η ρύθμιση σημαίνει λογοκρισία όλων των ενοχλητικών αποσπασμάτων. Τίποτε άλλο».

Το ζήτημα έθεσαν στο δικαστήριο οι συνήγοροι υπεράσπισης των κατηγορουμένων, οι οποίοι αγοράζοντας στο σύνολό τους τάχθηκαν υπέρ της τηλεοπτικής και φωτογραφικής κάλυψης της δίκης, επιχειρηματολογώντας κυρίως σχετικά με το «δημόσιο» των συνεδριάσεων και περί της αντισυνταγματικότητας του νόμου που ψηφίστηκε πρόσφατα στη Βουλή. Ενδιαφέρον είχε η επίκληση πρόσφατης απόφα-

σης του πενταμελούς Ναυτοδικείου, που κρίνει ανίσχυρη την απαγόρευση της τηλεοπτικής δημοσιότητας, καθώς και υπόμνηση απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για ανάγκη αυξημένης δημοσιότητας δικών που γίνονται όχι στο δικαστικό μέγαρο αλλά σε φυλακές. Υπενθυμίζεται ότι νόμος προβλέπει πως, προκειμένου να καλυφθεί τηλεοπτικά και φωτογραφικά η δίκη, θα πρέπει να συμφωνήσουν σε αυτό οι συνήγοροι υπεράσπισης, οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής, οι κατηγορούμενοι και το δικαστήριο να κρίνει επιπλέον ότι συντρέχουν λόγοι ιδιαίτερου ενδιαφέροντος. Επί του θέματος τοποθετήθηκαν και κάποιοι εκ των συνηγόρων πολιτικής αγωγής, οι περισσότεροι εκ των οποίων τάσσονται υπέρ της κάλυψης, ωστόσο χθες δήλωσε ότι δεν επιθυμεί την κάλυψη της δίκης ο συνήγορος της οικογένειας Αθανασιάδη.

Οι συγγενείς των θυμάτων

Με την άποψη του τελευταίου τάχθηκε και ο εισαγγελέας της έδρας Χρ. Λάμπρου. «Άλλο δημοσιότητα, άλλο κάμερες», είπε ενώ

σημείωσε ότι και οι συγγενείς των θυμάτων, όπως και οι μάρτυρες, έχουν ανάγκη προστασίας.

Οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής εστίασαν στο αν ο νέος νόμος για την κάλυψη της δίκης είναι συνταγματικός και αν το συγκεκριμένο δικαστήριο είναι αρμόδιο να το κρίνει. Πάντως, ο πρόεδρος Μιχ. Μαργαρίτης προσπάθησε να εστιάσει την προσοχή τους στο αν επιθυμούν την τηλεοπτική κάλυψη ή όχι. Ο ίδιος επισήμανε πως το συγκεκριμένο δικαστήριο δεν πρόκειται να κρίνει το Σύνταγμα, αλλά μόνο να κρίνει παρεμπιπτόντως αν ένας νόμος είναι αντισυνταγματικός προκειμένου να κρίνει το συγκεκριμένο ζήτημα. Η διαδικασία αναμένεται να συνεχιστεί σήμερα με τις τοποθετήσεις των συνηγόρων πολιτικής αγωγής και του αναπληρωτή εισαγγελέα κ. Β. Μαρκή επί του θέματος, ενώ στη συνέχεια το δικαστήριο αναμένεται να εκδώσει και την απόφασή του ως προς το ζήτημα. Εντός ολίγου, λοιπόν, θα λυθεί οριστικά το ζήτημα της τηλεοπτικής και φωτογραφικής κάλυψης της δίκης της 17Ν.

ΕΥΑ ΚΑΡΑΜΑΝΩΛΗ

κεδιάζονται. Και στα πολλά που κουεντιάζονται, το θέμα των σχέσεων με την «ξένη παράγοντα» (ευρωπαϊκό και μερικανικό) είναι πάντοτε ένα από τα αγαπημένα των προβληματιζομένων.

διαφορούς πως πρόκειται να είναι υποψήφιος βουλευτής στη Β' Πειραιώς. Κάποιοι άλλοι που είναι στην «απέξω» στο ΠΑΣΟΚ των σημαντικών «εκσυγχρονιστών» διακρίνονται ήδη ως βασικά στελέχη του «επιτελείου» στηρίξης του

θα κινούνται «επικοινωνιακά» ως τέτοιοι, διαφημιζοντας (με «διαρροές» μέσω συνεργατών τους) την περιπτώσή τους αφήνοντας να υποτεθεί ότι διαθέτουν «μούσकुλα» μεγαλύτερα από τα φαινόμενα...

5/3/03

Α ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

λάβει αυτή, ως κορηγός, τη διάθεση των 4 δισ. δρχ. που αναφέραμε.

Η πρόταση αυτή, φυσικά, δεν μπορεί να προέλθει από τον υπογράφοτα και τον φίλο κ. Σ. Γεωργιάδη, αλλά από τους αρμόδιους υπουργούς Εθνικής Αμυνας, Εμπορικής Ναυτιλίας, αλλά και Πολιτισμού. Κύριοι υπουργοί: αναλογισθείτε ότι, κατά τα στοιχεία της Τραπεζής της Ελλάδος, οι Έλληνες εφοπλιστές υπήρξαν κατά το έτος 2000 φορείς εισροής, συναλλαγμάτων στη χώρα μας, ενός και πλέον τρισεκατομμυρίου δολαρίων.

Το Ναυτικό Μουσείο της Ελλάδος, είναι πανεθνική ανάγκη. Δεν είναι ένα επιπλέον πανηγύρι από όσα κρίνονται αναγκαία να συνυπάρξουν στο μεγάλο πανηγύρι της Ολυμπιάδας του 2004.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΝΑΟΥΜΙΔΗΣ

πρώην διευθυντής Ναυτ. Εργων ΓΕΝ (1960-1972)

Θυσία ενός ιστορικού χώρου

I

Διάβασα με προσοχή το ρεπορτάζ του κ. Ν. Βατόπουλου στο φύλλο σας της 23-2, για το θέμα του ξενοδοχείου 750 κλινών που ετοιμάζεται να ανεγείρει η Εκκλησία της Ελλάδος στον χώρο του πρώην 401 Στρατιωτικού Νοσοκομείου, μεταξύ των οδών Δεινοκράτους, Ιατρίδου και Σουπιδίας, όπως είχα διαβάσει και προηγουμένως σχόλια σας για το ίδιο θέμα. Τόσο ως κάτοικος της περιοχής όσο και ως πολιορκημένος, μένω πραγματικά κατάπληκτος. Είναι δυνατόν να συζητείται σοβαρά ότι θα θυσιαστεί ένας τέτοιος ιστορικός χώρος, μια γωνιά πρεμίας και φύσης, με κτίρια που πρέπει να προστατευθούν με κάθε τρόπο, προκειμένου να ανεγερθεί ένα ξενοδοχείο - μεγαθήριο; Είναι δυνατόν σε μια εποχή κατά την οποία κηρύσσουμε προς κάθε κατεύθυνση την ανάγκη για βιώσιμη αστική ανάπτυξη, ιδίως μάλιστα στην Αθήνα, να δεχθούμε έστω και για μια στιγμή μια τέτοια εξόφθαλμα κερδοσκοπική ενέργεια στο κέντρο της πρωτεύουσας;

Όταν για πρώτη φορά διέσχισα αυτόν τον χώρο διερωτήθηκα πώς είναι δυνατόν να αφήνεται σε αυτήν την εγκατάλειψη και γιατί δεν έχει γίνει προσπάθεια προστασίας και ανάδειξης του. Τα λιθόκτιστα κτίρια του ιστορικού νοσοκομείου αξίζουν σίγουρα προστασία, συντήρηση και επανάχρηση, αλλά και το σύνολο του χώρου πρέπει να αντιμετωπιστεί με τρόπο ενιαίο, ώστε να μη χαθεί η ατμόσφαιρα που τον χαρακτηρίζει. Στα αρχιτεκτονικά επιχειρήματα των συναδέλφων της Σχολής Αρχιτεκτόνων, πρέπει να προστεθούν και άλλα από τη σκοπιά της πολεοδο-

μίας. Δεν είναι δυνατόν να αγνοηθεί η τεράστια φόρτιση που θα δημιουργήσει μια τέτοια χρήση στο κέντρο της πόλης, τόσο κοντά σε αναρίθμητα κτίρια που προκαλούν εντατική κίνηση ατόμων και οχημάτων, δηλαδή νοσοκομεία, ξενοδοχεία, αίθουσες συναυλιών και κτίρια γραφείων. Είμαι βέβαιος ότι οι συνάδελφοι συγκοινωνιολόγοι θα συμφωνήσουν μαζί μου. Και όλα αυτά γιατί; Για καθαρά επιχειρηματικούς και κερδοσκοπικούς λόγους. Φαίνεται απίστευτο ότι στην περίπτωση αυτή ο αρχι-σπεκουλαδόρος είναι η... Εκκλησία της Ελλάδος. Είναι δυνατή τέτοια αδιαφορία για την ανθρωπινή και βιώσιμη ανάπτυξη της Αθήνας από την πλευρά της Εκκλησίας; Και είναι δυνατόν να συμφωνήσει με αυτήν τη λογική ο υπουργός Πολιτισμού;

ΛΟΓΑΘΟΙΚΟΣ Κ. ΒΑΣΕΝΧΟΒΕΝ

Καθηγητής Πολεοδομίας και

Χωροταξίας

Εθνικό Μετσόβιο

Πολιτεχνείο

II

Μόλις διάβασα το άρθρο του κ. Νίκου Βατόπουλου σχετικά με το νέο έγκλημα που πρόκειται να γίνει εναντίον της πολύπαθης πόλης μας. Δηλαδή, για την καταστροφή των πέτρινων κτισμάτων του πρώην 401 Στρατιωτικού Νοσοκομείου και των αιωνόβιων δέντρων που τα περιβάλλουν, με σκοπό να κτιστεί ξενοδοχείο 750 κλινών, και μάλιστα σε μια περιοχή που απαγορεύεται μια τέτοια χρήση.

Δυστυχώς οι περισσότεροι από τους αρμόδιους δεν είναι Αθηναίοι και ουδόλως ενδιαφέρονται για τις καταστροφές που συντελούνται συστηματικά.

Το θαυμάσιο αυτό μέρος θα μπορούσε η Εκκλησία να

το ανασπλώσει και να το περιποιηθεί. Δεν το έκανε όμως, αποβλέποντας στην πλήρη απαξίωσή του και για να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις να το καταστρέψει για το χρήμα. Βέβαια, κανένας δεν πιστεύει ότι τα χρήματα θα τα καρπωθεί όλα η Εκκλησία. Φανταζόμαστε όλοι ότι κάποιος επιτίδειο θα φάνε καλά, ως συνήθως (αν δεν έχουν αρχίσει ήδη να τρώνε!).

Σε αυτήν την όαση μέσα στην Αθήνα θα μπορούσε να στεγαστεί ένας παιδικός σταθμός, το Εκκλησιαστικό Λύκειο -όπως τόσα χρόνια- και να γίνουν και γραφεία της Εκκλησίας. Επίσης θα μπορούσε να δημιουργηθεί ένας χώρος αναψυχής για νέους υπό την επίβλεψη νέων «φωτισμένων» ιερέων. Με αυτόν τον τρόπο και ο ωραίος αυτός χώρος θα διαφυλάσσεται και θα γινόταν ένα θεάρεστο έργο αντί για τη λατρεία του Μαρμαριώ.

Δυστυχώς, όμως, τίποτα από αυτά δεν θα γίνει, μιας και την τελική απόφαση για την καταστροφή θα πάρει ο υπουργός Πολιτισμού κ. Ε. Βενιζέλος, που και αυτός, ως γνωστόν, δεν είναι Αθηναίος και «καρφί δεν του καίγεται». Ευχαριστώ θερμά για τις προσπάθειες που έχετε κάνει για να σωθεί αυτό το ωραίο μέρος και για τη φιλοξενία στην αγαπημένη μας εφημερίδα.

ΣΟΦΙΑ Ε. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑ

Ξάνθη 7. Αθήνα

Παρακαλούνται οι επιστολογράφοι μας να αναγράφουν το τηλέφωνό τους στην επιστολή τους, για αποκλειστική χρήση από την «Καθημερινή», έτσι ώστε σε περίπτωση ανάγκης να επικοινωνούμε μαζί τους.

όνο, λειλάχιστον ο πολιτικό

κή προεκτίσ δηλώγίνει, το α έχει ξευ βλέπουείναι να νικες στη ιακής λευς για τη

ρόνο πέικό Κήπο λημένος. ι βελτιώια άκουη και για ρεως από περνώ. Η θηνναίων ταξε το τεραιότητι θα καε το πράικη εξαίο Δήμος μένω. Ο εσης κα-

τά την περασμένη τετραετία προχώρησε σε μια μελετημένη και ολοκληρωμένη ανάπλαση των πάρκων και των πλατειών με εμφανή αποτελέσματα που μαζί με τον φωτισμό βελτίωσαν σημαντικά την εμφάνιση του προαστίου.

Η ενέργεια αυτή αναμφίβολα συμβάλλει στη βελτίωση της ποιότητας ζωής των δημοτών και αναβάθμιση του προαστίου.

Τελικά, ως Πολιτεία και ως πολίτες πόσο αγαπάμε το πράσινο;

Στα τελευταία 15 χρόνια έχω καταφέρει να δημιουργήσω και να συντηρώ 2 μικρούς κήπους και γνωρίζω τον κόπο και τη δαπάνη που απαιτείται, αλλά πραγματικά αξίζει τον κόπο.

Μια άλλη παράκληση προς όλους μας. Περισσότερο σεβασμό στο περιβάλλον. Να μην το ρυπαίνουμε.

ΛΟΥΚΑΣ Γ. ΤΣΙΛΙΑΣ

Πολιάρχης Ε.Ν. συντ.

Βοίλα

ΤΟ ΥΠΠΟ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΥΧΗ ΤΩΝ ΚΤΗΡΙΩΝ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ 401 ΣΤΡ. ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

ΕΝΑ ΕΡΩΤΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ:

Γιατί πρέπει οπωσδήποτε να γίνει ξενοδοχείο;

της Όλγας Ι. Φωτακοπούλου

Το ερώτημα του τίτλου απευθύνεται προσωπικά στον Αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο και είναι η αβίαστη απορία που προκύπτει από τα σχέδια του Οργανισμού Διαχείρισης Εκκλησιαστικής Περιουσίας (ΟΔΕΠ) να κατασκευάσει ξενοδοχείο στον χώρο που σήμερα βρίσκονται τα κτήρια του πρώην 401 στρατιωτικού νοσοκομείου, πίσω από τα κτήρια της ΕΑΤ-ΕΣΑ.

Το Αντί ασχολήθηκε διεξοδικά με το θέμα μέσα στη χρονιά. Έκτοτε, παρακολουθώντας πολύ προσεκτικά και πολύ ψύχραιμα τις εξελίξεις, παρατηρούμε ότι «καταρρέει» η επιφανειακή εντύπωση πως πρόκειται για μια διένεξη μεταξύ των κατοίκων της περιοχής και της Εκκλησίας της Ελλάδος. «Ανοίγει» πολύ ο κύκλος των εμπλεκόμενων για να είναι κάτι τόσο «απλό» και μόνο.

Κατ' αρχήν έντεκα στρέμματα στο συγκεκριμένο σημείο της Αθήνας (Μέγαρο Μουσικής, Πάρκο Ελευθερίας, Λυκαβηττός) αποτελούν όντως ένα «φιλέτο» που πολλοί μπορεί να «ορέγονται».

Ανήκουν όμως στην Εκκλησία της Ελλάδος. Και η Εκκλησία της Ελλάδος θεωρεί -και ορθά- ότι οφείλει να εκμεταλλευθεί το ακίνητό της ώστε να της προκύψουν έσοδα για τις φιλανθρωπικές δραστηριότητές της.

Η Εκκλησία της Ελλάδος επίσης έχει συστήσει έναν οργανισμό διαχείρισης της περιουσίας της. Εδώ αρχίζουν και γίνονται πολυπλοκότερα τα πράγματα, αφού ένας τέτοιος οργανισμός κινείται σαφώς με βάση τους νόμους της αγοράς και κατ' επέκταση υπηρετείται και από ανθρώπους της αγοράς, οι οποίοι είναι άσχετοι με το πνευματικό έργο της Εκκλησίας.

Οι τεχνοκράτες άνθρωποι της αγοράς σκέπτονται, αναλύουν και κάνουν προτάσεις με βάση τις ψυχρές οικονομικές λογικές της αγοράς. Αφού λοιπόν έχουμε ως πολίτες μπροστά μας προτάσεις τεχνοκρατών ανθρώπων της αγοράς, ως τέτοιες θα τις αναλύσουμε και ως τέτοιες θα τις κρίνουμε.

Και σε μια τέτοια περίπτωση δεν μπορούμε σαφέστατα να μπορούμε σε λογικές «πολέμου κατά της Εκκλησίας», πολύ δε περισσότερο δεν μπορούμε να τις εντάξουμε στο κλίμα που έχει δημιουργηθεί μετά την κόντρα Εκκλησίας-Πολιτείας για την αναγραφή του θρησκευτήματος στις ταυτότητες.

Ένα τεχνοκρατικό όργανο συμβουλεύει την Εκκλησία, που είναι πνευματικός οργανισμός, πώς θα πρέπει να εκμεταλλευθεί ένα ακίνητό της. Αυτό είναι το γεγονός. Η ουσία και η ορθότητα της πρότασης αυτής κρίνεται από πολίτες -πιστούς ή μη- αλλά κυρίως από την ίδια την Εκκλησία της Ελλάδος. Δηλαδή από τα μέλη της Ιεράς Συνόδου. Αναλόγως, η πρόταση εγκρίνεται, αν είναι ορθή, ή απορρίπτεται, αν είναι λανθασμένη.

Φυσικά το «σωστό» και το «λάθος» στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι κάτι που απορρέει από ουσιαστικότερους λόγους απ' ό,τι οι αυστηρά τεχνοκρατικοί. Μπορεί μάλιστα ν' αποτελέσει και αντικείμενο γενικότερου προβληματισμού...

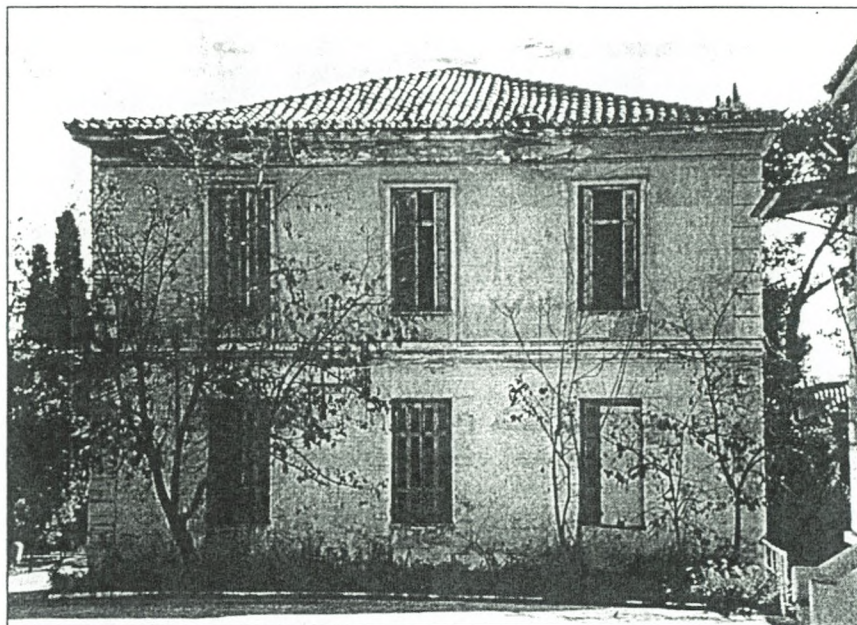
Ανεξάρτητα απ' όσα υποστήριξαν οι εκπρόσωποι της Εκκλησίας την προηγούμενη εβδομάδα στη συνεδρίαση του

Κεντρικού Συμβουλίου Νεοτέρων Μνημείων, που αποφαίνεται ποια από τα νεότερα μνημεία πρέπει ή όχι να κριθούν διατηρητέα, για το αν είναι ή όχι άξια να κριθούν διατηρητέα τα ήδη υπάρχοντα κτήρια στον χώρο, η ουσία της κριτικής δεν μπορεί να αλλοιωθεί.

Οι κύριοι Πυλαρινός, Δεσύλλας, Μαρίνος και Λιάσκας ήταν τα μέλη της αντιπροσωπείας, υπό τον Πρωτοσύγκελλο της Αρχιεπισκοπής π. Θωμά Συνοδινό, τα οποία επιχειρηματολόγησαν γιατί κατά την άποψή τους δεν αξίζει να κριθούν διατηρητέα τα συγκεκριμένα κτήρια.

Είχαν προηγηθεί οι εκπρόσωποι του Συλλόγου «Λυκαβηττός», του Συλλόγου Αρχιτεκτόνων και της Εταιρείας Προστασίας Φυσικού Περιβάλλοντος και Πολιτιστικής Κληρονομιάς, που ζήτησαν να κηρυχθούν αυτά τα κτήρια διατηρητέα. Θεωρούν ότι πέρα από τα όποια ιδιαίτερα αρχιτεκτονικά χαρακτηριστικά, τα κτήρια αυτά οφείλουν να διατηρηθούν κυρίως ως φορέας διατήρησης της ιστορικής μνήμης (αποτελούν συνέχεια της ΕΑΤ-ΕΣΑ), αλλά και ως εναπομείναντα τμήματα ενός ενιαίου συνόλου κτηρίων από τα οποία τα περισσότερα έχουν ήδη εξαφανισθεί κάτω από τόνους μπετόν: Δεκαπέντε κατεδαφίστηκαν για να χτιστεί το Ν.Ι.Μ.Τ.Σ., πέντε για το Μέγαρο Μουσικής, έξι για το Πάρκο Ελευθερίας, οκτώ για το Ναυτικό Νοσοκομείο... Έχουν μείνει μόνο τα τέσσερα της ΕΑΤ-ΕΣΑ κι αυτά του ΟΔΕΠ για τα οποία γίνεται η συζήτηση.

Οι εκπρόσωποι του ΟΔΕΠ αντέκρουσαν την άποψη των φορέων και ανέφεραν ότι πρόκειται για κτήρια χωρίς ιδιαίτερη αρχιτεκτονική αξία (ακούστηκε και η φράση «σαβούρα»), τα οποία «θα πρέπει να κατεδαφιστούν». Μάλιστα ο Κώστας Πυλαρινός έγινε και πιο συγκεκριμένος. Ανέφερε ότι αφού τα περισσότερα από αυτά τα κτήρια έχουν ήδη γκρεμιστεί, «γιατί να μην γκρεμι-

Δυο από τα παλαιά κτίρια που οι δραστήριοι άνθρωποι της αγοράς δέλουν να κατεδαφίσουν προκειμένου να ανεγείρουν τα ματαιόδοξα νέα έργα τους που θα «λαμπρύνουν» την πόλη και με την ευκαιρία θα κερδίσουν οι εργολάβοι και η Εκκλησία θα αυξήσει τα έσοδά της...

στούν και αυτά; Τα τέσσερα κτήρια της ΕΑΤ-ΕΣΑ που είναι διατηρητέα είναι αρκετά».

Τα μέλη του Συμβουλίου συναντήθηκαν με τους φορείς και τους εκπροσώπους της Εκκλησίας για να κάνουν αυτοψία στον χώρο του πρώην 401 Στρα-

τιωτικού Νοσοκομείου προχθές Τετάρτη στις 12.00 το μεσημέρι. Δεν γνωρίζουμε την απόφασή τους μετά την αυτοψία. Πιθανολογούμε ότι μπορεί να είναι σολομόντεια: «Να διατηρηθούν μόνο δύο κτήρια στην άκρη και να γκρεμιστούν τα υπόλοιπα», όπως πρό-

τειναν οι εκπρόσωποι του ΟΔΕΠ όταν ανέλυναν την άποψή τους προ δεκαημέρου στα μέλη της επιτροπής που θα την κρίνουν.

Ζούμε τη φρεγίδα των Ολυμπιακών του 2004. Στο βωμό τους ισοπεδώνεται η ιστορική μνήμη και η η πολιτιστική κληρονομιά. Διότι είναι γνωστό ότι το συγκεκριμένο ξενοδοχείο, αν κατασκευασθεί τελικά, λύνει τα χέρια του «Αθήνα 2004» για τους Ολυμπιακούς. Με δεδομένο ότι ο Πρωθυπουργός έχει αποκαλέσει «γραφικούς ή τρελούς» όσους ασκούν κριτική στα έργα για τους Ολυμπιακούς, μπορούμε να εξαγάγουμε πιο εύκολα ορισμένα ενδιαφέροντα συμπεράσματα και για το συγκεκριμένο ζήτημα...

«Κάποιοι» θυμούνται ακόμα τον «θάλαμο Κωστοπούλου», ο οποίος βρίσκεται στα κτήρια του ΟΔΕΠ. Εκεί νοσηλεύονταν οι κρατούμενοι στρατιώτες που βασανίστηκαν στη Μακρόνησο. Γι' αυτούς είναι ιστορική μνήμη που πρέπει να διατηρηθεί.

«Κάποιοι» άλλοι σκέπτονται ακόμα ότι θα μπορούσε ίσως να βρεθεί ένας τρόπος και η Εκκλησία της Ελλάδος να έχει έσοδα και τα κτήρια να διατηρηθούν και ο χώρος γύρω από αυτά να αναβαθμιστεί ώστε να αποτελεί μια μικρή ανάσα για τους κατοίκους του Λεκανοπεδίου. Χωρίς διάθεση υπερβολής, αυτοί οι «κάποιοι» αναφέρονται σε πράγματα τα οποία δεν έχουν αντίκρισμα στην αγορά.

Η ιστορική μνήμη, ο καθαρός αέρας και η ομορφιά ενός τοπίου είναι πράγματα που δεν μπορούν να αξιολογηθούν από τους ανθρώπους της αγοράς. Μπορούν όμως να αξιολογηθούν από τον πνευματικό φορέα που προΐσταται των ανθρώπων της αγοράς.

Επαναλαμβάνοντας το αυτονόητο ότι η Εκκλησία έχει αναφαίρετο δικαίωμα όπως και ο κάθε ιδιώτης να αξιοποιήσει τα ακίνητά της ώστε να της αποφέρουν έσοδα, θα επαναλάβουμε και το αρχικό μας ερώτημα προς τον Αρχιεπίσκοπο, **γιατί πρέπει οπωσδήποτε να γίνει αυτό το ξενοδοχείο; Γιατί να καταστραφεί ένας ακόμη από τους ελάχιστους εναπομείναντες ελεύθερους χώρους στο πολύπαθο κέντρο της Αθήνας;**

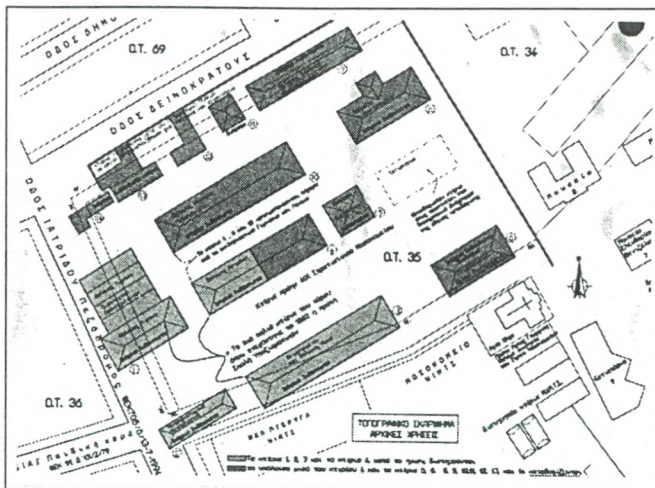

Μια σολομώντεια «λύση»...

για την οποία πρέπει νά αποφασίσει
ο υπουργός Πολιτισμού

της Όλγας Ι. Φωτακοπούλου

Υπάρχει ένας όμορφος πίνακας. Και πρέπει να αποφασισθεί αν θα ξεκρεμαστεί για να αδειάσει ο τοίχος, ώστε να τοποθετηθεί εκεί κάτι άλλο, ή αν τελικά θα μείνει εκεί για να εξακολουθήσει να μορφαίνει τον τοίχο.

Πώς θα σας φαινόταν άραγε αν τελικά αποφασιζόταν να κοπεί ο πίνακας στη μέση και ν' αδειάσει ο μισός τοίχος, με στόχο να συνυπάρξουν ο ακρωτηριασμένος πίνακας και αυτό το... «κάτι άλλο»...

Κι όμως, αυτή η... «καταπληκτική» λύση προτάθηκε ως σοβαρή (!) για την τύχη των κτηρίων του πρώην 401 Στρατιωτικού Νοσοκομείου. Και δεν συνεβη μόνον αυτό, αλλά βρέθηκαν και οι μισοί στο Κεντρικό Συμβούλιο Νεοτέρων Μνημείων την προηγούμενη Πέμπτη και ψήφισαν αυτή τη σολομώντεια λογική «λύση», πιστεύοντας προφανώς ότι είναι και σοβαρή και ρεαλιστική.

Ο «πίνακας» στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι τα κτήρια τα οποία αρχιτέκτονες, φορείς και κάτοικοι ζητούν να κηρυχθούν διατηρητέα, θεωρώντας μάλιστα ότι ο χώρος αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα του Πάρκου Ελευθερίας – και με την «υπενθύμηση» ότι τα κτήρια της ΕΑΤ-ΕΣΑ είναι χαρακτηρισμένα διατηρητέα.

Επτά λοιπόν από τα μέλη του Συμβουλίου Νεοτέρων Μνημείων ψήφισαν υπέρ της πρότασης των εκπροσώπων της Εκκλησίας να γκρεμισθούν τα μισά από αυτά, ισοψηφώντας με τα υπόλοιπα μέλη που είχαν την αντίθετη άποψη.

Συμπτωματικά... τα κτήρια που προτείνεται να διατηρηθούν είναι στην άκρη του χώρου και –όπως φαίνεται και στο σχεδιάγραμμα– «πατάνε» και στον μισό πεζόδρομο της Ιατρίδου – σε χώρο δηλαδή που ούτως ή άλλως δεν

θα μπορούσε να οικοδομηθεί.

Πρόσθετη κατάπληξη προκαλεί και η πρόταση, ένα από τα μεγάλα κεντρικά κτήρια να γκρεμιστεί κατά το ήμισυ και να διατηρηθεί το υπόλοιπο!

Μετά το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας στο Κεντρικό Συμβούλιο Νεοτέρων Μνημείων, το «μπαλάκι» ουσιαστικά περνά στα χέρια του υπουργού Πολιτισμού Ε. Βενιζέλου – ο οποίος έχει μπροστά του δύο δυνατότητες: Ή να αναπέμψει την υπόθεση στο Συμβούλιο λόγω της ισοψηφίας, ή να προχωρήσει σε έκδοση υπουργικής απόφασης.

Σε κάθε περίπτωση, οι φορείς που προσπαθούν να πείσουν και την Πολιτεία και την Εκκλησία να διατηρήσουν αυτά τα κτήρια, δηλώνουν ότι πρόκειται να συνεχίσουν να προσπαθούν, με δεδομένο ότι ακόμα και η ισοψηφία αυτή ουσιαστικά καταδεικνύει την ορθότητα της άποψης να κριθούν τα κτήρια διατηρητέα.

Με αυτή την άποψη μάλλον θα συμφωνούσε και ο Μακαριστός Σεραφεΐμ, ο οποίος εν ζωή είχε δηλώσει σε συνέντευξή του (αναδημοσιεύθηκε από την Καθημερινή στις 31 Ιανουαρίου 1999):

«Ερώτηση: Μακαριώτατε, τι θα γίνει τελικά, θα πάρετε κάποια απόφαση για το καινούριο συνοδικό Μέγαρο; Θα το κάνετε πίσω από το ΝΙΜΤΣ ή στην Πεντέλη;

Σεραφεΐμ: Αχ, βρε Γρηγόρη, νομίζεις ότι το πρόβλημα είναι το πού θα χτισθεί; Ερώτηση: Αλλά;

Σεραφεΐμ: Το πρόβλημα είναι το ποιος εργολάβος θα πάρει τη δουλειά...

Ερώτηση: Και τι θα κάνετε;

Σεραφεΐμ: Όσο ζω εγώ, δεν θα γίνει τίποτε. Δεν θέλω ανακατέματα με χτισίματα και τέτοιες δουλειές. Δεν με νοιάζει να λένε, άμα πεθάνω, «κοιτάχτε τι άφησε πίσω του ο Σεραφεΐμ». Μικρόψυχες υστεροφημίες δεν θέλω να αφήσω πίσω μου. Θέλω, αν θα με θυμούνται, να λένε ότι έκανα καμιά καλή πράξη, αν την έκανα. Όχι να με θυμούνται για τα ντουβάρια...

Ερώτηση: Και το νέο Συνοδικό, Μακαριώτατε, δεν χρειάζεται;

Σεραφεΐμ: Σε τι χρειάζεται, πες μου να το καταλάβω και εγώ. Στη Μονή Πετράκη το κτήριο είναι όμορφο και από τα πιο γερά της χώρας. Άνετο, μεγάλο. Το μερεμετίζουμε λιγάκι, το ασπρίζουμε και για άλλα 100 χρόνια θα κάνουμε τη δουλειά μας κι εμείς και οι επόμενοι. Γιατί να δώσουμε δισεκατομμύρια για πολυτέλειες; Τι τις θέλουμε; Παπάδες είμαστε. Τις μεταξωτές... κουρτίνες τι τις θέλουμε; Θα μας μουντζώνει ο κόσμος, όταν δει κτήρια με γκαράζ και ενρωπαϊκές αίθουσες με θρόνους και μπιχλιμπίδια. Άστα να πάνε. Εγώ τέτοια δεν τα κάνω. Οι επόμενοι ας πράξουν κατά το μυαλό τους...»

Αυτά δήλωνε κάποτε ο προκατόχος του σημερινού Αρχιεπισκόπου, Μακαριστός Σεραφεΐμ. Δεν το συζητούσε καν για Συνοδικό Μέγαρο, το οποίο είχε προταθεί να χτιστεί στον συγκεκριμένο χώρο του πρώην 401 Στρατιωτικού Νοσοκομείου. Πολύ δε περισσότερο, ας φανταστούμε ποια θα ήταν η άποψή του για την πιθανή δημιουργία ξενοδοχείου...

ΕΝΑ ΕΡΩΤΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ:

Γιατί πρέπει οπωσδήποτε να γίνει ξενοδοχείο;

της Όλγας Ι. Φωτακοπούλου

Το ερώτημα του τίτλου απευθύνεται προσωπικά στον Αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο και είναι η αβίαστη απορία που προκύπτει από τα σχέδια του Οργανισμού Διαχείρισης Εκκλησιαστικής Περιουσίας (ΟΔΕΠ) να κατασκευάσει ξενοδοχείο στον χώρο που σήμερα βρίσκονται τα κτήρια του πρώην 401 στρατιωτικού νοσοκομείου, πίσω από τα κτήρια της ΕΑΤ-ΕΣΑ.

Το Αντί ασχολήθηκε διεξοδικά με το θέμα μέσα στη χρονιά. Έκτοτε, παρακολουθώντας πολύ προσεκτικά και πολύ ψύχραιμα τις εξελίξεις, παρατηρούμε ότι «καταρρέει» η επιφανειακή εντύπωση πως πρόκειται για μια διένεξη μεταξύ των κατοίκων της περιοχής και της Εκκλησίας της Ελλάδος. «Ανοίγει» πολύ ο κύκλος των εμπλεκόμενων για να είναι κάτι τόσο «απλό» και μόνο.

Κατ' αρχήν έντεκα στρέμματα στο συγκεκριμένο σημείο της Αθήνας (Μέγαρο Μουσικής, Πάρκο Ελευθερίας, Λυκαβηττός) αποτελούν όντως ένα «φιλέτο» που πολλοί μπορεί να «ορέγονται».

Ανήκουν όμως στην Εκκλησία της Ελλάδος. Και η Εκκλησία της Ελλάδος θεωρεί—και ορθά—ότι οφείλει να εκμεταλλευθεί το ακίνητό της ώστε να της προκύψουν έσοδα για τις φιλανθρωπικές δραστηριότητές της.

Η Εκκλησία της Ελλάδος επίσης έχει συστήσει έναν οργανισμό διαχείρισης της περιουσίας της. Εδώ αρχίζουν και γίνονται πολυπλοκότερα τα πράγματα, αφού ένας τέτοιος οργανισμός κινείται σαφώς με βάση τους νόμους της αγοράς και κατ' επέκταση υπηρετείται και από ανθρώπους της αγοράς, οι οποίοι είναι άσχετοι με το πνευματικό έργο της Εκκλησίας.

Οι τεχνοκράτες άνθρωποι της αγοράς σκέπτονται, αναλύουν και κάνουν προτάσεις με βάση τις ψυχρές οικονομικές λογικές της αγοράς. Αφού λοιπόν έχουμε ως πολίτες μπροστά μας προτάσεις τεχνοκρατών ανθρώπων της αγοράς, ως τέτοιες θα τις αναλύσουμε και ως τέτοιες θα τις κρίνουμε.

Και σε μια τέτοια περίπτωση δεν μπορούμε σαφέστερα να μπούμε σε λογικές «πολέμου κατά της Εκκλησίας», πολύ δε περισσότερο δεν μπορούμε να τις εντάξουμε στο κλίμα που έχει δημιουργηθεί μετά την κόντρα Εκκλησίας-Πολιτείας για την αναγραφή του θρησκευματος στις ταυτότητες.

Ένα τεχνοκρατικό όργανο συμβουλεύει την Εκκλησία, που είναι πνευματικός οργανισμός, πώς θα πρέπει να εκμεταλλευθεί ένα ακίνητό της. Αυτό είναι το γεγονός. Η ουσία και η ορθότητα της πρότασης αυτής κρίνεται από πολίτες—πιστούς ή μη—αλλά κυρίως από την ίδια την Εκκλησία της Ελλάδος. Δηλαδή από τα μέλη της Ιεράς Συνόδου. Αναλόγως, η πρόταση εγκρίνεται, αν είναι ορθή, ή απορρίπτεται, αν είναι λανθασμένη.

Φυσικά το «σωστό» και το «λάθος» στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι κάτι που απορρέει από ουσιαστικότερους λόγους απ' ό,τι οι αυστηρά τεχνοκρατικοί. Μπορεί μάλιστα ν' αποτελέσει και αντικείμενο γενικότερου προβληματισμού...

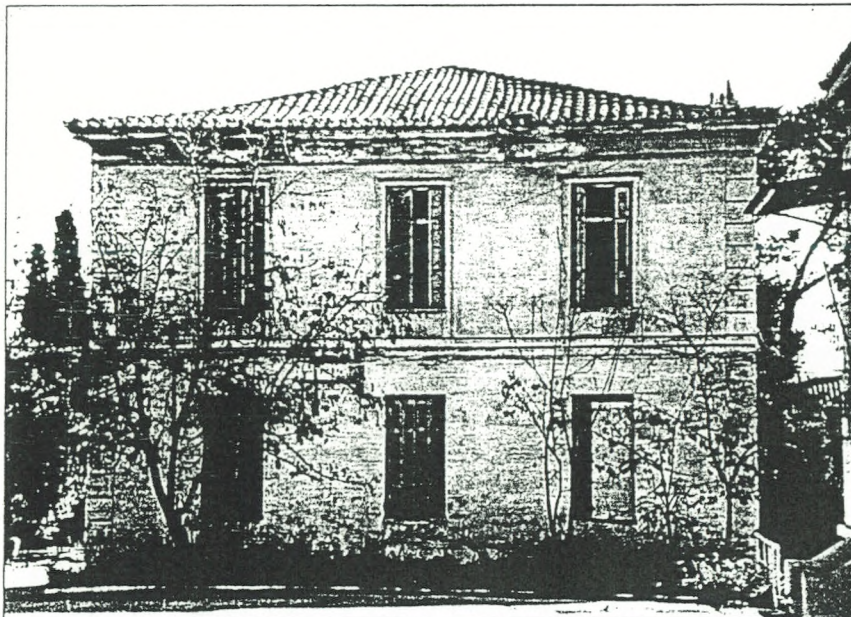
Ανεξάρτητα απ' όσα υποστήριξαν οι εκπρόσωποι της Εκκλησίας την προηγούμενη εβδομάδα στη συνεδρίαση του

Κεντρικού Συμβουλίου Νεοτέρων Μνημείων, που αποφαινεται ποια από τα νεότερα μνημεία πρέπει ή όχι να κριθούν διατηρητέα, για το αν είναι ή όχι άξια να κριθούν διατηρητέα τα ήδη υπάρχοντα κτήρια στον χώρο, η ουσία της κριτικής δεν μπορεί να αλλοιωθεί.

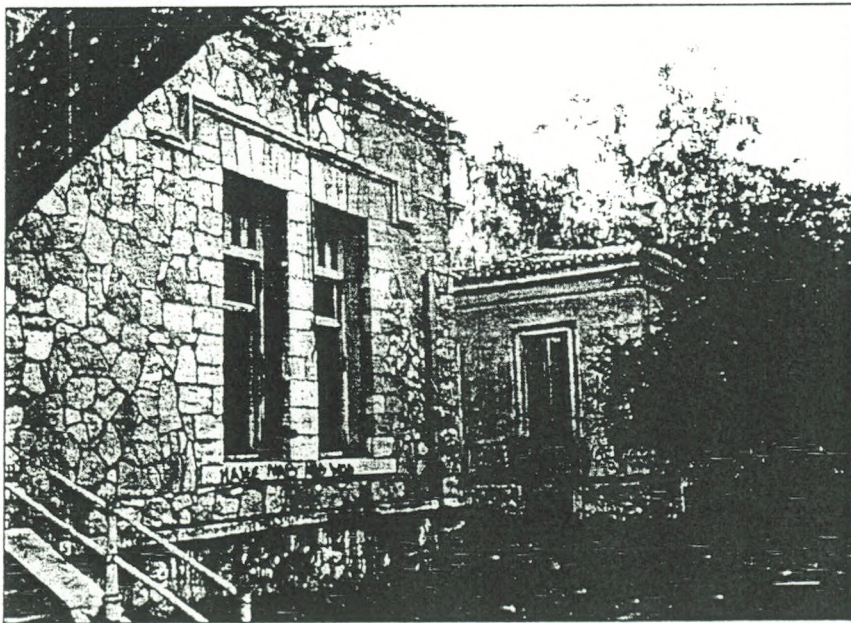
Οι κύριοι Πυλαρινός, Δεσφύλλας, Μαρίνος και Λιάσκας ήταν τα μέλη της αντιπροσωπείας, υπό τον Πρωτοσύγκελλο της Αρχιεπισκοπής π. Θωμά Συνοδινό, τα οποία επιχειρηματολόγησαν γιατί κατά την άποψή τους δεν αξίζει να κριθούν διατηρητέα τα συγκεκριμένα κτήρια.

Είχαν προηγηθεί οι εκπρόσωποι του Συλλόγου «Λυκαβηττός», του Συλλόγου Αρχιτεκτόνων και της Εταιρείας Προστασίας Φυσικού Περιβάλλοντος και Πολιτιστικής Κληρονομιάς, που ζήτησαν να κηρυχθούν αυτά τα κτήρια διατηρητέα. Θεωρούν ότι πέρα από τα όποια ιδιαίτερα αρχιτεκτονικά χαρακτηριστικά, τα κτήρια αυτά οφείλουν να διατηρηθούν κυρίως ως φορέας διατήρησης της ιστορικής μνήμης (αποτελούν συνέχεια της ΕΑΤ-ΕΣΑ), αλλά και ως εναπομείναντα τμήματα ενός ενιαίου συνόλου κτηρίων από τα οποία τα περισσότερα έχουν ήδη εξαφανισθεί κάτω από τόνους μπετόν: Δεκαπέντε κατεδαφίστηκαν για να χτιστεί το Ν.Ι.Μ.Τ.Σ., πέντε για το Μέγαρο Μουσικής, έξι για το Πάρκο Ελευθερίας, οκτώ για το Ναυτικό Νοσοκομείο... Έχουν μείνει μόνο τα τέσσερα της ΕΑΤ-ΕΣΑ κι αυτά του ΟΔΕΠ για τα οποία γίνεται η συζήτηση.

Οι εκπρόσωποι του ΟΔΕΠ ανέφεραν την άποψη των φορέων και ανέφεραν ότι πρόκειται για κτήρια χωρίς ιδιαίτερη αρχιτεκτονική αξία (ακούστηκε και η φράση «σαβούρα»), τα οποία «θα πρέπει να κατεδαφιστούν». Μάλιστα ο Κώστας Πυλαρινός έγινε και πιο συγκεκριμένος. Ανέφερε ότι αφού τα περισσότερα από αυτά τα κτήρια έχουν ήδη γκρεμιστεί, «γιατί να μην γκρεμι-

Δυο από τα παλαιά κτίρια που οι δραστήριοι άνθρωποι της αγοράς θέλουν να κατεδαφίσουν προκειμένου να ανεγείρουν τα ματαιόδοξα νέα έργα τους που θα «λαμπρύνουν» την πόλη και με την ευκαιρία θα κερδίσουν οι εργολάβοι και η Εκκλησία θα αυξήσει τα έσοδά της...

στούν και αυτά; Τα τέσσερα κτήρια της ΕΑΤ-ΕΣΑ που είναι διατηρητέα είναι αρκετά».

Τα μέλη του Συμβουλίου συναντήθηκαν με τους φορείς και τους εκπροσώπους της Εκκλησίας για να κάνουν αυτοψία στον χώρο του πρώην 401 Στρα-

τιωτικού Νοσοκομείου προχθές Τετάρτη στις 12.00 το μεσημέρι. Δεν γνωρίζουμε την απόφασή τους μετά την αυτοψία. Πιθανολογούμε ότι μπορεί να είναι σολομόντεια: «Να διατηρηθούν μόνο δύο κτήρια στην άκρη και να γκρεμιστούν τα υπόλοιπα», όπως πρό-

τειναν οι εκπρόσωποι του ΟΔΕΠ όταν ανέλυναν την άποψή τους προ δεκαήμερου στα μέλη της επιτροπής που θα την κρίνουν.

Ζούμε τη φρενίτιδα των Ολυμπιακών του 2004. Στο βωμό τους ισοπεδώνεται η ιστορική μνήμη και η η πολιτιστική κληρονομιά. Διότι είναι γνωστό ότι το συγκεκριμένο ξενοδοχείο, αν κατασκευασθεί τελικά, λύνει τα χέρια του «Αθήνα 2004» για τους Ολυμπιακούς. Με δεδομένο ότι ο Πρωθυπουργός έχει αποκαλέσει «γραφικούς ή τρελούς» όσους ασκούν κριτική στα έργα για τους Ολυμπιακούς, μπορούμε να εξαγάγουμε πιο εύκολα ορισμένα ενδιαφέροντα συμπεράσματα και για το συγκεκριμένο ζήτημα...

«Κάποιοι» θυμούνται ακόμα τον «θάλαμο Κωστοπούλου», ο οποίος βρίσκεται στα κτήρια του ΟΔΕΠ. Εκεί νοσηλεύονταν οι κρατούμενοι στρατιώτες που βασανίστηκαν στη Μακρόνησο. Γι' αυτούς είναι ιστορική μνήμη που πρέπει να διατηρηθεί.

«Κάποιοι» άλλοι σκέπτονται ακόμα ότι θα μπορούσε ίσως να βρεθεί ένας τρόπος και η Εκκλησία της Ελλάδος να έχει έσοδα και τα κτήρια να διατηρηθούν και ο χώρος γύρω από αυτά να αναβαθμιστεί ώστε να αποτελεί μια μικρή ανάσα για τους κατοίκους του Λεκανοπεδίου. Χωρίς διάθεση υπερβολής, αυτοί οι «κάποιοι» αναφέρονται σε πράγματα τα οποία δεν έχουν αντίκρισμα στην αγορά.

Η ιστορική μνήμη, ο καθαρός αέρας και η ομορφιά ενός τοπίου είναι πράγματα που δεν μπορούν να αξιολογηθούν από τους ανθρώπους της αγοράς. Μπορούν όμως να αξιολογηθούν από τον πνευματικό φορέα που προΐσταται των ανθρώπων της αγοράς.

Επαναλαμβάνοντας το αυτονόητο ότι η Εκκλησία έχει αναφαίρετο δικαίωμα όπως και ο κάθε ιδιώτης να αξιοποιήσει τα ακίνητά της ώστε να της αποφέρουν έσοδα, θα επαναλάβουμε και το αρχικό μας ερώτημα προς τον Αρχιεπίσκοπο, γιατί πρέπει οπωσδήποτε να γίνει αυτό το ξενοδοχείο; Γιατί να καταστραφεί ένας ακόμη από τους ελάχιστους εναπομείναντες ελεύθερους χώρους στο πολύπαθο κέντρο της Αθήνας;

Ο μύθος και ο αναχρονισμός

Του Ι. Κ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗ

Η 17 Νοέμβρη τελείωσε. Τη ζήσαμε επί 27 χρόνια σαν έναν αναχρονισμό και σαν ένα μύθο. Ο αναχρονισμός πήρε αισίως τον δρόμο για τον Κορυδαλλό. Ο μύθος αποκαλύφθηκε ότι απέχει απογοητευτικά από την πραγματικότητα.

Οι ασύλληπτοι τρομοκράτες ήταν τελικά ένας μάλλον ανισόρροπος γέρος, αρρωστημένο κατάλοιπο της δεκαετίας του '60, και μερικοί βαρεμένοι κακοποιοί της «διπλανής πόρτας», στα όρια μεταξύ παρέας και συμμορίας. Ούτε Ρενάτο Κούρτσιο υπήρχε ούτε Αντρέας Μπάναντερ και, φυσικά, ούτε Ανδρέας Παπανδρέου.

Το δυσκολότερο τώρα είναι να εξηγηθεί ο καθένας με τον μύθο που είχε οικοδομήσει στο μυαλό του. Ακόμη και αν χρειαστεί να παραδεχθεί ότι είχε φτιάξει λάθος μύθο.

Πολύ λυπάμαι αλλά η 17N δεν ήταν το ΠΑΚ (όπως νόμιζαν οι Αμερικανοί), δεν ήταν το ΠαΣοΚ (όπως θα ήθελε η ΝΔ), δεν ήταν η CIA (όπως πιστεύει η Αλέκα), δεν ήταν ο νέος Ζορό ή ο σύγχρονος Ρομπέν των Δασών (όπως φαντάζονταν μερικοί κολλημένοι της άκρας Αριστεράς). Η 17N δεν ήταν τίποτε από όλα όσα είχε ο καθένας στο μυαλό του.

Αυτή την εξήγηση με τον μύθο του καθενός τη χρωστάμε όλοι μας. Όχι για λόγους ιδεολογικού μαζοχισμού αλλά επειδή χωρίς την πλήρη αποκαθάρωση των χθεσινών ψευδαισθήσεων δεν μπορείς να προχωρήσεις στη διαπραγμάτευση της επόμενης ημέρας. Σου μένει πάντα κάποιο νοσηρό κατακάθι.

Αλλά και για έναν πρόσθετο λόγο: η εξάρθρωση της 17N κλείνει και τυπικά τον πρώτο μεταπολιτευτικό κύκλο. Δεν είναι τυχαίο ότι η διαδικασία που ξεκίνησε το 1996 πέρασε πάνω από το πτώμα και του πιο συμβολικού αναχρονισμού της δημοκρατίας μας. Είναι κι αυτό (πληρωμένων των αναλογιών) ένα ξεκαθάρισμα λογαριασμών με το παρελθόν.

Εστω και με καθυστέρηση. Είναι αστείο, ας πούμε, να αναλύεται σήμερα η εξάρθρωση της 17N ως απόδειξη ότι ο δρόμος της ένοπλης κοινωνικής αναμέτρησης είναι αδιέξοδος.

Σιγά που περιμέναμε τον Γιωτόπουλο για να το μάθουμε. Οι κοινωνίες μας το ξέ-

ρουν εδώ και καιρό, αν όχι εξαρχής. Και έχει αποδειχθεί στην πράξη, παντού όπου η πολιτική άποψη οπλίστηκε με κουμπούρια. Από την Ουρουγουάη ως την Ιταλία και την Ισπανία.

Είναι εξίσου αστείο να συζητούμε αν η δράση μερικών ακροαριστερών κακούργων δικαιούται να ενοχοποιεί το σύνολο της Αριστεράς. Μόνο εκ του πονηρού μπορεί να διατυπωθεί τέτοιος φόβος. Η Αριστερά είναι ένα σύνολο από εκδοχές τόσο ευρύ ώστε καμία από μόνη της δεν μπορεί να εμπλέξει τις υπόλοιπες.

Τον καλύτερο επίλογο

στον Γιωτόπουλο

τον είχε γράψει πριν από μισό

αιώνα ο πατέρας του

Αλλά ούτε γι' αυτό περιμέναμε τον Γιωτόπουλο να το ξεκαθαρίσει. Το 1989, με την κατάρρευση του «υπαρκτού σοσιαλισμού», μια ολόκληρη εκδοχή της Αριστεράς πολύ πιο σοβαρή από την οικογένεια Ξηρού και τους φίλους της κήρυξε πτώχευση. Δεν είδα να συμπαράσχει κανέναν άλλον μαζί της.

Γιατί τα λέω αυτά; Διότι η καλύτερη διακρίση του αναχρονισμού είναι να τον προσεγγίζεις με αναχρονιστικούς όρους. Να ξανανοήσεις, δηλαδή, θέματα που έχουν κλείσει αμετάκλητα από την ίδια την εξέλιξη των πραγμάτων.

Μέσα από μια παράξενη ειρωνεία της τύχης τον επίλογο στον Γιωτόπουλο τον είχε διατυπώσει ο ίδιος ο πατέρας του, πριν από μισό αιώνα. «Ανάμεσα στη σταλινική και στη φασιστική βαρβαρότητα δεν υπάρχει παρά η αστική δημοκρατία».

Δεν είχε καμία σοφία. Στις κοινωνίες μας το απόφθεγμα αυτό αποτελεί κοινό τόπο εδώ και δεκαετίες. Αυτονόητο συμπέρασμα ολόκληρου του 20ού αιώνα.

Και αν οι δημοκρατίες αυτές υπερισχύουν των κάθε λογής Γιωτόπουλων και Ξηρών, αν βγήκαν νικηφόρες στην αναμέτρηση με τις δύο βαρβαρότητες, αν επιζούν παρ' όλα τα λάθη και τις αδυναμίες τους, είναι επειδή ξέρουν να μη διαπραγματεύονται το αύριο με όρους του παρελθόντος.

Ενα, δύο, τρία εξοχικά

Του ΘΕΟΜΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ

ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ μου 'φύγαν οι τύψεις ότι είμαι φρικιαστικά μικροαστός επειδή έχω φάει τον κόσμο να βρω ένα καλό σημείο σε κάποιο σχετικά προστό νησί να κάνω κι εγώ ένα εξοχικό, να μη βολοδερώ στα μπανγκαλόους, στις βίλας του ρεντ και στα σκάφη «φίλων», λες και είμαι κοσμικός λαθρέμπορος. Από τη στιγμή που αξιοσέβαστοι επιφανείς εγκέφαλοι και εκτελεστές-δολοφόνοι της 17N είχαν φροντίσει να έχουν «και ένα και δύο και τρία εξοχικά» (αντί... Βιετνάμ που 'λεγε και ο Τσε), εγώ να τραπώ; Άλλος στη Γαύδο, άλλος στους Λειψούς, δεν λέω, τα πιο ωραία σημεία επέλεξαν, και πάντα η οικοδομή σε χρώμα από σομόν ως κόκκινο, λες και είναι νοτισμένη από το αίμα των θυμάτων... Παρά ταύτα, δεν μπόρεσαν, ούτε καν αυτοί, η ελίτ της εξέγερσης ή η ένοπλη αβανγκάρντ, να ξεφύγουν από το σύγχρονο νεοελληνικό πρότυπο «με άποψη»: σπίτι προς Βαρνάβα, Καπανδρίτς ή Ανάβυσσο ως πέρα και εξοχικό σε νησί σικ και ακριτικό, απ' όπου να μπορείς να κατακεραυνώνεις όσους πάνε Μύκονο και... Πάτμο, Γιωργάκι. Αρα γιατί με κοροϊδεύετε που κουβαλάω τα φουσκωτά και τα κουβαδάκια της μικρής μου στην αμμουδιά όταν ολόκληρος Κουφοντίνας έτρεχε ο ταλαίπωρος, σχεδόν... ανθρώπινα, στην παρέλαση της 25ης Μαρτίου για να καμαρώσει το παιδάκι της συντρόφου του Σωτηροπούλου; Τι θα σκεφτόταν; Ορίστε μας, ο Ξηρός είναι τώρα με την Ισπανίδα και ετοιμάζεται και γι' άλλον δεσμό, και εγώ του φυλάω το κουτσούβελο; Δυστυχώς όλα αρχίζουν να καταρρέουν μπροστά στα μάτια μας καθ' ότι ου γαρ έρχεται μόνο. «Τώρα στα 45 πατριάρχης το 'χεις δει» που τραγουδάει κι ο Μαχαιρίτσας.

Σε ό,τι τέλος πάντων συνέβαλε στην εξάρθρωση(;) της οργάνωσης-φαντάσματος θα προσέθετα και την... κρίση της μέσης ηλικίας. Ο μεσόκοπος ταλαιπωρημένος εκτελεστής-δολοφόνος σας έχει πια στομάχι, όπως του άλλου Χριστόδουλου, και άλλα πράγματα να σκεφθεί εκτός από τον επόμενο στόχο του. Έχει σπίτι, έχει σύζυγο, ακόμη χειρότερα έχει πρώην σύζυγο και μακροχρόνια «σχέση», ενδοχόμενως έχει το μυαλό του και σε καμιά πιτσιρίκα της διπλανής γιάφκας! Υπερβολικά πολλές γυναίκες, πρώην, νυν και επόμενες, έχουν μπλέξει στην υπόθεση και από εκείνο το τηλεφώνημα στη Λουίζης Ριανκούρ ως την ψηλή ξανθιά του Κολωνακίου, να το θυμηθείτε ότι θα επιβεβαιωθεί κάποια στιγμή και το

πυρ, γυνή και θάλασσα... Πυρ ο πυροκροτητής, γυνή, Αγγελική, Αλίσια, η Γαλλίδα και καμιά εξοχική Σουδανή ίσως, και η ωραία θάλασσα των Λειψών. Και εκεί μετά τα 40, που είναι η βασική δεύτερη γενιά δεκαεπτανοεμβριτών, ως τα 60, που είναι οι «εγκέφαλοι», ο άνδρας όλο και πιο ευάλωτος γίνεται, όλο και πιο πολλούς συμβιβασμούς κάνει, όλο και πιο πολύ μιλάει για να καλύψει άλλα συναισθηματικά και οργανικά κενά. Αν βρουν και τίποτα κρυμμένα Viagra, ο Βίλχελμ Ράιχ θα σηκωθεί από τον τάφο του! Λεπτομέρεια με σημασία: στη σκιά της υπόθεσης «Τρομοκρατία» η ΕΛ.ΑΣ. έχει μπαγλαρώσει τους μι-

Σε ό,τι συνέβαλε

στην εξάρθρωση(;) της 17N

θα προσέθετα και την κρίση

της μέσης ηλικίας

σούς μεγαλομπράβους και συμμορίτες της Αθήνας ξεκινώντας από τις αποκαλύψεις μιας θυμωμένης τέως «αρραβωνιάρικας» που της πυροβόλησε ο ex το νέο της αμόρε στα πόδια. Cherchez la femme! Ξέρω, ξέρω, και εγώ ήθελα να πιστεύω ότι ο αρχηγός της υπέρτατης πολιτικής μας φαντασίωσης, της 17N, που είναι και ΚΥΠ και CIA και Στάζι (περαστικά στους... καμένους) και KGB και ΜΠ και Τουπαμάρος μαζί, θα ζούσε σε κάποια σκηνή-παλάτι στη Λιβύη περιστοιχισμένος από μια ντουζίνα τρελιάρες επαναστάτριες-παλακίδες που θα φορούσαν μόνο τις χειροβομβίδες τους. Δυστυχώς μοιάζει να είναι ένας ακόμη κουρασμένος τύπος με τα δικά του δράματα στην προσωπική του ζωή, που ίσως ακούει από το πρωί ως το βράδυ γκρίνιες («επιτέλους όλο σε γιάφκες και σε απόμερα μέρη με πας, δεν έχουμε δει άνθρωπο από τότε που χάσαμε και τον Κάρλος») και δεν αποκλείεται να θέλει και αυτός να βάλει ένα τέλος στη μεγάλη του περιπέτεια «Πολύ αίμα για το τίποτα». Το μόνο που αποκλείεται, χαζοπούλια μου της Ρηγίλλης, είναι να πρόκειται για... πασόκο. Προσωπικά δεν ξέρω κανέναν πασόκο σε αυτή την ηλικία που να τρέχει Γαύδο και Λειψούς αντί Σούπερ Παρανταίζ και άντε καμιά Σαντορίνη ή Κέρκυρα για ξεκάρφωμα. Και κανέναν πασόκο, με... υψηλές μάλιστα διασυνδέσεις, δεν θα έκανε σπτάκι μια σταλιά σε μέρη ακριτικά και μάλιστα χωρίς πισίνα.

Μπλέξαμε...

Του Α. Δ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΙΔΗ

ΞΕΡΟΥΜΕ, ξέρουμε, διαφιέδεται μετά βδελυγιάς! Ηδη όμως, από ευρωπαϊκές καγκελαρίες, άρχισε η συζήτηση για το πόσο είναι αδιανόητο οι πιέσεις των ευρωπαϊκών αυτοματισμών, όπως π.χ. στο μέτωπο της διεύρυνσης (Κύπρος) ή με τους όρους που τίθενται για να συζητηθεί η ευρωπαϊκή πορεία της Αγκυρας, να αποσταθεροποιήσουν τις καθ' οιονδήποτε τρόπο προσπάθειες των εκσυγχρονιστικών (ας τις πούμε έτσι) δυνάμεων της Τουρκίας να οδηγήσουν οριστικά τη χώρα τους μέσω ευρωπαϊκής αγκύρωσης στη Δύση. Το επιχείρημα θα το περίμενε κανείς από την Ουάσιγκτον, η οποία παραδόξως εδώ τηρεί αποστάσεις. Το Λονδίνο και το Βερολίνο όμως αρχίζουν να φτιάχνουν σενάρια και «οι Βρυξέλλες» έρχονται από κοντά για να μη διαταραχθούν οι (δύσκολες) τουρκικές εξελίξεις από ευρωπαϊκές κινήσεις. (Οι Αμερικανοί προδήλως βλέπουν την άλλη άκρια των προβλημάτων με τη «νέα» Τουρκία που στήνεται: πώς θα δείχνει πιο

βολική / accommodating στην αυριανή επιχείρηση αλλαγής καθεστώτος στο διπλανό Ιράκ. Βάση Ιντσιρλίκ, κουρδικές ηγεσίες και αυτονομίες, τέτοια πράγματα...)

Πολύ απλά: τώρα που πλησιάζουμε στο δέσιμο όλων των εκκρεμοτήτων που εμπλέκουν τα Ελληνοτουρκικά, τώρα που πάει να κριθεί (α) η συνολική διεύρυνση της ΕΕ, (β) το ενταξιακό στοίχημα της Κύπρου, (γ) η ευρωπαϊκή προοπτική της Αγκυρας και (δ) η ιστορία του «Ευρωστρατού», τώρα οι Ευρωπαίοι ανακαλύπτουν ότι η Τουρκία δεν είναι λογικό / νοητό / αποδοτικό να πιεστεί. Με τίποτε.

Εμείς όμως έχουμε εντελώς πρόσφατα συνδέσει τη στάση της Τουρκίας στο θέμα του Ευρωστρατού – δηλαδή την αποδοχή από την Αγκυρα του «δικού μας» Κεϊμένου / consensus της Σεβίλλης με τις κοσμητικές του παρεμβάσεις, ως βάση για συζήτηση, και όχι το «δικό τους» αμερικανοβρετανοτουρκικό Κεϊμένο της Αγκυρας – με τη δική μας στάση στο θέμα της ευ-

ρωπαϊκής πορείας της Τουρκίας. Πρόκειται για επίσημη, επισημότητα τοποθέτηση του ίδιου του Πρωθυπουργού στην ενημέρωσή του (τέλη Ιουνίου) προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και τον απαθανατίζοντα φακό των καναλιών. Βέβαια υποτίθεται ότι η πάγια σύνδεση εκ μέρους της Ελλάδας ήταν της στάσης της Τουρκίας στο Κυπριακό με τη στάση των Αθηνών στο ίδιο θέμα της ευρωπαϊκής πορείας της Τουρκίας. Είναι δε γνωστό ότι όταν συνδέεις πολλά μαζί, κάποια άκρια της εξίσωσης θα σου φύγει!

Ωστόσο τώρα, για να αρχίσουμε να προσγειωνόμαστε, έχουμε να κάνουμε με μια εντελώς διαφορετική κατάσταση στην Τουρκία. Πρωθυπουργός είναι ο Μπουλέντ Ετζεβίτ και με υπουργό Εξωτερικών όχι τον «δικό μας» Ισμαήλ Τζεμ αλλά τον Σουκρού Σινά Γκιουρέλ (που πλέον σκληροπυρηνικό στο Κυπριακό δύσκολα θα έβρισκε κανείς), αλλά με δρομολογημένες εκλογές. Αλλά και ο «ευρωπαϊκός πόλος» των κκ. Τζεμ - Οζκάν - Ντερβίς

δεν είναι τόσο απλό και ευθύγραμμο να λειτουργήσει όπως εμείς ιδεοληπούμε: χρειάζεται να δώσει εγγυήσεις στο πολύπλοκο τουρκικό κατεστημένο, να «δείξει» ότι μπορεί να εγλησθεί ορισμένες τουλάχιστον από τις πάγιες θέσεις εξωτερικής πολιτικής. (Γι' αυτό άλλωστε και κάθε τόσο ο κ. Τζεμ σκλήρηνε τη στάση του. Γι' αυτό και στο Κυπριακό είχε σχετικά αδιάλλακτη θέση, εκφωνώντας ως και την απειλή για «αντίδραση χωρίς όρια» σε περίπτωση κυπριακής ένταξης χωρίς προηγούμενη – συμφωνημένη – λύση του Κυπριακού.) Δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι οι μήνες που έρχονται, αλλά και η τελική «εκσυγχρονιστική» ισορροπία στην Αγκυρα οφείποτε προκύψει, θα φέρουν κάτι το συμβατό με τις ελληνικές θέσεις. Κάθε στιγμή μπορεί να μας προκύψει άλλη εμπλοκή – για παράδειγμα με τα τρομοκρατικά που τώρα τρέχουν: πόσο απέχει μια διασύνδεση με Dev Sol ή/και κουρδικό κίνημα;

Ακριβώς σε αυτή τη στροφή της συ-

γκυρίας, η εκκρεμότητα του Ευρωστρατού καθίσταται ακόμη περισσότερο καίρια. Σε σημείο να αξίζει μια ριζική επανατοποθέτηση της ελληνικής θέσης. Πώς αυτό; Η Ελλάδα εκτός από μέλος της ΕΕ είναι και μέλος του ΝΑΤΟ. Και στους χώρους της Συμμαχίας η ανησυχία μεγαλώνει για την εμπλοκή που, βαθμιαία, δημιουργείται εκεί όπου ελπίζονταν πως η ανάπτυξη της ευρωπαϊκής διάστασης θα έδινε νέα δυναμική για τη λειτουργία του ΝΑΤΟ στη νέα εποχή (σχέση με Κεντρική - Ανατολική - Νοτιοανατολική Ευρώπη και Ρωσία / Ουκρανία, εγγυητικός ρόλος σε Μέση Ανατολή – και, βέβαια, τρομοκρατία). Το αντανακλαστικό των Αθηνών να σφίχταγκαλιάζει την Ευρώπη και να «χαρίζουν» το ΝΑΤΟ στην Αγκυρα δεν είναι και τόσο σοφό. Μια θετική / προποβουλακή δραστηριοποίηση σε επίπεδο ΝΑΤΟ μπορεί να δώσει μια νέα αρχή για να ξεπεραστεί ένα πρόβλημα. Που εν πολλοίς ήταν (και μένει) μπλέξιμο εντυπώσεων.

10 διαφορές της Νέας Δημοκρατίας από το ΠαΣοΚ

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΣΙΟΥΦΑ

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ αποτελούν ζωντανούς οργανισμούς. Για να επιβιώσουν χρειάζονται διαρκή προσαρμογή στο συνεχώς μεταβαλλόμενο περιβάλλον. Για να ανταποκρίνονται στην αποστολή τους χρειάζεται να βγαίνουν μπροστά από τα γεγονότα, να ελέγξουν τις εξελίξεις, να πρωταγωνιστούν στην αλλαγή του περιβάλλοντος, να μεταβάλλουν το ευκαίριο σε εφικτό. Με μια φράση χρειάζεται να έχουν όραμα, αλλά και σχέδιο, πρόγραμμα και μεθόδευση, για την πραγμάτωσή του.

Τα πολιτικά κόμματα πρέπει, πρώτ' απ' όλα, να έχουν σαφή ιδεολογική βάση. Και αυτή είναι η πρώτη διαφορά μας από το ΠαΣοΚ. Η σαφήνεια και η καθαρότητα της ιδεολογικής βάσης μας. Η Νέα Δημοκρατία έχει συγκεκριμένη και σαφή ιδεολογική βάση, έχει ταυτότητα με ειλικρίνη και πραγματικά στοιχεία που επιβεβαιώνονται στο πέρασμα του χρόνου. Αυτοπροσδιορίζομαστε θετικά. Δεν είμαστε αντί... Δεν είμαστε κατά... Λέμε καθαρά αυτό που είμαστε και είμαστε αυτό ακριβώς που λέμε.

Το κόμμα της φιλελεύθερης επιλογής, της κοινωνικής αλληλεγγύης και του μεσαίου χώρου. Οι πρωτεργάτες και αυθεντικοί εκφραστές του ευρωπαϊκού προσανατολισμού. Το κόμμα που μάχεται για τη συνεχή αναβάθμιση της ουσίας και της ποιότητας της Δημοκρατίας. Από τα προηγούμενα προκύπτει η δεύτερη διαφορά μας που αφορά τη συνέχεια και τη συνέπεια της πορείας μας στον χρόνο. Η ιδρυτική διακήρυξή μας όχι μόνον ισχύει στο ακέραιο, αλλά και αποδεικνύεται προφητική. Οι δικές μας μεγάλες επιλογές όχι μόνο δεν ποδοπατούνται από εμάς τους ίδιους αλλά υιοθετούνται σήμερα σχεδόν από όλους τους Έλληνες. Κι αυτό δεν ισχύει βέβαια για εκείνους που ξεκίνησαν με τριτοδρομικές επιλογές, με στείρα πολεμική εναντίον της Ευρώπης του «ντόπιου και ξένου κεφαλαίου». Δεν μπορεί σήμερα το ΠαΣοΚ να εμφανιστεί με την ταυτότητα της ιδρυτικής διακήρυξής του. Δεν μπορεί να εμφανιστεί με καμιά απολύτως ταυτότητα. Οι πολίτες παρακολουθούν τις κυβερνήσεις του άλλοτε να δείχνουν αριστερά για να στρίψουν δεξιά και άλλοτε να παραμέ-

Ο κ. Δημήτρης Σιούφας είναι Γενικός Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της ΝΔ.

νουν δεμένες σε δογματικές αγκυλώσεις του παρελθόντος.

Η τρίτη διαφορά μας βρίσκεται στο γεγονός ότι εμείς μπορούμε – και αυτό, ακριβώς, κάνουμε – να απευθυνόμαστε σε όλες τις Ελληνίδες και όλους τους Έλληνες. Πιστεύουμε – και επίμονα διακηρύσσουμε, χρόνια τώρα – ότι ξεθωιάζουν οι επικείμενες του παρελθόντος, ότι έχει ξεφύγει η κοινωνία από τα χαρακτηριστικά που πλήγωσαν όλους τους Έλληνες, ότι δεν έχουν χρώμα τα καθημερινά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι πολίτες. Οι μεγάλες εθνικές επιλογές της Νέας Δημοκρατίας – ο ευρωπαϊκός προσανατολισμός, η ειρηνική συνύπαρξη και συνεργασία χωρίς εκπτώσεις στα εθνικά συμφέροντά μας, η ελεύθερη κοινωνία και η ελεύθερη οικονομία – υιοθετούνται σήμερα από όλους τους Έλληνες. Αυτή ακριβώς η πραγματικότητα μας επιτρέπει να απευθυνόμαστε σε όλους τους πολίτες χωρίς να ρωτούμε τι ψήφισαν χτες. Η δική μας ιδεολογία δεν συμβιβάζεται με διακρίσεις και διαχωρισμούς.

Ετσι προκύπτει η τέταρτη διαφορά μας, που αφορά τον ανάδειξη και την υπηρέτηση ενός πολιτικού πολιτισμού ανώτερης ποιότητας. Αφήνουμε την ηγετική ομάδα της κυβέρνησης και του ΠαΣοΚ στα άκρα και τις ακρότητες που επιλέγει, τις ροκ στρατηγικές, τις πρακτικές της εξύψισης, της πόλωσης και του φανατισμού. Επιδόμαστε στο μέτρο και τη μετριοπάθεια, τον σύγχρονο τεκμηριωμένο πολιτικό λόγο, τον μεσαίο χώρο.

Η πέμπτη διαφορά μας αφορά στην αντίληψη και το πρόγραμμά μας για το κράτος. Κεντρικό στοιχείο του προγράμματός μας αποτελεί το σχέδιό μας για την επανίδρυση του κράτους, σε δυο παράλληλους άξονες. Πρώτον, την ενίσχυση του επιτελικού και ελεγκτικού ρόλου της Κεντρικής Διοίκησης και, δεύτερον, την ουσιαστική αποκέντρωση, με αναβάθμιση της Αυτοδιοίκησης. Θέλουμε ένα κράτος Δικαίου, πραγματικά ανθρώπινο και αποτελεσματικό, ένα κράτος νοικοκυμεμένο και αξιόπιστο, που να αποβλέπει στην επιτυχία του συνόλου μέσα από τη συναίνεση και τον μακροπρόθεσμο σχεδιασμό.

Η έκτη διαφορά μας βρίσκεται στην αντίληψη περί πολιτικής που δεν μπορεί παρά να ταυτίζεται με την έννοια της προσφοράς. Ομω! Οι κυβερνήσεις του ΠαΣοΚ έγιναν κατεστημένο

και μάχονται για τη συντήρηση. Υπηρετούν όσους νέμονται το σπάταλο και διεφθαρμένο Κράτος, τους κομματικούς γραφειοκράτες και όσους επιδίδονται να συναλλάσσονται προνομιακά με το Κράτος σε βάρος της πλειοψηφίας του επιχειρηματικού κόσμου και του συνόλου των πολιτών.

Η έβδομη διαφορά μας αφορά την οικονομική πολιτική. Βάση της φιλελεύθερης επιλογής αποτελεί η ανοικτή και ελεύθερη κοινωνία, η ανοικτή και ελεύθερη οικονομία. Το κράτος οικονομικής πολιτικής που ακολούθησαν οι τελευταίες κυβερνήσεις του ΠαΣοΚ στηρίχθηκε στην αύξηση των φόρων, την τερατώδη χρήση της λεγόμενης δημοφιλούς λογιστικής, την εκποίηση δημόσιας περιουσίας για εισπρακτικούς λόγους.

Δεν θέλησαν, δεν μπόρεσαν και δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις ανάγκες της νέας εποχής, της Νέας Οικονομίας. Ενώ εγκατέλειψαν τα σοσιαλιστικά πρότυπα, κακοποιούν τις φιλελεύθερες επιλογές. Δογματικές αγκυλώσεις και πελατειακές σχέσεις δεν τους επέτρεψαν να προχωρήσουν εγκαίρως στις αναγκαίες ιδιωτικοποιήσεις. Βάλθηκαν πρώτα (κορυφαίο παράδειγμα η Ολυμπιακή) να τις χρεοκοπήσουν. Σε άλλες περιπτώσεις (Softex, Ναυπηγεία Σκαρामαγκά) αποδεικνύουν ότι ο παλόν πληρώνει και ο αγοράζων πληρώνεται. Σε άλλες (ΟΤΕ, ΔΕΗ) απλώς πωλούν πακέτα μετοχών του Δημοσίου για εισπρακτικούς λόγους. Σε άλλες καταργούν το κρατικό μονοπώλιο για να στηρίξουν ιδιωτικά μονοπώλια. Και σ' όλα αυτά βρίσκεται η μεγάλη διαφορά μας. Η φιλελεύθερη επιλογή σημαίνει ελεύθερη, αλλά όχι ασύδοτη αγορά. Σημαίνει κατάργηση των κρατικών μονοπωλίων, αλλά όχι για τη δημιουργία αντίστοιχων ιδιωτικών. Σημαίνει κοινούς κανόνες για όλους.

Η όγδοη διαφορά μας αφορά στην αντιμετώπιση των μεγάλων εθνικών θεμάτων της εξωτερικής, αλλά και της εσωτερικής πολιτικής. Όλοι οι Έλληνες αγαπούμε την ειρήνη και θέλουμε τη συνεργασία με όλους τους γειτονικούς λαούς, χωρίς εκπτώσεις στα δικά μας. Σε αντίθεση με τις κυβερνήσεις του ΠαΣοΚ πιστεύουμε ότι μπορούμε να χαράξουμε μια ενιαία και μακρόπνοη εθνική στρατηγική. Να συγκροτήσουμε θεσμικούς συνεννόησης και συστράτευσης για τη συνένωση των δυνάμεων και των προσπαθειών μας. Ανάλογες κατευθύνσεις μπορούμε και πρέπει να υποθετήσουμε σε πανεθνικές υποθέσεις, όπως

οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004, αλλά και σε μείζονος σημασίας εσωτερικά ζητήματα όπως η Παιδεία. Είναι τραγικό να παρακολουθούμε τους υπουργούς της ίδιας κυβέρνησης να μην μπορούν ούτε καν να συνηνοούνται στα μεγάλα εθνικά ζητήματά μας, να αλληλοκατηγορούνται, να κρεμίζουν ο ένας μετά τον άλλο ό,τι προσπάθησαν οι προκατόχοί τους. Είναι στοιχειώδης πολιτικής πρακτικής να μην υπάρχει ενιαία κυβερνητική πολιτική εκεί όπου επιβάλλεται και μπορεί να υπάρχει μακρόπνοη πανεθνική στρατηγική.

Η πραγματικότητα, όμως, αναδεικνύει και μια μείζονος σημασίας – την ένατη κατά σειρά – διαφορά μας. Είκοσι χρόνια στην εξουσία οι κυβερνήσεις του ΠαΣοΚ έγιναν κατεστημένο και μάχονται για τη συντήρηση της εξουσίας. Κρατικοποίησαν το κόμμα και κομματικοποίησαν το κράτος. Δημιούργησαν ένα κράτος συνώνυμο της ασυδοσίας, της διαφθοράς και της κακοδιοίκησης. Διακρίνονται για καθεστωτικές νοοτροπίες και πρακτικές, γεγονός που καταδεικνύεται στο έγκλημα του Χρηματιστηρίου, την επιστράτευση παρακρατικών μηχανισμών για παράνομες ελληνοποιήσεις, τη χρησιμοποίηση του κράτους για την υπηρέτηση κομματικών σκοπιμοτήτων.

Η δέκατη, κατά σειρά, διαφορά μας αφορά δέκα στις αρχές της διακυβέρνησης. Δεν μπορεί – και μάλιστα στις αρχές του 21ου αιώνα – τα κόμματα να αναλαμβάνοντας την ευθύνη για τη διακυβέρνηση ως νομή της εξουσίας και κατοχή του κράτους. Θεωρούμε αναγκαία την υιοθέτηση συγκεκριμένων αρχών διακυβέρνησης. Κυρίως: Τη συνέπεια προεκλογικών λόγων και μετεκλογικών έργων. Την απεξάρτηση του κράτους από την εκάστοτε κυβέρνηση. Τη διαφάνεια και την αξιοκρατία. Την επιβολή των νόμων προς κάθε κατεύθυνση.

Η φιλελεύθερη επιλογή ως ιδεολογική βάση του κόμματός μας έχει ως πυρήνα της την υπέρτατη αξία της ελευθερίας του ανθρώπου. Την ελευθερία στην ιδιοκτησία, την οικονομική δραστηριότητα, την επαγγελματική επιλογή, την ελευθερία της σκέψης, της βούλησης και της έκφρασης. Αυτή ακριβώς η υπέρτατη αξία επιβάλλει: Να είμαστε σε συνεχή αγώνα για την ισότητα ευκαιριών και δυνατότητων σ' όλους τους πολίτες, δίχως αποκλεισμούς και εξαιρέσεις. Να αναζητούμε και να υλοποιούμε ιδέες για την κοινωνική αλληλεγγύη και δικαιοσύνη. Να μαχόμαστε για ένα κράτος Δικαίου, ένα πραγματικά ανθρώπινο κράτος, ένα σύγχρονο και αποτελεσματικό κράτος.

«Ιερό Ξενοδοχείο» Νο 2

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Δ. ΠΥΛΑΡΙΝΟΥ

ΩΣ ΑΡΜΟΔΙΟΣ του Τομέα Αξιοποίησης της Εκκλησιαστικής Περιουσίας δεν είχα πρόθεση να αντικρούσω το άρθρο του κ. Μ. Πλωρίτη που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «Το Βήμα» στις 7.7.2002 με τίτλο «Ιερό Ξενοδοχείο». Και τούτο διότι ήταν «πεπληρωμένο» ανακριβιών, παραπληροφόρησης, βαρυτάτων υπαινιγμών και κυρίως άδικου. Αν σήμερα με καθυστέρηση το πράττω οφείλεται στην απαίτηση απλών αναγνωστών του «Βήματος», θα περιορισθώ δε, λόγω χώρου, μόνο στις απίστευτες εκείνες περί «παρανομίας» της Εκκλησίας, σύμφωνα με την άποψη του αρθρογράφου Μ.Π.

Ο σχεδιασμός για τη δημιουργία ξενοδοχειακής μονάδας στο ακίνητο της οδού Δεινοκράτους (ένα από τα ελάχιστα αστικά ακίνητα που απέμειναν στην ιδιοκτησία της Εκκλησίας) προέκυψε όταν, περί τα τέλη του 2000, η πολιτεία, μετά την άρση του ξενοδοχειακού κορεσμού των Αθηνών, ζήτησε πιε-

στικά από την Εκκλησία να προτείνει κάποια ακίνητα ιδιοκτησίας της για την ανέγερση ξενοδοχειακών μονάδων προς κάλυψη των αναγκών φιλοξενίας εν όψει των Ολυμπιακών Αγώνων αλλά και γενικότερα των αναγκών της πόλεως των Αθηνών. Η Εκκλησία ανταποκρινόμενη ακολούθησε τις προβλεπόμενες διαδικασίες (κατάθεση φακέλου κτλ.) και έλαβε από το υπουργείο Ανάπτυξης (ΕΟΤ) την υπ' αριθμ. πρωτ. 516815/22.5.2001 έγκριση καταλληλότητας του συγκεκριμένου οικοπέδου για την ανέγερση ξενοδοχείου.

Σύμφωνα με το ισχύον καθεστώς, τα κτίρια εντός του οικοπέδου δεν είναι χαρακτηρισμένα ως διατηρητέα και δεν υφίσταται απαγόρευση δόμησης στο οικόπεδο, όπως μπορούσαν να πιστοποιήσουν οι αρμόδιες υπηρεσίες της Διεύθυνσης Πολεοδομίας του Δήμου Αθηναίων και του ΥΠΕΧΩΔΕ.

Το έγγραφο της 29.5.2002 της Διεύθυνσης Πολεοδομίας του Δήμου Αθηναίων στο οποίο αναφέρεται ο κ. Πλωρίτης παραβλέπει περίεργα το γεγονός ότι, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 28 του Ν. 2545/1997, σε πε-

ριοχές με Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο εγκριμένο κατά τη δημοσίευσή του Ν. 2508/1997, μεταξύ των οποίων είναι και ο Δήμος Αθηναίων, ισχύουν οι χρήσεις του εγκριμένου Ρυμοτομικού Σχεδίου και όχι αυτές του ΓΠΣ.

Εν προκειμένω να σημειωθεί ότι η άδεια κατεδάφισης για τα κτίρια στο οικόπεδο της οδού Δεινοκράτους είχε εκδοθεί από την Πολεοδομία Αθηνών από το έτος 1993 με αριθ. 380, έκτοτε δε, όπως είναι γνωστό, δεν υπήρξε καμία αλλαγή στις πραγματικές συνθήκες του ακινήτου.

Προσθέτως θα πρέπει να σημειωθεί αφενός μεν ότι το υπουργείο Εθνικής Αμυνας, θεματοφύλακας της ιστορικής του μνήμης, ήδη κατεδάφισε 11 παρόμοια κτίρια στον ευρύτερο χώρο του οικοπέδου της Εκκλησίας και αφετέρου τέσσερα κτίρια της αυτής εποχής και μορφολογίας έχουν κριθεί από ετών διατηρητέα καλύπτοντας κάθε λογική απαίτηση προστασίας της ιστορικής μνήμης στον συγκεκριμένο χώρο.

Ως προς την ιστορία του κεντρικού αυτού οικοπέδου, τούτο είναι τημ-

μα μείζονος εκτάσεως ιδιοκτησίας από αιώνων της Ιεράς Μονής Πετράκη. Την έκταση αυτή κατέλαβε, με τον γνωστό «τρόπο», αυθαίρετα, η πολιτεία στα τέλη του 19ου αιώνα για την κατασκευή στρατιωτικών εγκαταστάσεων, χωρίς να καταβάλει ποτέ οιαδήποτε αποζημίωση. Το 1969 η πολιτεία πιεστικά ζήτησε από την Εκκλησία και έλαβε 2.700 στρέμματα(!) στην περιοχή της Βάρης για την ανέγερση των νέων κτιρίων της Σχολής Ευελπίδων με «αντάλλαγμα» την επιστροφή στην Εκκλησία του καταπατηθέντος(!) προ δεκαετιών οικοπέδου της οδού Δεινοκράτους.

Οι πληροφορίες του κ. Πλωρίτη – παραπλανώντας τον – αποκρύπτουν ότι η Εκκλησία στην περιοχή γύρω από το οικόπεδο έχει προσφέρει στο κοινωνικό σύνολο, εντελώς δωρεάν, σημαντικές εκτάσεις για χώρους πρασίνου, όπως λ.χ. το άλσος μπροστά στο νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», το πάρκο Ελ. Βενιζέλου, το αλσύλλιο μεταξύ των οδών Δεινοκράτους και Ξενοκράτους, το αλσύλλιο μεταξύ των οδών Μονής Πετράκη, Ιασιού και Ευζώνων κτλ.

Και είναι άδικο, αν μη δόλιο, σκοπίμως να αποσιωπάται και να παραβλέπεται ότι η Εκκλησία στην ίδια περιοχή έχει προσφέρει δωρεάν τους χώρους στους οποίους χτίστηκαν ο «Ευαγγελισμός», το ΝΙΜΤΣ, το Ναυπηγικό Νοσοκομείο, η Γεννάδειος Βιβλιοθήκη, η Αγγλική και η Αμερικανική Αρχαιολογική Σχολή, η Μαρσέλιος Παιδαγωγική Ακαδημία, το Μέγαρο Μουσικής κ.ά. Ας σημειωθεί δε ότι τα περισσότερα από αυτά περιβάλλονται από εκτεταμένους χώρους πρασίνου.

Καθ' όσον αφορά την «επιθυμιολογία» κάποιων κατοίκων του Κολωνακίου ή τις «συνακόλουθες προτάσεις» ατόμων ή υπηρεσιών π.χ. για τη δημιουργία στο οικόπεδο της Εκκλησίας ΚΑΠΗ ή χώρου πολιτιστικών εκδηλώσεων ή πρασίνου ή κέντρου αποκαταστάσεως τοξικομανών, αυτά όλα ασφαλώς ανήκουν στη σφαίρα των τελικών επιλογών του κράτους με την υποχρεωτική παράλληλη εφαρμογή του άρθρου 17 του Συντάγματος.

Σημείωση: Απανητικό άρθρο στο αντίστοιχο του κ. Μ. Πλωρίτη στο «Βήμα της Κυριακής» 7.7.2002.

Ο κ. Κωνσταντίνος Δ. Πυλαρινός είναι οικονομικός σύμβουλος της Εκκλησίας της Ελλάδος.

ΑΠΟΛΙΤΙΣΤΑ ΜΟΝΟΤΟΝΙΚΑ

Ελλειμμα ιστορίας

Του Δ. Ν. ΜΑΡΩΝΙΤΗ

κατευόδιο Ελλην Σκοπετέα

ΑΝΩΜΑΛΗ ΠΡΟΣΓΕΙΩΣΗ από τον Οιδίποδα επί Κολωνώ του Σοφοκλή στα έργα και στις ημέρες της εικοσιεπτάχρονης τρομοκρατίας μας και της πρόσφατης αντιτρομοκρατικής μας επιχείρησης, που γνωρίζει ραγδαία επιτυχία; Κατολίσθηση από το μεγαλείο και την αθλιότητα του αρχαίου μύθου των Λαβδακιδών στη σκοτεινή πραγματικότητα της μεταπολιτευτικής μας ιστορίας; Και ναι και όχι. Στον βαθμό τουλάχιστον που η ασθμαίνουσα ήδη διήγηση περί τρομοκρατών όλων των βαθμίδων φορτώθηκε στο μεταξύ με πολλά στοιχεία αγοραίας μάλλον μυθολογίας ενώ ο σοφόκλειος μύθος φαίνεται να έχει αποτυπώσει μεγάλο και παραδειγματικό μερίδιο πραγματικής οδυνηρής ανθρωπογνωσίας. Με τους όρους αυτούς μπορεί ο προτεινόμενος συνειρμός να μην είναι και τόσο αυθαίρετος.

Γεγονότα μεζονος

και οδυνηρής σημασίας γίνονται, σχεδόν αυτομάτως, περιπετειώδες σήριαλ

Και για να γίνω προκλητικότερος. Πώς θα αντιδρούσε άραγε μια σύγχρονη δημοκρατική πολιτεία, αν ξαφνικά ανακάλυπτε ότι εκπρόσωπος της κορυφαίας της εξουσίας υπήρξε, έστω και εν αγνοία του, πατροκτόνος και αιμομίκτης; Και επιπλέον, εν γνώσει του τώρα, καταράστηκε τους δύο του γιους σε αμοιβαία αδελφοκτονία, επειδή πίστεψε ότι αυτοί τον εξόρισαν από τη γενέθλια πόλη, για την οποία πάντως, στον τόπο πια της εξόριστης φιλοξενίας του, δεν έδινε δεκάρα; Και όμως σ' αυτό το σηματοδεδειγμένο από τη μοίρα και φαγωμένο από τον πόνο πρόσωπο αφιέρωσε ο Σοφοκλής δύο τουλάχιστον ομόνυμες τραγωδίες, τη δεύτερη στα τέλη της υπέρτερης ζωής του. Επιμένοντας στις φριχτές πράξεις και στα οριακά πάθη του Οιδίποδα, όχι από νοσηρή περιέργεια, αλλά επειδή πίστευε ότι η βία, ο φόβος, ο τρόμος, ο φόνος, η αυτοκτονία σηματοποιούν συχνότερα από ό,τι νομίζουμε και ομολογούμε την ανθρώπινη φύση, επομένως και την ανθρώπινη ιστορία: πως οφείλουμε να τα μελετούμε σε βάθος, ως συμπτώματα μάλιστα λιγότερο ατομικής και περισσότερο γενεαλογικής ευθύνης και ενοχής. Το ίδιο εξάλλου έκαναν και τα περισσότερα δράματα του πέμπτου προχριστιανικού αιώνα, για να μην αναφερθώ στιςσαιεπηρετικές τραγωδίες και στα δαιμονικά μυθιστορήματα του Ντοστογιέφσκι.

Πού το πάω; Παρακολουθώντας καθημερινά την τρομοκρατική και την αντιτρομοκρατική λαγνεία, που τροφοδοτούν τις τελευταίες εβδομάδες αφειδώς τα έντυπα και τα ηλεκτρονικά μέσα επικοινωνίας, διαπιστώνω ότι: γεγονότα μεζονος και οδυνηρής σημασίας γίνονται, σχεδόν αυτομάτως, περιπετειώδες σήριαλ, ενώ λείπει, με σπάνιες εξαιρέσεις, κάποιο είδος στοχαστικότερου λόγου, με πολιτικό και προπαντός ιστορικό περιεχόμενο, προκειμένου να ερευνηθούν και να ερμηνευθούν οι τρομοκρατικές έννοιες και συμπεριφορές. Γεγονός που μας επιτρέπει να μιλούμε για έλλειμμα ιστορίας και ιστορικού λόγου στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Ό,τι δηλαδή γύριζε και πρόσφερε στη σύντομη ζωή της (χάθηκε προχτές στα πενήντα της χρόνια) η Ελλην Σκοπετέα, διακριτική ιδιοφυΐα της νεοελληνικής μας ιστορίας και ιστοριογραφίας, που δασκάλεψε, με τα μαθήματα και τα γραπτά της, όχι μόνο τους φοιτητές της στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και τους συναδέλφους της αλλά και κάποιους δασκάλους της, που τη θαύμαζαν και την αγαπούσαν. Παραδείγματα εξάλλου ελέγχου και ανατροπής όλων των εφησυχαστικών στερεοτύπων της επιστήμης που άσκησε με αφοσίωση και πάθος η Ελλην Σκοπετέα αποτελούν τα τρία συνθετικά της πονήματα: «Πρότυπο βασίλειο και Μεγάλη Ιδέα» (1988), «Η Δύση της Ανατολής» (1992), «Φαλμεράγιερ» (1999). Σκέφτομαι πως αν δεν κοβόταν τόσο απότομα και απροσδόκητα το νήμα της ζωής της, θα ήθελε και θα μπορούσε η Ελλην Σκοπετέα να εμβαθύνει στον ιστορικό λόγο που μας χρειάζεται σήμερα, για να κατανοήσουμε την παθολογία της μεταπολιτευτικής μας τρομοκρατίας, των υποκειμένων και των αντικειμένων της, της αιτιότητας και της αυθαιρεσίας της, της ιδεολογικής και της εγκληματικής της σύγχυσης και αφέλειας. Ας ελπίσουμε ότι θα αναπληρώσουν το κενό που εκείνη άφησε κάποιοι συνάδελφοί της ιστορικοί, οι οποίοι πιστεύουν και επιμένουν ότι ωφέλιμη αντιτρομοκρατική πολιτική δεν γίνεται δίχως ιστορική γνώση και μέθοδο.

ΘΕΣΕΙΣ

Το «Ιερό Ξενοδοχείο» πάλι

Του ΜΑΡΙΟΥ ΠΛΩΡΙΤΗ

ΣΤΟ «Βήμα» της 21.7., δημοσιεύτηκε ένα κείμενο του κ. Κ. Πυλαρινού, οικονομικού συμβούλου της Εκκλησίας της Ελλάδας, αρμοδίου του Τομέα Αξιοποίησης της Εκκλησιαστικής Περιουσίας, απαντητικό στο άρθρο μου «Το «Ιερό» Ξενοδοχείο» της 7.7. Ο κ. Κ. Π. με «εγκαλεί» για πλήθος αδικήματα («ανακρίβειες, παραπληροφόρηση, βαρύτατους υπαινιγμούς, αδικία, αν μη δόλο» – γιατί όχι και για συμμετοχή στην «17N»;) μιλάει για πολλά, αλλά δεν λέει τίποτα για την ταμπάκαρα. Θ' αρχίσω, λοιπόν, απ' αυτήν.

Α. Το κύριο και καίριο θέμα – η «ταμπάκαρα» – είναι ότι η Εκκλησία γλίχεται να κατεδαφίσει 15 διατηρητέα κτίσματα και δεκάδες αιωνόβια δέντρα και, στη θέση τους, να υψώσει ένα **μεγαθήριο, που θα φορτίσει αφορητά την ήδη υπεροικοδομημένη περιοχή**: ένα ξενοδοχείο-κολοσσό 750 κρεβατιών.

Για να δοθεί μια ιδέα του κυοφορούμενου κτηριακού όγκου, είχα αναφερθεί στο Ξενοδοχείο Χίλτον που, ως τελευταία, είχε 839 κλίνες και, μετά τις τωρινές προσθήκες, θα έχει 975. Δηλαδή, το εκκλησιαστικό ξενοδοχείο θα χρειαστεί χώρο και όγκο ίσο με τα 77% του μελλοντικού Χίλτον! Ας προστεθεί πως το τελευταίο αυτό έχει έκταση 16.686 τ.μ., ενώ το οικοπέδο της Δεινοκράτους 11.000 τ.μ. Αρα, για να «οικονομηθούν» τα 750 κρεβάτια θα χρειασθεί ύψος μέγα, που θα επισκιάσει όλο τον γύρω χώρο.

Το ακόμα πιο σημαντικό και παράνομο: σύμφωνα με απόφαση του ΕΟΤ (530.992/28.9.1987/ΦΕΚ 557/23.10.87) **απαγορεύεται η ανέγερση ξενοδοχείων σε απόσταση μικρότερη των 100 μέτρων από νοσοκομεία**. Αλλά το επίμαχο οικόπεδο βρίσκεται σε απόσταση **μικρότερη των 100 μέτρων** όχι από ένα αλλά από δύο νοσοκομεία (Ναυτικό και ΝΜΤΣ)!

Μ' ένα λόγο: σχεδιάζεται να «πνιγεί» η περιοχή από ένα κυκλώπειο κτίσμα, που δεν θα έχει πρόσβαση παρά από τη σχετικά στενή οδό Δεινοκράτους – και συνακόλουθα, θα προκαλέσει ακόμα μεγαλύτερη

κυκλοφοριακή συμφόρηση –, που θα «φυτευτεί» ανάμεσα σε τείχη πολυκατοικιών και θ' αγκαλιάζεται από δύο νοσοκομεία. Και, φυσικά, **θα καταστρέψει ανεπανόρθωτα ό,τι έχει απομείνει από το περιβάλλον**.

Β. Ο επιστολογράφος διατείνεται πως ο σχεδιασμός του Ξενοδοχείου «προέκυψε όταν η πολιτεία... ζήτησε πιεστικά (;) από την

Όταν η Εκκλησία οργανώνει

εκθέσεις για τη σωτηρία

του περιβάλλοντος – και, την ίδια ώρα, το καταστρέφει

Εκκλησία να προτείνει κάποια ακίνητα ιδιοκτησίας της για την ανέγερση ξενοδοχειακών μονάδων προς κάλυψη των αναγκών φιλοξενίας εν όψει των Ολυμπιακών Αγώνων αλλά και γενικότερα των αναγκών των Αθηνών». Και προσθέτει πως «το υπουργείο Ανάπτυξης ενέκρινε την καταλληλότητα του συγκεκριμένου οικοπέδου». Αλλά «εσχνάει» πάλι πως η έγκριση δόθηκε με τον όρο να εφαρμοσθεί η υπ' αριθμ. 380/1993 άδεια καταδάφησης. Η έγκριση αυτή όμως δεν ισχύει πια, αφού η άδεια είχε διάρκεια 6 μηνών και έχει λήξει από τον Νοέμβριο του 1993, χωρίς δυνατότητα αναθεώρησής της σήμερα (ΦΕΚ/Δ/93: Τρόπος έκδοσης οικοδομικών αδειών). Και είναι περιττό να επαναλάβω πως **αποκλείεται**, τεχνικά και χρονικά, να χτιστεί και να λειτουργήσει το Ξενοδοχείο ως τους Ολυμπιακούς του 2004...

Γ. Σε όσα ανέφερα στο άρθρο μου για τον χαρακτηρισμό των κτιρίων ως διατηρητέων, ας προστεθεί πως τα κτίσματα αυτά έχουν χαρακτηριστεί διατηρητέα όχι μόνο από το Τοπικό Συμβούλιο Μνημείων Αττικής και Στερεάς Ελλάδας αλλά και από το ICOMOS, το Διεθνές Συμβούλιο Μνημείων και Τοποθεσιών.

Δ. Για να συγκινήσει προφανώς πιστούς και άπιστους, ο κ. Κ. Π. αναφέρει πως η Εκκλησία έχει προσφέρει στο κοινωνικό σύνολο δωρεάν σημαντικές

εκτάσεις (που τις απαριθμεί). Αλλά **για ποιον προορίζεται** εξ ορισμού η εκκλησιαστική περιουσία, αν όχι για το κοινωνικό σύνολο; Παραχωρώντας τις εκτάσεις εκείνες (που προέρχονταν από δωρεές πιστών, δηλαδή μελών του κοινωνικού συνόλου) δεν έκανε παρά το αυτονόητο χρέος της...

Ε. Τις προτάσεις των περιόικων για δημιουργία χώ-

ρου πρασίνου και πολιτιστικών εκδηλώσεων, ο κ. Κ. Π. τις παραπέμπει στις «τελικές επιλογές του κράτους», προσθέτοντας: «με την υποχρεωτική παράλληλη εφαρμογή του άρθρου 17 του Συντάγματος». Τι λέει το άρθρο αυτό; **«Η ιδιοκτησία τελεί υπό την προστασία του Κράτους»**. Τονίζει, ωστόσο: **«Τα εξ αυτής όμως δικαιώματα δεν μπορούν να ασκούνται εις βάρος του δημοσίου συμφέροντος»**. Υπάρχει όμως παρακάτω ένα ακόμα πιο «κακό» άρθρο, το 24: **«Η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του Κράτους»**. Αλλά κι αυτό το ξαστοχά ο κ. σύμβουλος.

Στ. Η ειρωνεία είναι πως η Ιερά Σύνοδος οργάνωσε πέρσι στον χώρο της Μονής Πετράκη μια υπαίθρια περιφερόμενη έκθεση με θέμα **«Εκκλησία και Περιβάλλον»**. Σκοπός της ήταν να τονίσει την **«διαχρονική πανανθρώπινη επιταγή που απορρέει άμεσα από τη στάση ζωής που διδάσκει η Ορθόδοξη»** και, μάλιστα, την **«αρχή πως ο άνθρωπος δεν είναι ιδιοκτήτης αλλά προσωρινός διαχειριστής της Γης και οφείλει να την παραδώσει αλώβητη στις μέλλουσες γενεές»**.

Ακόμα και ο πιο περιπαθής κεκράκτης της αξιοποίησης της εκκλησιαστικής περιουσίας, μπορεί να κρίνει πόσο συνάδει και ταιριάζει με τις περιβαλλοντικές εκθέσεις και διακηρύξεις, ο Ξενοδοχειακός δεινόσαυρος της οδού Δεινοκράτους...

ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ

Οι ελληνικές σπουδές στην Ιαπωνία

Του
Γ. ΜΠΑΜΠΙΝΙΩΤΗ

Στο Πανεπιστήμιο Αθηνών ιδρύεται, επιτέλους, Τμήμα Αραβοτουρκικών και Ασιατικών Σπουδών που είχε από καιρό ζητηθεί. Στη β' κατεύθυνση θα υπαχθούν ειδικές σπουδές κινεζικής και ιαπωνικής γλώσσας, φιλολογίας και πολιτισμού. Δεν χρειάζεται ιδιαίτερη επιχειρηματολογία, για να εξηγήσει κανείς πόσο αναγκαία είναι η επαφή της Ελλάδος και των ελληνικών πανεπιστημίων με χώρες που παίζουν και θα παίζουν όλο και περισσότερο καθοριστικό ρόλο διεθνώς, εννοώ την Κίνα και την Ιαπωνία. Το να γνωρίζεις τον πολιτισμό των χωρών αυτών (γλώσσα, ιστορία, λογοτεχνία, τέχνη, οικονομία, πολιτική κ.λπ.) και να καταστήσεις σ' αυτές γνωστό τον δικό σου, δημιουργώντας τις προϋποθέσεις μιας ουσιαστικής γνωριμίας και συνεργασίας, είναι κάτι που έχει ωριμάσει ώστε να μπορεί να αντιμετωπισθεί ως συστηματικά, και μάλιστα στο επίπεδο των πανεπιστημιακών σπουδών, οι οποίες αποτελούν τη βάση για πολλά άλλα. Στο παρόν κείμενο θα περιορίσω τον λόγο ενδεικτικά στην Ιαπωνία, σκιαγραφώντας την προσέγγιση και τους προβληματισμούς τους ως προς τις κλασικές σπουδές. Πηγές μου (πέρα των συζητήσεών μου με Ιάπωνες πανεπιστημιακούς) είναι κυρίως τρία κείμενα: α) Chiaki Matsudaira: *Japanese attitude towards the Classics* (Πρακτικά Α' Διεθνούς Ανθρωπιστικού Συμποσίου εν Δελφοίς, εκδ. Ελλην. Ανθρωπιστικής Εταιρείας, Αθήνα

Ο κ. Γεώργιος Μπαμπινιώτης είναι καθηγητής Γλωσσολογίας, πρύτανης του Πανεπιστημίου Αθηνών.

1971, σ. 150-558), β) Shigetake Yaginuma: *A brief history of Classical Studies in Japan* (ιταλικό περιοδικό Kleos 2, 1997, σ. 312-18), γ) *Forty Years of the «Journal of Classical Studies»*. Εκδοση της «Κλασικής Εταιρείας της Ιαπωνίας» (Τόκυο: Iwanami Shoten 1998, 423 σελ.).

Η Ιαπωνία άνοιξε τις πύλες της προς την Ευρώπη μόλις από τα μέσα του 19ου αιώνα

Όσο κι αν ξενίζει το γεγονός, είναι γνωστό ότι η Ιαπωνία άνοιξε τις πύλες της προς την Ευρώπη μόλις από τα μέσα του 19ου αιώνα με το πολιτιστικό και κοινωνικοideολογικό κίνημα του εκσυγχρονισμού (για την ακρίβεια το 1868, με την έναρξη της βασιλείας του αυτοκράτορα Meiji). Από τότε, κυρίως, αρχίζει βαθμιαία μια ουσιαστική γνωριμία των Ιαπώνων με τον «έξω κόσμο», και ιδιαίτερα με την Ευρώπη. Εννοείς και λέξεις όπως *φιλοσοφία*, *ιδέα*, *έννοια*, *φύση*, *απόλυτο*, *ανθρωπισμός*, *δημοκρατία* κ.ά. είναι μέχρι τότε άγνωστες στην Ιαπωνία. Γνωρίζαν κυρίως τον Βουδισμό (6ος αι.) και τον Κομφουκιανισμό (7ος αι.), φιλοσοφικοθρησκευτικά συστήματα που χρειάστηκαν πολλοί αιώνες για να αφομοιωθούν και να προσαρμοσθούν στην ιαπωνική σύλληψη του κόσμου, καταλήγοντας σ' έναν «πολιτισμό της αιδούς» («shame culture», κατά τον όρο της Αμερικανίδας ανθρωπολόγου Ruth Benedict: *The*

Chrysanthemum and the Sward, 1946) με επίκεντρο έννοιες όπως *αιδώς*, *συστολή*, *τιμή*, *ατίμωση* κ.λπ. (πρβλ. το ελληνικό φιλότιμο, τα *εγκλήματα τιμής* κ.τ.δ.).

Την καθυστέρηση στην εισαγωγή και καλλιέργεια των κλασικών σπουδών στην Ιαπωνία πέρα από την επιφυλακτικότητα και την καχυποψία προς ό,τι ξένο, εν προκειμένω προς τον ευρωπαϊκό πολιτισμό, ενίσχυσε και η μεγάλη διαφορά και δυσκολία στη γνώση της ελληνικής και της λατινικής γλώσσας και της γραφής τους. Παρά ταύτα, το 1893 ένας Γερμανός κλασικός φιλόλογος με ειδίκευση στη φιλοσοφία, ο Raphael von Koeber (1848-1923) γίνεται ο πρώτος καθηγητής στο αυτοκρατορικό πανεπιστήμιο του Τόκυο. Από τον κύκλο των μαθητών του αναδύεται ένας προικισμένος φιλόλογος και φανατικός Έλληνας (φορούσε πάντα χλαμύδα!), ο Hidenaka Tanaka (1886-1974), ο οποίος γίνεται ο πρώτος ειδικός καθηγητής της κλασικής φιλολογίας στο αυτοκρατορικό πανεπιστήμιο του Κιότο το 1941. Νέα έδρα κλασικής φιλολογίας ιδρύεται στο Πανεπιστήμιο του Τόκυο μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, ενώ βαθμιαία ιδρύονται και άλλες θέσεις-έδρες σε άλλα πανεπιστήμια.

Σημαντική ώθηση στις κλασικές σπουδές έδωσαν η ίδρυση της «Κλασικής Εταιρείας της Ιαπωνίας» (Classical Society of Japan) το 1952 και το «Περιοδικό Κλασικών Σπουδών» που άρχισε να εκδίδεται από το 1953 (με άρθρα στην Ιαπωνική αλλά και σε ευρωπαϊκές γλώσσες και με περίληψη πάντοτε στην Αγγλική). Η Εταιρεία αυτή αριθμεί σήμερα περί τα 600 μέλη, ενώ 400 με 500 φοιτητές αρχίζουν κάθε χρόνο να σπουδάζουν κλασικά στην Ιαπωνία, έστω κι αν τελικά συνεχίζουν μόνο περί τους 100. Η

μεγάλη έκπληξη για όποιον θελήσει να γνωρίσει καλύτερα τι συμβαίνει με τις κλασικές σπουδές στην Ιαπωνία βγαίνει κι από ένα απλό ξεφύλλισμα του προαναφερθέντος τόμου «*Σαράντα χρόνια του Περιοδικού Κλασικών Σπουδών*» (1958-1997). Ενας πλήθος από πρωτότυπες μελέτες, με φανερή γνώση των συζητούμενων προβλημάτων και της βιβλιογραφίας και με τεκμηρίωση από τα κείμενα των αρχαίων συγγραφέων περιλαμβάνονται σ' αυτόν τον τόμο. Πρόκειται για μελέτες που αφορούν κυρίως σε θέματα φιλολογίας, φιλοσοφίας, ιστορίας και γλώσσας και που βρίσκονται στο επίπεδο των αντίστοιχων μελετών σε μεγάλα ευρωπαϊκά ή αμερικανικά περιοδικά. Ας σημειωθεί ότι μεταφράσεις του συνόλου των ελληνικών τραγωδιών υπάρχουν σε τρεις διαφορετικές εκδόσεις (κατά τα έτη 1959-60, 1964-65 και 1991-92), ενώ 5 τόμοι μετάφρασης των «Ηθικών» του Πλουτάρχου έχουν εξαντληθεί με κυκλοφορίες μέχρι 25.000 αντίτυπα ο κάθε τόμος.

Εχει ενδιαφέρον –αλλά δεν το επιτρέπει ο χώρος– να εξετάσουμε πώς βλέπουν τα μηνύματα των κλασικών Ιάπωνες μελετητές, προερχόμενοι από έναν πολιτισμό που διαφέρει πολύ από αυτόν της Ευρώπης. Εχει λεχθεί ότι τους πολιτισμικούς σου γονείς, αντίθετα προς τους βιολογικούς, μπορείς και τους επιλέγεις. Αναζητώντας πολιτισμικές συγγένειες, επιρροές και συγκλίσεις «*οι Ιάπωνες μπορεί να θεωρήσουν τους εαυτούς τους ως πολιτισμικούς απογόνους των Ελλήνων και των Ρωμαίων*», όπως γράφει ο Shigetake Yaginuma, των Ελλήνων και των Ρωμαίων που είναι ή έχουν επιλεγεί να είναι πολιτισμικοί γονείς και πρόγονοι των Ευρωπαίων.

Μήπως ο Πορθμεύς χαμογελάει;

Του
Θ.Π. ΤΑΣΙΟΥ

1 Πρίν από δεκαπέντε μέρες, έχασα έναν παλιό και χαλκέντερο Επιμηλήτη μου – θύμα της ολισηρότητας των οδοστρώματων. Κι ανάθεμα στις τεχνικές μας ανεπάρκειες και στην περιρρέουσα υποτίμηση της αξίας της ζωής του ανθρώπου – απ' τα φασιστόμουτρα που δολοφονούν για το καλό μας, έως τους 3.000 νεκρούς κατ' έτος απ' τα οδικά ατυχήματα. Λοιπόν, μεσοκαλόκαιρα, ξέρω πως θ' ακούγεται κακόγουστη κάθε αναφορά στην Αποδημία. Αμα όμως ο Ξεθονπάρης χτυπάει πολλές πόρτες στη γειτονιά, πώς να κάνεις σιγά σιγά;

Και δεν μπορεί να το παίζουμε συνεχώς χαζοχαρούμενοι, πίσω απ' τη δασκαλιστική δικαιολογία «ο θάνατος δεν μπορεί να είναι μια δημόσια υπόθεση». Μπορεί και παραμπορεί – όπως μπορούσε σε πλήθος άλλων Πολιτισμών, (που τους ονομάζουμε ωσει κάτοικοι «πρωτεύουσας της επαρχίας»). 2. Τέλος πάντων, Ξανακούγοντας αντίπροχθες το ποιητικότατο και λατρευτικό αριστούργημα που είναι η Ακολουθία εις Κεκοιμημένους, είπα να μοιρασθώ μερικές σκέψεις με όσους, κυτώντας τον αυγουσιάτικο νυχτερινό ουρανό, έχουν σίγουρη αίσθηση του ασήμαντου κόκκου κόνεως πάνω στον οποίο σπουδαιολογούμε.

Λοιπόν, γιατί θεέ-μου επέτρεψες τον

θάνατο ενός πλάσματός-σου κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν; Απάντηση (στην πρόσθετη ευχήν εις ψυχορραγούντα): «Φιλανθρώπως εκέλευσας την κράσιν του χορός και την κάλλους, τον άρρηκτόν σου τούτον δεσμόν, αποτέμνεσθαι και διαλύεσθαι, ινα μή το κακόν θάνατον γένηται». Μ' άλ-

Όσα ίχνη αγαθά αφήνεις στους ανθρώπους κι όσα ίχνη θετικά αφήνεις στο περιβάλλον δεν είναι καθόλου ματαιότης

λα λόγια, μας λυπήθηκε ο θεός (πάλι!) και μας απαλλάσσει απ' τη φρίκη που θα ζούσαμε αν η βλάβη (= το κακόν) που κάνομε στη γή και στους συνανθρώπους μας συνεχιζόταν επ' άπειρον...

Για όσους προτιμούν τις λιγότερο θρησκευτικές ερμηνείες, διαθέτω και τον γενικό εκείνον ορισμό της Φύσεως ως «του συστήματος, όλα τα έμβια όντα του οποίου τρέφονται με τα θανατικά προϊόντα άλλων εμβίων όντων»: Ο άνθρωπος θανατώνοντας φυτά και ζώα, τα ζώα θανατώνοντας άλλα ζώα ή φυτά, τα φυτά λιπαινόμενα με τεθνεώτα φυτά και ζώα – και τράβα κορδέλα. Κι είναι περήφανος ο άνθρωπος που κλείνει τον κύκλο και, αποδίδοντας το χρέος του προς το σύστημα (Θερμοδυναμική γάρ), συμπληρώνει το σπηρέσιον φυτών, εντόμων, σκωλήκων και άλλων ζώων ενίστε.

3. Αλλ' ας Ξανάρθουμε στα λειτουργικά κείμενα της ορθόδοξης εκκλησίας – κείμενα κατ' αρχήν λογοτεχνικότατα στη μελωδία των λέξεων και στην επιλογή των εικόνων. Και πρώτα, η Ακολουθία εις Ψυχορραγούντα φιλοξενεί «Ποίημα Ανδρέου Κρήτης Ιεροσολυμίτου» – ένα κείμενο εντυπωσιακό έως μαζοχιστικό (ιδού, σε φτωχή και πάντως δειγματοληπτική μετάφραση):

«Ηρθαν του θεού οι αγγέλοι κι άγρια ζητάν την άθλια μου ψυχή. Ποιός θα δεχθεί τον πόνο μου και της καρδιάς τον στεναγμό; Ηρθε η ώρα του χαμού και κράζω “Λίγο μ' αφήσατε να ζήσω” – μα ποιός μ' ακούει. Κι είναι δεμένη η γλώσσα μου τον Μιχαήλ για να καλέσω τον αρχάγγελο. Οχι, να μη με θάψετε· αφήστε με άταφο να φάν οι σκύλοι την καρδιά μου. Ίσως οι Ξένοι που περνούν, βλέποντας κόκκαλα στο στόμα των σκυλιών, φωνάξουν μέσ' απ' την ψυχή τους “Βοήθα Παναγιά του αθλίου τούτου σώματος το πνεύμα”».

Κείμενο συγκλονιστικό στην πίστη-του αλλά και στην ποιητικότά του – τουλάχιστον για μάς που δεν ψυχορραγούμε, ακόμα. Αντίθετα, η Ακολουθία εις Κεκοιμημένους (το ίδιο ποιητικό), είναι σαφέστατα παραρηγορητικότερη: «Επεπόθησεν η ψυχή μου του επιθυμήσαι τα κρίματά Σου εν παντί καιρώ», «Αι χείρες σου εποίησάν με και έπλασάν με· συνέψόν με και μαθήσομαι τας εντολάς Σου», «Εικών εμιά φής αρρήτου δόξης Σου, ει και στίγματα φέρω πταισμάτων» – εδώ η αγαπητική σχέση άτακτου παιδιού και επεικέλους πατέρα είναι φανερή. Γι' αυτό και νοιώθουμε προστατευμένοι. Ακόμη κι όταν ακούγεται

εκείνο το «πάντα ματαιότης τα ανθρώπινα», δεν πικριανόμαστε βαθειά – διότι μας διευκρινίζουν αμέσως ότι ματαιότης είναι «όσα ούχ υπάρχουν μετά θάνατον» (όπως ο πλούτος και η δόξα, μας λένε). Όλα τα άλλα όμως, εκείνα που «υπάρχει μετά θάνατον», ΔΕΝ είναι ματαιότης. Ποιός είπε, λόγου χάρι, πως ό,τι κάνεις για τον εαυτό-σου φεύγει μαζί σου, ενώ ό,τι κάνεις για τον κόσμο μένει! Αυτά που μένουν, ίσχα ίχνη αγαθά αφήνεις στους ανθρώπους (ίχνη αλληλεγγύης και παιδείας ας πούμε), κι όσα ίχνη θετικά αφήνεις στο περιβάλλον (μία συμβολή λόγου χάρι στην αειφορία ή στην ωμορφιά) – ετούτα δεν είναι καθόλου ματαιότης. Κι είναι δύσκολο να βρείς αθανασία πιά χειροπιαστή. Γι' αυτό και η Εκκλησία (σας «περιστσιασκάς ακολουθίας»), αναγνωρίζει την υποστασιακή Πλήρωση που ένοιωσαν οι αγωνισταί οι καλοί:

– Οι ευεργέτες της Παιδείας «ουκ εστόγγασαν ουδ' απήλθον λυπούμενοι, αλλ' έδωκαν εαυτούς τω εθνεί αυτών και ελειτούργησαν αυτόν».

– Και των αγωνιστών της ελευθερίας της Πατρίδας «τα τίμια αυτών αίματα, της ελευθερίας ημών το δένδρον αρδεύουσιν», και «ώσπερ παρ' ανθρώποις τίμιοι γεγονόσιν, ούτω παρ Σοι άγιοι έστώσαν».

4. Για να μή χάσουμε όμως κι άλλους φίλους άδικα, όπως χάσαμε τον Ανδρέα τον Μανή, ακούστε τι λέει η Εκκλησία στον αγιασμό επιευλογίσει νέου οχήματος:

– Δι' υπομονής τρέχομεν τον προκείμενον αγώνα.

– Και δός ίνα τρέχωμεν καλώς και μή εις κενόν κοπιώμεν.

Ο κ. Θεοδόσης Π. Τάσιος είναι ομότιμος καθηγητής του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου.

ΤΡΙΤΗ ΓΝΩΜΗ
ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΥΜΑΝΤΟΥ

Δημιουργίες χωρίς δημιουργούς

Ότι για να υπάρξουν πνευματικά δημιουργήματα κατά κάποιο τρόπο πρέπει να χρηματοδοτείται η πνευματική δημιουργία δύσκολα μπορεί να αμφισβητηθεί. Κάπως πρέπει να ζήσουν οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση (και την ικανότητα!) να επιδοθούν σε τέτοια έργα και κάποιο κίνητρο πρέπει να έχει αυτή η επίδοσή. Θεωρητικά μπορεί να φαντασθεί κανείς πολλά συστήματα χρηματοδότησης και πολλά συστήματα έχουν εφαρμοσθεί κατά την ιστορική εξέλιξη ή κατά τα διάφορα κοινωνικά συστήματα: παλαιότερα υπήρχαν πλούσιοι χορηγοί των καλλιτεχνών, οι λεγόμενοι Μαϊκήνες, και άλλοι υπήρχαν και υπάρχουν συστήματα κρατικών επιδοτήσεων.

Όλα αυτά τα συστήματα εμφανίζουν το κρίσιμο μειονέκτημα: παλαιότερα υπήρχαν πλούσιοι χορηγοί των καλλιτεχνών, οι λεγόμενοι Μαϊκήνες, και άλλοι υπήρχαν και υπάρχουν συστήματα κρατικών επιδοτήσεων. Όλα αυτά τα συστήματα εμφανίζουν το κρίσιμο μειονέκτημα: παλαιότερα υπήρχαν πλούσιοι χορηγοί των καλλιτεχνών, οι λεγόμενοι Μαϊκήνες, και άλλοι υπήρχαν και υπάρχουν συστήματα κρατικών επιδοτήσεων.

Η οικονομική βάση της δημιουργίας

Η πνευματική ιδιοκτησία στην πράξη λειτουργεί με τις διάφορες συμβάσεις που καταρτίζει ο δημιουργός με τρίτους που θέλουν να εκμεταλλευθούν και να αξιοποιήσουν το έργο του, αναπαράγοντάς το και διανέμοντάς το κοινό. Συνεπώς, ο πνευματικός δημιουργός αναγκάζεται να συμβάλει με οργανισμούς οικονομικά πολύ ισχυρότερους από αυτόν, οργανισμούς ραδιοτηλεόρασης, εκδόσεις, διοικητικές εταιρείες, θέατρα. Αυτά η οικονομικά ανισότητα θα μπορούσε να αποβεί μοιραία για τον δημιουργό, αναγκάζοντάς τον να αποδεχθεί χαμηλές αμοιβές και άλλους απαράδεκτους όρους. Ως αντίβαρο του παρέχει ο νόμος ένα σπουδαίο όπλο: διαμορφώνει την πνευματική ιδιοκτησία ως ένα είδος κυριότητας, δηλαδή δικαίωμα με απόλυτη ενέργεια, και έτσι του δίνει τη δυνατότητα να αρνηθεί τη συτήμηση και να στερούμε τον υποψήφιο χρήστη από κάθε δυνατότητα εκμετάλλευσής του έργου.

Εκτός από την οικονομική ανισότητα των συμβαλλόμενων, κίνδυνος για τους πνευματικούς δημιουργούς γεννιέται από την ευκολία αναπαράγωγής του έργου που εξασφαλίζουν τα σύγχρονα τεχνικά μέσα προπάντων οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές με τους εκτυπωτές τους. Γι' αυτόν τον κίνδυνο, ο νόμος επιβάλλει στους εμπορευόμενους τέτοια τεχνικά μέσα ως αμοιβή των πνευματικών δημιουργών ένα μικρό τέλος (2%) στην τιμή πώλησής τους. Αυτή η ρύθμιση εί-

χε χαρακτηριστεί διεθνώς ως ένα σπουδαίο βήμα για την αντιμετώπιση του προβλήματος της ιδιωτικής αντιγραφής.

Με αυτή τη διαμόρφωση, η πνευματική ιδιοκτησία, η κατοχύρωσή της και η αποτελεσματική προστασία είναι μια από τις ουσιαστικές προϋποθέσεις της πνευματικής δημιουργίας. Βέβαια, οι χρήστες την ώρα που αναγκάζονται να πληρώσουν την αμοιβή του πνευματικού δημιουργού μπορεί να μην το καταλαβαίνουν και να βλέπουν την εμφάνιση του δικαιούχου (ή, συνήθως, του αντιπροσώπου του) ως εχθρική εισβολή, ως μια πρόσθετη φορολογία, ως εκβιαστική πληρωμή για τη χρήση ενός πράγματος που θα μπορούσαν να το πάρουν και ελεύθερα. Όπως ο ξυλοκόπος που κόβει το κλαρί όπου έχει σκαρφαλώσει, ο χρήστης δεν σκέπτεται ότι, για παράδειγμα, αυτός δεν θα είχε τι να παίξει ως μουσική στο κέντρο αν αν κάποιος άλλος προσηγομένως δεν είχε συνθέσει αυτή τη μουσική – και αυτός ο άλλος πρέπει να έχει τα μέσα για να ζήσει και να δημιουργήσει.

Κοντόφθαλμα συμφέροντα

Δεν ξαφνιάζει ότι οι χρήστες συνήθως βλέπουν με κοντόφθαλμο ματιά το θέμα, ότι διαμαρτύρονται, ότι πιέζουν για κάθε δυνατό περιορισμό της πνευματικής ιδιοκτησίας. Εκείνο που ξαφνιάζει είναι ότι το κράτος συχνά ενδίδει στις πιέσεις τους. Αφού, πριν από δέκα περίπου χρόνια, θέσπισε έναν καινούργιο νόμο για την πνευματική ιδιοκτησία (που τότε είχε βρει γενική κατάφαση, στον τόπο μας και διεθνώς), τώρα ετοιμάζεται να καταστρέψει τα θεμέλια του νόμου εκείνου.

Με προσχέδιο νόμου που προωθείται στη Βουλή ουσιαστικά καταργείται ή περιορίζεται σε βαθμό κατάρτησης η καταβολή αμοιβής για τη διάθεση ηλεκτρονικών υπολογιστών. Με τρόπο ιδιαίτερα πονηρό, το νομοσχέδιο φαίνεται να αυξάνει το τέλος σε 6% αλλά συγχρόνως απαλλάσσει από την καταβολή του τα κυριότερα αντικείμενα –σχεδόν όλα– για τα οποία το τέλος αυτό έπρεπε να καταβληθεί. Ετσι, για παράδειγμα, εξαιρούνται οι μεγάλοι σκληροί δίσκοι, οι μικρές δισκέτες, οι εκτυπωτές, οι σαρωτές και όλα εξαρτήματα είναι ενσωματωμένα ή μπορούν να ενσωματωθούν στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές – δηλαδή τα πάντα. Κι ακόμα, χαρίζονται στους οφειλότες εμπορευόμενους τα ποσά που οφείλουν με βάση τον νόμο από δέκα περίπου χρόνια (δισεκατομμύρια ευρώ, μου λένε).

Το ίδιο νομοσχέδιο επιβάλλει διατιμήσεις για τη δημόσια εκτέλεση των μουσικών έργων και δίνει εξουσιοδότηση στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (δηλαδή στον υπουργό Πολιτισμού) να ρυθμίζει «κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια». Αλλά η επιβολή διατιμήσεων καταλύει τη δυνατότητα του δημιουργού για ισότιμες με τον

χρήστη διαπραγματεύσεις και έτσι εξαφανίζει την εξομίσωση της πνευματικής ιδιοκτησίας προς την κυριότητα. Σε συνδυασμό με το γεγονός ότι, τουλάχιστον για τα μουσικά έργα, ο κανόνας είναι ότι η άσκηση του δικαιώματος γίνεται συλλογικά και ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι από τον νόμο υποχρεωμένοι να μην αρνούνται τις άδειες χρήσης που τους ζητούνται, η μεταβολή αυτή οδηγεί σε μίαν αλλοίωση του πιο κρίσιμου γνωρίσματος της πνευματικής ιδιοκτησίας και στην εισαγωγή στο δικαίωμά μας του θεσμού της «αναγκαστικής άδειας», καταφερόντας έτσι ένα κρίσιμο πλήγμα κατά της πνευματικής ιδιοκτησίας.

Με όλα αυτά, η πνευματική ιδιοκτησία δεν θα είναι πια σε θέση να επιτελεί τη λειτουργία της ως τρόπος χρηματοδότησης της πνευματικής δημιουργίας. Σαν να ήταν δυνατόν να υπήρχουν δημιουργίες χωρίς δημιουργούς, χωρίς κίνητρα γι' αυτούς και χωρίς εξασφάλιση της οικονομικής τους θέσης. Θα μπορούσε άραγε το υπουργείο Πολιτισμού να παίξει τον ρόλο του μοναχικού, πανελλαδικού συγγραφέα, ζωγράφου ή μουσικοσυνθέτη;

Αντισυνταγματικότητα και απορία

Πολλές από τις ρυθμίσεις που θέλει να εισαγάγει το νομοσχέδιο είναι αμφίβολος συνταγματικότητας ή αναμφίβολος αντισυνταγματικότητας. Ετσι, η επιβολή αναγκαστικής άδειας, που μεταβάλλει τη φύση της πνευματικής ιδιοκτησίας από δικαίωμα σαν την κυριότητα σε απλή αξίωση, μοιάζει με απαλλοτρίωση χωρίς αποζημίωση, που απαγορεύεται από το Σύνταγμα. Και η κατάργηση αξιώσεων που έχουν νόμιμα γεννηθεί έχει επανειλημμένα κηρυχθεί αντισυνταγματική με αποφάσεις του Αρείου Πάγου ως αντίθετη προς το Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Και γεννιέται το ερώτημα: γιατί να προτείνονται τέτοιες παραβιάσεις του Συντάγματος και διεθνών συμβάσεων για χάρις μέτρων που έπρεπε να αποक्रουθούν έτσι κι αλλιώς, ως βλαπτικά και την πνευματική δημιουργία;

Παραμένει και η εύλογη απορία: γιατί δεν διαμαρτύρονται, δυνατά μάλιστα, οι θιγόμενοι πνευματικοί δημιουργοί όταν τέτοιες μεταβολές σκεδιάζονται εις βάρος τους; Δεν θέλω να δώσω την απάντηση ότι οι δημιουργοί ζυγίζουν εκλογικά λιγότερο από τους ενδιάμεσους και τους τελικούς χρήστες. Ίσως η έλλειψη εντόνων διαμαρτυριών να οφείλεται στο ότι είναι κάποιοι λίγοι πολύ καθιερωμένοι πνευματικοί δημιουργοί που δεν αντιμετωπίζουν άμεσα οικονομικά προβλήματα, ενώ οι πολλοί και μικρότεροι, που αντιμετωπίζουν, δεν έχουν φωνή αρκετά δυνατή. Και όλοι έχουν την ευγενή λόξα να ενδιαφέρονται περισσότερο για τη δόξα που δίνει η προβολή τους ως δημιουργών.

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΣΤΑΜΟΥ ΖΟΥΛΑ

Στις Συμπληγάδες του διπολισμού...

πολιτικά πράγματα. Στο διάστημα αυτό σημειώθηκαν περίπου δέκα απόπειρες ή κινήσεις δημιουργίας νέων πολιτικών σχηματισμών από στελέχη που προέρχονταν από τα δύο μεγάλα κόμματα. Και απέτυχαν παταγωδώς όλες. (Κ. Στεφανόπουλος, Γερ. Αρσένος, Αντ. Τρίτσος, Αντ. Σαμαράς, Δημ. Τσοβόλας, Δημ. Αβραμόπουλος κ.ά.). Το γεγονός αυτό δύσκολα μπορεί να αποδοθεί μόνο στο ισχύον εκλογικό σύστημα, το οποίο πράγματι στηρίζει τον διπολισμό. Ασφαλώς υπάρχουν και άλλοι παράγοντες που αντιστρατεύονται την επιβίωση νέων κομμάτων.

Οι συνθήκες της παγκοσμιοποίησης και ο μονόδρομος της ελεύθερης αγοράς έχει καταστήσει δυσδιάκριτες τις ιδεολογικές και πολιτικές διαφορές μεταξύ των δύο μεγάλων και παραδοσιακών παρατάξεων, διεθνώς. Κατά πόσον, λοιπόν, ένα νέο κόμμα μπορεί να διατυπώσει μια τρίτη, αυτόνομη και –προπάντως– πειστική πρόταση διακυβερνήσεως;

Επιπλέον ο διπολισμός έχει εξασφαλίσει και διεθνώς τη στήριξη των πανίσχυρων στην εποχή μας ΜΜΕ, ιδιαίτερα των ηλεκτρονικών, τα οποία για διάφορους λόγους –και όχι πάντοτε ανιδιοτελείς– παραχωρούν ελάχιστη προβολή στα μικρά κόμματα και τα αντιμετωπίζουν με δυσπιστία. Το ίδιο συμβαίνει και με τους οικονομικούς πόρους των νεοπαγών κομμάτων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτέλεσε το κόμμα του κ. Αβραμόπουλου. Όταν αμέσως μετά την ίδρυσή του το ΚΕΠ κατέγραψε στις δημοσκοπήσεις ποσοστό πάνω από 15%, υπήρξαν αρκετοί χρηματοδότες, που προθυμοποιήθηκαν να το συνδράμουν, πιστεύοντας ότι το κόμμα αυτό ήταν ικανό να διαδραματίσει κάποιο παρεμβατικό ρόλο στα πολιτικά μας πράγματα. Με δεδομένο, μάλιστα, ότι η πολιτική επιβίωση του ΚΕΠ γύρω στις 5 με 10 ποσοστιαίες μονάδες θα καθιστούσε δυσχερέστατη μια εκλογική νίκη της Ν.Δ., πρέπει να θεωρείται βέβαιον ότι οι περισσότεροι από τους χρηματοδότες του κάθε άλλο παρά εννοούσαν τη Ρηνίλλης. Οστόσο και οι «πηγές» αυτές στέρησαν, καθώς το κόμμα του κ. Αβραμόπουλου παρουσίασε μέσα σε ένα χρόνο κάθετη πτώση. (Έπεσε στο 3%, σύμφωνα με την τελευταία δημοσκοπήσιον).

Ένα τρίτο αποθαρρυντικό στοιχείο για

την εγκατάλειψη του «μαντρίου» είναι οι δυσμενείς συνθήκες, τις οποίες αντιμετωπίζουν οι «άσωτοι υιοί» επιστρέφοντας στην πατρική στέγη, η οποία απαιτεί μετάνοια και ταπεινωτική υποταγή. Π.χ. ο κ. Στέφ. Μάνος, ο οποίος στις προηγούμενες εκλογές διαπραγματεύθηκε επωφελώς την επιστροφή του στη Ν.Δ., σήμερα έχει απολέσει κάθε αυτόνομο ισχύ και οι όροι παραμονής του στο κόμμα αυτό επιβάλλονται από τη Ρηνίλλης. Ο κ. Αντ. Σαμαράς κρούει ματαιώς επί διετία τη θύρα της Ν.Δ., αλλά η επιστροφή του προσκορεύει στο βέτο του κ. Μποτσάκη. Κάτι ανάλογο ισχύει και για τον κ. Ανδρέα Ανδριανόπουλο, ο οποίος μετά μια περίοδο πολιτικών του ερωτησίων με τον κ. Σημίτη, απώλεσε την έσωθεν καλή μαρτυρία. Ετσι η επιστροφή του δεν συζητείται πλέον στο επίπεδο του επιφανούς στελέχους, αλλά του απλού στρατιώτη. Στο αντίστοιχο καφάνι του νεοσυντακτικού φαίνεται ότι υποβάλλει, τέλος, ο κ. Καραμανλής και τον κ. Δημήτρη Αβραμόπουλο.

Ενώ, όμως, τα μεγάλα κόμματα τιμωρούν τους αποπειρόμενους να δημιουργήσουν συγγενείς πολιτικούς οργανισμούς, την ίδια στιγμή επιβραβεύουν τους «αποστάτες». Η μεταπήδηση βουλευτών και στελεχών από άλλους ή και αντίθετους πολιτικούς χώρους στο δικό τους «μαντρί», συντελείται συνήθως με το αντάλλαγμα της υπογοποίησης ή της αξιοποίησης σε υψηλόβαθμη κρατική θέση. Ετσι κατά τη «διεύρυνση» της Ν.Δ. στα τέλη της 10ετίας του '70, πολλά στελέχη της Ενώνσεως Κέντρου και ο κ. Κ. Μποτσάκης, ως πρόεδρος του κόμματος των Φιλελευθέρων, που μεταπήδησαν στη Ν.Δ. υπογοποιήθηκαν αμέσως από τον Κων. Καραμανλή. Ανάλογα «τιμήθηκε» από τον Ανδρέα Παπανδρέου η προσχώρηση του Γεωργίου Μαύρου στο ΠΑΣΟΚ, αργότερα του κ. Γιάννη Μπούτου και πρόσφατα του κ. Σπ. Βούγια, που εγκατέλειψε τον Συνασπισμό.

Συμπερασματικά, ο διπολισμός στη χώρα μας πέραν του ευνοϊκού εκλογικού νόμου, διαθέτει πολλά άλλα –εμφανή και αφανή– ιεσθήματα, αλλά και μεθόδους διόλου συμβατές με τη χρηστή πολιτική, προκειμένου όχι μόνον να επιβιώσει, αλλά να επικρατήσει και να ηγεμονεύει τα τελευταία 28 χρόνια. Αγωνιστές την αλήθεια αυτή ο κ. Δημ. Αβραμόπουλος διακήρυξε πριν από ενάμιση χρόνο ότι «τα δύο μεγάλα κόμματα διέγραψαν τη βιολογική τους τροχιά». Το κόμμα του, όμως, «που θα διευβάλλε την διπολισμό», ήταν εκείνο που συνεβλήθη στις Συμπληγάδες. Και εξεμήτρηση το ζην στη νηπιακή ηλικία των 16 μηνών...

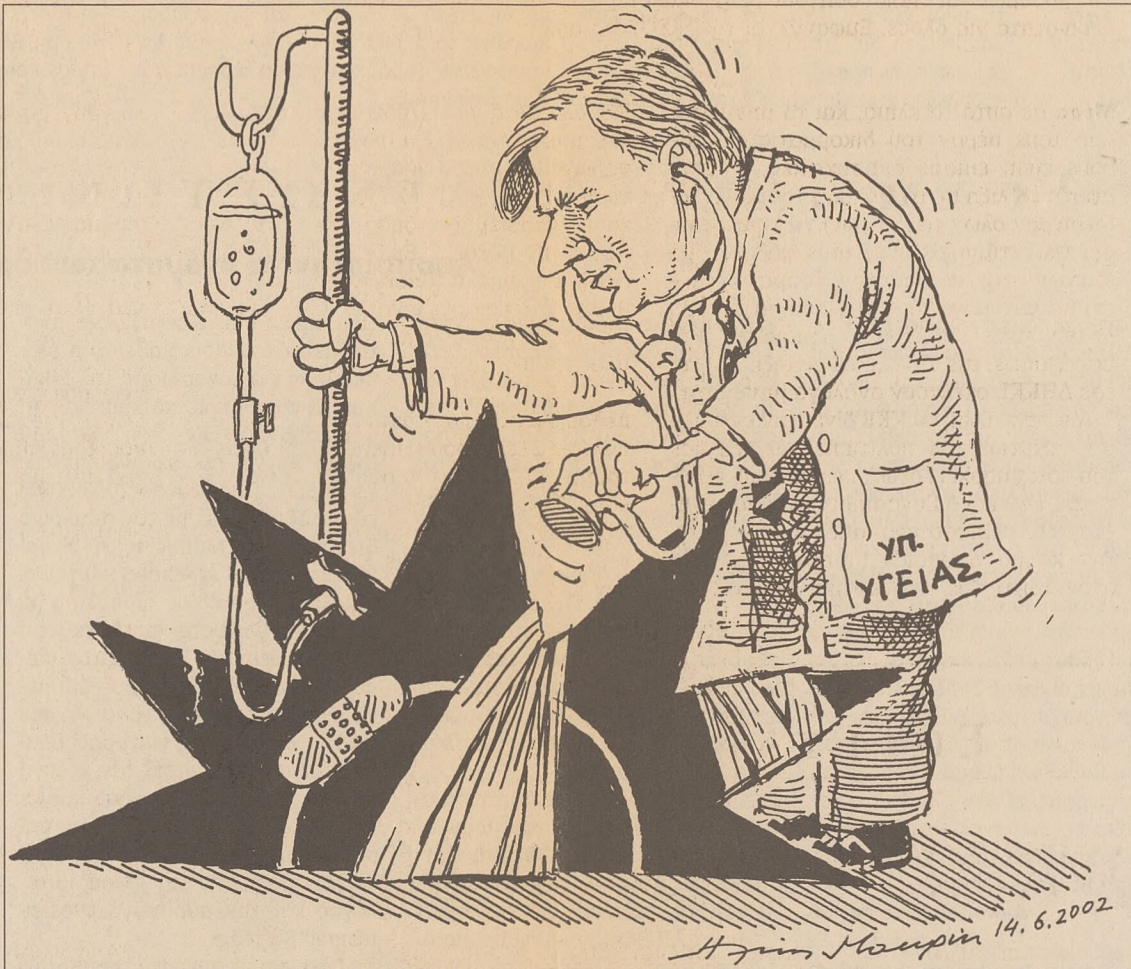
ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΗΣ

ΤΟΥ ΘΑΝΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ

«**Η**μουνά νιος και γέραςα...» με αυτές τις διακρηκτικές «δεσμεύσεις» του ΠΑΣΟΚ ότι «μπαίνει τέλος στην εσωστρέφεια» και «εγκαταλείπεται το κλίμα πττοπάθειας!», τις «εντολές» (χωρίς... εντολοδόχους!) του Κώστα Σημίτη να σταματήσει η εσωκομματική φαγωμάρα και γκρίνια, τις μέσω κυριακάτικων συνεντεύξεων εκκλήσεις υπουργών και στελεχών «να εγκαταλειφθούν οι προσωπικές πολιτικές!» (εκκλήσεις για... τους άλλους, γιατί οι συνεντευξιαζόμενοι, στη συντριπτική τους πλειοψηφία είναι οι... μπροστάρηδες σε αυτές τις «προσωπικές πολιτικές!»), φαινόμενα που καταγράφονται και τον... περασμένο αιώνα, αλλά πολλαπλασιάστηκαν εκκινδύνα και κατ' αριθμόν και σε συχνότητα μετά τις εκλογές του 2000. Το... καταπληκτικό, είναι πως όλοι οι «αγωνιούντες» για το υπάρχον κλίμα στο κυβερνών Κίνημα, δείχνουν να νοιάζονται περισσότερο για την εικόνα που εκπέμπεται και τις εντυπώσεις που δημιουργούνται στην κοινωνία από κυβερνήτη και ΠΑΣΟΚ, παρά για την ουσία της δράσής τους, που αυτόν-όντα είναι... η παραγωγή πολιτικής και συγκεκριμένων έργου! Ακόμη και στο προχθεσινό Εκτελεστικό Γραφείο («κρίσιμο και αποφασιστικό»... κατ' έθιμον, πλέον!) η ανσυχία που εκφράσθηκε εκεί αφορούσε την εικόνα, τις εντυπώσεις, την ανάγκη να αλλάξει «το κλίμα» – όχι η ουσία της πολιτικής δράσης και αποτελεσματικότητας!

Ο πρόεδρος και πρωθυπουργός χαρακτήρισε την επερχόμενη οργανωτική Συνδιάσκεψη του ΠΑΣΟΚ «κορυφαίο πολιτικό γεγονός» που μπορεί και πρέπει να αντιστρέψει το κλίμα – και άντε τώρα να καταλάβει ο απλός πολίτης γιατί είναι «κορυφαίο πολιτικό γεγονός» μια κομματική σύναξη (που εκ των πραγμάτων θα πυροδοτήσει... εσωστρέφεια, προσωπικές αντιπαραθέσεις και στάσεις υπαγορευόμενες από προσωπικές πολιτικές και φιλοδοξίες – αυτά δηλαδή που... ορκίζονται ότι θέλουν να εξαλείψουν στο ΠΑΣΟΚ!) από την οποία θα προκύψει το... πώς θα εκλεγέντο οι πρόεδροι του Κινήματος, η Κεντρική του Επιτροπή, ο γραμματέας και το Εκτελεστικό Γραφείο! Για την κοινωνία... σκορδοκαίλα της μεγάλης όλη αυτή η εσωκομματική σημειολογία και οι «ισορροπίες» – ο κόσμος θέλει έργο, λύσεις προβλημάτων, προοπτικές και όχι... αυτοκριτικές και ομολογίες άνευ αντικρίματος, σαν αυτή του Γραμματέα Κώστα Λαλιώτη πως «το ΠΑΣΟΚ έχει γίνει ένα αυτιστικό κόμμα αξιωματούχων...», τη στιγμή μάλιστα που τέτοιες παραδοχές, δεν γίνονται για πρώτη φορά.

«**Κορυφαίο** πολιτικό γεγονός» ήταν και το περσινό επισπευσθέν λόγω Ασφαλιστικού... χάους Συνέδριο του ΠΑΣΟΚ – και ποια τα... χαίρια του; «Πάλιν ξεκίνημα, νέοι αγώνες...» και ο μετασυνεδριακός ανασχηματισμός – ποιο το απτό αποτέλεσμα του σε επίπεδο παραγωγής πολιτικής και έργου; Έγινε υποτίθεται για να αποδοθούν καλύτερα στον τομέα τους τα υπουργεία και να επιτευχθεί αποτελεσματικότερος βαθμός συντονισμού της κυβέρνησης, να πάψουν να σκοτώνονται οι αρμόδιοι και συναρμόδιοι, να αλλάξουν οι ρυθμοί και αντί για διαρκή και επαναλαμβανόμενα «προγραμματισμό» έργου, να... προκύψει επιτέλους έργο και στην τελευταία «διυπουργική» για την Ολυμπιακή προετοιμασία, λόγω της ασυνεννοησίας μεταξύ υπουργών για συγκεκριμένα προβλήματα συναρμοδιότητάς τους, εξεμάνη ακόμη και ο ήπιος και νηφάλιος Σημίτης, ωρυόμενος (κατά το ρεπορτάζ...) πως «όλα αυτά είναι πλθιότητες», για να... προτρέψει για πολλοστή φορά τους κυβερνητικούς συνεργάτες του «να συντονισθούν και να παράγουν έργο» – θαυμάζουμε την... υπομονή αυτού του ανθρώπου!

Σκίτσο του Ηλία Μακρή.

Ο Ακης Τσοχατζόπουλος, συνιστά «ευρύ ανασχηματισμό» (πριν κλείσουν καλά καλά επτά μήνες από τον προηγούμενο!) για να κινήσει το... τρένο. Ο Γιάννος Παπαντωνίου, προτείνει... ανασχηματισμό της πολιτικής, που να σημαίνει τι, άραγε; Η κυβέρνηση δεν κέρδισε τις εκλογές με βάση κάποιο «πρόγραμμα» που εξέθεσε στον λαό και ο πρωθυπουργός δεν δεσμεύθηκε και δεν προσδιόρισε με τις «προγραμματικές δηλώσεις» μετά τις εκλογές ποια θα ήταν η κυβερνητική πολιτική συνολικά και ανά τομέα; Ε, αυτά τα... υποσχόμενα ως φροντίσουν οι κυβερνητικοί να υλοποιήσουν, τι πάει να πει «ανασχηματισμός της πολιτικής» – εκτός πια κι αν με τέτοια ομοιογενεία πως... άλλα υποσχέθηκαν, άλλα επεχείρισαν να κάνουν και στο τέλος... άλλα, κοντά στο «τίποτε», δεν κάνουν!

Το ότι αυτό που κυρίως ενδιαφέρει την ηγεσία του κυβερνώντος Κινήματος (έστω, τώρα πια...) είναι η εντύπωση και όχι η ουσία, είτε γιατί η ουσία προαπαιτεί πολιτικό κόστος, είτε επειδή το «σύστημα» έχει μπλοκάρει και αδυνατεί να παράγει ουσία, φαίνεται τόσο από τη «λύση» του Ασφαλιστικού, που σαφώς κινείται πολύ πέραν των γενναίων μετεκλογικών εξαγγελιών αλλά και της περσινης ρεαλιστικής (άσχετα με τον τρόπο που πλάσαρίθηκαν...) προσέγγισης του προβλήματος και που ΟΥΔΕΙΣ πιστεύει στα σοβαρά ότι αποτελεί «λύση» – χρόνον θέλει να κερδίσει η κυβέρνηση και «καθυστασμός» των ενδιαφερομένων – όσο και από την εξέλιξη της πολυσυζητημένης «υπόθεσης Αλέκου Παπαδόπουλου», που από «προσωπικό θέμα» δείχνει να μετεξελίσσεται σε ζήτημα... αλλαγής μιας συγκεκριμένης και ήδη δρο-

μολογημένης κυβερνητικής πολιτικής, στον ευαίσθητο και πολύπαθο τομέα της δημόσιας υγείας, την... αιχμή της «γκρίδας καθημερινότητας» του πολίτη!

Ο κ. Παπαδόπουλος, πετυχημένος, κατά γενική ομολογία, ως υπουργός από όσα «πόστα» του αντέθηκαν (Οικονομικών, Εσωτερικών) ίσως γιατί είναι... «ξεροκέφαλος» και αδιάφορος για το πολιτικό κόστος, ανέλαβε τον κρίσιμο τομέα της Υγείας, με σαφή εντολή να τον εκσυγχρονίσει επί της ουσίας, να κόψει τις παθογένειες του παρελθόντος, να σπάσει το απόστημα των πολυδιπλασμένων συμφερόντων (μεγαλόλογων και επιχειρηματιών της υγείας!) και να αναβαπτίσει το Αιχμόν Πασαδόπουλου» κατά τη σημασία «Εθνικό Σύστημα Υγείας» και όχι απλώς σύστημα δημόσιας υγείας που ελέγχει μονάχα... 5-10 δημό-

σια νοσοκομεία, όπως στην πραγματικότητα είναι σήμερα!

Σε όλες τις ρήξεις που έκανε ο αποπεμφθείς ήδη υπουργός και που προκάλεσαν αντιδράσεις (χωρίς να... σπάσεις αυτά, ομελέτα δεν φτιάχνεις!) είχε πάντοτε την κάλυψη, τη στήριξη και την «απόλυτη εμπιστοσύνη» του πρωθυπουργού –έτσι λεγόταν, τουλάχιστον επισήμως και δημοσίως– ο οποίος μετά τις εκλογές του 2000 αποφάσισε να τοποθετήσει στο συγκεκριμένο υπουργείο τον συγκεκριμένο συνεργάτη του, επειδή ακριβώς είναι «ξεροκέφαλος» και «δεν χαμπαριάζει» από αντιδράσεις και επιθέσεις του «κατεστημένου». Γι' αυτό άλλωστε, ήταν από τους ελάχιστους που είχε υπερασπισθεί το «αντλιακό» αλλά ουσιαστικό και με προοπτική λύσης «Ασφαλιστικό» του Τάσου Γιαννίτη και ήταν ο μόνος που τάχθηκε υπέρ της γενναίας και ουσιαστικής «φορολογικής μεταρρύθμισης», με βάση τη μελέτη Γεωργακόπουλου, που πήδη... μαζεύτηκε στην «καλούσι» των κυβερνητικών αναδιπλώσεων!

Δεν είχε «ευτυχίσει», άλλωστε, στις απόπειρες «εκσυγχρονισμού» του ΕΣΥ ο κ. Σημίτης. Από το 1996 μέχρι το 2000 άλλαξαν τρεις υπουργοί (Πεπονής, Γεϊτώνας, Παπαδόπουλος) που σημαίνει ότι κάπως, κάπου δεν πληρούσε η δράση η αποτελεσματικότητα τους, τις «προδιαγραφές» του πρωθυπουργού για τη δημόσια υγεία. Και κατέληξε στον κ. Παπαδόπουλο, που δεν «διακρίσθηκε» απλά το σύστημα, αλλά θέλησε και άρξισε να το αλλάξει – με υποστηρικτική και συμπαραστάτη την ίδιο τον πρωθυπουργό! Γιατί, λοιπόν, αποφάσισε να τον αλλάξει; Το ότι ο συγκεκριμένος πολιτικός αποφάσισε (και δημοσιοποίησε, έστω με άκομφο τρόπο) να αποσυρθεί από την ενεργό πολιτική σε... δύο χρόνια (τότε που έτσι κι αλλιώς θα λήξει εκ των πραγμάτων και άσχετα με το εκλογικό αποτέλεσμα) η ηγεσία και όλων των άλλων σημαντικών υπουργών! κατά τη σημασία «Εθνικό Σύστημα Υγείας» και όχι απλώς σύστημα δημόσιας υγείας που ελέγχει μονάχα... 5-10 δημό-

χωρίς καν το δέλεαρ του «πολιτικού κόστους», αφού έτσι κι αλλιώς δεν θα 'ταν εκ νέου υποψήφιος βουλευτής;

Και επιτέλους, ακόμη και αν υποθέσει κανείς ότι ο κ. Σημίτης θύμωσε πέραν των ορίων του με την κίνηση του συνεργάτη του, δεν σκέφθηκε ότι η τοποθέτηση στη θέση του ενός εξωκοινοβουλευτικού υπουργού, του κ. Κώστα Στεφανή, πανεπιστημιακού δασκάλου και... διακρηγμένου επισήμως επικριτή των μέτρων Παπαδόπουλου στο επίμαχο ζήτημα των πανεπιστημιακών, εκ των πραγμάτων θα πυροδοτούσε αμφιβολίες για το μέλλον της μεταρρύθμισης Παπαδόπουλου, την οποία όμως... στήριζε ο πρωθυπουργός; Και είναι... σοβαρή και «πειστική» κουβέντα αυτή που εκστόμισε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος κ. Πρωτοπάπας σε κάποιο «παράθυρο», πως δηλαδή «μπορεί άλλα να πιστεύει ο κ. Στεφανής, αλλά από... τη στιγμή που επέσιθη να αναλάβει το υπουργείο θα ενεργήσει στο πλαίσιο της γενικής κυβερνητικής πολιτικής στην υγεία!»;

Να δούμε, εν πάση περιπτώσει, αν ο νέος εξωκοινοβουλευτικός υπουργός (που... πείσθηκε από τον κ. Σημίτη να αναλάβει το υπουργείο) θα συνεχίσει το «καλό έργο» του προκατόχου του, δεχόμενος να ενεργεί... παρά τις προσωπικές του απόψεις, ως πανεπιστημιακού γιατρού, για τη δημόσια υγεία ή αν αντίθετα θα αλλάξει ρότα – όχι ως «πολιτικός», αλλά ενεργώντας ως «εντολοδόχος» του πρωθυπουργού, που ίσως (πιεζόμενος και από άλλους υπουργούς...) να κατέληξε στο συμπέρασμα (για... «να αλλάξει η εικόνα, οι εντυπώσεις!») ότι στην κατάσταση που βρίσκεται σήμερα το κυβερνών Κίνημα, καλύτερα να κλείνουν μτώπα με ομάδες πιέσεων, έστω με θυσία της παραγωγής έργου, με κόστος, ίσως, αλλά και με προοπτική!

Αλλά αυτά, δεν είναι πολιτική ουσία και βάθος, «αυτά είναι πλθιότητες», κατά πώς λέει για... άλλες περιπτώσεις και ο ίδιος ο πρωθυπουργός!

ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΡΚΑΓΙΑΝΝΗΣ

Η Αθήνα δεν καταστράφηκε
τώρα καταστρέφεται

Τα κτίρια αυτά ανεγέρθηκαν το 1882, με διάταγμα που φέρει την υπογραφή του βασιλέως Γεωργίου Α' και του πρωθυπουργού Χαρίλαου Τρικούπη, σε έκταση που ανήκε τότε στο Δημόσιο, πίσω από το πολυπαρό Πάρκο της Ελευθερίας, στη συμβολή των οδών Δεινοκράτους, Ιατρίδου και Σουηδίας, ανατολικά της Μονής Πετράκη. Χρησιμοποιήθηκαν αρχικά για να στεγάσουν το «Στρατιωτικό Σχολείο Υπάρχειων», του οποίου απόφοιτοι υπήρξαν ο Νικόλαος Πλαστήρας και άλλοι ένδοξοι στρατιώτες. Αργότερα στεγάστηκε το «Α' Στρατιωτικόν Νοσοκομείον Αθηνών», το οποίο αργότερα μετονομάστηκε σε «401 Στρατιωτικόν Νοσοκομείον», όπου νοσηλεύθηκαν τραυματίες όλων των ενόδων και άδωξαν πολέμων, από το 1897 ως το 1950, μετά ευτυχώς δεν είχαμε πολέμους. Η περιοχή πέρασε στην ιστορία με την ονομασία «παράπηγαν» και με αυτή την ονομασία τη συναντάμε στα λαϊκά άσματα, ως τόπο «σεβντά» και στεναγμού στρατιωτών. Το 1971, επί Δικτατορίας, και αφού το «401» μεταφέρθηκε στην οδό Κατεχάκη, η έκταση παραχωρήθηκε στην Εκκλησία, σε ατυλλαγή με εδαφική έκταση στη Βάρη, στην οποία εγκαταστάθηκε η Σχολή Ευελπίδων. Εκεί ακριβώς η Εκκλησία σχεδιάζει να ανεγείρει πολυτελές ξενοδοχείο 750 κλινών, αφού βέβαια κόψει δεκάδες δέντρα και καταδέσει τα κτίρια, τα οποία, κατά την αρχιτέκτονα κ. Ελισάβετ Ηλιοπούλου (στην οποία οφείλουμε τις φωτογραφίες και τις πληροφορίες), παρουσιάζουν «εξαιρετικό αισθητικό και ιστορικό ενδιαφέρον». As αφήσουμε όμως το «εν-

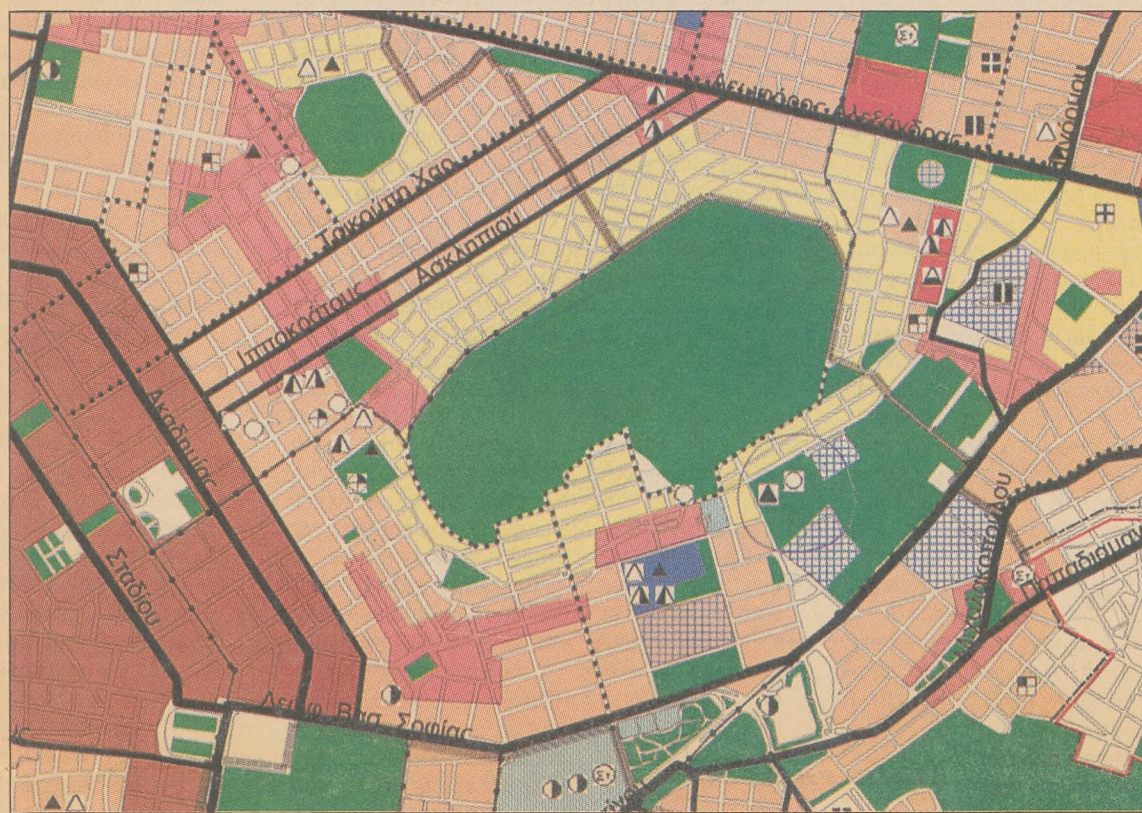
Σε όλες τις περιοχές και τις συνοικίες υπάρχουν ευκαιρίες ανάπτυξης. Είναι οι τελευταίες...

ή εκκρίθηκαν. Θα μου πείτε ότι τέτοιες υποσχέσεις έδωσε και το «Μετρό», αλλά δεν τις τήρησε. Υπομονή λίγα χρόνια ακόμη και θα δούμε. Όλη η γύρω περιοχή είναι πυκνοκατοικημένη, έχει πολλά νοσοκομεία, 15 σε ακτίνα 2.000 μέτρων (όσα χρειάζονται για να πεθάνει ο ασθενής κατά τη μεταφορά του), έχει ένα γήπεδο ποδοσφαίρου και δύο - τρεις λεωφόρους γιγαντιαίας κυκλοφορίας και πυκνών νέφους. Δίπλα στο «Ιπποκράτειο» ανεγείρεται τώρα και ένα γιγαντιαίο «πολυδιασκεδαστήριο», από κάλυβα και γυαλί υποθέτω. Το πιο σημαντικό όμως είναι το άλλο: Το Μέγαρο Μουσικής κομμάτια να γίνει, το έχουμε συνθησει και το εντάξαμε στη ζωή μας. Αλλά τόσα κομμάτια να γίνει η

Αμερικανική Πρεσβεία, για να ξεσπάει το αντιαμερικανικό μας μένος μια-δυο φορές το χρόνο. Και αυτό είναι μέσα στις «εθνικές συνήθειες». Πολεοδόμοι όμως, αρχιτέκτονες, συγκοινωνιολόγοι και «νεφολόγοι» ισχυρίζονται ότι οι υπάρχοντες ακόμη ακάλυπτοι χώροι από το ΝΙΜΤΣ και ως πέρα από τη Λεωφόρο Αλεξάνδρας δίνουν την τελευταία ευκαιρία για την ανάπτυξη της περιοχής και για μια διαφορετική αντίληψη για την πολυπάθη πόλη, από αυτήν που επικράτησε τόσες δεκαετίες. Είναι η περιοχή του Πάρκου της Ελευθερίας, δύο βήματα από το Άλσος του Λυκαβηττού, είναι ο άνετος χώρος όπου τα παλιά και ωραία νοσοκομεία επί της Βασιλίσσης Σοφίας, οι άνετοι χώροι του Μεγάρου Μουσικής και της Αμερικανικής Πρεσβείας, λίγο πιο πέρα από τα Κουντουριώτικα πίσω από το Γήπεδο του Παναθηναϊκού, επίσης δύο βήματα από τον Λυκαβηττό, είναι το ίδιο το γήπεδο που κάποτε αναγκαστικά θα εγκαταλειφθεί ως γήπεδο ποδοσφαίρου, απέναντι ο παρθένος ακόμη χώρος του προσφυγικού οικισμού (άλλο αρχιτεκτονικό και ιστορικό μνημείο). Δίπλα, ο χώρος όπου κάποτε υπήρχε η βίλα Θων. Πιο πάνω το νοσοκομείο «Αμαλία Φλέμινγκ» με τα ωραία κτίρια και δίπλα τα δικαστικά μέγαρα. Και πιο μακριά η μεγάλη και ακάλυπτη έκταση στο Γουδί.

Επαναλαμβάνουμε συχνά ότι η Αθήνα παύει, καταστράφηκε, δεν γίνεται τίποτα. Φαίνεται όμως ότι η Αθήνα δεν καταστράφηκε εφάπαξ στο παρελθόν. Σε όλες τις περιοχές και συνοικίες υπάρχουν ευκαιρίες και δυνατότητες ανάπτυξης και βελτιωτικών παρεμβάσεων. Η Αθήνα καταστρέφεται καθημερινώς με το πρόσχη-

Επάνω τα πρώην «παράπηγαντα». Κάτω το πολεοδομικό σχέδιο της περιοχής, όπου καθαρά διακρίνονται οι εναπομείνουσες τελευταίες ευκαιρίες ανάπτυξης.

Η φωτογραφία είναι από μακρινή απόσταση με πλεφακό γιατί η φωτογράφιση από κοντά απαγορεύεται! Δείχνει τον αρχαιολογικό χώρο στον Μακρυγιάννη, όπου εργάτες, εν μέσω αρχαιολογικών ευρημάτων, προσπαθούν να θεμελιώσουν το Μουσείο της Ακρόπολης, έργο του Μπερνάρ Τσομπί, κακέκτυπο αντίγραφο, κατά τον αρχιτέκτονα Αντώνη Αντωνιάδη. Φαίνεται ότι η θεμελίωση δεν «τους βγαίνει», γιατί όπου και να χτυπήσει το κομπρεσέρ, συναντάει και άλλα αρχαία κατάλοιπα. Μια άλλη περιοχή όπου οι τελευταίες ευκαιρίες ανάπτυξης χάθηκαν οριστικά.

μα ότι «έχει ήδη καταστραφεί». Στους Αμπελοκήπους, γύρω από τον Λυκαβηττό, στο Πάρκο της Ελευθερίας, έχουμε την τελευταία ευκαιρία. Σε λίγο έχουμε δημοτικές εκλογές και όλοι θα θέλαμε να μάθουμε, ιδιαίτερα οι κάτοικοι και ψηφοφόροι, ποια είναι η άποψη και το πρόγραμμα των υποψηφίων δημάρχων για να ξέρουμε και τι θα ψηφίσουμε.

Επαναλαμβάνω: κανένας δεν θέλει να θιγούν τα συμφέροντα της Εκκλησίας και υπάρχει τρόπος. Η ΕΤΑ (όχι η οργάνωση των Βάσκων αλλά η Εταιρεία Τουριστικών Ακινήτων) διαθέτει πολλές και ελκυστικές εκτάσεις και τις παραχωρεί εδώ και εκεί, ακόμη και σε εκδότες και «οικολόγους», προς τουριστική εκμετάλλευση. As αποζημιώσει την Εκκλησία πολλαπλασίως, να

κτίσει ένα και δύο ξενοδοχεία, αφού θέλει να γίνει ξενοδόχος. Αμην...

Στο φύλλο της επόμενης Κυριακής: Η δυστυχής καρέτα-καρέτα και οι «προστάτες» της. Συγκινητικό δράμα σε πολλές πράξεις...

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Πρεσβεύει την αλήθεια

Ο διακεκριμένος συνεργάτης σου καθηγητής Χρήστος Γιανναράς διερωτάται στην «Καθημερινή» της Κυριακής 9-6-2002 στην επιφυλλίδα του «Οι φίλοι πού είναι;». Τούτο το ερώτημα, εξαιρετικά «επιθεωρητικό» που υφίσταται κατά καιρούς από «προοδευτικούς», «κουλτουριάρικους» και άλλους παρεμφερείς καλούς.

Δεν έπρεπε να δώσει καμιά σημασία σε αυτό ο καθηγητής, γιατί ακριβώς οι «επιθεωρητές» αυτές δείχνουν ότι βρίσκεται στον σωστό δρόμο, όσο απλό ή απλόιστο μπορεί να θεωρηθεί τούτο.

Βεβαίως, και για την οθονόλη-λοτρίωση των ταυτοτήτων, όπως γράφει. Οι άνθρωποι λένε ό,τι θέλουν και όπως τους συμφέρει τα εξηγούν όλα. Θυμνθείτε «αριστερό» υπουργό της κυβερνήσεως του ΠΑΣΟΚ, που το εκ 40 και πλε-

ον πολυτελεστών δωματίων, αιθουσών, τεχνικών δεξαμενών νερού και άλλων μυθωδών πολυτελειών, σπύτι μακαρίτου «σοσιαλιστή» αρχηγού σε βόρειο προάστio της Αττικής, το είχε χαρακτηρίσει σε τηλεοπτική συζήτηση, με τη φράση «έλα μωρέ, τι είναι ένα... παλαιοπολι...». Είχε μάλιστα, χρησιμοποιήσει, έναν πολύ πιο απρεπή χαρακτηρισμό, που δεν είναι δυνατόν να γραφεί στις στήλες μιας «Καθημερινής», με προφανή σκοπό να αμβλύνει την αληθινή εντύπωση του κόσμου, και του λαού, από την κραυγαλέα αυτή αντίθεση. Συνάντησα τυχαίως στο φέριμπους του Αγίου Πέτρου τον εν λόγω υπουργό και τον ρώτησα γι' αυτό. Η απάντησή του ήταν: «Ε, μην κοιτάς τι λέμε εμείς τώρα...». Είναι ο ίδιος που σε άλλη τηλεοπτική εκπομπή είχε πει για το κόμμα του, «παρι-

στάνουμε τους σοσιαλιστές...».

Βλέπετε, η ιστορία γράφεται και από προσωπικά βιώματα, που έχουν το «κακό» ότι είναι αληθείας. Ωστε, ας μη θλιβόμαστε καθηγητής. Συζητήσα αυτές τις ημέρες, με πολλούς κοινούς φίλους, για το άρθρο του αυτό. Όλοι απάντησαν ότι ο ελάχιστος χρόνος τους δεν επιτρέπει να διαβάζουν άλλες εφημερίδες εκτός της «Καθημερινής», και τούτο το βιώνω και προσωπικά. Άλλωστε, τι να κάμουν οι φίλοι; Να στείλουν από ένα γράμμα στις εφημερίδες αυτές; Είναι τόσο η «αλήθεια» τους, που θα το αγνοούσαν. Πρεσβεύει και θεραπεύει την αλήθεια ο καθηγητής. Και ένας παλιός φίλος, τον συγκαίρει, μαζί με πολλούς, πάρα πολλούς άλλους.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΟΥΜΠΟΣ

Κ. Τριανταφύλλου 22

Αγίας Λαύρας Πατησίων Αθήνα

Απουσίαζαν τα ονόματα των οργανωτών και των συντελεστών

Με μεγάλο ενδιαφέρον διάβασα στο φύλλο της εγκριτής εφημερίδας της Κυριακής του Πάσχα το άρθρο της κ. Μαρίλένας Ζ. Κασιμάτη «Οι Ολλανδοί: Αστοί, έμποροι, ζωγράφοι...» που αναφέρεται στην έκθεση «Ο Χρυσός Αιώνας της Ολλανδικής Ζωγραφικής από τη συλλογή του Μουσείου της Ντόρντρεχτ», η οποία παρουσιάζονταν στην Εθνική Πινακοθήκη ως τις 19 Μαΐου. Επιθυμώ να δηλώσω εξ αρχής ότι είμαι υπέρ της πολυνησίου. Πιστεύω δε ότι οι μεγάλες εκθέσεις παρέχουν μια θαυμάσια ευκαιρία για μελέτη, συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων.

Με έκπληξη όμως διαπίστωσα ότι στην ολοσέλιδη αυτή πραγματεία, η κ. Κασιμάτη δεν αναφέρει πούθενά ούτε τους οργανωτές, ούτε τους συντελεστές της έκθεσης.

Από το 1994 που πραγματοποιήσα ένα μεγάλος διάρκειας ερευνη-

τικό ταξίδι στις Κάτω Χώρες αναλώθηκαν στην προσπάθεια να εξασφαλίσω για λογαριασμό της Εθνικής Πινακοθήκης, κάποια έκθεση αριστουργημάτων του Χρυσού (17ου) Αιώνα της ολλανδικής ζωγραφικής. Πρόσφατα (2000-2001) επιμεληθήκα μαζί με τον σημερινό διευθυντή του Μουσείου της Ντόρντρεχτ κ. Peter J. Schoon και τον επιμελητή του ίδιου μουσείου κ. Sander Paarlberg την έκθεση Έλληνες Θεοί και Ηρώες στον καιρό του Ρούμπενς και του Ρέμπραντ. Η προετοιμασία της κράτησε σχεδόν δύο χρόνια, γιατί μαζί ξεκίνησα από την αρχή την έρευνα και τις μακροχρόνιες διαδικασίες που ολοκληρώθηκαν με την παρουσία της έκθεσης, την έκδοση τριγλωσσού επιστημονικού καταλόγου και την παραγωγή ενός ημιώρου βίντεο.

Η αρμονική συνεργασία με τους

δύο εξαιρετικούς αυτούς συνεργάτες, που ποτέ δεν παρέλειψα να αναφέρω, ούτε στην Αθήνα, ούτε στο εξωτερικό, εξασφάλισε και τη σημερινή αξιόλογη συνέχεια της. Στο ελάχιστο δίδαγμα των δύο μνημών που είχα στη διάθεσή μου αυτήν τη φορά, ασχολήθηκα, όπως και στην προηγούμενη περίπτωση, με την επιλογή και μελέτη των έργων στο Μουσείο της Ντόρντρεχτ, τη συγγραφή ορισμένων κειμένων του καταλόγου και των εισαγωγικών σχολίων στους χώρους της έκθεσης, τη μετάφραση και επιμέλεια του δίγλωσσου (ελληνικού-αγγλικού) καταλόγου και την έρευνα και προετοιμασία ενός ημιώρου βίντεο όπου παρουσιάζονται και σχολιάζονται 180 επιλεγμένα αριστουργήματα του ολλανδικού Χρυσού Αιώνα προς διευκόλυνση των επισκεπτών (παραγωγή Actuel). Πραγματοποίησα επίσης πολλές

ξεναγήσεις (ίσως όχι τόσες, όσες την άλλη φορά) όποτε μου ζητήθηκε από πανεπιστημιακές και άλλες ομάδες με ειδικά ενδιαφέροντα. Τι άλλο χρειαζόταν άραγε για να θεωρηθώ και εγώ μέρος της «ταυτότητας» της έκθεσης;

Τελειώνοντας θα ήθελα να επισημάνω ότι η παράληψη του ονόματος του επιμελητή μιας έκθεσης συνιστά παράβαση της επιστημονικής δεοντολογίας, την οποία οφείλουν να σέβονται τουλάχιστον οι ειδικοί, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για συναδέλφους! Οι ιθύνοντες της Εθνικής Πινακοθήκης και οι επαλόντες γνωρίζουν και αναγνωρίζουν - ευτυχώς! Κάποιοι άλλοι επιμένουν να αγνοούν ή να «εξονούν».

ΑΓΓΕΛΑ ΤΑΜΒΑΚΗ

Επιμελήτρια Τμήματος

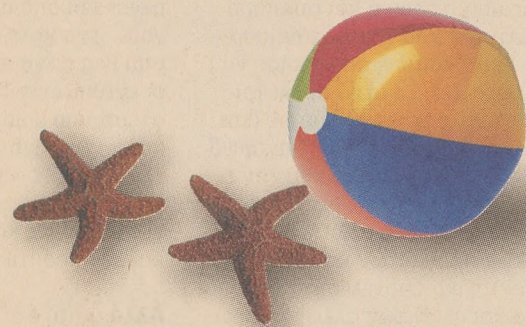
Διακοσμητικής Ζωγραφικής

Εθνική Πινακοθήκη και Μουσείο

Αλεξάνδρου Σούτζου

Αν η απάντησή στην πρώτη σας ερώτηση είναι:

ΚΡΗΤΗ!

Εκκλησιαστικές μπίζνες...

Ακόμη ένας ελεύθερος χώρος στο κέντρο της Αθήνας πάει για «τσιμέντο». Με τυπική πλειοψηφία συνηγορεί στην καταστροφή και το Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων του ΥΠΠΟ

«Ταφόπλακα», με τυπική πλειοψηφία, βάζει σε ό,τι απόμεινε στην ευρύτερη περιοχή του Πάρκου Ελευθερίας, το Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων του υπουργείου Πολιτισμού, γνωμοδοτώντας υπέρ του μη χαρακτηρισμού ως μνημείων, των κτιρίων του πρώην 401 Στρατιωτικού Νοσοκομείου μεταξύ των οδών Δεινοκράτους, Ιατρίδου και Σουηδίας. Με αυτόν τον τρόπο και με την προϋπόθεση ότι ο υπουργός θα μετατρέψει τη γνωμοδότηση σε απόφαση, ανοίγει ο δρόμος για την κατασκευή του ξενοδοχείου των 750 κλινών, που θέλει να χτίσει η Εκκλησία στο χώρο, που είναι ιδιοκτησία της, για να κάνει «μπίζνες» εν όψει των Ολυμπιακών Αγώνων ή για να μην ...κουράζονται οι «υψηλοί» ένοικοι που θα θέλουν να πάνε στο διπλανό Μέγαρο Μουσικής.

Η γνωμοδότηση κρίθηκε με την ψήφο της προέδρου του ΚΣΝΜ και γενικής γραμματέως του ΥΠΠΟ, Λίνας Μενδώνη, αφού σύμφωνα με τον Κανονισμό, αν υπάρξει ισοψηφία, η ψήφος του προέδρου του συμβουλίου είναι «ενοχλημένη», δηλαδή πιάνεται «διπλή». Μπορεί η ίδια να δήλωσε την απροθυμία της να χρησιμοποιεί αυτή τη δυνατότητα, το γεγονός όμως είναι ότι συντάχθηκε με τα μέλη που ψήφισαν κατά του χαρακτηρισμού. Έτσι η γνωμοδότηση του ΚΣΝΜ (7 υπέρ του χαρακτηρισμού, 7 κατά, συν την «ενοχλημένη» ψήφο) προβλέπει τη διατήρηση μόνο τριών από τα 14 κτίρια του συνόλου και τη «μισή» διατήρηση ενός ακόμη κτιρίου, επειδή θεωρήθηκε ότι φέρει μεταγενέστερες επεμβάσεις.

Ηταν η δεύτερη συνεδρίαση του

Συμβουλίου για το ίδιο θέμα, αφού η προηγούμενη, πριν λίγους μήνες, δεν κατέληξε σε γνωμοδότηση, για να προηγηθεί αυτοψία. Η αρμόδια Εφορεία και Διεύθυνση του ΥΠΠΟ και στην πρώτη συνεδρίαση και στην προχθεσινή κατέληξαν στην ίδια πρόταση: Να χαρακτηριστούν ως ιστορικά διατηρητέα μνημεία τα περισσότερα από τα κτίρια και να μη χαρακτηριστούν τέσσερα από αυτά με «μέτωπο» στην οδό Δεινοκράτους, επειδή είναι νεότερα και σε πολύ κακή κατάσταση. Στην πρόταση προβλεπόταν, πως η κατεδάφιση των κτιρίων της Δεινοκράτους με ενδεχόμενη διαπλάτυνσή της «θα συντελούσε στην προβολή των υπολοίπων κτιρίων του συγκροτήματος».

Ούτε οι υπηρεσίες του ΥΠΠΟ εισακούστηκαν από το μισό ΚΣΝΜ, ούτε το πλήθος των φορέων που έχουν ανακινήσει εδώ και πολύ καιρό το θέμα. Μεταξύ αυτών, περιλαμβάνονται η «Συμπράταξη για την Αθήνα», ο σύλλογος «Λυκαβηττός», το Ελληνικό Τμήμα του ICOMOS (Διεθνές Συμβούλιο Μνημείων και Το-

Μέρος του συγκροτήματος: Τα κτίρια 5 και 10 κατεδαφίζονται. Από το 4 μένει... το «μισό»

ποθεσιών), το Συντονιστικό για τη διάσωση των ελεύθερων χώρων της Αθήνας, η Ελληνική Εταιρεία Περιβάλλοντος και Πολιτιστικής Κληρονομιάς, ο Σύλλογος Αρχιτεκτόνων (ΣΑΔΑΣ), η Σχολή Αρχιτεκτόνων - Μηχανικών ΕΜΠ, ακόμη και ο Σχολάρχης του Εκκλησιαστικού Λυκείου

που λειτουργεί στο χώρο!

Εκπρόσωποι ορισμένων από τους φορείς απέδειξαν στο Συμβούλιο πως ισχύουν όλοι οι τυπικοί λόγοι (εγγώριο και διεθνές Δίκαιο όπως η Σύμβαση της Γρανάδας), αλλά και οι ουσιαστικοί, για το χαρακτηρισμό και τη διάσωση των κτιρίων. Τα κτίρια

αυτά είναι ό,τι απέμεινε από ένα μεγαλύτερο σύνολο που επί έναν και πλέον αιώνα φιλοξενούσε τους Έλληνες τραυματίες στρατιώτες όλων των πολέμων της σύγχρονης ιστορίας μας. Επιπλέον, όπως προκύπτει και από την έκθεση των υπηρεσιών του ΥΠΠΟ, αλλά και από τις επιστημονικές μελέτες των παραπάνω φορέων, τα περισσότερα από αυτά τα κτίρια αποτελούν σημαντικά αρχιτεκτονικά δείγματα διαφόρων περιόδων, μερικά από τα οποία σπανίζουν στον ελληνικό χώρο.

Τα «επιχειρήματα» της Εκκλησίας, τα οποία δυστυχώς υιοθέτησαν και τα μισά μέλη του Συμβουλίου είναι από διάτρητα έως προκλητικά. Ένα από αυτά λέει, ότι αφού ο περισσότερος χώρος έχει πλέον καταληφθεί από το Μέγαρο Μουσικής και την αμερικάνικη πρεσβεία, τι νόημα έχει να διατηρηθεί και ό,τι απόμεινε(!); Μάλιστα, αυτή η θέση υπάρχει και σε πιο «προσεγγμένη» εκδοχή που λέει ότι η ιστορική μνήμη έχει διασωθεί ήδη με τα παρόμοια κτίρια της πρώην ΕΑΤ-ΕΣΑ, που έχουν χαρακτηριστεί ως μνημεία.

Να σημειωθεί ότι ο Οργανισμός Αθήνας απαγορεύει τη δόμηση στο χώρο και προβλέπει μόνο πράσινο και χρήση για πολιτιστικές εκδηλώσεις. Αυτό, όμως, δεν εμπόδισε την έκδοση άδειας κατεδάφισης των κτιρίων το 1993, που ευτυχώς δεν προχώρησε. Ο Ε. Βενιζέλος μπορεί, αν θέλει, ακόμη και τώρα να σώσει ένα σπάνιο κομμάτι ιστορικής μνήμης και έναν δυσέυρετο ελεύθερο χώρο. Πάντως, οι φορείς δηλώνουν ότι δε θα μείνουν εδώ και είναι έτοιμοι να προσφύγουν σε κάθε αρμόδιο διεθνή οργανισμό.

Για το ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ που δέχει η Εκκλησία στο Κολωνάκι

Το μπαλαίκι στον Βενιζέλο

την πάγια θέση της σε ανάλογες περιπτώσεις.

Ωστόσο, η γνωμοδότηση, στην οποία θα κατέληγαν με τη διπλή ψήφο της προέδρου δίνει την έγκριση για το γκρέμισμα εννιάμις από τα συνολικά δεκατρία κτίρια. Διατηρούνται τριάντισι κτίρια (στο τέταρτο υπάρχουν νεώτερες προσθήκες) με το αιτιολογικό ότι είναι τα παλαιότερα. Εχουν ανεγερθεί στα τέλη του 19ου αιώνα, αποτελούν

«δείγματα νεορομαντικής αντίληψης, φέρουν διακοσμητικές ζώνες και είναι γαλλικής νεογοθδικίζουσας αρχιτεκτονικής». Την ιστορικότητα και διατήρηση όλων των κτιρίων ως ενιαίο σύνολο, γιατί υπήρξαν νοσοκομεία που περιέβαλλαν τραυματίες των Βαλκανικών Πολέμων 1912-13, του Μακεδονικού Μετώπου '16-18 της Μικρασιατικής

Καταστροφής, του Πολέμου του '40 και του Εμφυλίου, υποστήριξε στην εισήγησή της η Διεύθυνση Νεωτέρων Μνημείων, κατανέμοντας τα κτίρια ανάλογα με την μορφολογία τους σε τρεις κατηγορίες: τα νεορομαντικά, νεοκλασικίζοντα και τα σύγχρονα στο μέτωπο της οδού Δεινοκράτους, τα οποία μπορούσαν κατά την άποψή της να γκρεμιστούν για να αναδειχθούν τα υπόλοιπα.

Με την άποψη αυτή συντάχθηκαν οι φορείς που πολέμησαν την απόφαση της Εκκλησίας να χτίσει ένα μεγαθήριο (750 κλινών) στο κέντρο της Αθήνας γκρεμίζοντας ιστορικά κτίρια και τοιμεντοποιώντας ένα χώρο που θα μπορούσε να αποτελέσει χώρο πρασίνου. Κι αυτά ήταν ο Σύλλογος Αρχιτεκτόνων του Πολυτεχνείου, ο ΣΑΔΑΣ,

το ελληνικό ICOMOS, η Ελληνική Εταιρεία Προστασίας Περιβάλλοντος και Πολιτιστικής Κληρονομιάς και ο Σύλλογος «Ανκαβητός».

Από την πλευρά τους, οι εκπρόσωποι της Εκκλησίας υποστήριξαν στο συμβούλιο ότι η έννοια του συνόλου των διατηρητέων κτιρίων έχει από χρόνια λαβωθεί αφού έχουν ήδη κτιστεί το ΝΙΜΤΣ, οι εγκαταστάσεις του ΕΑΤ - ΕΣΑ, το Μέγαρο Μουσικής και η αμερικανική πρεσβεία. Μιλώντας εκ μέρους της Εκκλησίας, ο πρώην πρόεδρος του ΤΕΕ Κώστας Λιάσκας επεσήμανε πως με την πρόταση της Εκκλησίας το πράσινο θα αυξηθεί. Αυτή τη στιγμή ο καλυμμένος χώρος είναι 5.500 τ.μ., ενώ ο ελεύθερος χώρος θα γίνει 4 στρέμματα.

N. ΚΟΝΤΑΡΟΥ-ΡΑΣΣΙΑ

Ανεστάλη η απεργία που είχαν εξαγγείλει για σήμερα οι εργαζόμενοι στο ΙΚΑ, μετά την αποδοχή των αιτημάτων τους από την κυβέρνηση.

Σύμφωνα με χθεσινόβραδινή ανακοίνωση της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Συλλόγων Εργαζομένων ΙΚΑ, επισημαίνεται ότι η αναστολή των κινητοποιήσεων αποφασίστηκε λόγω της ικανοποίησης των αιτημάτων τους. Συγκεκριμένα ο διοικητής του ΙΚΑ Μιλτιάδης

Ανεστάλη η απεργία στο ΙΚΑ

Νεκτάριος δεσμεύτηκε ότι: • Η ιδιωτική εταιρεία θα αποσυρθεί τη Δευτέρα (3.2.2003) από τη διαδικασία απονομής των συντάξεων. • Οι εργαζόμενοι του ΙΚΑ με εθελοντική απογευματινή εργασία θα βοηθήσουν για τη διεκπεραίωση των συνταξιοδοτικών υποθέσεων.

Ενώ, από την πλευρά του, ο υπουργός Εργασίας Ροβέρτος

Σπυρόπουλος αποδέχθηκε το αίτημα των εργαζομένων για άμεση πρόσληψη προσωπικού στο Ιδρυμα.

Σημειώνεται ότι η συνάντηση εργαζομένων με τον υφυπουργό

Εργασίας και το διοικητή του ΙΚΑ έγινε ύστερα από πρόσκληση-τηλεγράφημα των τελευταίων στην ομοσπονδία χθες το μεσημέρι.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΓΕΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ Ν.Π.
ΤΜΗΜΑ Α'
Ταχ. Δ/ση: Αριστοτέλους 17
Ταχ. Κώδικας: 101 87
Πληροφορίες: Β. Αντωνίου
Τηλέφωνο: 210-5231563
ΘΕΜΑ: Προκήρυξη θέσεων κλάδου γιατρών ΕΣΥ

Αθήνα 20-1-2003

Αριθ. Πρωτ. Υ10α/Γ.Π. 1267/45

ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

Εχοντας υπόψη:

- Τις διατάξεις του Ν. 1397/83 περί ΕΣΥ.
- Τις διατάξεις του άρθρου 84 του Ν. 2071/92.
- Τις διατάξεις του Ν. 2194/94.
- Τις διατάξεις του Ν. 2519/97.
- Τη ΔΥ1γ/οικ. 41255/92 (ΦΕΚ 97/25-2-93 τ.Β') Υπουργική απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την ΔΥ1γ/οικ. 25338/10-5-93 (ΦΕΚ 376/93 τ.Β') όπως τροποποιήθηκε με την ΔΥ13α/29804/15-9-97 (ΦΕΚ 859/26-9-97 τ.Β').
- Την αριθμ. 39832/97 (ΦΕΚ 1088/97 τ.Β') «Ιεράρχηση κριτηρίων κρίσης και συγκριτικής αξιολόγησης υποψηφίων για θέσεις του κλάδου γιατρών ΕΣΥ».
- Τον οργανισμό του Νοσοκομείου.
- Τα στοιχεία που υπάρχουν στην Υπηρεσία μας.
- Την με αριθμ. ΔΥ 3(4)/Γ.Π. οικ. 72358/19-7-02 (ΦΕΚ 995/Β/1-8-02) απόφαση εκχώρησης αρμοδιοτήτων.
- Τον Ν. 2737/99.
- Τον Ν. 2716/99.
- Τον Ν. 2889/01 (ΦΕΚ 37 τ.Α/2-3-01).
- Τον Ν. 2955/01
- Το υπ' αριθμ. πρωτ. 14039/16-12-2002 έγγραφο του Νοσοκομείου που μας γνωρίζει την παραίτηση του γιατρού Κωκότη Παναγ.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ

- Προκηρύσσουμε μία (1) θέση Επιμ. Β' Νευρολογίας επί θητεία του κλάδου γιατρών ΕΣΥ για το Γενικό Νοσοκομείο Αθήνας «Λαϊκό».
- Για τις παραπάνω θέσεις γίνονται δεκτοί ως υποψήφιοι όσοι έχουν: α. Ελληνική Ιθαγένεια, πλην όσων προέρχονται από Κράτη-Μέλη της ΕΟΚ. β. Άδεια άσκησης ιατρικού επαγγέλματος. γ. Τίτλο αντίστοιχης με τη θέση ιατρικής ειδικότητας. δ. Ηλικία που να μην υπερβαίνει το 45ο για τους Επιμ. Β', το 50ό για τους Επιμ. Α' και το 55ο έτος για τους Δ/ντες.
- Ελάχιστο χρόνο άσκησης της απαιτούμενης ιατρικής ειδικότητας για τις θέσεις με βαθμό Επιμ. Α' πέντε χρόνια και με βαθμό Δ/ντού δέκα χρόνια.
- Το ανωτέρω όριο ηλικίας δεν ισχύει για όσους υπηρετούν ήδη στο ΕΣΥ.
- Οι ενδιαφερόμενοι να υποβάλουν τα εξής δικαιολογητικά: α. Αίτηση-δήλωση για τις συγκεκριμένες θέσεις κατά ειδικότητα και βαθμό. β. Αντίγραφο πτυχίου. γ. Αντίγραφο απόφασης άδειας άσκησης ιατρικού επαγγέλματος. δ. Αντίγραφο απόφασης τίτλου ειδικότητας. ε. Βεβαίωση του οικείου Ιατρικού Συλλόγου, που να φαίνεται: • Ο συνολικός χρόνος άσκησης του ιατρικού επαγγέλματος και • Η ασκούμενη ειδικότητα και ο συνολικός χρόνος άσκησης. ζ. Πιστοποιητικό γέννησης.
- Βιογραφικό σημείωμα στο οποίο να γράφονται περιληπτικά τα ουσιαστικά προσόντα και ιδιαίτερα εκείνα που προβλέπονται με τα στοιχεία α'-δ' της παρ. 3 του άρθρου 69 του Ν. 2071/92, δηλαδή: • Η ιατρική προέλευση (σε νοσοκομεία, ασφαλιστικούς οργανισμούς, ελεύθερο επάγγελμα). • Το επιστημονικό έργο και η επιστημονική δραστηριότητα. • Η εκπαιδευτική δραστηριότητα (ως εκπαιδευτής ή εκπαιδευόμενος) και η. Όσοι έχουν εκπληρώσει την υποχρέωση υπηρεσίας υπαίθρου ή έχουν απαλλαγεί νόμιμα, να υποβάλουν βεβαίωση εκπλήρωσης της υποχρέωσης υπηρεσίας υπαίθρου Ν.Δ/τος 67/68 ή νόμιμης απαλλαγής.
- Για την απόδειξη των ουσιαστικών προσόντων υποβάλλονται επίσημα πιστοποιητικά ή βεβαιώσεις από ξένη χώρα. Πρέπει να είναι κυρωμένα από την οικεία προξενική αρχή της Ελλάδας και επίσημα μεταφρασμένα.
- Οι επιστημονικές εργασίες αναφέρονται στο βιογραφικό σημείωμα περιληπτικά.

Ανάπτυξη δημοσιευμάτων επιστημονικών εργασιών και επιστημονικά Περιοδικά, στα οποία έχουν δημοσιευθεί τέτοιες εργασίες υποβάλλονται κατά την κρίση του υποψηφίου. Ο εισήγητής στο Συμβούλιο Κρίσης ή το ίδιο το Συμβούλιο Κρίσης μπορεί να ζητήσει από τον κρινόμενο υποψήφιο να του προσκομίσει οποιαδήποτε πλήρη επιστημονική εργασία αναφέρει ο υποψήφιος στο βιογραφικό του σημείωμα.

Επιστημονικές εργασίες σε ξένη γλώσσα πρέπει να υποβάλλονται μεταφρασμένες στην ελληνική γλώσσα.

κ. Υπεύθυνη δήλωση του υποψηφίου για διορισμό γιατρού, στην οποία θα αναφέρονται:

α. ότι δεν έχει αρνηθεί διορισμό σε θέση του κλάδου γιατρών ΕΣΥ ή ότι έχουν συμπληρωθεί δύο (2) χρόνια από την παρέλευση της προθεσμίας ανάλυσης υπηρεσίας, και

β. ότι δεν έχει παραιτηθεί από θέση κλάδου γιατρών ΕΣΥ πριν από τη συμπλήρωση ενός (1) χρόνου από το διορισμό του ή σε αντίθετη περίπτωση ότι έχουν συμπληρωθεί δύο (2) χρόνια από την ημερομηνία Παραίτησής του.

4. Αίτηση - Δήλωση και όλα τα δικαιολογητικά υποβάλλονται στη Γραμματεία του Νοσοκομείου για το οποίο προκηρύσσονται οι θέσεις μέσα σε προθεσμία είκοσι (20) ημερών από την επομένη της τελευταίας δημοσίευσης της προκήρυξης.

Αιτήσεις - δηλώσεις μπορούν να υποβληθούν και ταχυδρομικά και μαζί με τα δικαιολογητικά αποστέλλονται στη Γραμματεία του ανωτέρω Νοσοκομείου με συστημένο δέμα στην καθορισμένη ημερομηνία.

Από τη Γραμματεία του ανωτέρω Νοσοκομείου οι ενδιαφερόμενοι θα μπορούν να παίρνουν κάθε συμπληρωματική πληροφόρηση.

5. Η απόφαση - προκήρυξη αυτή να δημοσιευθεί με ευθύνη του δύο (2) φορές σε δύο (2) τουλάχιστον μεγάλους κυκλοφορίας Εφημερίδες της Αθήνας και σε μία (1) Εφημερίδα της Θεσ/νίκης.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΧΑΡ. ΣΟΦΙΑΝΟΣ

ΠΑΝΤΕΙΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΠΑΝΤΕΙΟΝ UNIVERSITY OF
SOCIAL AND POLITICAL
SCIENCES

ΕΠΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗΣ ΣΤΟ ΟΡΘΟ

Για την πλήρωση μιας (1) θέσης Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (ΔΕΠ) του Τμήματος Ψυχολογίας του Παντείου Παν/μίου Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών.

Ανακοινείται ότι, με την Υ.Α. Φ121.1/6/119119/Β2 που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 345/31-12-02τ.β. παράρτημα, εγκρίθηκε η προκήρυξη για την πλήρωση μιας θέσης (ΔΕΠ) Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού στη βαθμίδα του Αναπληρωτή Καθηγητή στο Τμήμα Ψυχολογίας με γνωστικό αντικείμενο «Διαπολιτισμική Ψυχολογία».

Καλούνται οι ενδιαφερόμενοι οι οποίοι έχουν τα νόμιμα προσόντα να υποβάλουν στο Ιδρυμα την υποψηφιότητά τους μαζί με τα απαραίτητα για την κρίση τους δικαιολογητικά μέχρι και 31 Μαρτίου 2003.

Μαζί με την αίτηση πρέπει να υποβάλλουν:

1. Αντίγραφο πτυχίου, αντίγραφο διδακτορικού διπλώματος κ.λπ. τίτλους με ιστιότητα από το Δ.Ι.Κ.Α.Τ.Σ.Α., εφόσον πρόκειται για τίτλους Παν/μίων της Αλλοδαπής.

2. Τα έργα τους και υπόμνημα σε 15 αντίτυπα. Το υπόμνημα θα περιέχει τα σχετικά με τις σπουδές τους και τη δράσή τους καθώς και ευρεία ανάλυση των επιστημονικών τους εργασιών.

3. Πιστοποιητικό του Αρμόδιου Δημάρχου ή Προέδρου Κοινότητας στο οποίο θα αναγράφεται ο τρόπος και ο χρόνος αποκτήσεως της Ελληνικής Ιθαγένειας. Προκειμένου για πολίτες Κρατών-Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πιστοποιητικό της αρμόδιας Αρχής του Κράτους την Ιθαγένεια του οποίου έχει ο υποψήφιος.

4. Πλήρες αντίγραφο Ποινικού Μητρώου Δικαστικής Χρήσης.

5. Πιστοποιητικό υγείας και αρτιμέλειας από Πρωτοβάθμια Υγειονομική Επιτροπή.

Τα δικαιολογητικά με στοιχεία 4, 5 θα κατατεθούν από τους υποψηφίους το αργότερο μέχρι την ημερομηνία διεξαγωγής της σχετικής διαδικασίας εκλογής.

Οι υποψήφιοι πρέπει να έχουν εκπληρώσει τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις ή να μην υπέχουν χρηματική υποχρέωση για αυτές ή να έχουν απαλλαγεί νόμιμα από αυτές κατά το χρόνο υποβολής της υποψηφιότητάς τους δεσμεύονται με υπεύθυνη δήλωση του Ν. 1566/89 ότι θα προσκομίσουν τα σχετικά δικαιολογητικά πριν από την έκδοση της πρυτανικής πράξης διορισμού τους.

Το κώλυμα της μη εκπλήρωσης των στρατιωτικών υποχρεώσεων δεν ισχύει για πολίτες Κρατών-Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο οποίο δεν προβλέπεται όμοιο κώλυμα διορισμού.

Οι ανωτέρω πολίτες οφείλουν να υποβάλουν, εκτός των πόντων δικαιολογητικών, και πτυχίο ή μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών ελληνικού ΑΕΙ ή απολυτήριο Ελληνικού Λυκείου ή εξετάσεις Γυμνασίου ή πιστοποιητικό ελληνομάθειας Δ' επιπέδου από το Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας, από το οποίο θα αποδεικνύεται η πλήρης γνώση και άριστη χρήση της ελληνικής γλώσσας.

Πληροφορίες στο Τμήμα Διδακτικού Προσωπικού τηλ.: 210 9201347 από 9 π.μ. - 1 μ.μ.

Ο Πρύτανης
Καθηγητής Ι. ΒΑΒΟΥΡΑΣ

ΥΠΟΘΕΣΗ «PRESTIGE»

Συμπαράσταση στον πλοίαρχο

Σε μείζον θέμα για τις αρχές της Γαλικίας εξελίσσεται η άδικη προφυλάκιση του πλοιάρχου Απόστολου Μαγκούρα, του δεξαμενοπλοίου «Prestige», που βυθίστηκε ανοιχτά της Ισπανίας. Εξαιτίας των λανθασμένων χειρισμών του στην υπόθεση του «Prestige», παραιτήθηκε ο αρμόδιος υπουργός της τοπικής κυβέρνησης της Γαλικίας Χοσέ Γκίνα.

Η παραίτηση του Χοσέ Γκίνα επέφερε αλυσιδωτές αντιδράσεις και ανασχηματισμό της τοπικής κυβέρνησης με την απομάκρυνση τεσσάρων υπουργών. Όπως έγινε χθες γνωστό από το YEN (τα στοιχεία ζητήθηκαν από το δικηγόρο του κα-

πετάνιου Απ. Μαγκούρα), ουδέποτε ο καπετάνιος του δεξαμενοπλοίου, ο οποίος παραμένει εδώ και περίπου δύο μήνες προφυλακισμένος, καταδικάστηκε στο παρελθόν για αξιόποινη πράξη, για πρόκληση ναυαγίου ή ρύπανση θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Ο καπετάνιος Απ. Μαγκούρας, όπως φάνηκε από την έρευνα του YEN, ουδέποτε κατηγορήθηκε για ναυτικό ατύχημα στο παρελθόν ή τιμωρήθηκε για παράπτωμα το οποίο προβλέπεται από Κώδικα Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου, ενώ είναι νόμιμος κάτοχος όλων των αποδεικτικών ναυτικής ικανότητας. Οι μηνιαίες αποδοχές του μάλιστα ανέρ-

χονται σε 3.476 ευρώ, μολονότι οι αρχές της Γαλικίας ζητούν ποσό 3 εκατομμυρίων ευρώ ως εγγύηση για να αποφυλακιστεί.

Δηλώσεις έκανε χθες και ο υπουργός Ναυτιλίας Γιώργος Ανωμερίτης, σημειώνοντας ότι η προφυλάκιση ενός πολίτη με ασαφείς κατηγορίες, όταν μάλιστα αυτός έχει λευκό ποινικό μητρώο, συνιστά από μόνη της ακραία νομική ενέργεια. Ο YEN χαρακτήρισε «παραλογισμό» για το νομικό μας πολιτισμό να ζητάς από έναν πολίτη, με μηνιαίο εισόδημα 3.476 ευρώ, εγγύηση ύψους 3 εκατομμυρίων ευρώ.

Στο πλευρό του Έλληνα καπετάνιου τάχθηκαν 420 επιστήμονες, οι οποίοι κατήγγειλαν τις ισπανικές αρχές για τους χειρισμούς τους, ενώ ισπανικός σύλλογος διπλωματούχων «Ναυτικών-Αλιέων» έστειλε επιστολή στον καπετάνιο για να τον συγχαρεί για τη στάση του. Όπως προέκυψε από τις μαγνητοταινίες συνομιλιών του πλοίου με το κέντρο ελέγχου της Ισπανίας, δεν υπάρχουν ενδείξεις ενοχής του καπετάνιου.

Σε σκληρή γλώσσα εξέδωσε χθες ανακοίνωση για την προφυλάκιση του καπετάνιου Απόστολου Μαγκούρα η Πανελλήνια Ένωση Πλοίαρχων Εμπορικού Ναυτικού, κάνοντας λόγο για πολυσχιδή κρίση στον τομέα της ναυτιλίας, η οποία κατέστησε τον καπετάνιο «αποδιοπομπαίο τράγο».

ANNA ΣΤΕΡΓΙΟΥ

Το βρέφος πλήρωσε τον καβγά των γονιών του

ΒΟΛΟΣ

Εν μωράκι μόλις 35 ημερών έγινε το θύμα έντονου διαπληκτισμού των γονιών του, οι οποίοι «έβγαλαν» στο κορμάκι του τα δικά τους προβλήματα.

Το μωρό βρισκόταν στην αγκαλιά της μητέρας του Μαρίας, όταν εκείνη δέχθηκε χτυπήματα στη διάκριση συζυγικού καβγά από το σύζυγό της Α.Γ. 41 χρόνων. Εκτός όμως από αυτή έντονα χτυπήματα δέχθηκε και το βρέφος, το οποίο μεταφέρθηκε στο Νοσοκομείο Βόλου. Αμέσως ενημερώθηκαν η αστυνομία, κοινωνικοί λειτουργοί και επελήφθη του θέματος η εισαγγελία Πρωτοδικών. Ο πατέρας συνελήφθη χθες και οδηγήθηκε στον εισαγγελέα, που όρισε τακτική δικάσιμο με τις κατηγορίες της σωματικής βλάβης κατά συρροή, την απειλή και την εξύβριση.

Το ζευγάρι είναι γνωστό στην τοπική κοινωνία για τους ομηρικούς του καβγάδες, ενώ είναι χαρακτηριστικό πως σ' ένα αντίστοιχο με το προχθεσινό επεισόδιο προ μηνών, η σύζυγος είχε χτυπήσει τον Α.Γ. μ' ένα τηγάνι γεμάτο ψάρια στο κεφάλι.

των εκβιασμών

ΔΕΤΩΝ

τη δικογραφία

«Η ΕΛ.ΑΣ. ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΜΕ ΕΧΕΙ ΕΝΟΧΛΗΣΕΙ»

Με αφορμή δημοσιεύματα των τελευταίων ημερών που έφεραν το νησί της Κιμώλου και ανθρώπους που ζουν σ' αυτό να σχετίζονται με υποθέσεις τρομοκρατίας, και ειδικότερα με το νέο κύκλο συλλήψεων που ετοιμάζει η Αντιτρομοκρατική Υπηρεσία, συνεργείο τηλεοπτικού σταθμού (Alter) επικοινωνήσε χθες με το δήμαρχο Κιμώλου Αγγελό Κανά. Απαντώντας σε σχετική ερώτηση, ο κ. Κανάς είπε ότι δεν γνωρίζει από πού εκπορεύονται τέτοιου είδους δημοσιεύματα και ότι ο ίδιος δεν έχει ενοχληθεί ποτέ από την Αστυνομία. Επίσης, όταν ρωτήθηκε τι γνώμη έχει για την τρομοκρατία, είπε ότι δεν θέλει να μιλήσει γι' αυτό το ζήτημα.

Σημειώνεται ότι και πριν από μία εβδομάδα ο δήμαρχος της Κιμώλου είχε στείλει επιστολή σε εφημερίδα με την οποία διαμαρτυρόταν για τα σενάρια εμπλοκής ανθρώπων του νησιού στην υπόθεση της τρομοκρατίας.

Είναι σαφές ότι σκοπός του Γιάννη δεν ήταν η συκοφαντική δυσφήμιση του Γρηγόρη Μιχαλόπουλου αλλά ιτική της συμπεριφοράς του πριν την έκδοση του βιβλίου. Η κριτική για αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί αυτα βίαση, αφού ευθέως ο Γρηγόρης Μιχαλόπουλος δεν απαίτησε από τον χρήστη να μην εκδώσει το βιβλίο, πλην όμως εύλογα τη θεωρεί βίαση.

Εντάξει σαφώς ότι ο κατηγορούμενος, Γιάννης Λάτσης, εύλογα πίστευε ότι ο εγκάλες προέβη στην έκδοση του βιβλίου του γιατί δεν του 'δωρεζικά εκατομμύρια».

Ετσι ο κατηγορούμενος προέβη παραπάνω εκδήλωση για να προεξέχει την τιμή του, δηλαδή για διολογημένο ενδιαφέρον, όπως αυτή ληφτεί να έχει τρωθεί από το περμένο του βιβλίου χωρίς να προκύψει σκοπός εξύβρισης του Γρηγόρη Μιχαλόπουλου».

Κ.Κατ.

υλός

Αλλά μοντέρνων πλοίων, ενώ ειώνεται και το κόστος αχείρισης. Στην συμφωνία δεν περιλαμβάνονται τα δύο υπό αιτηρήν δεξαμενόπλοια μπερόντων Θ. Αγγελόπουλου που φτάνουν σε ναυπηγεία στην Κορέα. Γι' αυτά, σύμφωνα με κάποιους ναυλομεσιτικούς κύκλους, η Metrostar έχει ήδη προβεί σε συζητήσεις με αγοραστές. Είναι πλοία 160.000 τόνων, σκοπεύει να τα πουλήσει γιαντι 100 εκατομμύρια δολαρίων, ενώ το ένα θα είναι τοιμο τον Ιανουάριο και το άλλο το Μάρτιο του 2004.

Οι ενδιαφέρον έχουν επιδείξει η Frontline (John Fredriksen), καθώς και η αμερικανική OMI Corp., που συνεργάζονται με την Alliance Chartering.

«Η ΕΛ.ΑΣ. ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΜΕ ΕΧΕΙ ΕΝΟΧΛΗΣΕΙ»

Με αφορμή δημοσιεύματα των τελευταίων ημερών που έφεραν το νησί της Κιμώλου και ανθρώπους που ζουν σ' αυτό να σχετίζονται με υποθέσεις τρομοκρατίας, και ειδικότερα με το νέο κύκλο συλλήψεων που ετοιμάζει η Αντιτρομοκρατική Υπηρεσία, συνεργείο τηλεοπτικού σταθμού (Alter) επικοινωνήσε χθες με το δήμαρχο Κιμώλου Αγγελό Κανά. Απαντώντας σε σχετική ερώτηση, ο κ. Κανάς είπε ότι δεν γνωρίζει από πού εκπορεύονται τέτοιου είδους δημοσιεύματα και ότι ο ίδιος δεν έχει ενοχληθεί ποτέ από την Αστυνομία. Επίσης, όταν ρωτήθηκε τι γνώμη έχει για την τρομοκρατία, είπε ότι δεν θέλει να μιλήσει γι' αυτό το ζήτημα.

Σημειώνεται ότι και πριν από μία εβδομάδα ο δήμαρχος της Κιμώλου είχε στείλει επιστολή σε εφημερίδα με την οποία διαμαρτυρόταν για τα σενάρια εμπλοκής ανθρώπων του νησιού στην υπόθεση της τρομοκρατίας.

ΣΤΕΦΑΝΙ ΓΙΑ ΣΟΝΤΕΡΣ

Στεφάνι στη μνήμη του ταξίαρχου Στίβεν Σόντερς κατέθεσε χθες στις 11 το πρωί ο πρίγκιπας Ανδρέας. Ο δούκας του Γιορκ, γιος της βασίλισσας Ελισάβετ της Αγγλίας, άφησε ένα στεφάνι κοντά στο σημείο όπου δολοφονήθηκε ο Βρετανός στρατιωτικός ακόλουθος από τα μέλη της «17 Νοέμβρη», στις 8 Ιουνίου του 2000, στη λεωφόρο Κηφισίας στη Φιλοθέη.

Στην τελετή και την επιμνημόσυνη δέηση ήταν παρόντες ο γ.γ. του υπουργείου Δημόσιας Τάξης Δημήτρης Ευσταθιάδης, ο πρώην υπουργός και θύμα της «17 Νοέμβρη» Γιώργος Πέτσος, η χήρα του δολοφονηθέντος Δημήτρη Αγγελόπουλου, Τασία, η κόρη του Μιχάλη Βρανόπουλου και του Τζωρτζή Αθανασιάδη, η μητέρα του Θάνου Αξαρλιάν καθώς και φίλοι και συνάδελφοι του Βρετανού ακόλουθου. Ο Βρετανός πρέσβης στην Ελλάδα Ντέιβιντ Μάντεν εξέφρασε την ικανοποίηση της αγγλικής κυβέρνησης και του αγγλικού λαού για την εξάρθρωση της «17 Νοέμβρη».

ΥΠΟΘΕΣΗ 17Ν: Σε δίκη με τους υπόλοιπους «18» και ο Ανέστης Παπαναστασίου –δεν αποφυλάκίζεται

Του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΣΤΑΘΗ

Παραιτήθηκε από τις προθεσμίες που του έδινε ο νόμος, παραπέμπεται με διαδικασία-εξπρές (21 ημέρες μετά τη σύλληψή του) σε δίκη, απορρίπτεται η δευτική εισήγηση του εισαγγελέα για την αποφυλάκισή του και τώρα αποκαθίσταται ότι μαρτυρική κατάθεση καταρρίπτει και το βασικό υπερασπιστικό ισχυρισμό του.

Η 30ή Ιανουαρίου δεν ήταν η τυχερή ημέρα για τον 19ο κατηγορούμενο ως μέλος της «17 Νοέμβρη», Ανέστη Παπαναστασίου. Με ένα βούλευμα (242/03), στο οποίο συμπεκλώνονται τα όσα σε βάρος του έχουν συγκεντρώσει οι διωκτικές αρχές, οι δικαστές του Συμβουλίου Εφετών αποφαινόμενοι ότι:

- Ο Ανέστης Παπαναστασίου πρέπει να παραπεμφθεί σε δίκη, για συγκρότηση και ένταξη σε εγκληματική οργάνωση, ως μέλος της «17 Νοέμβρη» από τον Απρίλιο του 1984.
- Ότι θα δικαστεί μαζί με τους υπόλοιπους 18 κατηγορούμενους στις 3 Μαρτίου ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων. Αποτελεί ρεκόρ για κάθε δικαστική αρχή η ολοκλήρωση των διαδικασιών σύλληψης, ανάκρισης, προφυλάκισης, υποβολής αίτησης αποφυλάκισης, εισαγωγής της δικογραφίας στο συμβούλιο, έκδοσης εισαγγελικής πρότασης, σύνταξης βουλεύματος και επίδοσης στον κατηγορούμενο εντός 21 ημερών.
- Είναι επικίνδυνος για την τέλεση νέων αδικημάτων (τυπική αιτιολογία απόρριψης αιτήματος αποφυλάκισης), καθώς υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ενοχής του.
- Ότι δεν είναι πειστικές οι εξηγήσεις που δίνει για την ύπαρξη αποτυπωμάτων σε έγγραφα συνωμοτικών κανόνων, ούτε ο ισχυρισμός ότι εκλάπη από την κατοχή του το σχεδιάγραμμα στρατοπέδου των Σεργών το οποίο βρέθηκε στη γιάφκα της οδού Πάτμου. Γίνεται μάλιστα επίκληση της μαρτυρίας του τότε διοικητή της μονάδας, ο οποίος διαφεύει πως του είχε δώσει εντολή να καταρτίσει το χάρτη!
- Ότι ανήκε στον πυρήνα των «μη εκτελεστικών-περιφερειακών» μελών της οργάνωσης, καθώς και ότι υπάρχουν ασύλληπτα μέλη της «17 Νοέμβρη», όπως η «Αννα», ο «Πάρκινσον» και ο «Κώστας ο Πόντιος».

Ο διοικητής

Ιδιαίτερης βαρύτητας, τόσο σε ανακριτικό όσο κυρίως σε επίπεδο δίκης, κρίνεται η κατάθεση (δόθηκε στις 17.01.2003) του διοικητή του 566 Τάγματος Πεζικού στις Σέρρες, Γιώργου Ζαμανίκα.

Ο μάρτυρας εκλήθη να σχολιάσει τη θέση του Αν. Παπαναστασίου ότι είχε καταρτίσει το χάρτη (απεικόνιζε τοπογραφικό σχεδιάγραμμα του στρατοπέδου και έφερε σημείωση «διατίθενται 1 αξιωματικός σαν αρχιφύλακας, 1 στρατιώτης σαν οδηγός, 1 υπαρχιφύλακας, 15 στρατιώτες σαν σκοποί που φέρουν 90 φυσίγγια...») «κατόπιν εντολής ανωτέρου του στα πλαίσια αναθεώρησης των μέτρων πυρασφάλειας του στρατοπέδου και αργότερα αμέλησε να το καταστρέψει».

Πιθανολόγησε δε ότι κάποιος του το έκλειψε και βρέθηκε στη γιάφκα της «17 Νοέμβρη». Ιδού όμως πώς απαντά ο τότε διοικητής Γ. Ζαμανίκας:

- «...Δεν βλέπω να υπήρχε λόγος σύνταξης αυτού του σκαριφήματος, επιπλέον δε οι λεπτομέρειες που αναγράφονται στο πίσω μέρος δεν υπήρχε λόγος να αναγραφούν...η διατύπωση δε αυτών των λεπτομερειών σαφώς αποδεικνύει ότι το εν λόγω σκαρίφημα συντάχθηκε όχι για σκοπό φρουράς των αποθηκών αλλά για άλλους σκοπούς, προφανώς πονηρούς».
- «...ο κατηγορούμενος -αναφέρει οι δι-

Μέσα σε 21 ημέρες οι διωκτικές αρχές πρόλαβαν:
 -Να συλλάβουν τον Ανέστη Παπαναστασίου
 -Να τον ανακρίνουν
 -Να τον προφυλακίσουν
 -Να κρίνουν την προσφυγή του κατά του εντάλματος προσωρινής κράτησης
 -Να εισαγάγουν τη δικογραφία στο Συμβούλιο
 -Να υποβάλει προτάσεις ο εισαγγελέας
 -Να συντάξουν και να καθαρογράψουν το παραπεμπτικό βούλευμα
 -Να του το επιδώσουν, ώστε να δικαστεί μαζί με τους υπόλοιπους 18.
 Ρεκόρ χρόνου από τους δικαστές!

Κεντέρης... η θέμιδα

21 ΗΜΕΡΕΣ το νέο ρεκόρ στην υπόθεση

καστές- κατά το διάστημα 7.4.84 μέχρι 19.10.84, οπότε υπηρετούσε ως έφεδρος αξιωματικός στην άνω στρατιωτική μονάδα, το εμπιστεύτηκε και το παρέδωσε στα μέλη του Οργανωτικού Πυρήνα της 17Ν, απ' αυτήν δε και τα εκτελεστικά της μέλη αξιοποιήθηκαν για τον εντοπισμό αυτομαχρυσμένων στρατοπέδων από τα οποία θα ήταν δυνατή η κλοπή πολεμικού υλικού ανεξάρτητα του ότι δεν κατέληξαν τελικά στο παραπάνω στρατόπεδο αλλά σε αυτό του Συκουρίου...».

Οι συνωμοτικοί κανόνες

• Για αποτυπώματά του τα οποία βρέθηκαν «σε γραπτές εντολές του οργανωτικού πυρήνα της εγκληματικής οργάνωσης σε "μη εκτελεστικά-περιφερειακά όργανα" με συνωμοτικούς κανόνες για τη δράση τους, προκειμένου αφού τους λάβει γνώση ο κατηγορούμενος να επιστρέψει τα έγγραφα αυτά, όπως και έκανε...», οι δικαστές κρίνουν ως ανεπαρκή την αιτιολογία του ότι «μπορεί να τα ακούμπησε στην οικία του εξαδέλφου του Νίκου Παπαναστασίου (με τον οποίο διατηρεί ακόμα φιλικές σχέσεις) και ούτως τα μετέφερε ακολούθως στη γιάφκα της 17 Ν».

• Στα έγγραφα αυτά αναφέρεται μεταξύ άλλων: «Αμέσως μετά από μια πράξη (3-7 ημ.)... επαφές κάνουν μόνο οι υπεύθυνοι...επαφές ενωρίτερα των 22.00 (χειμ.) και 23.00 (καλοκαίρι)... επιχειρήσεις απαγορεύονται εκτός από της προσωπικής άμυνας και άλλες που θα υποδείξει το Κ, σε περίπτωση επίθεσης της αστυνομίας ενδεχόμενη ένοπλη αντίσταση, εγκατάλειψη επικίνδυνων σπιτιών... επιχειρήσεις οργανώνονται και διενθύνονται έμμεσα ή άμεσα από το Κ, εκτός από της προσωπικής άμυνας...».

«Επικίνδυνος»

• «Είναι ιδιαίτερα επικίνδυνος και ύποπτος φηγής» αποφαινόμενοι οι δικαστές, καθώς «ο κίνδυνος φυγοδικίας δεν αναιρείται από το γεγονός ότι μέχρι τη σύλληψή του δεν είχε προβεί σε προπαρασκευαστικές πράξεις για να διευκολύνει τη φυγή του, διότι πίστευε ότι μέχρι τη σύλληψή του δεν είχαν εντοπιστεί από τις αρχές ενδείξεις συμμετοχής του και ήθελε να δίνει την εικόνα ατόμου ευηπόληπτου, καλού οικογενειάρχη και υπαλλήλου».

Το (τυπικό) αυτό σκεπτικό απορρίπτει το αίτημα αποφυλάκισης του κατηγορούμενου (παρά την αντίθετη εισαγγελική πρόταση) καθώς επίσης

• «από το 1984 γνώριζε την εκτέλεση από τα λοιπά μέλη σωρείας εγκληματικών πράξεων... και παρά ταύτα ούτε καν μετά τη σύλληψη αυτών δεν εμφανίστηκε μες διωκτικές αρχές για να εξηγήσει τον τρόπο και το λόγο προέλευσης στα χέρια τους των ανωτέρω εγγράφων που φέρουν τα δακτυλικά του αποτυπώματα».

• Απορρίπτουν δε τον ισχυρισμό του ότι «κατά την ημέρα σύλληψής τους δεν υπήρχε 17Ν», αφού επισημαίνουν ότι υπάρχουν και άλλα ασύλληπτα μέλη όπως η «Αννα», ο «Πάρκινσον» και ο «Πόντιος» και «συνεπώς δεν τίθεται θέμα συμμετοχής του, κατ' αυτόν, σε διαλυθείσα ήδη τρομοκρατική οργάνωση».

• Γνωματεύουν (και αυτοί) ότι η ένταξη σε τρομοκρατική οργάνωση είναι έγκλημα του κοινού ποινικού δικαίου, αφού «αποβλέπει στο να τρομοκρατήσει την κοινωνία και όχι στο να ανοίξει το δρόμο προς τη δημοκρατία και στην αναμόρφωση των θεσμών της και συνεπώς βρίσκεται στον αντίποδα του πολιτικού αγώνα και κατ' επέκταση έξω από την έννοια του πολιτικού εγκλήματος».

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

για να μη
μένετε
θεατές
στα γεγονότα

ΠΕΜΠΤΗ 6 Φεβρουαρίου 2003

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΑΔΕΣΜΕΥΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΕΤΟΣ 280 • Αρ. φύλλου 8.281 • ΕΥΡΩ 1,00

ΣΗΜΕΡΑ

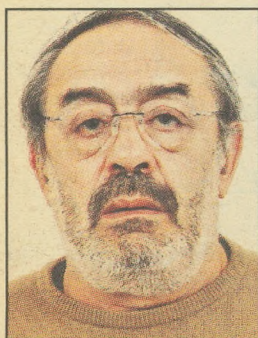

Η ναυτιλία πριν από την Επανάσταση

ΓΡΑΦΟΥΝ: ΝΙΚΟΣ ΒΑΣΙΛΑΤΟΣ, ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΒΛΑΜΗ, ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΡΔΑΣΗΣ, ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ, ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Ι. ΤΖΑΜΤΖΗΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΛΕΞΗ ΠΡΟΣ ΛΕΞΗ

«Αβυσσος οι διαφορές ΕΛΑ-17N»

«Τα αρχεία της Στάζι είναι χαλκευμένα», είπε στην απολογία του ο Χρ. Τσιγαρίδας. Σήμερα το ραντεβού του με τον ανακριτή, όπως και των άλλων τριών, που επιμένουν ότι δεν έχουν καμία σχέση. «Δίνει» και τη νυν σύζυγο του Αγγ. Κανά η πρώην. **ΣΕΛ. 18-20,45**

ΤΑ ΒΡΗΚΑΝ, ΑΛΛΑ...

250 δισ. δρχ. το καπέλο για το 2004

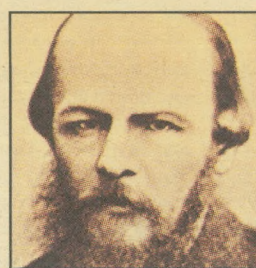
Η κρίση μπορεί να εκτονώθηκε μετά τη χθεσινή συνάντηση Σημίτη-Γιάννας, όμως ο προϋπολογισμός των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 διογκώθηκε κατά 250 δισ. δρχ.! Η διαφορά δεν αφορούσε τα overlays αλλά «ολυμπιακές κατασκευές, αναγκαίο εξοπλισμό και λοιπές προσαρμογές». **ΣΕΛ. 59**

ΜΑΓΙΚΗ εικόνα τα «στοιχεία», αλλά ο πόλεμος-πόλεμος

ΠΑΟΥΕΛ και τιμωρία

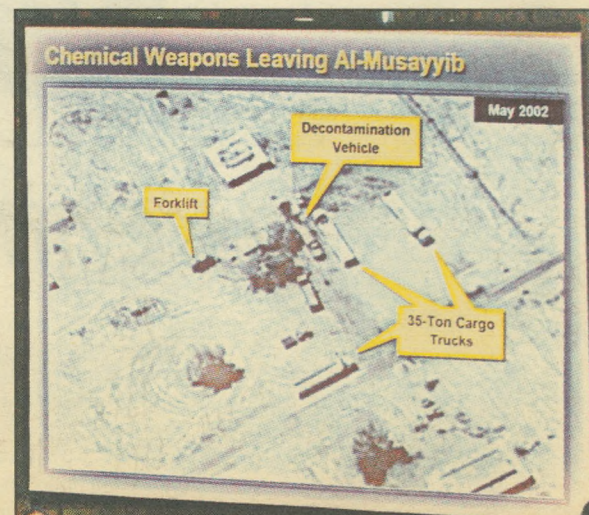
Αν ζούσε σήμερα ο
Φιοντόρ Ντοστογιέφσκι
το έργο του «Εγκλημα
και τιμωρία» ίσως
να άλλαζε τίτλο

Δύσπιστο το Σ. Ασφαλείας: Παράταση

Με σκεπτικισμό το Σ. Ασφαλείας άκουσε τον Πάουελ να μιλά για το Ιράκ, προβάλλοντας εικόνες από δορυφόρο που δεν έδειχναν τίποτα και να επιμένει ότι πρέπει να τιμωρηθεί ο Σαντάμ. Κίνα, Ρωσία, Γαλλία υπέρ της παράτασης του έργου των επιθεωρητών. Όλοι περιμένουν την έκθεσή τους στις 14 Φεβρουαρίου. Βρετανοί στρατιωτι-

κοί αμφιβάλλουν για την επιχείρηση, ενώ νομικοί απειλούν τον Μπλερ με ειδικό δικαστήριο. Λουξεμβούργο και 10 πρώην κομμουνιστικές χώρες στο πλευρό του Μπους. Γιόργος μετά 5λεπτη συνάντησή του με τον Πάουελ: Δώστε χρόνο στους επιθεωρητές. Υπεύθυνος ο Σαντάμ αν δεν συνεργαστεί. **ΣΕΛ. 4-6,12-15 • Αρθρο της «Ε», ΣΕΛ. 8**

«Κινητές μονάδες χημικών όπλων» στην οθόνη του Σ. Ασφαλείας. Ο Ανάν παρακολουθεί με προσοχή τον Πάουελ. Τα πιστεύει;

Η «Ε» στη
Βαγδάτη

«Ο Αλλάχ είναι μεγάλος, αλλά προς το παρόν»!

Οι Ιρακίνοι προσεύχονται, πίνουν τσάι και περιμένουν. Ο Σαντάμ τούς εμψυχώνει για αντίσταση, ενώ το δολάριο έφθασε τα 2.000 δηνάρια. Είναι μεγάλος ο τρόμος που πλησιάζει. Μεταδίδουν οι απεσταλμένοι της «Ε», Γρ. Ρουμπάνης και Στάθης Σ. **ΣΕΛ. 6,10,15**

Αλαλούμ: Οι δρόμοι ανήκουν στο πουθενά

Τώρα θα ρυθμιστεί η... ιδιοκτησία. Οι μεγάλοι θα περάσουν στο ΥΠΕΧΩΔΕ, οι μικροί στους δήμους. Και 54 εκατ. ευρώ για μπαλώματα. **ΣΕΛ. 46-47**

Μέτρα για το κάπνισμα και στις επιχειρήσεις

Από τον Ιούνιο θα επεκταθούν οι απαγορεύσεις (όσες και όπου εφαρμόζονται) και στις ιδιωτικές επιχειρήσεις. Λεπτομέρειες προσεχώς. **ΣΕΛ. 49**

Τ Ζ Α Κ Π Ο Τ

τουλάχιστον
€ 950.000

ΠΡΟΤΟ Πάιξε σε διπλό ταμπλό

ΤΩΡΑ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΠΑΙΞΕΙΣ ΠΡΟΤΟ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΖΟΚΕΡ, ΛΟΤΤΟ, ΠΡΟΠΟ & ΠΡΟΠΟ-ΓΚΟΛ

ανθροπίννα

epol@enet.gr

Είπαν δεν είπαν

Κώστας Σημίτης

περί διαφθοράς,
στη Βουλή:«Εμείς
είμαστε
κάθετα
αντίθετοι
με την
πολιτικήτου τσαμπουκά γιατί είναι
αιτία οπισθοδρόμησης και
καθυστέρησης στην
Ελλάδα. Είναι ακροδεξιά
πολιτική».♦ Τα πιστεύω μας
είναι μαγκιά!

Ν. Χριστοδουλάκης

στην ίδια συζήτηση
και σε ήπιους τόνους:«Η διαφθορά δεν
χτυπιέται με ηχηρά
σαλίσματα κομματικών
λόγων, αλλά με δουλειά
και απλότητα. Και
αλίμονο αν επικρατήσει
το σύνθημα ότι όποιος
είναι στο αντίπαλο
στρατόπεδο
συστρατεύεται με
τη διαπλοκή».♦ Υπάρχουν...
δουλειές για όλους!

ΠΟΡΤΟΣ ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ

Συνδεμένη με
τη μοίρα του
Ελληνισμού, η
μετανάστευση.
Πίκρα, αγώνες,
επιβίωση, νέες
πατρίδες και,
τελικώς, όπου
Γης Ελλάδα.
Η Σουηδία δεν
αποτελεί
εξαιρεση· είναι
όμως τρανό
δείγμα δράσης
και προκοπής

Η Ελλάδα της Σουηδίας

Από τον αγώνα ενάντια στη χούντα μέχρι τις παρεμβάσεις στη σουηδική κοινωνία για πολλά ζητήματα που απασχόλησαν και πολλά από αυτά εξακολουθούν να απασχολούν τον Ελληνισμό της Σουηδίας, η εκεί παρουσία μας έχει να επιδείξει πολλά και σημαντικά. Σήμερα, με συμπληρωμένα τα 30 χρόνια δράσης της Ομοσπονδίας Ελληνικών Συλλόγων και Κοινοτήτων Σουηδίας (ΟΕΣΚΣ) και «αδιάφυστο» εκφραστή της το **Περιοδικό** της, δηλαδή τα περισσότερα από 320 τεύχη του που κυκλοφόρησαν τα τελευταία 26 χρόνια, όλα σε έναν τόμο 250 σελίδων συγκεντρωμένα (κατά το μέγιστο υλικό τους), μπορούμε να έχουμε αντιπροσωπευτική εικόνα της φυσιογνωμίας ενός μεγάλου τμήματος του

οργανωμένου Ελληνισμού της Σουηδίας, καθώς και των ποικίλων και έντονων δραστηριοτήτων του.

Μία τεράστια σε όγκο αλλά και χρησιμότητα εργασία που οι **Ξενοφών Παγκαλιάς** και **Κώστας Κουκούλης** με επιτυχία έφεραν σε πέρας, ύστερα από την αξιόπαινη απόφαση της ΟΕΣΚΣ να συγκεντρωθεί, καταγραφεί και διασωθεί προς περαιτέρω μελέτη η ανάπτυξη ενός μαζικού κινήματος που εκτός του διεκδικητικού του χαρακτήρα συν-έγραφε και την ιστορία του εκεί οργανωμένου Ελληνισμού.

Υπό τρεις διαφορετικές ονομασίες: **Μεταναστευτικά Νέα**, **Παροικιακά Νέα** και πάλι **Μεταναστευτικά Νέα** (Β' περίοδος) για να τα διαδεχθεί ο τωρινός **Ελληνι-**

σμός του Βορρά, τελικά ένα είναι το Περιοδικό της της ΟΕΣΚΣ και, εναλλακτικώς, της Ομοσπονδίας ή απλώς το Περιοδικό (τηλ. 46-8-6270027). Και σήμερα, με την αναλυτική καταγραφή των περιεχομένων κάθε τεύχους, τη διάκριση και ευρετηρίαση των θεμάτων που το απασχόλησαν, την ευρετηρίαση του κύριου αριθμού των ονομάτων που αναφέρονται στα αναλυτικά περιεχόμενα, τις σπάνιες πα φωτογραφίες και το πλήθος των πληροφοριών, το Περιοδικό είναι η Ομοσπονδία.

Εκπληκτική δουλειά, ιδίως σήμερα που η Ευρωπαϊκή Ένωση δίνει προτεραιότητα στις «μεγάλες» γλώσσες και στη Σουηδικά έχουν προ πολλού καταργηθεί τα ελληνόφωνα ραδιοφωνικά και τηλεοπτικά προγράμματα...

Ξενοδοχεία και λιβάνια...

«Χύθηκε το λάδι μας μες στη μαγερεία μας», παροιμία που ακουγόταν στη γεγονιά, όπως και η ομοειδής «Γιάννης κερνά και Γιάννης πίνει». Διπλωτικές και οι δύο τού «εμείς κι εμείς». Αυτό που αργότερα –σε διευρυμένη κλίμακα, όχι στο μικρόκοσμο μιας γεγονιάς– ονομάστηκε «κύκλωμα» και πολύ αργότερα, «διαπλοκή»...

Τα θυμήθηκα τώρα, που το Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων του υπουργείου Πολιτισμού ισοψήφισε (30/1) στο θέμα του ξενοδοχείου 750 κλινών, το οποίο η Εκκλησία επιδιώκει να ανεγείρει πλάι στο (ό,τι απέμεινε από το) Άλσος Ελευθερίας, και μετά την ισοψηφία, εναπόκειται πλέον στον υπουργό Ευ. Βενιζέλο η τελική απόφαση. Καθώς, όπως επισήμανε στην «Ε» ο Γ. Βότσης (3/2), στην επίμαχη συνεδρίαση την Εκκλησία εκπροσώπησε «ο γνωστός κι εκ του Μεγάρου (Μουσικής) «τρίο» (Λιάσκας - Δεσσύλλας - Πυλαρινός). Ο πρώτος, μάλιστα, υποστήριξε («Ε» 31/1) «πως με την πρόταση της Εκκλησίας το πράσινο θα αυξηθεί». Κάτι που ώθησε μέλος του

Συμβουλίου να παρατηρήσει («Εθνος» 1/2): «Δεν φαντάζομαι ότι το πράσινο θα αυξηθεί με 750 κλίνες και πισίνα»...

Για τον κ. Πυλαρινό δεν γνωρίζω. Όμως, ο κ. Δεσσύλλας, όταν κάποτε ξιφουλκίσε (από το «Βήμα») εναντίον όσων αντιστάσαν, τότε, στις επεκτάσεις του Μεγάρου, ότι... κάσωναν, ισχυρίστηκε τις επεκτάσεις του γεπινιάζοντος Ναυτικού Νοσοκομείου, και του απάντησα ότι, προσωπικά, είχα γράψει δύο φορές γι' αυτές τις επεκτάσεις, επέλεξε τη σωστή! Μπορεί και τώρα να επανέλθει, εάν θέλει. Ο δε κ. Λιάσκας, όταν ήταν πρόεδρος του Τεχνικού Επιμελητηρίου είχε αναμικθεί (και δεν θα συμβούλευα διάψευση) σε ιδιωτική διαφορά μεταξύ γνωστής του δημοσιογράφου και συναδέλφου του, πολιτικού μηχανικού, στον οποίο η δημοσιογράφος χρωστούσε χρήματα από επιβλεψη σπιτιού της. Η ίδια δημοσιογράφος φέρεται («Ε» 31/1) ως μέλος της Επικοινωνιακής Υπηρεσίας της Εκκλησίας, η οποία θα εποπτεύει τη νεοσύσταθείσα Α.Ε. ΜΜΕ της Εκκλησίας. Μην ψάχνετε. Ενίοτε και το λιβάνι όζει...

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΝΤΑΙΟΣ

Κατάθεση ψυχής από 8 γυναίκες ζωγράφους

— Πείτε μας, τι περιλαμβάνει η έκθεση; «Κατ' αρχάς να σας πω ότι είμαστε μέλη της εικαστικής ομάδας του Μιχάλη Βελούδιου. Θα ήθελα, μια που μου δίνεται η ευκαιρία, να ευχαριστήσω αυτόν το μεγάλο καλλιτέχνη που με την υπομονή και την επιμονή μας βοηθάει να πετάξουμε με τα δικά μας φτερά. Η έκθεση περιλαμβάνει έργα διαφορετικών τεχνικών και στίλ. Υπάρχουν έργα ρεαλιστικά, αφαιρετικά, εξπρεσιονιστικά αλλά και σουρεαλιστικά».

Κατερίνα Πρίντζη

— Οκτώ γυναίκες εκθέτουν τα έργα τους... Υπάρχουν διαφορές μεταξύ αντρών και γυναικών δημιουργών; «Δεν νομίζω. Ισως στα

ΘΕΛΕΙ ΚΑΙ ΡΩΤΗΜΑ

...ΔΙΟΤΙ, την ερχόμενη Τρίτη ξεκινά μια πολύ ενδιαφέρουσα έκθεση ζωγραφικής με τίτλο «Οκτώ γυναίκες δημιουργούν». Είναι η ζωγράφος Κατερίνα Πρίντζη

γυναίκα έργα υπάρχει περισσότερη ευαισθησία... Κι αυτό γιατί εμείς επηρεαζόμαστε περισσότερο από την καθημερινότητα, τα παιδιά μας, τα χρώματα».

— Υπάρχει διάκριση φύλου στην τέχνη; «Ευτυχώς, μέχρι στιγμής δεν το έχω αντιμετωπίσει όπως σε άλλους τομείς της ζωής».

— Είστε σχετικά «καινούργιοι» καλλιτέχνες. Τα συναισθήματά σας, όταν

στην έκθεση βλέπετε τα έργα σας στον τοίχο και το κοινό να επικροτεί; «Τα συγχαρητήρια του κόσμου με κάνουν να νιώθω πάρα πολύ όμορφα. Νιώθω πολύ μεγάλη χαρά όταν αναγνωρίζεται αυτό που δίνω. Η ζωγραφική είναι κατάθεση ψυχής. Ακουμπάμε στο μουσάμι τα όνειρά μας».

— Όταν κάποιος αγοράζει τα έργα σας; «Είναι μεγάλη τιμή αλλά και αποχωρισμός συνάμα. Είναι δύσκολο. Ιδιαίτερα όταν τα αγοράζει κάποιος που δεν ξέρω και δεν θα τα ξαναδώ, είναι σαν να φεύγει ένα κομμάτι από τον εαυτό μου».

— Ζωγραφίζατε πριν γίνετε μέλος της εικαστικής ομάδας. Ποια η διαφορά στα έργα κάποιου που απλώς ζωγραφίζει και μετά, όταν διδάσκεται κάποια πράγματα; «Πριν διδαχτείς υπάρχει κάποια δειλία να αποδώσεις χρώματα στον πίνακα. Όταν είσαι αυτοδίδακτος δεν ανακατεύεις τα χρώματα. Εμείς μάθαμε να παίζουμε μ' αυτά...».

Α.Σ.

• Η έκθεση γίνεται στην αίθουσα τέχνης «Εποχές-Κηφισιά» και θα διαρκέσει μέχρι τις 22 Φεβρουαρίου.

ΛΟΤΟ		Κληρώθηκαν οι αριθμοί:					Ευρώ	
		10	11	29	31	41	45	
6άρηδες	TZAK ΠΟΤ							
5άρηδες	53 νικητές	κερδίζουν από						1.136,60
4άρηδες	3.673 νικητές	κερδίζουν από						12,30
3άρηδες	65.939 νικητές	κερδίζουν από						0,55

Extra 5		Κληρώθηκαν οι αριθμοί:				
		30	11	23	10	16
SUPER 3						
Α' ΚΛΗΡΩΣΗ		4	5	8	Β' ΚΛΗΡΩΣΗ	
					0	
					1	
					5	

ΠΕΜΠΤΗ

6
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥΑνατολή 7.25 Δύση 17.53
Σελήνη 54 ημερών
Φωτίου Πατριάρχου
Κων/πόλεως, Βουκόλου
επισκόπου ΣμύρνηςΣήμερα
κυκλοφορούν
όσα λήγουν σε

0,24,6,8

Αποθέματα νερού σε εκατ. κυβικά
ΧΘΕΣ ΠΕΡΥΣΙ 1985
837,66 508,25 1.189,05Με την «Ε» on line στο Internet.
Συνδεθείτε με την ηλεκτρονική διεύθυνση (www.enet.gr),
για να είστε συνδεδεμένοι πάντα με τα γεγονότα

Περιμένοντας τις συλλήψεις

Έξι κορυφαία στελέχη του ΕΛΑ στο στόχαστρο της Αντιτρομοκρατικής

Θέμα ημερών ή και ωρών είναι, σύμφωνα με στελέχη του μεγάρου της οδού Κατεχάκη, η έναρξη των επιχειρήσεων για την εξάρθρωση του ΕΛΑ. Όπως ανέφεραν χθες το βράδυ ανώτατοι αξιωματικοί της ΕΛ.ΑΣ., η αντίστροφη μέτρηση για τον εντοπισμό και τη σύλληψη της ηγετικής ομάδας του ΕΛΑ «έχει αρχίσει».

ΡΕΠΟΡΤΑΖ: Κώστας Χατζίδης

Στο στόχαστρο των διωκτικών αρχών είναι έξι κορυφαία στελέχη της ιστορικότερης και μαζικότερης ένοπλης οργάνωσης που έδρασε ποτέ στη χώρα μας. Μεταξύ των υπό σύλληψη ατόμων, σύμφωνα πάντα με την Αντιτρομοκρατική, είναι και τα τρία ιδρυτικά στελέχη του ΕΛΑ που ανέλαβαν τα νήια της οργάνωσης μετά τον θάνατο του Χρήστου Κασσίμη το 1977.

ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ

Οι διωκτικές αρχές θεωρούν πως έφθασε η ώρα για συλλήψεις μελών της οργάνωσης με τις 300 βομβιστικές επιθέσεις

Πρόκειται για τα τρία πρόσωπα που είναι γνωστά με τα ψευδώνυμα «Φίλιπ» ή «Τζιάνι», «Αντριου» και «Νίκολας» και απαρτίζουν την ηγετική τριάδα του ΕΛΑ.

Τη «λίστα των έξι» συμπληρώνει ο νεοεκλεγείς κοινοτάρχης μικρού κυκλαδίτικου νησιού (Τζορτζ), ο πρώην νηοποιός με το ψευδώνυμο «Μιχάλης» που φέρεται ότι διετέλεσε επικεφαλής της οργάνωσης ΛΕΑ (υποομάδας του ΕΛΑ) και η γυναίκα της οργάνωσης, που έχει το συνθηματικό όνομα «Μυρτώ» και κατοικεί σε μεγάλο δόμο της Δυτικής Αθήνας.

Έπειτα από πολύχρονη προετοιμασία, οι διωκτικές αρχές θεωρούν ότι έφθασε η ώρα μηδέν και για τη μαζικότερη οργάνωση που έδρασε για περισσότερα από 20 χρόνια και ευθύνεται για περισσότερες από 300 βομβιστικές επιθέσεις. Η Αντιτρομοκρατική Υπηρεσία και τα επιστημονικά εργαστήρια της Ελληνικής Αστυνομίας (ΔΕΕ), όπως διατείνονται στελέχη του αρμόδιου υπουργείου, διαθέτουν πληθώρα στοιχείων εις βάρος των έξι υπόπτων που τεκμηριώνουν «με αδιαμφισβήτητο τρόπο» την εμπλοκή τους στους κόλπους του ΕΛΑ.

Βασικό ατού των διωκτικών αρχών αποτελεί η έκθεση των δακτυλосκοπικών εξετάσεων που βρίσκεται στο συρτάρι του διευθυντή της ΔΕΕ.

■ Κύνειο άσμα. Το τελευταίο χτύπημα του ΕΛΑ ήταν στις 24-1-1995, με τη βόμβα στην ΑΣΟΕΕ

Από τις σχετικές αναλύσεις που έγιναν πρόσφατα, βάσει μιας νέας εργαστηριακής μεθόδου, σε προκλήσεις του ΕΛΑ, ακόμη και της περιόδου 1975-80, προέκυψαν τα αποτυπώματα πολλών εκ των υπόπτων! Πέραν αυτού, η Αντιτρομοκρατική Υπηρεσία, σύμφωνα με έγκυρες πληροφορίες, είναι σε θέση να γνωρίζει τον ρόλο και τη δράση των εμπλεκόμενων προσώπων, ενώ έχει καταφέρει να χαρτογραφήσει λεπτομερώς τις οργανώσεις που έδρασαν υπό τη σκέπη του ΕΛΑ.

Αυτό στάθηκε δυνατό, σύμφωνα με έγκυρες πληροφορίες, μέσα από τις αποκαλυπτικές ομοлогίες δύο προσώπων που γνώριζαν «πρόσωπα και πράγματα» του Επαναστατικού Λαϊκού Αγώνα (ΕΛΑ). Ένα από τα δύο πρόσωπα, μάλιστα, το οποίο φέρεται να έχει διατελέσει μέλος της οργάνωσης, φέρεται να έχει προβεί σε λεπτομερείς αποκαλύψεις, οι οποίες θα αποτελέσουν ένα επιπλέον επιβαρυντικό στοιχείο εις βάρος των προαναφερομένων ατόμων.

Έξι ενστάσεις του ΔΣΑ για την επίσπευση των δικών

ΕΞΙ ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ για βασικές διατάξεις του νομοσχεδίου που αποσκοπεί στην επιτάχυνση της ποινικής δικαιοσύνης διατυπώνει ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθήνας, θεωρώντας ότι μπορεί να οδηγήσουν σε «παραβίαση των δικαιωμάτων έννομης προστασίας των πολιτών». Όπως ανακοίνωσε χθες ο πρόεδρος του ΔΣΑ κ. Δημ. Παζινός και σύμβουλοι του συλλόγου, ο δικηγορικός κλάδος διαφωνεί, μεταξύ άλλων, με τον περιορισμό των αναβολών στις ποινικές δίκες (σ.σ.: το νομοσχέδιο προβλέπει στο εξής έως δύο αναβολές) γιατί καταργεί «την ελευθερία της δικαστικής κρίσης για τη συνδρομή δικαστικών αιτίων αναβολής», με τον περιορισμό στην άσκηση αναιρέσης κατά βουλευμάτων, με την αύξηση του χρόνου παραγραφής για πλημμελήματα από οκτώ σε δέκα χρόνια, καθώς και με την κλήρωση των προέδρων στα ποινικά τμήματα ανά έτος και όχι ανά μήνα, όπως ισχύει σήμερα.

Απαντώντας στις ενστάσεις του ΔΣΑ, το υπουργείο Δικαιοσύνης επισημαίνει από την πλευρά του ότι επιδιώκει τον διάλογο με όλους τους αρμόδιους φορείς και θα εξετάσει «με ιδιαίτερη προσοχή» όλες τις απόψεις, αλλά τονίζει ότι με την προώθηση του νομοσχεδίου «πρωταρχικός στόχος είναι η επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης, προς όφελος της δικαιοσύνης και κατ' επέκταση των πολιτών».

Ένας σωφρονιστικός υπάλληλος υπεύθυνος στο φαρμακείο Κορυδαλλού!

ΕΝΑΣ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΟΣ υπάλληλος είναι υπεύθυνος του φαρμακείου των φυλακών Κορυδαλλού και αυτός μεριμνά για την κάλυψη των αναγκών των κρατουμένων σύμφωνα με τις υποδείξεις των αρμοδίων γιατρών. Ειδικώς τα ψυχοδραστικά φάρμακα συνταγογραφούνται από τρεις ειδικευμένους ψυχιάτρους, οι οποίοι εργάζονται στο κατάστημα με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου, ενώ η χορήγηση κάθε είδους φαρμάκων στους κρατούμενους γίνεται αποκλειστικά με βάση τις ιατρικές συνταγές που καταγράφονται στα βιβλία εξετάσεως κρατουμένων. Αυτά απάντησε ο υπουργός Δικαιοσύνης κ. Φίλιππος Πετσάλνικος σε σχετική επερώτηση του βουλευτή της Ν.Δ. Αθανάσιου Γιαννόπουλου, η οποία έγινε με αφορμή τον θάνατο τριών κρατουμένων στις γυναικείες φυλακές τον περασμένο Δεκέμβριο.

Η εκτέλεση συνταγών

Όπως αναφέρει ο κ. Πετσάλνικος, οι συνταγές εκτελούνται από το αρμόδιο κατά βάρδια προσωπικό του ιατρείου. Καθημερινά, από τις 8 το βράδυ, γίνεται διανομή των φαρμάκων σε κάθε κρατούμενο ατομικά, μέσα στους χώρους κράτησης (κελιά ή θαλάμους), προκειμένου να καλυφθούν οι ανάγκες υγείας των κρατουμένων για το επόμενο εικοσιτετράωρο. Στις γυναικείες φυλακές, το πρωί μεταβαίνουν οι ίδιες οι κρατούμενες στο ιατρείο για τη φαρμακευτική αγωγή, ενώ το μεσημέρι και το βράδυ τα φάρμακα χορηγεί ο υπάλληλος - νοσηλεύτης βάρδιας που μεταβαίνει στην πτέρυγα.

Η απάντηση του κ. Πετσάλνικου έχει προκαλέσει αντιδράσεις στον κλάδο των φαρμακοποιών, που υποστηρίζουν ότι, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, τα φάρμακα πρέπει να χορηγούνται από φαρμακοποιούς, οι οποίοι είναι υποχρεωμένοι να έχουν αυτοπρόσωπη εμφάνιση καθ' όλο τον νόμιμο χρόνο λειτουργίας του φαρμακείου.

του στρατοπέδου ο Αν. Παπαναστασίου»

ΚΑΤΕΡΡΙΦΘΗ ΤΟ ΑΛΛΟΘΙ

του Παπαναστασίου από στρατιωτικό. Δεν αποφυλακίζεται και θα δικάσθει με τους άλλους 18

καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο Αν. Παπαναστασίου - φέρεται ότι εντάχθηκε στην οργάνωση το 1984 - «είχε παραδώσει στα μέλη του οργανωτικού πυρήνα της 17 Νοέμβρη το επίμαχο σχεδιάγραμμα και στη συνέχεια αξιοποιήθηκε από τα εκτελεστικά μέλη της για τον εντοπισμό απομακρυσμένων στρατοπέδων από τα οποία θα ήταν δυνατή η κλοπή πολεμικού υλικού ανεξαρτήτως του ότι δεν κατέληξαν τελικά στο στρατόπεδο των Σεργρών, αλλά σε εκείνο του Συκουρίου».

Γραπτές εντολές

Ως «μη πειστικές» απορρίπτουν τις εξηγήσεις που έδωσε ο κατηγορούμενος και για τα άλλα δύο έγγραφα στα

οποία εντοπίστηκαν δακτυλικά του αποτυπώματα. Σε ένα από αυτά αναφέρεται: «Αμέσως μετά από μία πράξη (3-7 ημ.)... επαφές κάνουν μόνον οι υπεύθυνοι... επαφές ενωρίτερα των 22.00 (χειμ.) και 23 (καλοκαίρι)... επιχειρήσεις απαγορεύονται εκτός από τις προσωπικές επιχειρήσεις άμυνας και άλλες που θα υποδείξει το Κ, σε περίπτωση επίθεσης της Αστυνομίας, ενδεχόμενη ένοπλη αντίσταση, εγκατάληψη επικίνδυνων οπίων». Το περιεχόμενο του αποτελεί - κατά τους δικαστές - μία από τις γραπτές εντολές του οργανωτικού πυρήνα της εγκληματικής οργάνωσης σε «μη εκτελεστικά - περιφερειακά» όργανα με συνωμοτικούς κανόνες για τη δράση τους προκειμένου, αφού λάβει γνώση ο κατηγορούμενος, να τα επιστρέψει.

Τέλος, οι δικαστές - όπως και στο προηγούμενο βούλευμά τους για τους 18 κατηγορούμενους - επισημαίνουν ότι το αδίκημα της ένταξής του στην οργάνωση δεν είναι πολιτικό, ενώ επαναλαμβάνουν ότι «υπάρχουν και άλλα μη συλληφθέντα μέλη της 17 Νοέμβρη, όπως η "Άννα" και δύο ακόμη άγνωστα άτομα με τα ψευδώνυμα "Πάρκινσον" και "Πόντιος"».

Νόμιμοι και με ετικέτα

Ως τον Ιούνιο θα δοθούν άδειες παραμονής σε 460.000 μετανάστες

Τους εκτυπωτές τους «ζεσταίνουν» οι περιφέρειες της χώρας καθώς από τα μέσα Φεβρουαρίου αρχίζουν να τυπώνουν τις ειδικές αυτοκόλλητες ετικέτες για τις νέες άδειες παραμονής των μεταναστών.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ: Νικολέττα Μουτούση

Κάτοχοι αυτών των ετικετών θα γίνουν έως τον Ιούνιο περίπου 460.000 μετανάστες, ενώ συνολικά εκτιμάται πως θα χορηγηθούν 650.000 ετήσιες άδειες παραμονής. Παράλληλο στόχο αποτελεί η απόδοση ιθαγένειας σε 18.000 παλιννοστούντες μέχρι τα μέσα του 2004, αλλά και η χορήγηση 3.500 στεγαστικών δανείων σε Τσιγγάνους εντός του έτους.

Μετανάστες, παλιννοστούντες και Τσιγγάνοι βρέθηκαν στο επίκεντρο της χθεσινής συνεδρίασης του Υπουργικού Συμβουλίου στο πλαίσιο σχετικής εισήγησης του υπουργού Ε-

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ

710 άτομα θα απασχοληθούν στις αρμόδιες υπηρεσίες των περιφερειών

σωτερικών για τις δράσεις και τα προγράμματα που θα αναπτυχθούν το επόμενο διάστημα.

Όπως ανέφερε ο υπουργός Κ. Σκανδαλίδης, ήδη 90.000 φάκελοι μεταναστών για την έκδοση νέων αδειών είναι έτοιμοι και από 15 Φεβρουαρίου θα ξεκινήσει η παράδοσή τους στις περιφέρειες Αττικής και Κεντρικής Μακεδονίας.

Παράλληλα, στις αρχές Μαρτίου θα αρχίσουν να χορηγούνται άδειες και από τις υπόλοιπες περιφέρειες της χώρας.

Για την ταχύτερη εξυπηρέτηση των μεταναστών, ο κ. Σκανδαλίδης εξήγγειλε την πρόσληψη 710 ατόμων που θα απασχοληθούν στις αρμόδιες υπηρεσίες των περιφερειών και των νομαρχιών.

Ειδικά στη Νομαρχία Αθηνών τα κέντρα εξυπηρέτησης μεταναστών θα αυξηθούν από 3 σε 8, και ήδη χθες εγκαινιάστηκε το νέο κέντρο στον Άγιο Δημήτριο.

Ιθαγένεια

Παράλληλα, στη χθεσινή συνεδρίαση αποφασίστηκε η επιτάχυνση των διαδικασιών απόδοσης ιθαγένειας σε παλιννοστούντες. Στη χώρα βρίσκονται αυτή τη στιγμή συνολικά 120.000 παλιννοστούντες και για 18.000 από αυτούς εκκρεμεί ακόμη η απόδοση ιθαγένειας. Σύμφωνα με τον προγραμματισμό του

■ Στη Νομαρχία Αθηνών, όπου παρατηρείται και το μεγαλύτερο πρόβλημα, τα κέντρα εξυπηρέτησης θα αυξηθούν από τρία σε οκτώ

Πώς θα φέρουν τις οικογένειές τους

ΙΚΑΝΟ εισόδημα και επαρκή χώρο στέγασης θα πρέπει να διαθέτουν όσοι μετανάστες διαμένουν νομίμως σε χώρες της Ε.Ε. και επιθυμούν να φέρουν και τις οικογένειές τους. Οι προϋποθέσεις αυτές θα περιληφθούν σε κοινοτική οδηγία για την οικογενειακή επανένωση, που αναμένεται να υιοθετηθεί επί ελληνικής προεδρίας. Στην οδηγία δεν θα τίθεται θέμα χρόνου παραμονής των μεταναστών στις ευρωπαϊκές χώρες, αλλά ως οικογένεια θα θεωρούνται μόνον οι σύζυγοι και τα ανήλικα παιδιά.

υπουργείου Εσωτερικών, έως το τέλος του 2003 θα έχουν ολοκληρωθεί οι διαδικασίες για παλιννοστούντες που διαμένουν σε περιφέρειες εκτός Αττικής, Κεντρικής Μακεδονίας και Ανατολικής Μακεδονίας - Θράκης. Σε αυτές οι διαδικασίες θα ολοκληρωθούν μέσα στο

πρώτο εξάμηνο του 2004.

Μεγαλύτερο δάνειο

Το πράσινο φως δόθηκε, εν τω μεταξύ, για την αύξηση από 15 σε 20 εκατομμύρια δρχ. του στεγαστικού δανείου που χορηγείται σε παλιννοστούντες, ενώ όπως σημειώθηκε παρέχεται δυνατότητα πλέον εκτός από αγορά και κατασκευή να προχωρούν και σε βελτίωση της πρώτης κατοικίας. Σε συνεννόηση βρίσκονται εξάλλου τα υπουργεία Οικονομικών, Εθνικής Άμυνας και Γεωργίας προς εξεύρεση νέων εκτάσεων για τη δημιουργία οικισμών και σύντομα θα υπάρξει και τροπολογία για την απλοποίηση των διαδικασιών παραχώρησης δημοτικών εκτάσεων για την οργάνωση συνοικισμών ομογενών.

Και σε Τσιγγάνους

Δάνεια ύψους 15 εκατομμυρίων δρχ. το καθένα θα χορηγηθούν επίσης σε 3.500 Τσιγγάνους. Ήδη έχουν κατατεθεί 1.790 αιτήσεις και στόχος είναι η έκδοση των δανείων μέχρι τα τέλη Μαΐου 2003. Όπως ανέφερε ο κ. Σκανδαλίδης, την τελευταία πενταετία έχουν συνολικά διατεθεί 18 δισ. δρχ. για τη δημιουργία οικισμών Τσιγγάνων σε όλη τη χώρα.

Η Εκκλησία έκανε το πρώτο βήμα για το ξενοδοχείο

ΤΕΣΣΕΡΑ από τα 14 κτίρια που ανήκουν στην Εκκλησία της Ελλάδος και βρίσκονται στο οικοδομικό τετράγωνο των οδών Δεινοκράτους, Ιατρίδου και Σουπιδίας - εκεί που βρισκόταν το πρώην 401 Στρατιωτικό Νοσοκομείο από το 1904 έως το 1971 - χαρακτηρίστηκαν ιστορικά διατηρητέα μνημεία με οριακή πλειοψηφία κατά τη χθεσινή συνεδρίαση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων.

Ο Οργανισμός Διαχείρισης Εκκλησιαστικής Περιουσίας μέχρι σήμερα είχε συντηρήσει τρία από τα κτίρια που βρίσκονται εντός έκτασης 11 στρεμμάτων και κτίστηκαν περί τα τέλη του 19ου αιώνα και τα οποία λειτουργούν ως Εκκλησιαστικό Λύκειο. Τα υπόλοιπα είχε σκοπό να τα κατεδαφίσει, ώστε να χτιστεί στη θέση τους ξενοδοχείο 750 κλινών, εν όψει των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004. Όμως, αν και η γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων δίνει το πράσινο φως στα σχέδια του ΟΔΕΠ, για να υλοποιηθούν αυτά θα πρέπει πρώτα να τροποποιηθεί προεδρικό διάταγμα του υπουργείου Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων που προβλέπει τη χρήση του συγκεκριμένου χώρου μόνο για πολιτιστικές και εκπαιδευτικές δραστηριότητες.

Πρόγραμμα του ΟΑΕΔ

για κατάρτιση εργαζομένων

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ κατάρτισης για εργαζόμενους σε επιχειρήσεις που απασχολούν 1-20 άτομα προκηρύσσει ο ΟΑΕΔ για το έτος 2003.

Οι επιχειρήσεις που επιθυμούν να ενταχθούν στο πρόγραμμα θα πρέπει να υποβάλουν σχετικές προτάσεις έως και τις 28 Φεβρουαρίου 2003.

Η διάρκεια των προγραμμάτων κατάρτισης, που περιλαμβάνουν μόνο θεωρητική διδασκαλία, μπορεί να κυμαίνεται από 20 έως 50 ώρες, ενώ το μέσο ωριαίο κόστος ανά καταρτιζόμενο φθάνει τα 13,5 ευρώ. Για περισσότερες πληροφορίες οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθύνονται στις κατά τόπους υπηρεσίες του ΟΑΕΔ απ' όπου διανέμεται σχετική εγκύκλιος, η οποία παραλλήλως έχει καταχωρηθεί στην ιστοσελίδα του Οργανισμού www.oaed.gr. Διευκρινίσεις και πληροφορίες δίνονται και στα τηλέφωνα 210-9989.823-4.

ΤΟ ΠΡΟΦΙΛ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΑΣ

Νέα, παντρεμένη, άνεργη και μορφωμένη

ΡΕΠΟΡΤΑΖ:
Κατερίνα Ρούτση

ΕΙΝΑΙ ΜΕΤΑΞΥ 25 και 45 ετών, παντρεμένη και συνήθως άνεργη, παρά το γεγονός ότι το 18% έχει και μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών. Αυτό είναι το προφίλ της γυναίκας μεταναστρίας, όπως καταγράφηκε από το Κέντρο Ερευνών για Θέματα Ισότητας (ΚΕΘΙ), σύμφωνα με τα στοιχεία των αλλοδαπών που προσέγγισαν το Κέντρο.

«Οι οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις της μετανάστευσης. Η διάσταση του φύλου», ήταν ένα από τα δύο βασικά θέματα της χθεσινής ημερίδας του Ευρωπαϊκού Δικτύου Ελληνίδων Δημοσιογράφων στο Ζάππειο. Όπως είπε στην παρουσίαση της έρευνας του ΚΕΘΙ η πρόεδρος του Κέντρου, κ. Βάσω Αρτινοπούλου, «λόγω του κύματος μετανάστευσης δημιουργήθηκαν νέες μορφές και συνδυασμοί κοινωνικού αποκλεισμού». Για υψηλά ποσοστά

κακοποίησης, κυρίως, στις γυναίκες αρχηγούς μονογονεϊκών οικογενειών (22%), στις άνεργες (26,4%) και στις γυναίκες κατοίκους απομακρυσμένων και νησιωτικών περιοχών (10,1%) κάνουν λόγω τα αποτελέσματα που συγκεντρώθηκαν από τα συμβουλευτικά κέντρα του ΚΕΘΙ σε όλη την Ελλάδα.

Η ξενοφοβία στην ελληνική ύπαιθρο αποδεικνύεται μύθος σύμφωνα με την έρευνα του Τμήματος Αγροτικής Κοινωνιολογίας του Πα-

νεπιστημίου, την οποία παρουσίασε ο καθηγητής κ. Χαράλαμπος Κασίμης.

Σε έρευνα του Τμήματος σε τέσσερις περιοχές της χώρας, Κορινθία, Ιωάννινα, Μαστοροχώρια και Δυτική Κρήτη, το 70% των οικογενειών βλέπει θετικά τους μετανάστες. Δύο στα τρία γεωργικά νοικοκυριά απασχολεί μετανάστες στις αγροτικές εργασίες, καθώς το 60% δηλώνει ότι δεν έβρισκε ντόπιους εργάτες για αυτές τις δουλειές.

ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Σε πονοκέφαλο για την πολιτική ηγεσία εξελίσσεται
το φιλόδοξο σχέδιο του Χριστόδουλου

Από τις προθέσεις του υπουργού Πολιτισμού Ευάγγ. Βενιζέλου θα κριθεί αν ο αρχιεπίσκοπος θα δει τις επιχειρήσεις της Εκκλησίας να αυξάνονται κατά ένα ξενοδοχείο.

Πιθανόν να μην ήταν τυχαία η αντίδραση της Ιεράς Συνόδου στο νέο αρχαιολογικό νόμο, αφού οι θέσεις της είδαν το φως μία ημέρα πριν από τη συζήτηση στο Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων της επίμαχης υπόθεσης για τη ανέγερση του Ξενοδοχείου της Εκκλησίας στο Κολωνάκι.

Του ΦΑΝΗ
ΚΑΛΑΝΤΖΗ

Η σπάνια για τα δεδομένα του Συμβουλίου προχθεσινή ισοψηφία των μελών του προσδίδει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, αφού τα βλέμματα στρέφονται τώρα στην επόμενη κίνηση του κ. Βενιζέλου. Εκτός και αν η υπέρ της Εκκλησίας ψήφος της γενικής γραμματέως του υπουργείου Πολιτισμού σηματοδοτεί και την πρόθεση του πολιτικού της προϊσταμένου.

Η αναμενόμενη από τους φορείς εισήγηση στο Συμβούλιο κινήθηκε σε γενικές γραμμές στο ίδιο μήκος κύματος με τις κατά καιρούς αιτιάσεις που είχαν διατυπωθεί γύρω από το σκεπτικό διατήρησης των επίμαχων κτιρίων του οικοπέδου της οδού Δεινοκράτους. Σκεπτικό που στηριζόταν στη στρατηγική επιλογή του Οργανισμού της Αθήνας, ο οποίος ενέτασσε το χώρο του οικοπέδου στο εγχείρημα διαμόρφωσης ενός ενιαίου άξονα πρασίνου που θα ξεκινούσε από το κέντρο της Αθήνας και θα εκτεινόταν μέχρι τους Αμπελόκηπους.

Στο πλαίσιο αυτό η εισήγηση θεώρησε ότι τα χαρακτηριστικά της πλειονότητας των 13 κτιρίων, που βρίσκονται μέσα στο οικόπεδο, μπορεί να εκληφθεί ότι αποτελούν ένα σχετικά ενιαίο σύνολο, με όρους αρχιτεκτονικής και ιστορικής αξίας. Υπενθυμίζεται, ότι οι φορείς που είχαν προσφύγει στο Συμβούλιο είχαν τονίσει ότι ο χώρος αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα του Πάρκου Ελευθερίας, του οποίου τα στρατιωτικά κτίρια ΕΑΤ-ΕΣΑ έχουν ήδη χαρακτηριστεί διατηρητέα.

Η εισήγηση προς το Συμβούλιο προ-

έβλεπε τη διατήρηση των περισσότερων κτιρίων, η οποία πρακτικά θα αποτελούσε εμπόδιο στην ανέγερση του ξενοδοχείου. Πιθανόν όχι όμως και η από-

φαση που ακολούθησε τη συζήτηση, βάσει της οποίας μόνο το ήμισυ των επτά κτιρίων που προτεινόταν -για τέσσερα κτίρια που βρίσκονται στην οδό

Δεινοκράτους υπήρξε ομοφωνία ότι δεν συντρέχουν λόγοι, μάλιστα η κατεδάφιση τους θα αναδείκνυε τα υπόλοιπα κτίρια ως διατηρητέα. Για τα υπόλοιπα -το ήμισυ του τετάρτου και τα τρία υπόλοιπα- υπήρξε ισοψηφία, 7-7, η οποία θα μπορούσε να ήταν 8-7 εφόσον η γγ. του υπουργείου κ. Α. Μενδώνη έκανε χρήση του δικαιώματος της διπλής ψήφου, το οποίο δεν άσκησε. Ωστόσο, η τελευταία καταψήφισε την εισήγηση.

Τι μπορεί να σημαίνουν όλα αυτά για τον υπουργό Πολιτισμού; α) Μπορεί να αναπέμψει στο Συμβούλιο την υπόθεση λόγω της ισοψηφίας. β) Μπορεί να προχωρήσει στην έκδοση υπουργικής απόφασης υπέρ της κατεδάφισης των υπολοίπων -των τριών και τμήματος του τετάρτου- κτιρίων, κάνοντας χρήση του δικαιώματος της διπλής ψήφου της γ.γ.

Εφόσον προχωρήσει σε κάτι τέτοιο ο κ. Βενιζέλος, τη σκυτάλη θα πάρει το ΥΠΕΧΩΔΕ, το οποίο από παλαιότερα έχει εκφράσει την αντίθεσή του. Διότι και πάλι θα τεθεί το ζήτημα εάν ο χώρος που απομένει με τη διατήρηση των τριών και του τμήματος του τετάρτου κτιρίου επαρκεί για την ανέγερση του οκταώροφου ξενοδοχείου των 750 κλινών. Το ίδιο ισχύει και για το Δήμο, όπου σε παλαιότερο έγγραφό του ήταν αρνητικός, σημειώνοντας ότι το οικόπεδο ανήκει σε περιοχή Ελευθέρων Χώρων Αστικού Πρασίνου και απαγορεύεται η ανέγερση του κτιρίου βάσει της κείμενης νομοθεσίας. Ας σημειωθεί, δε, ότι η Εκκλησία διεκδικούσε την κατεδάφιση του συνόλου των κτιρίων.

Έτσι όπως εξελίχθηκαν τα πράγματα, τέσσερις προσωπικότητες της πολιτικής ζωής εμπλέκονται στην υπόθεση, ο κ. Βενιζέλος, η κ. Παπανδρέου, η κ. Μπακογιάννη και φυσικά η κ. Αγγελούπουλου, της οποίας θα λύνονταν αρκετά προβλήματα σε σχέση με τη φιλοξενία των προσωπικοτήτων που θα έλθουν για τους Αγώνες.

S.O.S. για τα κτίρια
του πρώην 401 Στρατιωτικού
Νοσοκομείου

Την ανησυχία του για τη φημολογούμενη κατεδάφιση των κτιρίων στο οικόπεδο της οδού Δεινοκράτους και Ιατρίδου, όπου ως το 1971 λειτουργούσε το 401 Στρατιωτικό Νοσοκομείο, εκφράζει το Ελληνικό Τμήμα του ICOMOS. Τα κτίρια αυτά, όπως αναφέρεται σε ανακοίνωση, μερικά κτισμένα πριν από το 1882, παρουσιάζουν ιστορικό, αρχιτεκτονικό και περιβαλλοντικό ενδιαφέρον και πρέπει να χαρακτηριστούν διατηρητέα μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο, αφού αποτελούν ενιαίο σύνολο, από πλευράς κλίμακας αρχιτεκτονικής, μορφής, κατασκευής, εποχής, χρήσης και φυσικού περιβάλλοντος με τα ήδη κηρυγμένα ως διατηρητέα, από το 1997, κτίρια του Πάρκου Ελευθερίας (ΕΑΤ-ΕΣΑ) και με ορισμένα από τα κτίρια του ΝΙΜΙΤΣ και του Ναυτικού Νοσοκομείου. Μάλιστα, επισημαίνεται, ότι το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο της Αθήνας, προβλέπει για τη συγκεκριμένη περιοχή κοινόχρηστο πράσινο, καθώς και χώρο για πολιτιστικές και εκπαιδευτικές λειτουργίες, ενώ απόφαση του ΣτΕ (4047/97) επιτρέπει μόνο χρήσεις τις οποίες καθορίζει η ίδια, εφόσον δεν υφίσταται ειδικό Π.Δ. άλλων χρήσεων. Ο Οργανισμός Αθήνας, εξάλλου, προβλέπει απόδοση τμήματος του περιβάλλοντος χώρου σε χώρο κοινόχρηστου πρασίνου και παράλληλα διατήρηση των κτιρίων με χρήση εκπαιδευτική-πολιτιστική.

Το Ελληνικό Τμήμα του ICOMOS ζητά να εφαρμοστούν όσα προβλέπονται από όλες αυτές τις αποφάσεις.

Ανησυχία για τον Μαραθώνα

Την ανησυχία του για τα έργα που συνεχίζονται στον Μαραθώνα για την κατασκευή του Ολυμπιακού Κέντρου Κωπηλασίας, μετά και από τον εντοπισμό διάφορων αρχαίων κτιριακών κατάλοιπων, εξέφρασε με ανακοίνωσή του το Ελληνικό Τμήμα του ICOMOS.

«Εκφράζουμε την ανησυχία μας για την τύχη που επιφυλάσσεται σε ένα ακόμη τμήμα της αρχιτεκτονικής και της αρχαιολογικής μας κληρονομιάς και λυπούμεθα που δυστυχώς δικαιωθήκαμε όταν και στο παρελθόν δημοσιοποιήσαμε την αντίθεσή μας για την κατασκευή κωπηλατοδρομίου στο συγκεκριμένο χώρο» υπογραμμίζεται στην ανακοίνωση, με την οποία υπενθυμίζεται ότι το Ελληνικό Τμήμα του ICOMOS «σε αλληλεπλήρη ανακοινώσεις του έχει κάνει γνωστό ότι είναι ενάντια σε νέες κατασκευές εντός αρχαιολογικών χώρων, ιδιαίτερα όταν οι κατασκευές αυτές είναι δυνατόν να γίνουν αληθινές».

γνης» ενδεχομένως. Ο κ. Νικοηαΐδης κλείνοντας το άρθρο του ονομάζει το έργο του «μνημείο». Όμως, ένα μνημείο οφείλει να σέβεται την ιστορία του Φιλίππου του Β' και να αποδίδει τις σημαντικότερες ιδιότητές του. Τότε αποτελεί πηγή ιστορικής μνήμης, είναι δηλαδή μνημείο. Στερείται νοήματος η προβολή ήσσονος σημασίας ιδιοτήτων. Αν, όπως αναφέρει ο κ. Νικοηαΐδης, ήθελε να τονίσει την «πλευρά του ως δεινού διαπραγματευτή και διπλωμάτη» (πράγμα ιστορικά συζητήσιμο), έπρεπε να τον παρουσάσει ως πολίτη με χιτώνα κ.τ.λ.

Η απόδοση λεπτομερειών του αγάλματος δείχνει σοβαρές ελλείψεις γνώσεων ανατομίας. Ο ανδριάντας του κ. Νικοηαΐδη, πηλη της επιγραφής «Φίλιππος Β'», σε τίποτα δεν θυμίζει τον Μακεδόνα βασιλέα. Η όλη εντύπωση είναι ενός πτηνμένου στρατιώτη ασθμαίνοντα ή με φλεβίτιδα (γιατί αν και σε στάση ημιανάπαυσης του έχουν «φουσκώσει οι φλέβες»), σε στάση (κατά τον γλύπτη) «απολογισμού» sic), ίσως γιατί έχασε τα όπλα του και γι' αυτό κρατά ένα άσχετο παιδί κράνος που βρήκε τυχαία στο δρόμο, ως συμπλήρωμα των ανύπαρκτων όπλων του (σ.σ. Ακόμα και ο δρομέας του Μαραθώνα έφερε πολεμική εξάρτηση, δίνοντας έτσι κύρος στα λεγόμενά του). Η αστεία εμφάνιση του ανδριάντα διακωμωδείται ακόμα περισσότερο, γιατί με την πρώτη κίνηση, θα πέσει ο θώρακάς του.

Ο κ. Νικοηαΐδης αναφέρει ότι το (λάθος) κράνος αποτελεί «σύμβολο θανάτου» και ότι η τυφλότητα του δεξιού οφθαλμού δεν είναι σωματική αναπηρία αλλά «βλέμμα προς τα έσω που υπηρετεί τη δύναμη της ενόρασης». Παράλληλα ο ανδριάντας έχει «αυτοσυγκέντρωση και εγρήγορση - αρετές που υπονοεί το ευθυτενές βλέμμα» (σ.σ. υποτίθεται με το «καλό» μάτι).

Ο κ. Νικοηαΐδης γράφει ότι έκανε συνειδητές επιλογές που δεν κατάλαβε ο κ. Φάκλαρης (σ.σ. καθώς και άλλοι. Πέρασε το έργο από κριτική επιτροπή;), καθώς ον αποτελούν «συμβολική ερμηνεία» και όχι «εικονογράφηση» την οποία ο κ. Νικοηαΐδης αποδοκιμάζει, επειδή «δεν είναι τέχνη». Εν τούτοις το έργο του κ. Νικοηαΐδης είναι εικονογραφικό, διότι:

α. Η μορφή του ανδριάντα αντιγράφει κάποιο από τα ελεφάντινα αγαλματίδια του τάφου της Βεργίνας (ακόμα και σε λεπτομέρειες, όπως η ουλή στο φρύδι), που ο καθηγητής Ανδρόνικος απέδωσε στον Φίλιππο το Β', (σ.σ. Έχει αμφισβητηθεί η απόδοση του αγαλματιδίου στον Φίλιππο καθώς και ότι ο νεκρός της Βεργίνας ανήκει στον Φίλιππο, από πλήθος επιστημόνων). Όμως και το αγαλματίδιο αυτό έχει απλά μια εγκοπή που υποδηλώνει ουλή, ενώ το μάτι δεν έχει πρόβλημα, όπως του Φιλίππου που ήταν τυφλό.

Το ερώτημα που εύκολα διατυπώνεται, είναι: Γιατί έγινε προσπάθεια απόδοσης της τυφλότητας του Φιλίππου (δεν είναι γνωστό πως ήταν ο Φίλιππος μετά το τραύμα στο μάτι, αλλά ούτε και πριν επανκριβώς) και παραλείφθηκε η χωλότητα, που άλλωστε υπήρξε πιο εμφανής; Ο κ. Νικοηαΐδης στην απαντητική του επιστολή διατείνεται ότι έχει αποδώσει τη χωλότητα. Αυτό, όμως, δεν είναι αντιληπτό, όπως η προφανής τυφλότητα του ματιού.

Η όλη εμφάνιση του Φιλίππου είναι στυχής: Παρουσιάζεται σαν δύστυχος σημαδεμένος αντί με ένδοξα σημάδια στο σώμα του, απόδειξη της γενναιότητάς του. Και γιατί πεζός και όχι έφιππος; Και Φίλιππος ονομαζόταν και η αγάπη του για τα άλογα είναι γνωστή.

β. Ο θώρακας αποτελεί πιστή αντιγραφή του θώρακα του νεκρού της Βεργίνας. Η απουσία ιμάντων συνδέσεως οφείλεται μάλλον στο ότι δεν σώθηκαν (ως δερμάτινοι) και συνεπώς η παράλειψή τους, κατά την αντιγραφή, οφείλεται σε επιπολαιότητα ή άγνοια (σ.σ. Εκτός κι αν υπάρχει κάποια άλλη «συμβολική ερμηνεία», όπως λόγου χάρι η καθαρότητα της σωτηρικής γύμνιας που αποκαλύπτεται διά της πώσεως του θώρακος).

Και η επιστολή του ICOMOS καταλήγει με την έκφραση ήπης, επειδή «ανακινεί ένα θέμα που θα μπορούσε να είχε διευθετηθεί στα δυο χρόνια που πέρασαν από την τελευταία ανακίνησή του. Το άγαλμα προβάλλει την ιστορική μνήμη, τη θεσσαλονίκη και τη χώρα μας και πρέπει το ταχύτερο να απομακρυνθεί» υπογραμμίζεται στην κατακλείδα της επιστολής.

SINTECNO

Η πείρα από το 1978 υπηρετεί την επένδυσή σας στο σκυρόδεμα.

Λύσεις αντοχής επισκευών και προστασίας.
Τηλ.: 4823516, 4820589

της ενδόχρουως. Ο κ. Νικολαΐδης κλείνοντας το άρθρο του ονομαζεί το έργο του «μνημείο». Όμως, ένα μνημείο οφείλει να σεβεται την ιστορία του Φιλίππου του Β' και να αποδίδει τις σημαντικότερες ιδιότητές του. Τότε αποτελεί πηγή ιστορικής μνήμης, είναι δηλαδή μνημείο. Στερείται νοήματος η προβολή ήσσονος σημασίας ιδιοτήτων. Αν, όπως αναφέρει ο κ. Νικολαΐδης, ήθελε να τονίσει την «πλευρά του ως δεινού διαπραγματευτή και διπλωμάτη» (πράγμα ιστορικά συζητησιμο), έπρεπε να τον παρουσιάσει ως πολιτή με χιτών κ.τ.λ.

Η απόδοση λεπτομερειών του αγάλματος δείχνει σοβαρές ελλείψεις γνώσεων ανατομίας. Ο ανδριάντας του κ. Νικολαΐδη, πλην της επιγραφής «Φίλιππος Β'», σε τίποτα δεν θυμίζει τον Μακεδόνα βασιλέα. Η όλη εντύπωση είναι ενός πτηνμένου στρατιώτη ασθμαινόντος ή με φλεβίτιδα (γιατί αν και σε στάση ημιανάπαυσης του έχουν «φουσκώσει οι φλέβες»), σε στάση (κατά τον γλύπτη) «απολογισμού» *sic*), ίσως γιατί έχασε τα όπλα του και γι' αυτό κρατά ένα άσχετο παλιό κράνος που βρήκε τυχαία στο δρόμο, ως συμπλήρωμα των ανυπαρκτών οπλών του (σ.σ. Ακόμα και ο δρομέας του Μαραθώνα έφερε πολεμική εξάρτηση, δίνοντας έτσι κύρος στα λεγόμενά του). Η ασταία εμφάνιση του ανδριάντα διακωμωδείται ακόμα περισσότερο, γιατί με την πρώτη κίνηση, θα πέσει ο θώρακας του.

Ο κ. Νικολαΐδης αναφέρει ότι το (θαθος) κράνος αποτελεί «συμβολή θανάτου» και ότι η τυφλότητα του δεξιού οφθαλμού δεν είναι σωματική αναπηρία αλλά «βλέμμα προς τα εσω που υπορεί τη δύναμη της ενόρασης». Παραλήληθα ο ανδριάντας έχει «αυτοσυγκέντρωση και εγρηγορη-αρετές που υπονοεί το ευθύτενός βλέμμα» (σ.σ. υποτίθεται με το «καλό» μάτι).

Ο κ. Νικολαΐδης γράφει ότι εκανε συνειδητές επιλογές που δεν καταλαβε ο κ. Φάκλαρης (σ.σ. καθώς και άλλοι. Πέρασε το έργο από κριτική επιτροπή!), καθώς και αποτελούν «συμβολική ερμηνεία» και όχι «εικονογράφηση» την οποία ο κ. Νικολαΐδης αποδοκιμάζει, επειδή «δεν είναι τέχνη». Εν τούτοις το έργο του κ. Νικολαΐδης είναι εικονογραφικό, διότι:

2. Η υφή του ανδριάντα αντιγράφει κάποιο από τα ελβεφαντίνα αγαλματίδια του τάφου της Βεργίνας (ακόμα και σε λεπτομέρειες, όπως η ουλή στο φρύδι), που ο καθηγητής Ανδρόνικος απέδωσε στον Φίλιππο το Β' (σ.σ. Έχει αμφισβητηθεί η απόδοση του αγαλματιδίου στον Φίλιππο καθώς και ότι ο νεκρός της Βεργίνας ανήκει στον Φίλιππο, από πληθος επιστημόνων). Όμως και το αγαλματίδιο αυτό έχει απλά μια εγκοπή που υποδηλώνει ουλή, ενώ το μάτι δεν έχει πρόβλημα, όπως του Φιλίππου που ήταν τυφλό.

Το ερώτημα που εύκολα διατυπώνεται, είναι: Γιατί έγινε προσπάθεια απόδοσης της τυφλότητας του Φιλίππου (δεν είναι γνωστό πως ήταν ο Φίλιππος μετά το τραύμα στο μάτι, αλλά ούτε και πριν επανκριβώς) και παραλείφθηκε η χλωρότητα, που άλλωστε υπηρξε πιο εμφανής; Ο κ. Νικολαΐδης στην απαντητική του επιστολή διατείνεται ότι έχει αποδώσει τη χλωρότητα. Αυτό, όμως, δεν είναι αντιληπτό, όπως η προφανής τυφλότητα του ματιού.

Η όλη εμφάνιση του Φιλίππου είναι ατυχής. Παρουσιάζεται σαν δύστυχος σημαδεμένος αντί με ένδοξα σημάδια στο σώμα του, απόδειξη της γενναιότητάς του. Και γιατί πεζός και όχι έφιππος; Και Φίλιππος ονομαζόταν και η αγάπη του για τα άλογα είναι γνωστή.

3. Ο θώρακας αποτελεί πιστή αντιγραφή του θώρακα του νεκρού της Βεργίνας. Η απουσία ιμαντών συνδέσεως οφείλεται μάλλον στο ότι δεν σώθηκαν (ως δερματίνες) και συνεπώς η παραλείψη τους, κατά την αντιγραφή, οφείλεται σε επιπολαιότητα ή αγνοία (σ.σ. Εκτός κι αν υπάρχει κάποια άλλη «συμβολική ερμηνεία», όπως ίσως χάρη η καθαρότητα της εσωτερικής γυμνίας που αποκαλύπτεται διά της πλώσεως του θώρακα).

Και η επιστολή του ICOMOS καταλήγει με την έκφραση ήυνης, επειδή «ανακινεί ένα θέμα που θα μπορούσε να είχε διευθετηθεί στα δυο χρόνια που πέρασαν από την τελευταία ανακίνηση του. Το άγαλμα προσβάλλει την ιστορική μνήμη, τη θεσσαλονική και τη χώρα μας και πρέπει το ταχύτερο να απομακρυνθεί» υπογραμμίζεται στην κατακλείδα της επιστολής.

S.O.S. για τα κτίρια του πρώην 401 Στρατιωτικού Νοσοκομείου

Την ανησυχία του για τη φημολογούμενη κατεδάφιση των κτιρίων στο οικόπεδο της οδού Δεινοκράτους και Ιατρίδου, όπου ως το 1971 λειτουργούσε το 401 Στρατιωτικό Νοσοκομείο, εκφράζει το Ελληνικό Τμήμα του ICOMOS. Τα κτίρια αυτά, όπως αναφέρεται σε ανακοίνωση, μερικά κτισμένα πριν από το 1882, παρουσιάζουν ιστορικό, αρχιτεκτονικό και περιβαλλοντικό ενδιαφέρον και πρέπει να χαρακτηριστούν διατηρητέα μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο, αφού αποτελούν ενιαίο σύνολο, από πλευράς κλίμακας αρχιτεκτονικής, μορφής, κατασκευής, εποχής, χρήσης και φυσικού περιβάλλοντος με τα ήδη κηρυγμένα ως διατηρητέα, από το 1997, κτίρια του Πάρκου Ελευθερίας (ΕΑΤ-ΕΣΑ) και με ορισμένα από τα κτίρια του ΝΙΜΙΤΣ και του Ναυτικού Νοσοκομείου. Μάλιστα, επισημαίνεται, ότι το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο της Αθήνας, προβλέπει για τη συγκεκριμένη περιοχή κοινόχρηστο πράσινο, καθώς και χώρο για πολιτιστικές και εκπαιδευτικές λειτουργίες, ενώ απόφαση του ΣτΕ (4047/97) επιτρέπει μόνο χρήσεις τις οποίες καθορίζει η ίδια, εφόσον δεν υφίσταται ειδικό Π.Δ. άλλων χρήσεων. Ο Οργανισμός Αθήνας, εξάλλου, προβλέπει απόδοση τμήματος του περιβάλλοντος χώρου σε χώρο κοινόχρηστου πρασίνου και παράλληλα διατήρηση των κτιρίων με χρήση εκπαιδευτική-πολιτιστική.

Το Ελληνικό Τμήμα του ICOMOS ζητά να εφαρμοστούν όλα προβλεπόμενα από όλες αυτές τις αποφάσεις.

Ανησυχία για τον Μαραθώνα

Την ανησυχία του για τα έργα που συνεχίζονται στον Μαραθώνα για την κατασκευή του Ολυμπιακού Κέντρου Κωπηλασίας, μετά και από τον εντοπισμό διαφορών αρχαίων κτιριακών καταλοίπων, εξέφρασε με ανακοίνωσή του το Ελληνικό Τμήμα του ICOMOS.

«Εκφράζουμε την ανησυχία μας για την τύχη που επιφυλάσσεται σε ένα ακόμη τμήμα της αρχιτεκτονικής και της αρχαιολογικής μας κληρονομιάς και λιπούμεθα που δυστυχώς δικαιωθήκαμε όταν και στο παρελθόν δημοσιοποιήσαμε την αντίθεσή μας για την κατασκευή κωπηλατοδρόμου στο συγκεκριμένο χώρο» υπογραμμίζεται στην ανακοίνωση, με την οποία υπενθυμίζεται ότι το Ελληνικό Τμήμα του ICOMOS «σε αλληπάλληλες ανακοινώσεις του έχει κάνει γνωστό ότι είναι ενάντια σε νέες κατασκευές εντός αρχαιολογικών χώρων, ιδιαίτερα όταν οι κατασκευές αυτές είναι δυνατόν να γίνουν αληθινές».

SINTECNO
Η πείρα από το 1978 υπηρετεί την επένδυσή σας στο σκυρόδεμα.

Λύσεις αντοχής επισκευών και προστασίας.
Τηλ.: 4823516, 4820589

ΑΠΟ ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ
ΓΙΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΓΡΕΙΦΑΙΑ

Συμπαράσταση στον παλαιστινιακό λαό

- Τη δομική - διαρθρωτική παρέμβαση μείωσης του ποσοστού αναπλήρωσης από 80% σε 70% και την αλλαγή της βάσης υπολογισμού από τον τελευταίο μισθό στο μέσο όρο της της τελευταίας πενταετίας.
- Την προσπάθεια αποσύνδεσης των συντάξιμων αποδοχών από τους μισθούς.

Τα μέτρα αυτά δεν πρέπει να περάσουν

Το Δ.Σ. της Π.Ο. ΕΜΔΥΔΑΣ καλεί όλους τους μηχανικούς δημοσίων υπαλλήλους να πάρουν αποφασιστικό μέρος στην πανελλαδική 24ωρη απεργία που έχει προκηρύξει η ΑΔΕΔΥ την Τετάρτη 29 Μαΐου 2002, για να απαιτήσουμε μαζί με τους άλλους δημοσious υπαλλήλους:

- ✓ Διασφάλιση του δημόσιου, καθολικού και κοινωνικού χαρακτήρα του ασφαλιστικού μας συστήματος.
- ✓ Εφαρμογή της αρχής της τριμερούς χρηματοδότησης για το σύνολο των ασφαλισμένων.
- ✓ Επιστροφή της απώλειας που έχουν υποστεί τα ασφαλιστικά Ταμεία από τη μακρόχρονη καταλήστευση των αποθεματικών τους.
- ✓ Διοικητική αυτοτέλεια των Ταμείων και ελεύθερη, ασφαλή και αποδοτική διαχείριση των αποθεματικών και της ακίνητης περιουσίας τους.
- ✓ Διατήρηση του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου ως προς τους φορείς χορήγησης της κύριας και της επικουρικής σύνταξης, των μερισμάτων και του εφάπαξ.
- ✓ Υπολογισμό της σύνταξης στο 80% των εν ενεργεία συντάξιμων αποδοχών με βάση το μισθό εξόδου.

Το Δ.Σ. της Π.Ο. ΕΜΔΥΔΑΣ, με ομόφωνη απόφασή του, αποφάσισε να στηρίξει έμπρακτα τον αγώνα του δοκιμαζόμενου παλαιστινιακού λαού. Πέρα, λοιπόν, από το ψήφισμα συμπαράστασης που εξέδωσε από την πρώτη στιγμή της βάρβαρης εισβολής του ισραηλινού στρατού στα κατεχόμενα, αποφάσισε και τα παρακάτω:

1. Να θέσει στη διάθεση της Παλαιστινιακής Αρχής το δυναμικό των Ελλήνων Μηχανικών του Δημοσίου, με σκοπό την παροχή βοήθειας για την ανακατάσταση των κατεστραμμένων υποδομών των πόλεων και των χωριών, όπως σύνταξη μελετών επισκευών ή ανακατασκευών κτιρίων, μνημείων, δικτύων κ.λπ. Προς την κατεύθυνση αυτή, το Δ.Σ. ενημέρωσε ήδη με έγγραφό του τη Διπλωματική Αντιπροσωπεία της Παλαιστίνης στην Αθήνα, ζητώντας συνάντηση με τον πρόεδρο κ. Αμπντούλ Αμπντούλ.
 2. Να ξεκινήσει οικονομική εξόρμηση, με στόχο τη συγκέντρωση ενός σημαντικού ποσού, που θα διατεθεί σε όποιο τομέα μας υποδείξουν οι αρμόδιες Παλαιστινιακές Αρχές. Για το σκοπό αυτό, έχει ήδη κυκλοφορήσει σχετική αφίσα, ενώ είναι προς διάθεση των συναδέλφων και με ευθύνη των μελών των Δ.Σ. της Ομοσπονδίας και των Α' βαθμίων ΕΜΔΥΔΑΣ, κουπόνια των 10 ευρώ το καθένα.
- Συνάδελφοι,
ας καλούμε να ανταποκριθείτε στην πρόσκλησή μας και να αποδείξετε έμπρακτα τα αισθήματα αλληλεγγύης προς ένα λαό που εδύ και χετίες αιμορραγεί διεκδικώντας το αναφαίρετο δικαίωμά του για μια ελεύθερη πατρίδα.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΟΛΕΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΧΑΡΟΤΑΚΤΩΝ (ΣΕΠΟΧ)

Χωροθέτηση ξενοδοχείου

Ο ΣΕΠΟΧ με ανακοίνωσή του αναφέρεται στην προτεινόμενη χωροθέτηση ξενοδοχείου, δυναμικότητας 750 κλινών στο χώρο ιδιοκτησία ΟΔΕΠ, που βρίσκεται στο Κολωνάκι δίπλα στο ΝΜΙΤΣ (μεταξύ των οδών Δεινοκράτους, Ιατρίδου και επέκτασης Σουηδίας). Αναλυτικά σημειώνεται:

Ο ΟΔΕΠ, για λογαριασμό της Εκκλησίας της Ελλάδος, έχει αρχίσει να κάνει ενέργειες που απαιτούνται για την ανέγερση του παραπάνω ξενοδοχείου, δυναμικότητας 750 κλινών και για το σκοπό αυτό έχει υποβάλει σχετική μελέτη στη Δ/ση Πολεοδομίας του Δήμου Αθήνας για την έκδοση της σχετικής άδειας.

Ο χώρος επί του οποίου πρόκειται να ανεγερθεί το εν λόγω ξενοδοχείο (εμβαδόν 11 στρεμμάτων) έχει κάποια ιδιαίτερα και σημαντικά χαρακτηριστικά:

α) Περιέχει υψηλά αιωνόβια δένδρα και συγκεκριμένα 21 μεγάλα πεύκα, 5 μεγάλα κυπαρίσσια, 8 μεγάλους ευκαλύπτους και πλήθος από μουιές, νεραντζιές, συκιές, αγριελιές κ.λπ. δηλαδή περιέχει αξιόλογο υψηλό πράσινο.

β) Επίσης, περιέχει παλιά κεραμοσκεπή κτίρια στα οποία στεγαζόταν πρώην 401 Στρατιωτικό Νοσοκομείο και τμηματικά - κατά καιρούς - εις στεγαστεί στρατιωτικές χρήσεις.

Τα κτίρια αυτά παρουσιάζουν εξαιρετικό ενδιαφέρον από αρχιτεκτονική

ή άποψη, αφού πρόκειται για λιθοκτίστες κατασκευές με μορφολογικά στοιχεία Στρατιωτικής Αρχιτεκτονικής του 19ου αιώνα (πολεμίστρες κ.λπ.) και μετά το 1971 αποτελούσαν ενιαίο σύνολο με τα κτίρια του Νοσοκομείου ΕΑΤ-ΕΣΑ, στο Πάρκο Ελευθερίας τα οποία - σημειώτεον - έχουν ήδη κηρυχθεί διατηρητέα από το 1997.

Επίσης, είναι σημαντικά από ιστορική άποψη, αφού οδοκλήρη η περιοχή Ανατολικά της Μονής Πετράκη είχε παραχωρηθεί στο υπουργείο Στρατιωτικών (από το 19ο αιώνα έως το 1950) για Στρατιωνισμό και στέγαση υπηρεσιών του Πεζικού και Υγειονομικού.

Επίσης, είναι σημαντικά από πλευράς των χρήσεων που στέγαζαν και στεγάζουν αφού χρησιμοποιήθηκαν για Στρατιωνισμό και λειτουργία του «Στρατιωτικού Σχολείου Υπαξιωματικών» (1882-1897) και ως παράρτημα του Στρατιωτικού Νοσοκομείου «Μακρυγιάννη» μετά την κήρυξη του Εξοπλιστικού Πολέμου (1897), καθώς και ως «Α' Στρατιωτικό Νοσοκομείο» (1904-1945) και αργότερα «401 Στρατιωτικό Νοσοκομείο» (1945-1971) και αφού σήμερα λειτουργεί σε μερικά από αυτά το εκκλησιαστικό Γυμνάσιο και Λύκειο.

Τα κτίρια που περιέχονται στο χώρο αυτό είχε γίνει μια πρώτη προσπάθεια να κηρυχθούν διατηρητέα με πρωτοβουλία του Δήμου Αθήνας το 1984, η οποία για άγνωστους λόγους δεν ολοκληρώθηκε (ΥΠΠΟ).

Πρόσφατα, με πρωτοβουλία του Συλλόγου «Λυκαβηττός» γίνεται προσπάθεια με αιτήσεις προς το ΥΠΕΧΩΔΕ και το ΥΠΠΟ, για κήρυξή τους ως διατηρητέων.

Από τις πληροφορίες που έχουμε, η μια εξ αυτών δεν προωθήθηκε (ΥΠΕΧΩΔΕ), ενώ η άλλη (ΥΠΠΟ) βρίσκεται σε εξέλιξη, αφού επίκειται η κρίση του αιτήματος για κήρυξη, από το αρμόδιο Συμβούλιο.

Ως προς την εξαφάνιση του υψηλού πράσινου του χώρου αυτού στην

Α110 1169351

περίπτωση ανέγερσης ξενοδοχείου, υπενθυμίζουμε ότι η θέση του Συλλόγου μας για κάθε ελεύθερο χώρο και μάλιστα ένα χώρο στην καρδιά της Αθήνας είναι ότι αποτελεί πολύτιμο φυσικό πόρο και πρέπει να προστατευθεί, λόγω της σπανιότητάς του.

Για το λόγο αυτό προσπαθήσαμε να βρούμε νομικά και άλλα ερείσματα τα οποία παραθέτουμε:

Κατ' αρχήν το ΓΠΣ της Αθήνας στη θέση αυτή προβλέπει τις εξής χρήσεις:

- α. Κοινόχρηστο πράσινο
- β. Πολιτιστικές εγκαταστάσεις
- γ. Εκπαίδευση

Σύμφωνα δε με τον Εν ισχύ Οικιστικό Νόμο 2508/97 (άρθρο 4 παρ. 8) και ειδικότερα, σύμφωνα με την Α.Π. 690/1-3-02 Εγκύκλιο του ΟΡΣΑ, οι χρήσεις αυτές που θεσμοθετήθηκαν με το ΓΠΣ θεωρούνται πιο ισχυρές από τη χρήση της «Γενικής Κατοικίας», που ίσχυε όπου δεν ορίζονταν χρήσεις της από τα σχετικά Πολεοδομικά Διατάγματα της περιοχής.

Εξάλλου, κατά τον ΟΡΣΑ σύμφωνα με το υπ' αριθμ. Πρωτ. 668/28-2-02 έγγραφό του, έχει εφαρμογή η υπ' αριθμ. 4047/97 Απόφαση του ΣτΕ, ότι από την ημερομηνία δημοσίευσης της Εγκριτικής Υπουργικής Απόφασης του ΓΠΣ επιτρέπονται μόνον οι χρήσεις που αυτό προβλέπει, εφόσον δεν υφίσταται ειδικό Π. Δ/γμα Χρήσεων, που να καθορίζει άλλη συγκεκριμένη χρήση στο χώρο.

Με την ίδια απόφαση, σε περιοχές οι οποίες καλύπτονται από το ΓΠΣ που έχει εγκριθεί μέχρι και 13-6-97, επιτρέπεται η χορήγηση οικοδομικών αδειών για ανέγερση κτιρίων, των οποίων η χρήση δεν συμβιβάζεται με εκείνη που προβλέπεται από το ΓΠΣ για τη συγκεκριμένη θέση μόνον αν η χρήση αυτή περιέχεται σε διάταξη του ΓΠΣ που χρειάζεται περαιτέρω εξειδίκευση και δυστυχώς η εξειδίκευση αυτή δεν έχει γίνει.

Όμως πιστεύουμε ότι η χρήση του ξενοδοχείου δεν μπορεί να θεωρηθεί κάποια από τις χρήσεις που προβλέπονται από το ΓΠΣ, γιατί δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί ούτε Πολιτιστική, ούτε Κοινόχρηστο Πράσινο, ούτε Εκπαιδευτική και ότι για το λόγο αυτό δεν χρειάζεται περαιτέρω εξειδίκευση.

Εξάλλου ο ΟΡΣ, με το υπ' αριθμ. 668/15-3-02 έγγραφό του εγνώρισε στη Δ/ση Πολεοδομικού Σχεδιασμού του ΥΠΕΧΩΔΕ και στον εξειδικαστικό Πολιτιστικό Σύλλογο «Λυκαβηττός» ότι στο Πρόγραμμα του ΟΡΣΑ, για την ενοποίηση των χώρων Πρασίνου και Πολιτιστικών και Κοινωνικών Λειτουργιών, το οποίο έχει εγκριθεί από την Εκτελεστική Επιτροπή του ΟΡΣΑ, αλλά δεν έχει προωθηθεί η θεσμοθέτησή του για τη συγκεκριμένη ιδιοκτησία, πέραν των όσων προβλέπονται από το ΓΠΣ, για τον περιβάλλοντα χώρο σαν Κοινόχρηστο Χώρο Πρασίνου, για τα κτίρια προτείνεται η διατήρησή τους για Πολιτιστική και Εκπαιδευτική χρήση.

Η μελέτη αυτή, που έχει στόχο την αύξηση των ελεύθερων χώρων του Πρασίνου και των Πολιτιστικών Λειτουργιών, εκφράζει τη βούληση της Πολιτείας μέσω των αρμόδιων φορέων για αναβάθμιση της περιοχής και ολόκληρης της πόλης.

Εκτιμώντας επίσης τα Πολεοδομικά δεδομένα της περιοχής και ιδιαίτερα:

- Τη λειτουργία μεγάλων Νοσοκομειακών Μονάδων (Ναυτικό Νοσοκομείο ΝΜΙΤΣ, Ευαγγελισμός) που τελευταία έχουν κάνει και επεκτάσεις,
- τα επιβαρυντικά κυκλοφοριακά και άλλα μέτρα ασφάλειας της Αμερικανικής Πρεσβείας,
- τη βαριά χρήση από το Μέγαρο Μουσικής και των νέων κτιρίων ΟΠΕΡΑ κ.λπ.),

- την ολιγωρία για τη μεταφορά του γηπέδου του Παναθηναϊκού,
- την επέκταση του Μαγειρηίου «Έθνεα» και την ανέγερση του Μεγάρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου παράρτηρα,
- την ανέγερση κτιριακού συγκροτήματος στην αυλή της Γενναίου Βιβλιοθήκης που θα περιλάβει αμφιθέατρο 350 θέσεων,

τα οποία επιβαρύνουν ιδιαίτερα την περιοχή και κάνοντας βέβαιη την πρόβλεψη ότι η ανέγερση ξενοδοχείου αυτού του δυναμικού θα συνοδεύεται από προσέλευση και άλλων χρήσεων, συναφών με τη χρήση του ξενοδοχείου, (bar, νυκτερινών κέντρων, καταστημάτων κ.λπ.) που θα προκαλέσουν και τη συγκέντρωση πλήθους εργαζομένων, πελατών κ.λπ., θεωρούμε ότι η καταστροφή του χώρου αυτού με τα δέντρα και τα παλιά κτίρια θα ήταν η απαρχή μιας σοβαρής αλλοίωσης της περιοχής, από πολεοδομική και οικολογική άποψη.

Συμπληρωματικά αναφέρεται ότι στην Πολεοδομική Μελέτη που έχει ανατεθεί από το Δήμο Αθήνας και βρίσκεται υπό έγκριση, προβλέπονταν για το χώρο αυτό η λειτουργία Κέντρου Κοινωνικών Υπηρεσιών, η λειτουργία Εκπαίδευσης του ΚΑΠΗ. Επίσης, προβλέπεται η σύνδεσή του με το Πάρκο Ελευθερίας, μέσω πεζοδρόμου.

Εκτός αυτού ο Δήμος Αθήνας έχει προβεί σε χαρακτηρισμό της οδού Ισπιδού ως πεζοδρόμου και τμήματος της οδού Σουηδίας ως Παιδικής Χαράς.

Πάντως, για την ανέγερση ξενοδοχείου στη θέση αυτή υπάρχει και ένα άλλο σοβαρό εμπόδιο:

Ότι ο χώρος βρίσκεται σε απόσταση μικρότερη των 100μ. από το Ναυτικό Νοσοκομείο και το ΝΜΙΤΣ και σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 330992/28-9-87 Απόφαση του Γενικού Γραμματέα του ΕΟΤ (ΦΕΚ 557/23-10-87) δεν επιτρέπεται η έγκριση καταληληλότητας οικοπέδου για την ανέγερση ξενοδοχείου σε απόσταση μικρότερη των 100 μ. από Νοσοκομείο και για το λόγο αυτό δεν είναι δυνατή η έκδοση οικοδομικής άδειας.

Ο ΣΕΠΟΧ λαμβάνοντας υπόψη όλα τα παραπάνω στοιχεία, αν και το θέμα των χρήσεων της στην περιοχή δεν έχει πλήρως ξεκαθαρισθεί μέσα από το ισχύον ΓΠΣ, εντούτοις θέτει το θέμα διατήρησης του χώρου αυτού που προκύπτει τόσο από την εκφρασμένη βούληση της αρμόδιας υπηρεσίας (ΟΡΣΑ), όσο και από τις υπάρχουσες συναφείς χρήσεις και τις χρήσεις που προβλέπει η υπό έγκριση πολεοδομική μελέτη και πιστεύει την άμεση Νομοθετική Ρύθμιση του θέματος, με θεσμοθέτηση της Απόφασης της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΟΡΣΑ για εξειδικευμένες χρήσεις του ΓΠΣ στην περιοχή, καθώς και την παράλληλη επίσηυση της κήρυξης των κτιρίων ως διατηρητέων, ώστε να γίνει δυνατή η στέγαση των προβλεπόμενων χρήσεων σε αυτά.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (ΣΑΘ)

Πρόγραμμα Άθως

Ο ΣΑΘ με ανακοίνωσή του αναφέρεται στη διαχείριση του προγράμματος Άθως και στο ρόλο του ΚΕΔΑΚ. Αναλυτικά σημειώνεται:

Ο Σύλλογος Αρχιτεκτόνων Θεσσαλονίκης σε συνέχεια της ενημέρωσής του από τους συναδέλφους Αρχιτέκτονες του ΚΕΔΑΚ και με αφορμή

τη δημοσιοποίηση των προτάσεων του ΤΕΕ/ΤΚΜ για μια συναινετική σύμβαση του οχήματος διαχείρισης του εξαιρετικά σημαντικού έργου της αποκατάστασης των Αρχιτεκτονικών Μνημείων, που συνθέτουν την ποικίλη θρησκευτική και πολιτιστική κληρονομιά του Αγίου Όρους, θεωρεί καθήκον του να δημοσιοποιήσει τις θέσεις του επί των παραπάνω ζητημάτων.

Αποτελεί αναμφισβήτητο γεγονός η ανεκτίμητη αξία του μνημειακού πλούτου του Αγίου Όρους, που συνιστά - ιδιαίτερα για τον Ελληνισμό - σημείο αναφοράς της συμβολής του στην παγκόσμια πολιτιστική κληρονομιά.

ΠΟΛΕΟΔΟΜΟΙ: ΟΧΙ «ΙΕΡΟ» ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ

Να μην επιτραπεί η κατασκευή ξενοδοχείου 750 κλινών στο ακίνητο της Εκκλησίας στον χώρο δίπλα στο ΕΑΤ-ΕΣΑ στο Κολωνάκι ζητεί ο Σύλλογος Πολεοδόμων - Χωροτακτών και προτείνει να διατηρηθούν τα αιωνόβια δένδρα και τα λιθοκτίσματα που παρουσιάζουν εξαιρετικό ενδιαφέρον ως δείγματα της στρατιωτικής αρχιτεκτονικής του 19ου αιώνα. Υπενθυμίζουν ότι το Ρυθμιστικό προβλέπει στη συγκεκριμένη θέση κοινόχρηστο πράσινο, πολιτιστικές εγκαταστάσεις και εκπαιδευτικές λειτουργίες.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31 ΜΑΪΟΥ 2002

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

ΕΛΛΑΔΑ 41

Η ΣΥΝΟΔΟΣ παρεμβαίνει με κείμενο προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

«ΟΧΙ ΕΥΡΩ-ΧΩΡΙΣΜΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ-ΚΡΑΤΟΥΣ»

Οι σχέσεις Εκκλησίας και Πολιτείας, όπως θα ορίζονται στο μέλλον από το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, προβληματίζουν ιδιαίτερα την Εκκλησία. Σ' ένα δισέλιδο κείμενο, που δόθηκε στη δημοσιότητα από την Ιερά Σύνοδο και θα σταλεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, τίθεται το ζήτημα των σχέσεων Εκκλησίας - Πολιτείας.

Σύμφωνα με το κείμενο, οι σχέσεις αυτές έχουν «ιστορικό διαχρονικό βάθος για κάθε συγκεκριμένο λαό». Και για το λόγο αυτόν πρέπει «να α-

φεθούν στο εσωτερικό εθνικό δίκαιο κάθε κράτους, μέσα στα πλαίσια της αρχής της θρησκευτικής ελευθερίας, όπως αυτό σαφώς προβλέπεται από τη Δήλωση της Συνθήκης του Αμστερνταμ, ώστε να αποφευχθούν ανεπιθύμητες ή αλυσιτελείς εντάσεις σε ευαίσθητα ζητήματα θρησκευτικών παραδόσεων των λαών, τα οποία προσδιόρισαν την εθνική τους ταυτότητα». Εκείνο που δεν θέλουν με τίποτα στην Εκκλησία της Ελλάδας, είναι να αποφασιστεί ο χωρισμός με την πολιτεία μέσω της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στη χθεσινή συνεδρίαση της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου (ΔΙΣ), τέθηκε και το ζήτημα των δύο πα-

ρεκκλησιαστικών οργανώσεων «Ζωή» και «Σωτήρας». Σύμφωνα με τον εκπρόσωπο Τύπου της ΔΙΣ, μητροπολίτη Αλεξανδρουπόλεως Ανθιμο, στόχος είναι οι δύο αδελφότητες να γίνουν μονές. Κάτι που πρακτικά σημαίνει ότι η περιουσία τους θα αποτελεί μέρος της λεγόμενης εκκλησιαστικής περιουσίας.

Σήμερα η ΔΙΣ επρόκειτο να ασχοληθεί με άλλα θέματα. Ενα από αυτά είναι και μια καταγγελία, την οποία έκανε ο μητροπολίτης πρώην Αττικής και Μεγαρίδος, Νικόδημος Γκατζιρούλης, για σεξουαλικό σκάνδαλο.

Ο. ΤΣ.

ΠΑΝΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑΣ
ΔΙΑΤΜΗΜΑΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΥΣΗ
«ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ,
ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΦΥΛΟ»
ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΥΠΟΒΟΛΗΣ
ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΩΝ

Σκοπός του διαπτυχιακού αυτού προγράμματος είναι να διευρύνει τις διαδικασίες εκείνες που οδηγούν στον κοινωνικό αποκλεισμό συγκεκριμένων κοινωνικών ομάδων καθώς και τις συνέπειες του κοινωνικού αποκλεισμού στη σύγχρονη κοινωνία. Το ΠΜΣ είναι διετούς διάρκειας και οδηγεί στην απόκτηση Μεταπτυχιακού διπλώματος (επίπεδου Master ή DEA). Στο πρώτο έτος σπουδών το φαινόμενο του κοινωνικού αποκλεισμού και των μειονοτήτων εξετάζεται σφαιρικά, ενώ στο δεύτερο έτος σπουδών διαρθρώνονται τρεις επιμέρους κατευθύνσεις (κοινωνιολογίας, εγκληματολογίας και κοινωνικής ψυχολογίας).

Η ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ - Π. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ & ΣΙΑ Α.Ε.

ΕΔΡΑ ΑΘΗΝΑ. ΑΡ.Μ.Α.Ε.: 2351/06/Β/86/23

ΔΙΑΘΕΣΗ ΑΝΤΛΗΘΕΝΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΜΕ ΜΕΤΡΗΤΑ ΜΕΧΡΙ 31/03/2002

Γνωστοποιείται, σύμφωνα με την απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών με αριθμό 58/28-12-2000, ότι από την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρείας με καταβολή μετρητών, που έγινε με την υπ' αριθμ. 30/8.6.1999 απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των Μετόχων, η ισχύς της οποίας ανανεώθηκε με την υπ' αριθμ. 31/12.11.99 απόφαση Εκτακτης Γενικής Συνέλευσης των Μετόχων και την απόφαση υπ' αριθμ. 2/180/4.1.2000 συνεδρίασης του Διοικητικού Συμβουλίου της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, αντλήθηκαν κεφάλαια καθαρού ποσού 9,64 εκατομμυρίων ευρώ (συνολικά 10,34 εκατομμύρια ευρώ μείον έξοδα έκδοσης 0,70 εκατομμύρια ευρώ).

Η κάλυψη της αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου έγινε με δημόσια εγγραφή από 11/2/2000 έως 15/2/2000, με έκδοση 819.500 κοινών ονομαστικών μετοχών ονομαστικής αξίας 0,29 ευρώ εκάστη και τιμή διάθεσης 12,62 ευρώ (εκ των οποίων 39.000 μετοχές με ιδιωτική τοποθέτηση).

Η Πιστοποίηση της παραπάνω αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου με μετρητά έγινε με το υπ' αριθμ. 413/28.2.2000 Πρακτικό του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας, η δε εισαγωγή και διαπραγμάτευση των μετοχών στο Χ.Α.Α. έγινε την 8/3/2000.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΔΙΑΘΕΣΗΣ ΑΝΤΛΗΘΕΝΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

ΠΟΣΑ ΣΕ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΕΥΡΩ

Είδος Επένδυσης

Διάθεση Κεφαλαίων

Τροποποίηση Διάθεσης Κεφαλαίων

Διάθεση Κεφαλαίων

Αδιάθετο

Το μυστήριο του Κισσάβου

Οι έρευνες των επιστημόνων για την όξινη βροχή και για την προέλευση των ρύπων

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Την ύπαρξη όξινης βροχής σε δασικά οικοσυστήματα της χώρας διαπίστωσε επιστημονική έρευνα που πραγματοποίησαν στην ΒΑ Οσσα (Κίσαβο) οι ερευνητές Π. Μιχόπουλος, Γ. Μπαλούτσος και Α. Οικονόμου του Ινστιτούτου Μεσογειακών Δασικών Οικοσυστημάτων και Τεχνολογίας Δασικών Προϊόντων.

Οι ειδικοί επιστήμονες με νέα προγράμματα που βρίσκονται σε εξέλιξη επιχειρούν τώρα να υπολογίσουν τις μελλοντικές συνέπειες του φαινομένου καθώς αυτές στην παρούσα φάση δεν χαρακτηρίζονται ορατές και κυρίως να εντοπίσουν την προέλευση των ρύπων που προκαλούν την όξινη βροχή στο συγκεκρι-

μένο βουνό, προέλευση που αποτελεί προς το παρόν ένα μυστήριο.

Το δαπανηρό πρόγραμμα για τις επιπτώσεις της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στα ευρωπαϊκά δάση κάλυψε κατά 50% η Ε.Ε. Στην Ελλάδα πραγματοποιούνται μετρήσεις σε τέσσερις πειραματικές επιφάνειες. Από το 1995 πάμπολλα δείγματα νερού, εδάφους και φύλλων από δύο περιοχές με δάση οξιάς και βελανιδιάς του Θεσσαλικού βουνού, από δάσος ελάτης του Καρπενησίου και από περιοχή με αειφύλλα -πλατύφυλλα της Αμφιλοχίας, αναλύθηκαν σε ειδικά εργαστήρια για να διαπιστωθεί αν και κατά πόσον εμφανίζεται στη χώρα μας το φαινόμενο της όξινης βροχής. Σε Αμφιλοχία και

Καρπενήσι δεν παρατηρήθηκαν αλλαγές στην ποιότητα της βροχής.

Όπως σημειώνουν στην εργασία τους οι τρεις ερευνητές το χαρακτηριστικό της όξινης βροχής είναι η χαμηλή τιμή του pH. Κάθε αλλαγή στον τύπο και την ποσότητα της βροχής, χιονιού, καλαζιού μπορεί να επηρεάσει την ποιότητα των εδαφών, την ποιότητα και ποσότητα της απορροής των υδατορροεμάτων καθώς και τη λήψη θρεπτικών στοιχείων από τα φυτά.

Τα αποτελέσματα των μετρήσεων που παρουσιάστηκαν στο Περιβαλλοντικό Συνέδριο Μακεδονίας για τον Κίσαβο έδειξαν ότι «από τις 146 εβδομαδιαίες τιμές του pH που μετρήθηκαν την περίοδο 1997-2000,

οι 73 απ' αυτές, (50%) βρίσκονται κάτω από το 5,65 που είναι το όριο για το χαρακτηρισμό της όξινης βροχής».

Το καλοκαίρι εξουδετερώνεται

Οι ερευνητές παρατήρησαν ότι αυτό συμβαίνει τους χειμερινούς μήνες ενώ τους θερινούς η παρουσία αλκαλικών σωματιδίων στην ατμόσφαιρα εξουδετερώνει την οξύτητα της βροχής.

Όπως είπε στην «Κ» ο κ. Μιχόπουλος, το φαινόμενο συνδέεται με ρύπανση που προκύπτει από καύσεις για θερμαντικούς σκοπούς. Οι πηγές της ρύπανσης πρέπει να αναζητηθούν ΒΑ ή ΒΔ της Οσσας πιθανόν στη Θεσσαλονίκη στην Πτολεμαίδα

ή ακόμη και στη Βουλγαρία. Ένα νέο πρόγραμμα που πρόκειται να εφαρμοστεί σε συνεργασία με το Φυσικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών θα επιχειρήσει να λύσει το «μυστήριο» σχετικά με την προέλευση των ρύπων.

Στη δεκαετία του 1980 πάντως υπήρξε μεγάλη ανησυχία στην κοινή γνώμη αλλά και στους επιστήμονες για την επίδραση της όξινης βροχής στα δασικά και λιμναία οικοσυστήματα. Η καταστροφή δασών στη Γερμανία αλλά και η οξύνιση λιμνών στις σκανδιναβικές χώρες οδήγησε στη λήψη μέτρων και έτσι η Ε.Ε. αποφάσισε την εφαρμογή ειδικής δράσης για την προστασία των δασών από την ατμοσφαιρική ρύπανση.

4,8 Ρίχτερ αναστάτωσαν τους κατοίκους της Θράκης

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ. Ανησυχία προκάλεσε στους κατοίκους της Θράκης η ισχυρή σεισμική δόνηση, μεγέθους 4,8 Ρίχτερ, που σημειώθηκε στις 7.23 χθες το πρωί στη θαλάσσια περιοχή μεταξύ Αλεξανδρούπολης και Σαμοθράκης. Το επίκεντρο της δόνησης εντοπίζεται περίπου 45 χιλιόμετρα νοτιοδυτικά της Αλεξανδρούπολης και έγινε ιδιαίτερα αισθητή στον νότιο Εβρο, τη Σαμοθράκη, τη Ροδόπη και τη Θάσο. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του σεισμολόγου του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου κ. Μανώλη Σκορδίλη, θεωρείται μεμονωμένο γεγονός και δεν εμπνέει ανησυχία. Επίσης η συγκεκριμένη περιοχή δεν παρουσιάζει υψηλή σεισμικότητα και δεν έχει δώσει στο παρελθόν ισχυρούς σεισμούς.

«Ο σεισμός εντάσσεται στη σεισμική ζώνη του βορείου Αιγαίου, ωστόσο δεν έγινε επάνω σε κάποιο από τα δύο κύρια ρήγματα στα οποία προεκτείνεται το ρήγμα της Ανατολίας», λέει στην «Κ» ο σεισμολόγος-ερευνητής στο Γεωδυναμικό Ινστιτούτο κ. Γεράσιμος Παπαδόπουλος. «Στην ευρύτερη περιοχή έχουν σημειωθεί παλαιότερα μεγάλοι σεισμοί, όπως το 1893 στη Σαμοθράκη και το 1975 στον κόλπο Σάρου (ανατολική Θράκη). Το μέγεθος του συγκεκριμένου σεισμού όμως δεν είναι μεγάλο για τα ελληνικά δεδομένα. Προς το παρόν δεν θέτει ιδιαίτερα προβλήματα, καθώς η δραστηριότητά του δεν έχει επιμείνει».

Αντιδράσεις κατοίκων για ξενοδοχείο-μαμούθ

Μόνο η Πολεοδομία των Αθηνών φαίνεται πως μπορεί να σώσει από την επικείμενη κατεδάφιση τα ιστορικά κτίρια του πρώην «401 Στρατιωτικού Νοσοκομείου» που η Εκκλησία προτίθεται να κατεδαφίσει προκειμένου να κτισθεί

Πράσινο φως από το ΥΠΕΧΩΔΕ για την κατεδάφιση των κτιρίων παρά το γεγονός ότι το 1994 η αρμόδια υπηρεσία είχε γνωμοδοτήσει υπέρ του χαρακτηρισμού τους ως διατηρητέα.

εκεί μεγάλη ξενοδοχειακή μονάδα 750 κλινών, εν όψει 2004. Το ΥΠΕΧΩΔΕ έδωσε το πράσινο φως για την κατεδάφιση των κτιρίων παρά το γεγονός ότι το 1994 η αρμόδια υπηρεσία είχε γνωμοδοτήσει υπέρ του χαρακτηρισμού των κτιρίων ως διατηρητέων. Όμως τίποτε δεν συγκινεί τους αρμοδί-

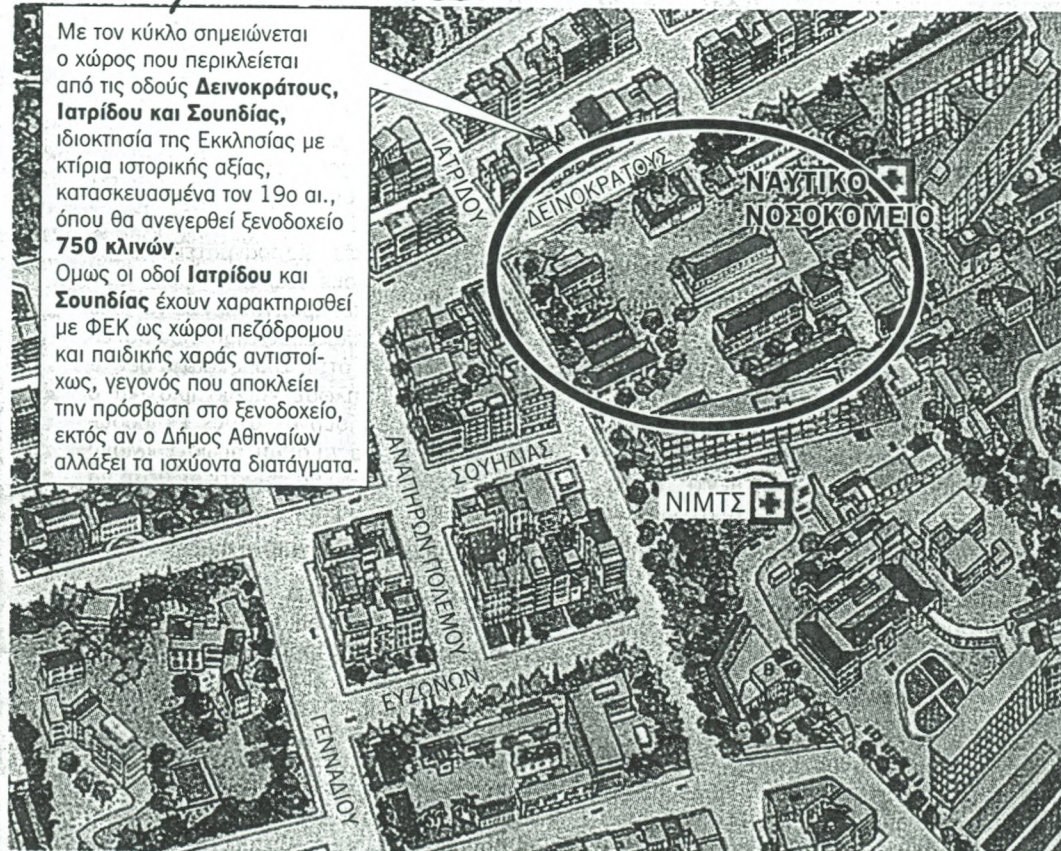
Το κτίριο της φωτογραφίας κατασκευάστηκε στο τέλος του 19ου αιώνα και χρησιμοποιήθηκε ως Διοικητήριο. Αυτό και άλλα 10 παραπλήσια κτίσματα έχει κατατεθεί πρόταση να χαρακτηριστούν διατηρητέα. Αλλά μάλλον θα τα προλάβει η μπουλντόζα προκειμένου να ανεγερθεί ξενοδοχείο της Εκκλησίας.

γνθεί μία άλλη διαχείριση του αστικού χώρου.

Όμως πέραν του χαρακτηρισμού των κτιρίων του πρώην 401 Στρατιωτικού Νοσοκομείου ως διατηρητέων, συντρέχουν και άλλοι λόγοι για τους οποίους δεν πρέπει σύμφωνα με τους κατοίκους η περιοχή να επιβαρυνθεί με περαιτέρω

ρω δόμηση: Ήδη λειτουργούν περιμετρικά τρία νοσοκομεία (Ναυτικό Νοσοκομείο, ΝΙΜΤΣ, Ευαγγελισμός), επεκτείνεται το Μέγαρο Μουσικής, επεκτείνεται το μαιευτήριο Ελένα, οικοδομείται ο αύλειος χώρος της Γενναδείου Βιβλιοθήκης. Και όλα αυτά έρχονται σε αντίθεση με

Με τον κύκλο σημειώνεται ο χώρος που περιλαμβάνεται από τις οδούς Δεινοκράτους, Ιατρίδου και Σουηδίας, ιδιοκτησία της Εκκλησίας με κτίρια ιστορικής αξίας, κατασκευασμένα τον 19ο αι., όπου θα ανεγερθεί ξενοδοχείο 750 κλινών. Όμως οι οδοί Ιατρίδου και Σουηδίας έχουν χαρακτηριστεί με ΦΕΚ ως χώροι πεζόδρομου και παιδικής χαράς αντιστοίχως, γεγονός που αποκλείει την πρόσβαση στο ξενοδοχείο, εκτός αν ο Δήμος Αθηναίων αλλάξει τα ισχύοντα διατάγματα.

την απόφαση του Οργανισμού Ρυθμιστικού Σχεδίου που προέβλεπε από το 1994 την ανάγκη αύξησης των κοινόχρηστων χώρων της περιοχής.

Το συγκεκριμένο κτιριακό συγκρότημα ανεγέρθη πριν από το 1881 για να χρησιμοποιηθεί

ως «Στρατιωτικό Σχολείο Υπαξιωματικών». Το 1897 χρησιμοποιείται ως νοσοκομείο και η χρήση αυτή διατηρείται μέχρι και το 1971. Μάλιστα από το 1904 ως και το 1971 μεταναστεύει σε «401 Στρατιωτικό Νοσοκομείο».

Το μυστήριο του Κισσάβου

Οι έρευνες των επιστημόνων για την όξινη βροχή και για την προέλευση των ρύπων

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Την ύπαρξη όξινων βροχής σε δασικά οικοσυστήματα της χώρας διαπίστωσε επιστημονική έρευνα που πραγματοποιήσαν στην ΒΑ Οσσα (Κισσαβο) οι ερευνητές Π. Μιχόπουλος, Γ. Μπαλούτσος και Α. Οικονόμου του Ινστιτούτου Μεσογειακών Δασικών Οικοσυστημάτων και Τεχνολογίας Δασικών Προϊόντων.

Οι ειδικοί επιστήμονες με νέα προγράμματα που βρίσκονται σε εξέλιξη επιχειρούν τώρα να υπολογίσουν τις μελλοντικές συνέπειες του φαινομένου καθώς αυτές στην παρούσα φάση δεν χαρακτηρίζονται ορατές και κυρίως να εντοπίσουν την προέλευση των ρύπων που προκαλούν την όξινη βροχή στο συγκεκρι-

μένο βουνό, προέλευση που αποτελεί προς το παρόν ένα μυστήριο.

Το δαπανηρό πρόγραμμα για τις επιπτώσεις της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στα ευρωπαϊκά δάση κάλυψε κατά 50% η Ε.Ε. Στην Ελλάδα πραγματοποιούνται μετρήσεις σε τέσσερις πειραματικές επιφάνειες. Από το 1995 πάμπολλα δείγματα νερού, εδάφους και φύλλων από δύο περιοχές με δάση οξιάς και βελανιδιάς του Θεσσαλικού βουνού, από δάσος ελάτης του Καρπενησιού και από περιοχή με αειφύλλα -πλατύφυλλα της Αμφιλοχίας, αναλύθηκαν σε ειδικά εργαστήρια για να διαπιστωθεί αν και κατά πόσον εμφανίζεται στη χώρα μας το φαινόμενο της όξινης βροχής. Σε Αμφιλοχία και

Καρπενήσι δεν παρατηρήθηκαν αλλαγές στην ποιότητα της βροχής.

Όπως σημειώνουν στην εργασία τους οι τρεις ερευνητές το χαρακτηριστικό της όξινης βροχής είναι η χαμηλή τιμή του pH. Κάθε αλλαγή στον τύπο και την ποσότητα της βροχής, χιονιού, χαλαζιού μπορεί να επηρεάσει την ποιότητα των εδαφών, την ποιότητα και ποσότητα της απορροής των υδατορευμάτων καθώς και τη λήψη θρεπτικών στοιχείων από τα φυτά.

Τα αποτελέσματα των μετρήσεων που παρουσιάστηκαν στο Περιβαλλοντικό Συνέδριο Μακεδονίας για τον Κισσαβο έδειξαν ότι «από τις 146 εβδομαδιαίες τιμές του pH που μετρήθηκαν την περίοδο 1997-2000,

οι 73 απ' αυτές, (50%) βρίσκονται κάτω από το 5,65 που είναι το όριο για το χαρακτηρισμό της όξινης βροχής».

Το καλοκαίρι εξουδετερώνεται

Οι ερευνητές παρατήρησαν ότι αυτό συμβαίνει τους χειμερινούς μήνες ενώ τους θερινούς η παρουσία αλκαλικών σωματιδίων στην ατμόσφαιρα εξουδετερώνει την οξύτητα της βροχής.

Όπως είπε στην «Κ» ο κ. Μιχόπουλος, το φαινόμενο συνδέεται με ρύπανση που προκύπτει από καύσεις για θερμαντικούς σκοπούς. Οι πηγές της ρύπανσης πρέπει να αναζητηθούν ΒΑ ή ΒΔ της Οσσας πιθανόν στη Θεσσαλονίκη στην Πτολεμαίδα

ή ακόμη και στη Βουλγαρία. Ένα νέο πρόγραμμα που πρόκειται να εφαρμοστεί σε συνεργασία με το Φυσικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών θα επιχειρήσει να λύσει το «μυστήριο» σχετικά με την προέλευση των ρύπων.

Στη δεκαετία του 1980 πάντως υπήρξε μεγάλη ανησυχία στην κοινή γνώμη αλλά και στους επιστήμονες για την επίδραση της όξινης βροχής στα δασικά και λιμναία οικοσυστήματα. Η καταστροφή δασών στη Γερμανία αλλά και η οξύνιση λιμνών στις σκανδιναβικές χώρες οδήγησε στη λήψη μέτρων και έτσι η Ε.Ε. αποφάσισε την εφαρμογή ειδικής δράσης για την προστασία των δασών από την ατμοσφαιρική ρύπανση.

4,8 Ρίχτερ αναστάτωσαν τους κατοίκους της Θράκης

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ. Ανησυχία προκάλεσε στους κατοίκους της Θράκης η ισχυρή σεισμική δόνηση, μεγέθους 4,8 Ρίχτερ, που σημειώθηκε στις 7.23 χθες το πρωί στη θαλάσσια περιοχή μεταξύ Αλεξανδρούπολης και Σαμοθράκης. Το επίκεντρο της δόνησης εντοπίζεται περίπου 45 χιλιόμετρα νοτιοδυτικά της Αλεξανδρούπολης και έγινε ιδιαίτερα αισθητή στον νότιο Εβρο, τη Σαμοθράκη, τη Ροδόπη και τη Θάσο. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του σεισμολόγου του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου κ. Μαγνήλη Σκορδίλη, θεωρείται μεμονωμένο γεγονός και δεν εμπνέει ανησυχία. Επίσης η συγκεκριμένη περιοχή δεν παρουσιάζει υψηλή σεισμικότητα και δεν έχει δώσει στο παρελθόν ισχυρούς σεισμούς.

«Ο σεισμός εντάσσεται στη σεισμική ζώνη του βορείου Αιγαίου, ωστόσο δεν έγινε επάνω σε κάποιο από τα δύο κύρια ρήγματα στα οποία προεκτείνεται το ρήγμα της Ανατολίας». Λέει στην «Κ» ο σεισμολόγος-ερευνητής στο Γεωδυναμικό Ινστιτούτο κ. Γεράσιμος Παπαδόπουλος. «Στην ευρύτερη περιοχή έχουν σημειωθεί παλαιότερα μεγάλοι σεισμοί, όπως το 1893 στη Σαμοθράκη και το 1975 στον κόλπο Σάρου (ανατολική Θράκη). Το μέγεθος του συγκεκριμένου σεισμού όμως δεν είναι μεγάλο για τα ελληνικά δεδομένα. Προς το παρόν δεν είναι ιδιαίτερα προβλήματα, καθώς η δραστηριότητά του δεν έχει επιμείνει».

Αντιδράσεις κατοίκων για ξενοδοχείο - μαμούθ

Μόνο η Πολεοδομία των Αθηνών φαίνεται πως μπορεί να σώσει από την επικείμενη κατεδάφιση τα ιστορικά κτίρια του πρώην «401 Στρατιωτικού Νοσοκομείου» που η Εκκλησία προτίθεται να κατεδαφίσει προκειμένου να κτισθεί

Πράσινο φως από το ΥΠΕΧΩΔΕ για την κατεδάφιση των κτιρίων παρά το γεγονός ότι το 1994 η αρμόδια υπηρεσία είχε γνωμοδοτήσει υπέρ του χαρακτηρισμού τους ως διατηρητέα.

ους που επιμένουν να «στριμώξουν» σε μία ήδη βεβαρημένη περιοχή ένα μεγαθήριο που όχι μόνο, θα αλλοιώσει έναν από τους λίγους εναπομείναντες χώρους πρασίνου αλλά θα επιφέρει πολλές οχλήσεις και περαιτέρω κυκλοφοριακή επιβάρυνση.

Για το λόγο αυτό οι κάτοικοι της περιοχής και ο Σύλλογος «Λυκαβηττός» προσφεύγουν στη Δικαιοσύνη προκειμένου να ακυρωθεί η απόφαση για κατεδάφιση των κτιρίων και να δηλω-

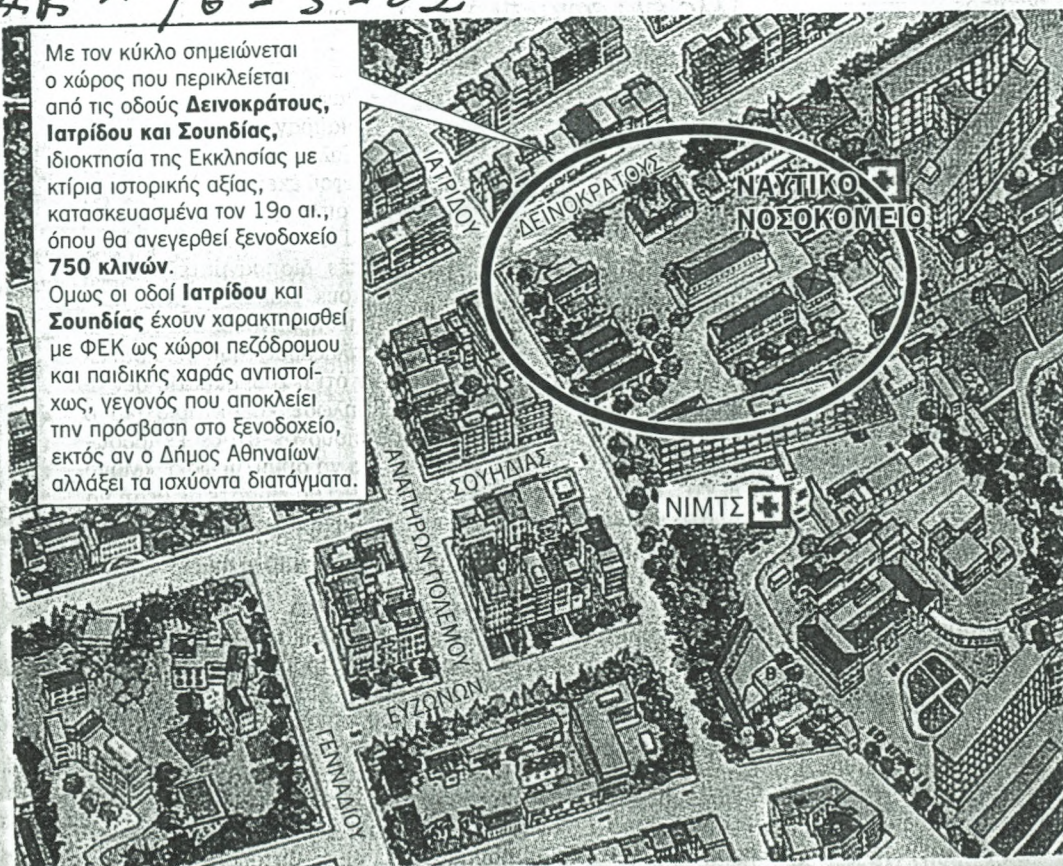
Το κτίριο της φωτογραφίας κατασκευάστηκε στο τέλος του 19ου αιώνα και χρησιμοποιήθηκε ως Διοικητήριο. Αυτό και άλλα 10 παραπλήσια κτίσματα έχει κατατεθεί πρόταση να χαρακτηριστούν διατηρητέα. Αλλά μάλλον θα τα προλάβει η μπουλντόζα προκειμένου να ανεγερθεί ξενοδοχείο της Εκκλησίας.

γνηθεί μία άλλη διαχείριση του αστικού χώρου.

Όμως πέραν του χαρακτηρισμού των κτιρίων του πρώην 401 Στρατιωτικού Νοσοκομείου ως διατηρητέων, συντρέχουν και άλλοι λόγοι για τους οποίους δεν πρέπει σύμφωνα με τους κατοίκους η περιοχή να επιβαρυνθεί με περαι-

ρω δόμηση: Ηδη λειτουργούν περιμετρικά τρία νοσοκομεία (Ναυτικό Νοσοκομείο, ΝΙΜΤΣ, Ευαγγελισμός), επεκτείνεται το Μέγαρο Μουσικής, επεκτείνεται το μαιευτήριο Ελένα, οικοδομείται ο αύλειος χώρος της Γενναίου Βιβλιοθήκης. Και όλα αυτά έρχονται σε αντίθεση με

Με τον κύκλο σημειώνεται ο χώρος που περιλαμβάνεται από τις οδούς Δεινοκράτους, Ιατρίδου και Σουπιδίας, ιδιοκτησία της Εκκλησίας με κτίρια ιστορικής αξίας, κατασκευασμένα τον 19ο αι., όπου θα ανεγερθεί ξενοδοχείο 750 κλινών. Όμως οι οδοί Ιατρίδου και Σουπιδίας έχουν χαρακτηριστεί με ΦΕΚ ως χώροι πεζόδρομου και παιδικής χαράς αντιστοίχως, γεγονός που αποκλείει την πρόσβαση στο ξενοδοχείο, εκτός αν ο Δήμος Αθηναίων αλλάξει τα ισχύοντα διατάγματα.

την απόφαση του Οργανισμού Ρυθμιστικού Σχεδίου που προέβλεπε από το 1994 την ανάγκη αύξησης των κοινόχρηστων χώρων της περιοχής.

Το συγκεκριμένο κτιριακό συγκρότημα ανεγέρθη πριν από το 1881 για να χρησιμοποιηθεί

ως «Στρατιωτικό Σχολείο Υπαξιωματικών». Το 1897 χρησιμοποιείται ως νοσοκομείο και η χρήση αυτή διατηρείται μέχρι και το 1971. Μάλιστα από το 1904 ως και το 1971 μετονομάστηκε σε «401 Στρατιωτικό Νοσοκομείο».

ΕΦΗ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΙΔΟΥ

Opposition to a large hotel in the heart of Kolonaki

Residents protest the destruction of the Athenian district's character

BY EFFI HATZIOANNIDOU
KATHIMERINI

Only the Athens zoning authority is able to prevent the imminent destruction of historic buildings on the Kolonaki site of the former

There are fears of even greater traffic chaos

Military Hospital 401. The Church of Greece, which owns the property, wants to demolish the buildings to make way for a 750-bed hotel for the 2004 Olympics.

The Public Works Ministry has approved the demolition, despite an official 1994 report advising that the existing buildings be listed for conservation. However, the authorities are insisting on squeezing a giant structure into an already crowded area that

Circled is the area bounded by Deinokratous, Iatridou and Souidias streets — owned by the Church of Greece and including 19th-century buildings — where the Church wants to build a 750-bed hotel. Both Iatridou and Souidias streets have been designated respectively as a pedestrian precinct and children's play area, precluding construction of a hotel unless the Athens Municipality amends existing decrees.

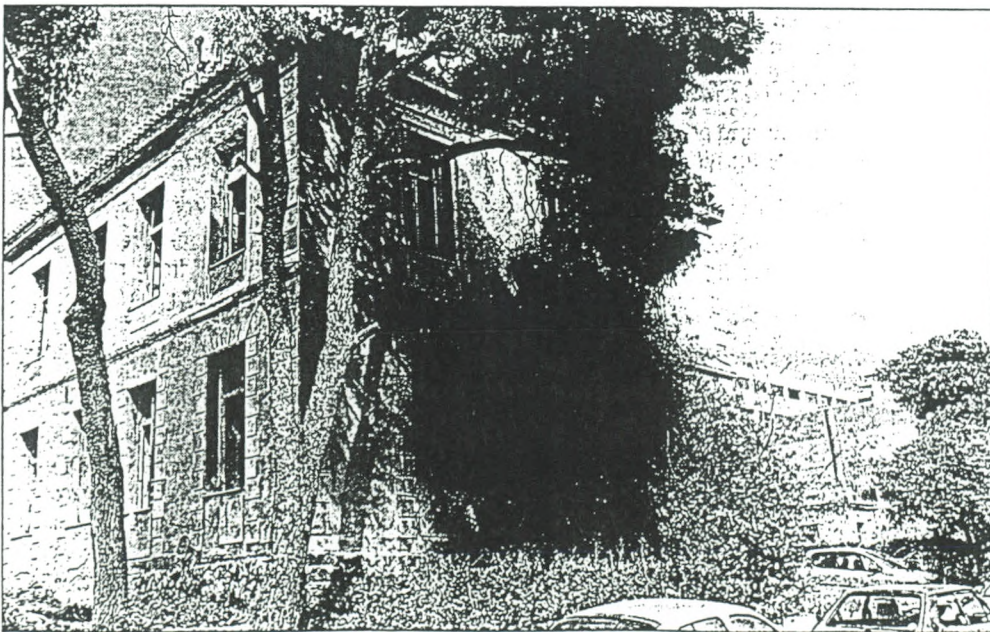
will not only wipe out one of the few leafy areas in the neighborhood but create even greater traffic chaos

than there already is. Local residents and the Lycabettus Association have turned to the justice system to have the

demolition order annulled. They say that apart from the historic value of the buildings themselves, there are other reasons they disagree with the construction of large buildings in the area. There are already three hospitals in the surrounding area; the navy and army (NIMTS) hospitals and Evangelismos. The nearby Athens Concert Hall is being extended, as is the Elena Maternity Hospital, and there is construction under way on the grounds of the Genadeios Library.

All of the above contravene a ruling by the zoning authority in 1994 that provides for an increase in the amount of open public spaces in the area.

The buildings in question date from 1881 and were originally designed for use as a military academy for non-commissioned officers. In 1897 they were converted into a hospital, renamed Military Hospital 401 in 1904, and used as such until 1971.

This building dates from the end of the 19th century and was last used for administrative purposes. There has been an application to have it listed for conservation, along with another 10 buildings nearby, but there are fears that the bulldozers will get there first.

ICOMOS
ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΜΝΗΜΕΙΩΝ & ΤΟΠΟΘΕΣΙΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΠΟΘΕΣΙΩΝ
HELLENIC SECTION OF ICOMOS - SECTION HELLENIQUE DE L' ICOMOS
Πειραιώς 73, 105 53 ΑΘΗΝΑ - 73, Peiraicos str, 105 53 ATHENS - GREECE
Τηλ./ Tel.: (301) 32 44 567 Φαξ/Fax: (301) 32 44 567
Email: icomoshellenic@tee.gr

Αθήνα, 26 Σεπτεμβρίου 2002
Αρ.Πρ. 205

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Το Ελληνικό ICOMOS εκφράζει την ανησυχία του για τη φημολογούμενη κατεδάφιση των κτηρίων στο οικόπεδο επί της οδού Δεινοκράτους και Ιατρίδου όπου λειτούργησε, ως το 1971, το πρώην 401 Στρατιωτικό Νοσοκομείο. Τα κτήρια αυτά, μερικά χτισμένα πριν το 1882, παρουσιάζουν ιστορικό, αρχιτεκτονικό και περιβαλλοντικό ενδιαφέρον και πρέπει να χαρακτηριστούν διατηρητέα, όπως και ο περιβάλλον χώρος τους, καθώς συν αποτελούν ενιαίο σύνολο από πλευράς κλίμακας αρχιτεκτονικής μορφής, κατασκευής, εποχής, χρήσης και φυσικού περιβάλλοντος με τα ήδη κηρυγμένα ως διατηρητέα, από το 1997, κτήρια του Πάρκου Ελευθερίας (ΕΑΤ - ΕΣΑ) και με εκείνα που έχουν διατηρηθεί από το ΝΙΜΤΣ και το Ναυτικό Νοσοκομείο.

Το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο της Αθήνας (ΦΕΚ 80/4.2.1988) προβλέπει για τη θέση κοινόχρηστο πράσινο, πολιτιστικές και εκπαιδευτικές λειτουργίες. Η αρ. 4047/97 απόφαση του ΣτΕ επιτρέπει μόνο χρήσεις που η ίδια προβλέπει εφόσον δεν υφίσταται ειδικό ΠΔ άλλων χρήσεων. Ο Οργανισμός Αθήνας προβλέπει απόδοση τμήματος του περιβάλλοντος χώρου σε χώρο κοινόχρηστου πρασίνου και διατήρηση των κτηρίων με χρήση εκπαιδευτική-πολιτιστική. Το Ελληνικό ICOMOS με βάση τα προαναφερθέντα και το λοιπό υφιστάμενο νομικό πλαίσιο (Ν.1469/7.8.1950, «Περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων μεταγενεστέρων του 1830», Ν.2039/13.4.1992 «Περί Κύρωσης της Σύμβασης για την Προστασία της Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης»), ζητά την κήρυξη των εν λόγω κτηρίων και του περιβάλλοντος χώρου ως διατηρητέων, την επίσπευση της επισκευής και συντήρησής τους και τη στέγαση σε αυτά χρήσεων που προβλέπονται από τον Οργανισμό Ρυθμιστικού Σχεδίου και Προστασίας Περιβάλλοντος Αθήνας.

Ο Πρόεδρος

Νίκος Αγριαντώνης

Ο Γενικός Γραμματέας

Αθανάσιος Νακάσης

Ενδιαφέρον από 36 ομίλους για ξενοδοχείο στο Κολωνάκι

ΣΕ 36 ανέρχονται συνολικά οι επιχειρηματικοί όμιλοι που έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον για την κατασκευή του ξενοδοχείου της Εκκλησίας της Ελλάδος σε ακίνητο ιδιοκτησίας της στην περιοχή του Κολωνακίου.

Ο σχετικός διαγωνισμός, που έγινε από την πλευρά της Εκκλησίας, αφορά την κατασκευή πολυτελούς ξενοδοχείου 750 κλινών επί της οδού Δεινοκράτους στο Κολωνάκι, σε ιδιόκτητο ακίνητό της, συνολικής έκτασης 11 στρεμμάτων.

Η κατάθεση των μη δεσμευτικών προσφορών θα γίνει σήμερα.

Σημειώνεται ότι για τη συγκεκριμένη επένδυση, που προσεγγίζει τα 30 εκατ. ευρώ (10 δισ. δρχ.), υπάρχει προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας από κατοίκους της περιοχής, γεγονός που ενδέχεται να προκαλέσει καθυστερήσεις στη διαδικασία, ενώ κύκλοι της Εκκλησίας επισημαίνουν ότι σε περίπτωση που δεν προχωρήσει το έργο υπάρχει η εναλλακτική λύση της δημιουργίας Κέντρου Πρόληψης και Αποκατάστασης Нарκομανών.

Αναλυτικά οι επιχειρηματικοί όμιλοι που έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον για το ξενοδοχείο της Εκκλησίας είναι: Ελληνική Τεχνοδομική, ΛΑΜΔΑ Χρηματοοικονομικοί Σύμβουλοι, J&P Development, η ιδιοκτήτρια του Intercontinental στην Αθήνα, Αθήναιον, Ελληνοτεχνική, Μηχανική, ΒΙΟΤΕΡ, Καρατζάς, Θεμελιοδομή, ΑΒΑΞ, Δομοτεχνική, Ηλέκτρα Ξενοδοχειακές Επιχειρήσεις, η εταιρεία συμβούλων KPMG Κυριακού και η Ελληνική Υδροκατασκευή.

Πάντως, αρμόδια στελέχη της Γραμματείας Τουρισμού του υπουργείου Ανάπτυξης εκτιμούν ότι οι πιθανότητες να είναι έτοιμο το ξενοδοχείο το 2004 είναι περιορισμένες.

Κατευθυνό

Μετρητά, ταξίδια, κομπιούτερ

Δύο γιατροί από τα Γιάννινα πριν από λίγο καιρό τάραξαν τα νεύρα αναφέρονταν στους τρόπους που χρησιμοποιούν οι φαρμακοσυνταγές. Την προσφορά δηλαδή μετρητών και ταξιδιών σε

ΡΕΠΟΡΤΑΖ: Πάνος Μπαϊλής

Μετά τη δημοσιοποίηση της επιστολής το ΣΔΟΕ ζητεί εξηγήσεις. Από τότε και μέχρι σήμερα το καθεστώς προώθησης φαρμάκων παραμένει το ίδιο, παρά το γεγονός ότι το υπουργείο Υγείας το 1983 αλλά και το 2001 προσπάθησε με νόμους να βάλει φρένο στις παρουσίες γιατρών σε συνέδρια που διοργανώνουν εταιρείες.

«ΤΑ ΝΕΑ» έχουν στη διαθεσί τους αντίγραφα βιβλίων μεγάλης φαρμακοβιομηχανίας (προέρχονται από συνεργάτη της

ΔΥΟ ΓΙΑΤΡΟΙ

Οι Γ. Γιαννακάκης και Γ. Ιωαννίδης κατήγγειλαν τον τρόπο που προωθούν οι φαρμακοβιομηχανίες τα προϊόντα τους

σε συγκεκριμένη περιοχή της Ελλάδας), σύμφωνα με τα οποία γιατροί του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα χρησιμοποιούνται επ' αμοιβή για την προώθηση φαρμάκων. Όπως προκύπτει από αυτά, μετρητά, ταξίδια, προμήθειες μηχανημάτων, ηλεκτρονικών υπολογιστών ή ακόμη τηλεοράσεων και βίντεο προσφέρονται για κατευθυνόμενες

Δώρα και

Τα δώρα

CD, ραδιοκασετόφωνο «εισπράττουν» οι γιατροί. Δώρα τα οποία ανα

Επιταγές

Οι εταιρείες, όπως «ντοκουμέντα» σε

Ενδιαφέρον από 36 ομίλους για ξενοδοχείο στο Κολωνάκι

ΣΕ 36 ανέρχονται συνολικά οι επιχειρηματικοί όμιλοι που έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον για την κατασκευή του ξενοδοχείου της Εκκλησίας της Ελλάδος σε ακίνητο ιδιοκτησίας της στην περιοχή του Κολωνακίου.

Ο σχετικός διαγωνισμός, που έγινε από την πλευρά της Εκκλησίας, αφορά την κατασκευή πολυτελούς ξενοδοχείου 750 κλινών επί της οδού Δεινοκράτους στο Κολωνάκι, σε ιδιόκτητο ακίνητό της, συνολικής έκτασης 11 στρεμμάτων.

Η κατάθεση των μη δεσμευτικών προσφορών θα γίνει σήμερα.

Σημειώνεται ότι για τη συγκεκριμένη επένδυση, που προσεγγίζει τα 30 εκατ. ευρώ (10 δισ. δρχ.), υπάρχει προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας από κατοίκους της περιοχής, γεγονός που ενδέχεται να προκαλέσει καθυστερήσεις στη διαδικασία, ενώ κύκλοι της Εκκλησίας επισημαίνουν ότι σε περίπτωση που δεν προχωρήσει το έργο υπάρχει η εναλλακτική λύση της δημιουργίας Κέντρου Πρόληψης και Αποκατάστασης Нарκομανών.

Αναλυτικά οι επιχειρηματικοί όμιλοι που έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον για το ξενοδοχείο της Εκκλησίας είναι: Ελληνική Τεχνοδομική, ΛΑΜΔΑ Χρηματοοικονομικοί Σύμβουλοι, J&P Development, η ιδιοκτήτρια του Intercontinental στην Αθήνα, Αθηναιον, Ελληνοτεχνική, Μηχανική, ΒΙΟΤΕΡ, Καρατζάς, Θεμελιοδομή, ΑΒΑΞ, Δομοτεχνική, Ηλέκτρα Ξενοδοχειακές Επιχειρήσεις, η εταιρεία συμβούλων KPMG Κυριακού και η Ελληνική Υδροκατασκευή.

Πάντως, αρμόδια στελέχη της Γραμματείας Τουρισμού του υπουργείου Ανάπτυξης εκτιμούν ότι οι πιθανότητες να είναι έτοιμο το ξενοδοχείο το 2004 είναι περιορισμένες.

μάτων
ίνει ένα

ΝΕΤΙΚΟ
ΕΠΙ-
ΙΟ»

!

ε αυτό το
εύκολα,
λα

δίνουν

ο
ει ότι δεν
ό την άλλη
ώπους
εισαχθούν
α,
ς γνώσεις.
οσελίδας,
α που
ιμα,
ίποτα το
αιδευτικό
πωση τα
ιάστημα
πρόκειται
κα μέρες

ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ
ΤΗΣ ΜΗΝΙΚΟΝ

Ενδιαφέρον από 36 ομίλους για ξενοδοχείο στο Κολωνάκι

ΣΕ 36 ανέρχονται συνολικά οι επιχειρηματικοί όμιλοι που έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον για την κατασκευή του ξενοδοχείου της Εκκλησίας της Ελλάδος σε ακίνητο ιδιοκτησίας της στην περιοχή του Κολωνακίου.

Ο σχετικός διαγωνισμός, που έγινε από την πλευρά της Εκκλησίας, αφορά την κατασκευή πολυτελούς ξενοδοχείου 750 κλινών επί της οδού Δεινοκράτους στο Κολωνάκι, σε ιδιόκτητο ακίνητό της, συνολικής έκτασης 11 στρεμμάτων.

Η κατάθεση των μη δεσμευτικών προσφορών θα γίνει σήμερα.

Σημειώνεται ότι για τη συγκεκριμένη επένδυση, που προσεγγίζει τα 30 εκατ. ευρώ (10 δισ. δρχ.), υπάρχει προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας από κατοίκους της περιοχής, γεγονός που ενδέχεται να προκαλέσει καθυστερήσεις στη διαδικασία, ενώ κύκλοι της Εκκλησίας επισημαίνουν ότι σε περίπτωση που δεν προχωρήσει το έργο υπάρχει η εναλλακτική λύση της δημιουργίας Κέντρου Πρόληψης και Αποκατάστασης Нарκομανών.

Αναλυτικά οι επιχειρηματικοί όμιλοι που έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον για το ξενοδοχείο της Εκκλησίας είναι: Ελληνική Τεχνοδομική, ΛΑΜΔΑ Χρηματοοικονομικοί Σύμβουλοι, J&P Development, η ιδιοκτήτρια του Intercontinental στην Αθήνα, Αθήναιον, Ελληνοτεχνική, Μηχανική, ΒΙΟΤΕΡ, Καρατζάς, Θεμελιοδομή, ΑΒΑΞ, Δομοτεχνική, Ηλέκτρα Ξενοδοχειακές Επιχειρήσεις, η εταιρεία συμβούλων KPMG Κυριακού και η Ελληνική Υδροκατασκευή.

Πάντως, αρμόδια στελέχη της Γραμματείας Τουρισμού του υπουργείου Ανάπτυξης εκτιμούν ότι οι πιθανότητες να είναι έτοιμο το ξενοδοχείο το 2004 είναι περιορισμένες.

μάτων
ίνει ένα

ΝΕΤΙΚΟ
ΕΠΙ-
ΙΟ»

!

ε αυτό το
εύκολα,
λα

δίνουν
ο
ει ότι δεν
ό την άλλη
ώπους
εισαχθούν
α,
γνώσεις.
οσελίδας,
α που
μιμα,
ίποτα το
αιδευτικό
πωση τα
ιάστημα
πρόκειται
κα μέρες

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ

Διάβασα με προσοχή το ρεπορτάζ του κ. Ν. Βατόπουλου στο φύλλο σας της 23-2, για το θέμα του ξενοδοχείου 750 κλινών που ετοιμάζεται να ανεγείρει η Εκκλησία της Ελλάδος στον χώρο του πρώην 401 Στρατιωτικού Νοσοκομείου, μεταξύ των οδών Δεινοκράτους, Ιατρίδου και Σουηδίας, όπως είχα διαβάσει και προηγούμενα σχόλιά σας για το ίδιο θέμα. Τόσο ως κάτοικος της περιοχής όσο και ως πολιορκημένος, μένω πραγματικά κατάπληκτος. Είναι δυνατόν να συζητείται σοβαρά ότι θα θυσιαστεί ένας τέτοιος ιστορικός χώρος, μια γωνιά ηρεμίας και φύσης, με κτίρια που πρέπει να προστατευθούν με κάθε τρόπο, προκειμένου να ανεγερθεί ένα ξενοδοχείο - μεγαθήριο; Είναι δυνατόν σε μια εποχή κατά την οποία κηρύσσουμε προς κάθε κατεύθυνση την ανάγκη για βιώσιμη αστική ανάπτυξη, ιδίως μάλιστα στην Αθήνα, να δεχθούμε έστω και για μια στιγμή μια τέτοια εξοφθαλμα κερδοσκοπική ενέργεια στο κέντρο της πρωτεύουσας;

Όταν για πρώτη φορά διέσκησα αυτόν τον χώρο διρωπώθηκα πώς είναι δυνατόν να αφήνεται σε αυτήν την εγκατάλειψη και γιατί δεν έχει γίνει προσπάθεια προστασίας και ανάδειξής του. Τα λιθόκτιστα κτίρια του ιστορικού νοσοκομείου αξίζουν σίγουρα προστασία, συντήρηση και επανάχρησή, αλλά και το σύνολο του χώρου πρέπει να αντιμετωπιστεί με τρόπο ενιαίο, ώστε να μη καθεί η ατμόσφαιρα που τον χαρακτηρίζει. Στα αρχιτεκτονικά επιχειρήματα των συναδέλφων της Σχολής Αρχιτεκτόνων, πρέπει να προστεθούν και άλλα από τη σκοπιά της πολεοδο-

μίας. Δεν είναι δυνατόν να αγνοηθεί η τεράστια φόρτιση που θα δημιουργήσει μια τέτοια χρήση στο κέντρο της πόλης, τόσο κοντά σε αναρίθμητα κτίρια που προκαλούν εντατική κίνηση ατόμων και οχημάτων, δηλαδή νοσοκομεία, ξενοδοχεία, αίθουσες συναυλιών και κτίρια γραφείων. Είμαι βέβαιος ότι οι συνάδελφοι συγκοινωνιολόγοι θα συμφωνήσουν μαζί μου. Και όλα αυτά γιατί; Για καθαρά επιχειρηματικούς και κερδοσκοπικούς λόγους. Φαίνεται απίστευτο ότι στην περίπτωση αυτή ο αρχι-σπεκουλαδόρος είναι η... Εκκλησία της Ελλάδος. Είναι δυνατή τέτοια αδιαφορία για την ανθρώπινη και βιώσιμη ανάπτυξη της Αθήνας από την πλευρά της Εκκλησίας; Και είναι δυνατόν να συμφωνήσει με αυτήν τη λογική ο υπουργός Πολιτισμού;

ΛΟΓΑΘΗΚΗΣ Κ. ΒΑΣΕΛΧΟΒΕΝ

Καθηγητής Πολεοδομίας και

Χωροταξίας

Εθνικό Μετσόβιο

Πολυτεχνείο

II

Μόλις διάβασα το άρθρο του κ. Νίκου Βατόπουλου σχετικά με το νέο έγκλημα που πρόκειται να γίνει εναντίον της πολύπαθης πόλης μας. Δηλαδή, για την καταστροφή των πέτρινων κτισμάτων του πρώην 401 Στρατιωτικού Νοσοκομείου και των αιωνόβιων δέντρων που τα περιβάλλουν, με σκοπό να κτιστεί ξενοδοχείο 750 κλινών, και μάλιστα σε μια περιοχή που απαγορεύεται μια τέτοια χρήση.

Δυστυχώς οι περισσότεροι από τους αρμόδιους δεν είναι Αθηναίοι και ουδόλως ενδιαφέρονται για τις καταστροφές που συντελούνται συστηματικά.

Το θαυμάσιο αυτό μέρος θα μπορούσε η Εκκλησία να

το ανασπλώσει και να το περιποιηθεί. Δεν το έκανε όμως, αποβλέποντας στην πλήρη απαξίωσή του και για να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις να το καταστρέψει για το κρήμα. Βέβαια, κανένας δεν πιστεύει ότι τα κρήματα θα τα καρπωθεί όλα η Εκκλησία. Φανταζόμαστε όλοι ότι κάποιοι επιτήδριοι θα φάνε καλά, ως συνήθως (αν δεν έχουν αρχίσει ήδη να τρώνε!).

Σε αυτήν την όαση μέσα στην Αθήνα θα μπορούσε να στεγαστεί ένας παιδικός σταθμός, το Εκκλησιαστικό Λύκειο -όπως τόσα χρόνια- και να γίνουν και γραφεία της Εκκλησίας. Επίσης θα μπορούσε να δημιουργηθεί ένας χώρος αναψυχής για νέους υπό την επίβλεψη νέων «φωτισμένων» ιερέων. Με αυτόν τον τρόπο και ο ωραίος αυτός χώρος θα διαφυλάσσεται και θα γινόταν ένα θεάρεστο έργο αντί για τη λατρεία του Μαρμωνά.

Δυστυχώς, όμως, τίποτα από αυτά δεν θα γίνει, μιας και την τελική απόφαση για την καταστροφή θα πάρει ο υπουργός Πολιτισμού κ. Ε. Βενιζέλος, που και αυτός, ως γνωστόν, δεν είναι Αθηναίος και «καρφί δεν του καίγεται». Ευχαριστώ θερμότατα για τις προσπάθειες που έχετε κάνει για να σωθεί αυτό το ωραίο μέρος και για τη φιλοξενία στην αγαπημένη μας εφημερίδα.

ΣΟΦΙΑ Ε. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑ

Ξάνθη 7, Αθήνα

Παρακαλούνται οι επιστολογράφοι μας να αναγράφουν το τηλέφωνό τους στην επιστολή τους, για αποκλειστική χρήση από την «Καθημερινή», έτσι ώστε σε περίπτωση ανάγκης να επικοινωνούμε μαζί τους.

κεδιάζονται. Και στα πολλά που κουεντιάζονται, το θέμα των σχέσεων με την «ξένη παράγοντα» (ευρωπαϊκό και μερικανικό) είναι πάντοτε ένα από τα αγαπημένα των προβληματιζομένων.

Α ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

λάβει αυτή, ως χορηγός, τη διάθεση των 4 δισ. δρχ. που αναφέραμε.

Η πρόταση αυτή, φυσικά, δεν μπορεί να προέλθει από τον υπογράφοτα και τον φίλο κ. Σ. Γεωργιάδη, αλλά από τους αρμόδιους υπουργούς Εθνικής Αμυνας, Εμπορικής Ναυτιλίας, αλλά και Πολιτισμού. Κύριοι υπουργοί: αναλογισθήτε ότι, κατά τα στοιχεία της Τραπεζής της Ελλάδος, οι Έλληνες εφοπλιστές υπήρξαν κατά το έτος 2000 φορείς εισροής, συναλλαγμάτων στη χώρα μας, ενός και πλέον τρισεκατομμυρίου δολαρίων.

Το Ναυτικό Μουσείο της Ελλάδος, είναι πανεθνική ανάγκη. Δεν είναι ένα επιπλέον πανηγύρι από όσα κρίνονται αναγκαία να συνυπάρξουν στο μεγάλο πανηγύρι της Ολυμπιάδας του 2004.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΝΑΟΥΜΙΔΗΣ

πρώην διευθυντής Ναυτ. Εργων ΓΕΝ
(1960-1972)

δίνω, λειλάχιστον ο πολιτικό

κή προε-
-is δηλώ-
-γίνει, το
-α έχει ξε-
-υ βλέπου-
-είναι να

νικες στη
-ιακής λε-
-ς για τη

κρόνο πέ-
-κό Κήπο
-λημένος.

βελτιώ-
-ια άκου-
-η και για

ως από
-τερνώ. Η
-θνηναίων

ταξε το
-τεριότη-
-τι θα κα-
-ε το πρά-

κή εξαι-
-Δήμος
-μένω. Ο
-εσης κα-

τά την περασμένη τετραε-
-τία προχώρησε σε μια μελε-
-τημένη και ολοκληρωμένη
-ανάπλαση των πάρκων και
-των πλατειών με εμφανή α-
-ποτελέσματα που μαζί με
-τον φωτισμό βελτίωσαν ση-
-μαντικά την εμφάνιση του
-προαστίου.

Η ενέργεια αυτή αναμφί-
-βολα συμβάλλει στη βελ-
-τίωση της ποιότητας ζωής
-των δημοτών και αναβάθμι-
-ση του προαστίου.

Τελικά, ως Πολιτεία και
-ως πολίτες πόσο αγαπάμε
-το πράσινο;

Στα τελευταία 15 χρόνια
-έχω καταφέρει να δημιουρ-
-γήσω και να συντηρώ 2 μι-
-κρούς κήπους και γνωρίζω
-τον κόπο και τη δαπάνη
-που απαιτείται, αλλά πραγ-
-ματικά αξίζει τον κόπο.

Μια άλλη παράκληση
-προς όλους μας. Περισσότε-
-ρο σεβασμό στο περιβάλ-
-λον. Να μην το ρυπαίνουμε.

ΛΟΥΚΑΣ Γ. ΤΣΙΧΑΝΗΣ

Πλοίαρχος Ε.Ν. συντ.
Βοϊλά

διάφορους πως πρόκειται να είναι υπο-
-ψήφιος βουλευτής στη Β' Πειραιώς. Κά-
-ποιοι άλλοι που είναι στην «απέξω» στο
-ΠΑΣΟΚ των σημερινών «εκσυγχρονι-
-στών» διακρίνονται ήδη ως βασικά στε-
-λέχη του «επιτελείου» στηρίξης του

θα κινούνται «επικοινωνιακά» ως τέ-
-τοιοι, διαφημιζοντας (με «διαρροές» μέ-
-σω συνεργατών τους) την περίπτωση
-τους· αφήνοντας να υποτεθεί ότι διαθέ-
-τουν «μούσकुλα» μεγαλύτερα από τα
-φαινόμενα...

5/3/03

Θυσία ενός ιστορικού χώρου

I

Διάβασα με προσοχή το
-ρεπορτάζ του κ. Ν. Βατό-
-πουλου στο φύλλο σας της
-23-2, για το θέμα του ξενο-
-δοχείου 750 κλινών που ε-
-τοιμάζεται να ανεγερθεί η
-Εκκλησία της Ελλάδος στον
-χώρο του πρώην 401 Στρα-
-τιωτικού Νοσοκομείου, με-
-ταξύ των οδών Δεινοκρά-
-τους, Ιατρίδου και Σουπιδίας,
-όπως είχα διαβάσει και
-προηγούμενα σχόλια σας
-για το ίδιο θέμα. Τόσο ως
-κάτοικος της περιοχής όσο
-και ως πολεοδόμος, μένω
-πραγματικά κατάπληκτος.
-Είναι δυνατόν να συζητείται
-σοβαρά ότι θα θυσιαστεί ένα
-νέο τέτοιο ιστορικό χώ-
-ρος, μια γωνιά πρεμίας και
-φύσης, με κτίρια που πρέπει
-να προστατευθούν με κάθε
-τρόπο, προκειμένου να ανε-
-γερθεί ένα ξενοδοχείο - με-
-γαθήριο; Είναι δυνατόν σε
-μια εποχή κατά την οποία
-κηρύσσουμε προς κάθε κα-
-τεύθυνση την ανάγκη για
-βιώσιμη αστική ανάπτυξη, ι-
-δίως μάλιστα στην Αθήνα,
-να δεχθούμε έστω και για
-μια στιγμή μια τέτοια εξό-
-φθαλμα κερδοσκοπική ε-
-νέργεια στο κέντρο της
-πρωτεύουσας;

Όταν για πρώτη φορά διέ-
-σχισα αυτόν τον χώρο διε-
-ρωτήθηκα πως είναι δυνα-
-τόν να αφηνεται σε αυτήν
-την εγκατάλειψη και γιατί
-δεν έχει γίνει προσπάθεια
-προστασίας και ανάδειξης
-του. Τα λιθόκτιστα κτίρια
-του ιστορικού νοσοκομείου
-αξίζουν σίγουρα προστασία,
-συντήρηση και επανάχρη-
-ση, αλλά και το σύνολο του
-χώρου πρέπει να αντιμετω-
-πιστεί με τρόπο ενιαίο, ώστε
-να μη χαθεί η ατμόσφαιρα
-που τον χαρακτηρίζει. Στα
-αρχιτεκτονικά επιχειρήμα-
-τα των συναδέλφων της
-Σχολής Αρχιτεκτόνων, πρέ-
-πει να προστεθούν και άλλα
-από τη σκοπιά της πολεοδο-

μίας. Δεν είναι δυνατόν να
-αγνοηθεί η τεράστια φόρτι-
-ση που θα δημιουργήσει μια
-τέτοια χρήση στο κέντρο
-της πόλης, τόσο κοντά σε α-
-ναριθμητα κτίρια που προ-
-καλούν εντατική κίνηση α-
-τόμων και οχημάτων, δηλα-
-δή νοσοκομεία, ξενοδοχεία,
-αίθουσες συναυλιών και κτί-
-ρια γραφείων. Είμαι βέβαιος
-ότι οι συνάδελφοι συγκοι-
-νωσιολόγοι θα συμφωνή-
-σουν μαζί μου. Και όλα αυτά
-γιατί; Για καθαρά επιχειρη-
-ματικούς και κερδοσκοπι-
-κούς λόγους. Φαίνεται απί-
-στευτο ότι στην περίπτωση
-αυτή ο αρχι-σπεκουλαδόρος
-είναι η... Εκκλησία της
-Ελλάδος. Είναι δυνατή τέ-
-τοια αδιαφορία για την αν-
-θρώπινη και βιώσιμη ανά-
-πτυξη της Αθήνας από την
-πλευρά της Εκκλησίας; Και
-είναι δυνατόν να συμφωνή-
-σει με αυτήν τη λογική ο υ-
-πουργός Πολιτισμού;

ΛΟΓΑΘΟΙΚΟΣ Κ. ΒΑΖΕΝΧΟΒΕΝ

Καθηγητής Πολεοδομίας και
-Χωροταξίας
-Εθνικό Μετσόβιο
-Πολυτεχνείο

II

Μόλις διάβασα το άρθρο
-του κ. Νίκου Βατόπου-
-λου σχετικά με το νέο έ-
-γκλημα που πρόκειται να γί-
-νε εναντίον της πολυπαθής
-πόλης μας. Δηλαδή, για την
-καταστροφή των πέτρινων
-κτισμάτων του πρώην 401
-Στρατιωτικού Νοσοκομείου
-και των αιωνόβιων δέντρων
-που τα περιβάλλουν, με σκο-
-πό να κτιστεί ξενοδοχείο
-750 κλινών, και μάλιστα σε
-μια περιοχή που απαγορεύ-
-ται μια τέτοια χρήση.

Δυστυχώς οι περισσότε-
-ροι από τους αρμόδιους δεν
-είναι Αθηναίοι και ουδόλως
-ενδιαφέρονται για τις κατα-
-στροφές που συνεπλούνται
-συστηματικά.

Το θαύμασμο αυτό μέρος
-θα μπορούσε η Εκκλησία να

το ανασπλώσει και να το
-περιποιηθεί. Δεν το έκανε ό-
-μως, αποβλέποντας στην
-πλήρη απαξίωσή του και για
-να δημιουργήσει τις προϋ-
-ποθέσεις να το καταστρέψει
-για το χρήμα. Βέβαια, κανέ-
-νας δεν πιστεύει ότι τα χρή-
-ματα θα τα καρπωθεί όλα η
-Εκκλησία. Φανταζόμαστε ό-
-λοι ότι κάποιοι επιτήδειοι θα
-φάνε καλά, ως συνήθως (αν
-δεν έχουν αρχίσει ήδη να
-τρώνε!).

Σε αυτήν την όαση μέσα
-στην Αθήνα θα μπορούσε
-να στεγαστεί ένας παιδικός
-σταθμός, το Εκκλησιαστικό
-Λύκειο -όπως τόσα χρόνια-
-και να γίνουν και γραφεία
-της Εκκλησίας. Επίσης θα
-μπορούσε να δημιουργηθεί
-ένας χώρος αναψυχής για
-νέους υπό την επίβλεψη νέ-
-ων «φωτισμένων» ιερέων.
-Με αυτόν τον τρόπο και ο ω-
-ραίος αυτός χώρος θα διαφυ-
-λάσσετο και θα γινόταν ένα
-θεάρεστο έργο αντί για τη
-λατρεία του Μαρμώνα.

Δυστυχώς, όμως, τίποτα
-από αυτά δεν θα γίνει, μιας
-και την τελική απόφαση για
-την καταστροφή θα πάρει ο
-υπουργός Πολιτισμού κ. Ε.
-Βενιζέλος, που και αυτός, ως
-γνωστόν, δεν είναι Αθηναί-
-ος και «καρφί δεν του καίγε-
-ται». Ευχαριστώ θερμότατα
-για τις προσπάθειες που έχε-
-τε κάνει για να σωθεί αυτό
-το ωραίο μέρος και για τη φι-
-λοξενία στην αγαπημένη
-μας εφημερίδα.

ΣΟΦΙΑ Ε. ΖΑΛΟΚΙΣΤΑ

Ξάνθη 7. Αθήνα

Παρακαλούνται οι επιστο-
-λογράφοι μας να αναγρά-
-φουν το τηλέφωνό τους
-στην επιστολή τους, για
-αποκλειστική χρήση από
-την «Καθημερινή», έτσι
-ώστε σε περίπτωση ανά-
-γκης να επικοινωνούμε
-μαζί τους.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΛΗ ΛΟΓΙΚΗ

Οι καταλήψεις

Εκείνος ή εκείνοι που ανακάλυψαν και πρώτοι εφάρμοσαν τις καταλήψεις στα σχολεία, θα δώσουν λόγο στο θεό και στην ιστορία του τόπου μας για την καταστροφή που έφεραν στην ελληνική Παιδεία. Είναι αλήθεια πως αυτή η «εύκολη και προσιτή» μέθοδος των καταλήψεων είναι πλούσια πηγή της αμορφωσιάς και προαγωγής της τεμπελιάς και της αμάθειας. Ποιον αλήθεια τιμωρούν οι μαθητές όταν μπαίνουν στις αίθουσες διδασκαλίας, τις καταλαμβάνουν και τις αχρηστεύουν; Ποιον; Τον καθηγητή ή τον υπουργό; Αντιδρούν με αυτό τον τρόπο που κάποιοι άλλοι τους τον υπέδειξαν για να περάσουν τα δικά τους συνθήματα και να επιβάλουν τις δικές τους ιδεολογίες. Και τα παιδιά, αθώες υπάρξεις, και καινούργια βλαστάρια της άπειρης γενιάς τους, κλείνονται

μέσα στις αίθουσες των Σχολείων και απαγορεύουν στους καθηγητές να μπουν και να τους διδάξουν τα μαθήματά τους που θα τους δώσουν τα εφόδια για την πρόοδο και τον καταρτισμό τους ώστε να αποκτήσουν τα απαραίτητα εφόδια για να βγουν στην κοινωνία οπλισμένοι για να αντιμετωπίσουν τις ανάγκες της ζωής ή για να προσφέρουν τα δικά τους πλέον εφόδια στα γράμματα και τις επιστήμες τις απαραίτητες για τη ζωή.

Ποιον τιμωρούν αλήθεια με τις καταλήψεις άλλον εκτός από τον εαυτό τους; Και ποιος ωφελείται από αυτή την άναρχη κατάσταση; Αλλά είναι δυνατόν αυτά τα νεαρά βλαστάρια της ζωής που τα μαθαίνουν ρυθμικά να χτυπούν τις παλάμες τους και να φωνάζουν «δεν θα περάσει», να έχουν την ενημέρωση ή την επίγνωση για το πόσο κακό κάνουν στον εαυτό τους; Πρέπει κάποτε να μάθουν πως αυτό το κύμα των καταλήψεων δεν κάνει μόνο καταστροφές στις αίθουσες των μαθημάτων και στους χώρους των σχολείων, αλλά πρώτα και κυρίως στα ίδια τα παιδιά που τους μαθαίνουν έναν τρόπο αυθαιρεσίας και μιας δυναμικής επιβολής των αιτημάτων τους, που τα πιο πολλά δεν είναι σωστά και οπωσδήποτε είναι ακραία, όπως έτσι τα θέλουν αυτοί που τους τα δίδαξαν και όπως εκείνων το συμφέρον επιβάλλει.

Η αυθαιρεσία των καταλήψεων που δίνει στα παιδιά την αίσθηση του μεγάλου και το ότι έτσι μπορούν να επιβάλουν τις απόψεις τους, είναι μια συμφορά για τον τόπο.

Όταν τα νέα παιδιά από αυτή την ηλικία αισθάνονται πως με τις καταλήψεις μπορούν και περνούν στην πολιτεία και το κράτος τη δική τους γραμμή που, όπως και να γίνει, είναι ανώριμη και ακαλλιέργητη ακόμη, τότε και η παιδεία και η μόρφωση πάνε χαμένα. Είναι λοιπόν ανάγκη και είναι καιρός αυτό, το: «δεν θα περάσει» να το καταλάβουν τα ίδια τα παιδιά και να το πουνε πρώτα στον εαυτό τους με τη μόδα των καταλήψεων, δηλαδή τι θα γίνει κάθε φορά που μερικά παιδιά θα μπαίνουν στις μαθητικές αίθουσες και θα τις κλείνουν απαγορεύοντας την είσοδο στους καθηγητές, θα διακόπτεται η παιδεία και θα αχρηστεύονται τα

Εργο-μαμούθ μέσα σε πνεύμονα πρασίνου

Ερωτήματα για τη χρησιμότητα κατασκευής ενός γιγαντιαίου κτιρίου σε εποχές ισχνών αγελάδων

Μέσα από τη δημιουργία μεγάλων οικοδομημάτων που θα δεσπόζουν με τη μεγαλοπρέπειά τους στο Αθηναϊκόν άστυ, φαίνεται να βλέπει η Εκκλησία της Ελλάδος τον «εκσυγχρονισμό» και το νέο κοινωνικό και ποιμαντικό της πρόσωπο στην μετα-Σεραφειμική εποχή που μπήκε.

Του ΓΡΗΓΟΡΗ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΥ

Γιατί, δεν εξηγείται αλλιώς, η απόφαση για την ανέγερση νέου Συνοδικού Μεγάρου, του οποίου το κόστος θα φθάσει τα 15 δις εκατομμύρια, καθώς και νέου Μητροπολιτικού ναού, που και αυτού το κόστος θα αγγίξει κάποια πολλά δις., λες και δεν επαρκεί πλέον ο ιστορικός Μητροπολιτικός ναός της Ευαγγελιστρίας, ο οποίος αποτελεί επί ενάμιση αιώνα, κώσημα της πρωτεύουσας. Και οι δύο αυτές αποφάσεις πράγματι, δημιουργούν ερωτηματικά και μάλιστα όταν ο τόπος διανύει περίοδο ισχνών αγελάδων, από πλευράς οικονομίας, ενώ μεγάλα κοινωνικά προβλήματα ταλανίζουν τον λαό, επάνω στα οποία θα πρέπει να εστιάσει τα ενδιαφέροντά της η Εκκλησία.

Το Συνοδικό

Για το «τάμα του έθνους» που επιθυμεί να υλοποιήσει σήμερα η νέα ηγεσία της Αρχιεπισκοπής Αθηνών, και το οποίο είναι

Σε οικοπέδο έντεκα στρεμμάτων που βρίσκεται στην καρδιά της περιοχής Κολωνακίων πίσω από το ΝΙΜΤΣ θα κατασκευασθεί το νέο Συνοδικό Μέγαρο. Στο οικοπέδο υπάρχει πράσινο και αρκετά όμορφα νεοκλασικά κτίρια, στη φωτογραφία, στη θέση των οποίων θα ξεφτυρώσει ένας τεράστιος τσιμεντένιος όγκος.

του οποίου, σημειωτέον, η ανέγερση συζητείται επί

ΣΕΡΑΦΕΙΜ: Σε τι χρειάζεται, πες μου να το κατα-

β) Ανατέθηκε στον Αρχιεπίσκοπο - Πολιτικό Μηχα-

φυσικά για όλα τα επόμενα στάδια που απαιτούνται

γκρουση με τους κατοίκους του κέντρου που α-

φωση πάνε χαμένα. Είναι λοιπόν ανάγκη και είναι καιρός αυτό, το: «δεν θα περάσει» να το καταλάβουν τα ίδια τα παιδιά και να το πούνε πρώτα στον εαυτό τους με τη μόδα των καταλήψεων, δηλαδή τι θα γίνει κάθε φορά που μερικά παιδιά θα μπαίνουν στις μαθητικές αίθουσες και θα τις κλείνουν απαγορεύοντας την είσοδο στους καθηγητές, θα διακόπτεται η παιδεία και θα αχρηστεύονται τα σχολεία; Πόσο και πού θα πάει αυτή η ιστορία; Ήταν ευχάριστο που ο Αρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος, μιλώντας από του άμβωνος προσεφέρθη να μεσολαβήσει για να βρεθεί κάποια λύση. Δεν μάθαμε αν η πρότασή του βρήκε κάποια ανταπόκριση.

Πρέπει όμως να μεσολαβήσει μεταξύ υπουργείου και μαθητών να βρεθεί κάποια λύση. Τα παιδιά άλλωστε όπως δείχνουν, «τον πάνε» και εκείνος τα πάει και μπορεί να βρεθεί μία κοινή λύση ώστε να ανοίξουν τα σχολεία και να σταματήσουν αυτές οι διαδηλώσεις. Αρκετά κράτησε αυτό το πείσμη και αυτή η ταλαιπωρία των δρόμων και των σχολείων και κυρίως της εκπαίδευσής.

SMITHKLINE BEECHAM ΕΒΑΕ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΡΗΣΗ ΑΡΧΕΙΟΥ

(Άρθρο 11, παρ.1 του Ν. 2472/97)

Η Εταιρεία "SMITHKLINE BEECHAM ΕΒΑΕ", σε συμμόρφωση με τις διατάξεις του Ν. 2472/97 και την με αριθμό 408/30.11.98 Απόφαση του Προέδρου της Αρχής Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και σε συνέχεια της από 28 Δεκεμβρίου 1998 Αρχικής Γνωστοποίησης του άρθρου 6 Ν. 2472/97, την οποία υπέβαλε προς την Αρχή (αρ. πρωτ. 654/29.12.1998), ενημερώνει τους πελάτες, προμηθευτές, ιατρούς, φαρμακοποιούς, υπαλλήλους της και τους λοιπούς συναλλασσόμενους με αυτήν, ότι τηρεί Αρχείο Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα με βάση τις διατάξεις της σχετικής νομοθεσίας. Τα στοιχεία τα οποία παράγονται ως αποτέλεσμα επεξεργασίας, εφόσον υποβληθεί σχετικό αίτημα, κοινοποιούνται στις αρμόδιες αρχές και είναι προσβάσιμα στους υποκείμενους σε επεξεργασία, όπως ο νόμος ορίζει. Υπεύθυνος επεξεργασίας κατά την έννοια του άρθρου 2 του Ν. 2472/97, είναι η γνωστοποιούσα Εταιρεία που εδρεύει στο Π. Φάληρο Αττικής (Αγ. Βαρβάρας 4 & Πραξιτέλους 1), τηλ. 9890111.

Οι κατά Αρχείο υπεύθυνοι επεξεργασίας (φυσικά πρόσωπα) και τα στοιχεία τους αναφέρονται αναλυτικά στην ως άνω από 28/12/1998 Αρχική Γνωστοποίηση της Εταιρείας μας προς την Αρχή.

SMITHKLINE BEECHAM ΕΒΑΕ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΡΗΣΗ ΑΡΧΕΙΟΥ (Άρθρο 11 παρ. 1 και 24 παρ. 3 του Ν. 2472/1997)

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΤΟΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ που αποτελεί ένωση προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα και εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αχαρνών αριθμός 19, Τ.Κ. 104 38, τηλ. 82.29.950, Fax 82.10.180, γνωστοποιεί στα μέλη των υπό την αιγίδα αυτής Στωών ως και του Μεγάλου Περισταλίου Ελλάδος ότι:

- Η Μεγάλη Στοά της Ελλάδος τηρεί στην έδρα της, χωρίς τη σύμπραξη τρίτων, αρχείο προσωπικών δεδομένων, στο οποίο περιλαμβάνονται το ονοματεπώνυμο, η διεύθυνση και πληροφορίες που έχουν σχέση αποκλειστικά και μόνο με τη Στοά εις την οποία τα μέλη της ανήκουν, τον χρόνο εισόδου αυτών εις τον Τεκτονισμό και τον χρόνο αποκτήσεως των Τεκτονικών βαθμών τους. Ευαίσθητα ή άλλα στοιχεία προσωπικού χαρακτήρα δεν περιλαμβάνονται στο αρχείο μας.
- Σκοπός της τήρησης του αρχείου είναι η ενημέρωσις της Μεγάλης Στοάς της Ελλάδος και των υπό την αιγίδα αυτής Στωών και Μεγάλου Περισταλίου Ελλάδος, περί του αριθμού των μελών αυτών και την εις τον Τεκτονισμό εξέλιξή τους.
- Τα δεδομένα του Αρχείου μας δεν γνωστοποιούνται σε κανέναν.
- Δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα που τους αφορούν έχουν μόνο εκείνοι των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο αρχείο μας.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΤΟΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

σε τα ενδιαφέροντά της η Εκκλησία.

Το Συνοδικό

Για το «τάμα του έθνους» που επιθυμεί να υλοποιήσει σήμερα η νέα ηγεσία της Αρχιεπισκοπής Αθηνών, και το οποίο είναι στην πραγματικότητα μια υποχρέωση όλων των Ελλήνων και όλων των εξουσιών προς τον Σωτήρα Χριστό για την απελευθέρωση από τον τουρκικό ζυγό και όχι μόνον της εκκλησίας, θα ασχοληθούμε άλλη φορά. Η γενική τοποθέτηση στην εισαγωγή μας, φθάνει προς το παρόν. Και αυτή η επιλογή γίνεται, γιατί προέχει η παρουσίαση του θέματος της ανεγέρσεως του λεγόμενου νέου Συνοδικού Μεγάρου, που είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα και αποκαλυπτική των διαθέσεων της σημερινής διοίκησης Εκκλησίας.

Πριν από λίγα χρόνια και ενώ ήδη ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ, είχε μπει στην περιπέτεια με την υγεία του συζητούσε ένα ανοιξιάτικο πρωινό στο γραφείο του με τον υπογράφοντα αυτό το σημερινό άρθρο, για διάφορα θέματα που αφορούσαν την Εκκλησία. Κάποια στιγμή, λοιπόν, ήρθε ο λόγος και για το Συνοδικό Μέγαρο,

— **Μακαριώτατε, τι θα γίνει τελικά, θα πάρετε κάποια απόφαση για το καινούργιο Συνοδικό Μέγαρο; Θα το κάνετε πίσω από το ΝΙΜΤΣ ή την Πεντέλη;**

ΣΕΡΑΦΕΙΜ: Αχ, βρε Γρηγόρη, νομίζεις ότι το πρόβλημα είναι το πού θα χτιστεί;

— **Αλλά;**

ΣΕΡΑΦΕΙΜ: Το πρόβλημα είναι, το ποιος εργολάβος θα πάρει τη δουλειά...

— **Και τι θα κάνετε...**

ΣΕΡΑΦΕΙΜ: Όσο ζω εγώ, δεν θα γίνει τίποτε. Δεν θέλω ανακατέματα με χτισίματα και τέτοιες δουλειές. Δεν με νοιάζει να λένε όταν πεθάνω, «Κοιτάχτε τι άφησε πίσω του ο Σεραφείμ». Μικρόψυχες υστεροφημίες δεν θέλω να αφήσω πίσω μου. Θέλω, αν θα με θυμούνται, να λένε ότι έκανα καμιά καλή πράξη, αν την έκανα. Όχι να με θυμούνται για τα ντουβάρια...

— **Και το νέο Συνοδικό, Μακαριώτατε, δεν χρειάζεται;**

Σε οικόπεδο έντεκα στρεμμάτων που βρίσκεται στην καρδιά της περιοχής Κολωνακίου πίσω από το ΝΙΜΤΣ θα κατασκευασθεί το νέο Συνοδικό Μέγαρο. Στο οικόπεδο υπάρχει πράσινο και αρκετά όμορφα νεοκλασικά κτίρια, στη θέση των οποίων θα ξεφτυρώσει ένας τεράστιος τσιμεντένιος όγκος.

του οποίου, σημειωτέον, η ανέγερση συζητείται επί χρόνια:

— **Μακαριώτατε, τι θα γίνει τελικά, θα πάρετε κάποια απόφαση για το καινούργιο Συνοδικό Μέγαρο; Θα το κάνετε πίσω από το ΝΙΜΤΣ ή την Πεντέλη;**

ΣΕΡΑΦΕΙΜ: Αχ, βρε Γρηγόρη, νομίζεις ότι το πρόβλημα είναι το πού θα χτιστεί;

— **Αλλά;**

ΣΕΡΑΦΕΙΜ: Το πρόβλημα είναι, το ποιος εργολάβος θα πάρει τη δουλειά...

— **Και τι θα κάνετε...**

ΣΕΡΑΦΕΙΜ: Όσο ζω εγώ, δεν θα γίνει τίποτε. Δεν θέλω ανακατέματα με χτισίματα και τέτοιες δουλειές. Δεν με νοιάζει να λένε όταν πεθάνω, «Κοιτάχτε τι άφησε πίσω του ο Σεραφείμ». Μικρόψυχες υστεροφημίες δεν θέλω να αφήσω πίσω μου. Θέλω, αν θα με θυμούνται, να λένε ότι έκανα καμιά καλή πράξη, αν την έκανα. Όχι να με θυμούνται για τα ντουβάρια...

— **Και το νέο Συνοδικό, Μακαριώτατε, δεν χρειάζεται;**

ΣΕΡΑΦΕΙΜ: Σε τι χρειάζεται, πες μου να το καταλάβω κι εγώ. Στη Μονή Πετρακη, το κτίριο είναι όμορφο και από τα πιο γερά της χώρας. Ανετο, μεγάλο. Το μερεμετίζουμε λιγάκι, το ασπρίζουμε και για άλλα 100 χρόνια θα κάνουμε τη δουλειά μας κι εμείς και οι επόμενοι. Γιατί να δώσουμε δισεκατομμύρια για

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ: Χρειάζεται διαγωνισμός κι εσείς μου αναθέσατε τη δουλειά χωρίς να μεσολαβήσουν όσα προβλέπονται από το νόμο. Τι θα γίνει; Πώς θα συνεχίσω; ΙΕΡΑΡΧΕΣ: Συνέχισε εσύ και θα δούμε τι θα γίνει.

πολυτέλειες; Τι τις θέλουμε; Παπάδες είμαστε. Τις μεταξωτές... κουρτίνες τι θέλουμε; Θα μας μούτζώνει ο κόσμος όταν δει κτίρια με γκαράζ και ευρωπαϊκές πανέμορφα κτίρια —που η Εκκλησία τα έχει αφήσει να ριμάζουν— θα καταστραφεί και στη θέση του θα ξεφτυρώσει ένας τεράστιος τσιμεντένιος όγκος. Και φυσικά, με την πρόταση αυτή συμφώνησαν όλοι οι Μητροπολίτες!

Σήμερα

Τα λόγια του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Σεραφείμ, ήταν —και παραμένουν και σήμερα— τόσο σαφή, που δεν χρειάζονται καμιά ερμηνεία. Γι' αυτό, εκείνο που θα κάνουμε εμείς, είναι να παραθέσουμε ακριβώς τα όσα συμβαίνουν στην μετα-Σεραφειμική εποχή, στο θέμα του «νέου Συνοδικού Μεγάρου».

Το θέμα αυτό λοιπόν συζητήθηκε κατά τη διάρκεια της τελευταίας Συνόδου της Ιεραρχίας τον περασμένο Οκτώβριο. Εισηγητής ήταν ο Μητροπολίτης Ιωαννίνων. Εγινε μεγάλη συζήτηση και αποφασίστηκε:

α) Το νέο Συνοδικό Μέγαρο να κτιστεί στο οικόπεδο των 11 στρεμμάτων που βρίσκεται στην καρδιά της περιοχής Κολωνακίου, ακριβώς πίσω από το ΝΙΜΤΣ και δίπλα στο Ναυτικό Νοσοκομείο. Αποκλείστηκε η πρόταση για ανέγερση στην περιοχή Πεντέλης, γιατί δεν θα υπάρχει καλή επικοινωνία με τα υπόλοιπα κρατικά καταστήματα, τις υπηρεσίες, τις τράπεζες, κ.τ.λ.

β) Ανατέθηκε στον Αρχιτέκτονα — Πολιτικό Μηχανικό κ. Γεώργιο Αξιώτη η μελέτη, με βάση τις ανάγκες που έχουν προσδιοριστεί από την Ιερά Σύνοδο.

γ) Προτάθηκε από Συνοδικό Ιεράρχη, το θέμα να μείνει όσο περισσότερο γίνεται «κρυφό» και «εωεκκλησιαστικό» ώστε να

φυσικά για όλα τα επόμενα στάδια που απαιτούνται για την ανέγερση ενός κρατικού, ουσιαστικά κτιρίου, αξίζει να σταθούμε στα χρηματικά ποσά που θα χρειαστούν για το νέο μεγαλοπρεπές Συνοδικό Μέγαρο. Όταν λοιπόν η αρχική μελέτη μιλάει για 7,5 δισ., είναι απολύτως βέβαιο —και αυτό δεν μπορεί να το αρνηθεί κανείς κατασκευαστής μεγάλου έργου— ότι με την περάτωσή του, θα φθάσει οπωσδήποτε τα 12 δισ. Θα απαιτηθούν δε, τουλάχιστον άλλα 3 δισ. για τον εξοπλισμό ενός τέτοιου «γίγαντα». Εκείνο όμως που λογικά θα έπρεπε να τρομάζει τους Μητροπολίτες, δεν είναι τα 15 δισ. που περίπου θα χρειαστούν για να ολοκληρωθεί, αλλά η συντήρηση και λειτουργία του, η οποία, με βάση τα σημερινά οικονομικά δεδομένα του πρώην ΟΔΕΠ, θα είναι απαγορευτική, γιατί θα απαιτούνται εκατοντάδες εκατομμύρια κάθε χρόνο. Βεβαίως τα βλέμματα έχουν στραφεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όσον αφορά την εξεύρεση χρημάτων για την ανέγερση, όμως, δεν γνωρίζουμε κατά πόσον το ευρωπαϊκό ταμείο θα ενισχύσει μια τέτοια προσπάθεια. Εάν υπάρξει ευρωπαϊκή άρνηση, τότε τα πράγματα θα στραβώσουν, γιατί οι οικονομίες της Εκκλησίας φθάνουν — δεν φθάνουν τα 5 δισ. Και μέσα σ' αυτά υπολογίζεται και τα 2,7 δισ. που έχουν δοθεί ως επιχορήγηση του υπουργείου Οικονομικών για έργα σε Μητροπόλεις και Ιερές Μονές.

Η σκέψη δε να συμβάλουν και διά της μοναστηριακής περιουσίας και τα Μοναστήρια, είναι βέβαιο ότι θα βρει πολλές αντιδράσεις. Και φυσικά, το ερώτημα που και εδώ τίθεται είναι: «Αξίζει να στερηθούν πόρους οι Μονές και οι Μητροπόλεις για να κτιστεί ένα και μόνο εκκλησιαστικό κτίριο;» Με άλλα λόγια, χωρίς να έχει τα απαιτούμενα χρήματα, η Εκκλησία επιχειρεί να μπει στη διαδικασία ενός έργου που θα τη ζημιώσει πολλαπλώς:

α) Θα τη φέρει σε σύ-

γκρουση με τους κατοίκους του κέντρου που ασφαλώς και δεν θα επιμούν αυτός ο πνεύμονας των 11 στρεμμάτων να τσιμεντοποιηθεί.

β) Θα την εκθέσει στα μάτια του απλού λαού που αλλιώς θα επιθυμούσε τον «εκουγχρονισμό» της.

γ) Θα βάλει σε ερωτήματα τον πιστό για το πού πάει και γιατί πάει ο οβολός που ρίχνει στο παγκάρι για το κεράκι του.

Το οικόπεδο

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να γίνει μικρή αναφορά στην ιστορία του επίμαχου οικοπέδου. Στα κτίριά του, στις αρχές του αιώνα, στεγαζόταν το στρατιωτικό νοσοκομείο. Η έκταση δόθηκε στην Εκκλησία ως ανταλλαγή με τα εκατοντάδες στρέμματα που παραχώρησε αυτή στο κράτος για να κτιστεί η Σχολή Ευελπίδων στην Βάρη.

Στη συνέχεια τα κτίρια αυτά φιλοξένησαν διάφορες εκκλησιαστικές σχολές και κατά την περίοδο 1967-1974 είχαν εγκατασταθεί εκεί τα ΕΑΤ-ΕΣΑ.

Σήμερα είναι ημερειπωμένα, αλλά κάλλιστα θα μπορούσαν να αναπαλαιωθούν —και για κάτι τέτοιο, ασφαλώς θα εδίδοντο ενισχύσεις και από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το υπουργείο Πολιτισμού —και εκεί πλέον η Εκκλησία θα είχε την ευχέρεια να δημιουργήσει ένα πολυπολιτιστικό κέντρο που θα το αγκάλιαζε όλος ο λαός. Όπως ο λαός θα αγκάλιαζε επίσης και μάλιστα —πιστεύουμε— θα έβαζε και βαθιά το χέρι στην τσέπη, εάν, αντί για Συνοδικό Μέγαρο η Εκκλησία αποφάσιζε στην Πεντέλη να ανεγείρει ένα κτίριο για την φιλοξενία αγαθών μητέρων, ναρκωμανών, των παιδιών των φαναριών και άλλων αναξιοπαθούντων συνανθρώπων μας. Τότε, όλοι θα έλεγαν «χαλάλι τα δισ.». Γιατί για την Εκκλησία, αυτά τα έργα θα αποτελούσαν «εκουγχρονισμό» και «κοινωνική παρέμβαση» και όχι τα κτίρια με τα υπόγεια γκαράζ που θα φιλοξενούν τις μερσεντές κάποιων δεσποτάδων...

Η ΧΥΤΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

την πρεσβεία. Και σε καμία περίπτωση δεν αφορά την αστυνομία αν ένας κάτοικος της περιοχής επιθυμεί να συμμετάσχει στις αντιπολεμικές διαδηλώσεις. Διότι και αυτό μας είπαν στο μπλόκο της Δορυλαίου: Δεν περνάτε διότι έρχεστε από την πορεία!

Κύριε Χρυσόχοϊδη, θα τραβήξει για πολύ το αστείο; Γιατί ο κ. Ράμσφελντ, παρά τις συστάσεις του κ. Παπαντωνίου, δεν φαίνεται να επιτυγχάνει «σύντομο τέλος του πολέμου».

Κύριε Χρυσόχοϊδη, ντροπή για όλους μας! Βρείτε άλλο τρόπο να φυλάτε την πρεσβεία. Και παραδώστε επιτέλους στην κυκλοφορία την οδό Κόκκαλη.

X.N.

Η «ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΩΣ»

Μία φράση με τρεις λέξεις —διάταγμα χρήσεων γης— είναι η μόνιμη λύση που μπορεί να υπάρξει στο πρόβλημα με το «ξενοδοχείο» στο πρώην Στρατιωτικό Νοσοκομείο 401. Εν αναμονή της απόφασης Βενιζέλου για τον χαρακτηρισμό ή όχι των κτηρίων ως διατηρητέα, ρίχτηκε στο τραπέζι από τους φορείς που αντιδρούν στην ανέγερσή του και μια εναλλακτική λύση: λύση που θα έχει μόνιμο χαρακτήρα ανεξάρτητα και από την απόφαση του υπουργού Πολιτισμού.

Έχει ένα ντεζαβαντάζ όμως: Τις... ισορροπίες της Βάσως —όπως ειπώθηκε χαρακτηριστικά σε σχετική συνέντευξη τύπου την προηγούμενη εβδομάδα. Η ΥΠΕΧΩΔΕ έχει τη δυνατότητα να υπογράψει ένα διάταγμα χρήσεων γης, σύμφωνα με το οποίο θα απαγορεύεται η δόμηση. Για να γίνει αυτό θα πρέπει να της ασκηθούν πιέσεις πολιτικές από τους πολίτες. Το πρόβλημα θα προκύψει όμως όταν θα της ασκηθούν και πολιτικές πιέσεις «από την άλλη πλευρά».

ΟΦΙΣ

ΘΩΜΑΣ ΓΚΟΡΠΑΣ

Έφυγε ο Θωμάς Γκόρπας, πικρός ποιητής και γλυκός φίλος. Εμπλούτισε την ποίηση με σίχους γραμμένους σε γλώσσα σκληρή. Η ζωή του ήταν υπόδειγμα ήθους.

«... κανείς δε σκέφτηκε τι άφηνε και τι έπαιρνε κοντά του/ φύλλα μαχαίρια βλέμματα ή τα τελευταία λόγια/ που θά 'διναν στην παρεξήγηση ένα τέλος».

★ Στο τχ. 780 (24.1.2003) είχαμε δημοσιεύσει συνέντευξη με τον δικηγόρο κ. Κωστή Μενεϊδη, εκδότη της εφημεριδούλας *Τα Θερμιά* η οποία διέκοψε την έκδοσή της μετά από συνεχή κυκλοφορία 50 χρόνων. Τον εκδότη της Κωστή Μενεϊδη τίμησε ο Σύνδεσμος Κυθνίων την Πρωταπριλιά στην αίθουσα της ΕΣΗΕΑ.

★ Υπάρχουν όμως και άλλες μικρές επαρχιακές εφημερίδες που αξίζουν την προσοχή σας. Το *Μήνυμα* εκδίδεται από μια παρέα Χανιωτών και μόλις συμπλήρωσε τον πρώτο χρόνο του. Ας αφιερώσουμε λοιπόν, τέτοιες μέρες, τη στήλη αυτή στο *Μήνυμα*. Το τελευταίο φύλλο έχει και πολλή αντιπολεμική ύλη. Η Σούδα ως γνωστόν είναι το λιμάνι των Χανίων... Αντιγράφουμε:

★ Η εικόνα του κόλπου της Σούδας τα λέει όλα. Δεκάδες πολεμικά πλοία, ένα ατελείωτο πηγαιν' έλα, προετοιμασίες, φουσκατά με πάνοπλους φουσκατούς που οργάνουν τη θάλασσά «μας». Το βράδυ τα «παιδιά» θέλουν να

ξεδώσουν. Και ξεχύνονται κατά εκατοντάδες στην πόλη. Οι περισσότεροι με τον κυνισμό της υπεροχής να τους κάνει προκλητικούς.

Σε στεριά και θάλασσα πάντως οι ελληνικές αρχές είναι ευγενέστερες. Έφυγαν και τους άφησαν μόνους τους.

Πού οι «Ράμπο» του Λιμενικού που έδεσαν αλύπητα τους ναυτεργάτες... Πού τα μιλιούνια των αστυνομικών που φυλάνε την αμερικάνικη πρεσβεία στις διαδηλώσεις.

Στα Χανιά δεν κυκλοφορεί τίποτα όταν τα ναυτάκια καταθέτουν τα δολάρια τους στα ντόπια σαΐνια της ιδιωτικής πρωτοβουλίας που πουλάνε γυναικες, «μπόμπες», σκόνες στο «προσωπικό» της βάσης.

Έρχονται οι Αμερικάνοι και φεύγουμε εμείς. Στη Σούδα και στο Ακρωτήρι έχουμε παραιτηθεί από τα αυτονόητα όρια κυριαρχίας, αφήνοντας τους κουμπουροφόρους πεζοναύτες να κάνουν με το όπλο στο χέρι ελέγχους εκτός των βάσεων από την πόλη μας. Όλοι βεβαιώνουν πως τέτοιο πράγμα δεν έχει ξαναγίνει. Κι αυτό και χειρότε-

ρα θα γίνουν αν τους αφήσουμε έτσι.

★ Στο σχόλιο του Αντώνη Μπαλωμενάκη διαβάσουμε:

★ Παρ' όλα όσα λέει ο κ. Πάγκαλος, που ισχυρίζεται ότι μόνο του το γεγονός ότι έχουμε συμβατικές δεσμεύσεις δεν μας επιτρέπει να προβάλλουμε άρνηση, η στρατιωτική δραστηριότητα των Αμερικάνων στη Σούδα που προπαρασκευάζει την εισβολή στο Ιράκ δεν είναι νομιμοποιημένη.

[...] Ναι, υπάρχει η συμφωνία για τις βάσεις, που η Ελλάδα έχει επιτρέψει στις ΗΠΑ να χρησιμοποιούν κατά βούληση «αρκεί να μην θίγονται τα δικά της ζωτικά συμφέροντα». Της συμφωνίας αυτής όμως υπερισχύουν οι γενικοί κανόνες του διεθνούς δικαίου, και ιδιαίτερα ο κανόνας για τη μη χρήση βίας. Χρήση βίας συνιστά και η προπαρασκευή για τη χρήση βίας. Άρα βρισκόμαστε μπροστά σε μια απαγορευμένη από τους ισχύοντες διεθνείς κανόνες δραστηριότητα, που δεν καλύπτεται από την εσωτερική συμφωνία για την παροχή στρατιωτικών διευκολύνσεων.

Σκίτσο του Χρήστου Πετράκη από το *Μήνυμα*: Συζήτηση μεταξύ Χανιωτών και της μαντάμ Αδιαφορίας...

Η Ιστορία στη σκιά ενός ξενοδοχείου...

Κρίνεται το μέλλον 11 στρεμμάτων κοντά στον Λυκαβηττό

Του ΝΙΚΟΥ ΒΑΤΟΠΟΥΛΟΥ

Σε ένα από τα λιγότερο φανερά σε κοινή θέα αλλά από τα πιο κεντρικά και αναμφισβήτητα από τα πλέον προσοδοφόρα οικοπεδα της Αθήνας διεξάγεται τα τελευταία χρόνια ένας άδοξος αγώνας. Αν και εκ πρώτης όψεως απειλούμενα φαίνεται να είναι αιωνόβια πεύκα και λιθόκτιστα κτίσματα του 19ου αιώνα και μαζί και αυτή η γεμάτη υγρασία, ρομαντική ατμόσφαιρα ενός εγκαταλελειμμένου τόπου με ιστορικές αντηχήσεις, επί της ουσίας φαίνεται ότι αντιπαράθενται δύο κοσμοθεωρίες.

Η υλική αξιοποίηση ενός ακινήτου εις βάρος -συχνότατα- της αρχιτεκτονικής κλίμακας και της οικολογικής ισορροπίας της Αθήνας ανέκαθεν προκαλούσε τριγμούς. Αντιδράσεις που κατά κανόνα προέρχονται από ευαίσθητους πολίτες ή περιοίκους (που μπορεί να είναι και εν γένει ευαίσθητοι), από επιστημονικούς φορείς και μεμονωμένους επιστήμονες ή μελετητές. Στην περίπτωση μας, στη μία πλευρά βρίσκεται η Εκκλησία της Ελλάδος και στην άλλη σύσσωμος ο αρχιτεκτονικός κόσμος της χώρας. Ρυθμιστής, το ΥΠΠΟ.

Ενιαίο σύνολο

Είναι γνωστή η πρόθεση της Εκκλησίας της Ελλάδος να ανεγείρει ξενοδοχείο 750 κλινών στην ιδιοκτησία της που βρίσκεται ανάμεσα στο ΝΙΜΤΣ και το Ναυτικό Νοσοκομείο στη σκιά του Λυκαβηττού. Είναι μία μεγάλη έκταση 11 στρεμμάτων που περικλείεται από τις οδούς Δεινοκράτους, Ιατρίδου και Σουνδίας, μία περιοχή που οι παλιοί Αθηναίοι θυμούνται ως «Παραπήγματα». Διάσπαρτη από κτίσματα του 19ου αιώνα και φυτευμένη με ποικιλία πυκνής αττικής βλάστησης, η έκταση παρά την εγκατάλειψή της (έως πρόσφατα στέγαζε το Ενιαίο Εκκλησιαστικό Λύκειο) διατηρείται -μέχρι την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές- ως ένα ενιαίο σύνολο. Σύνολο αρχιτεκτονικό, ιστορικό, αισθητικό, οικολογικό. Είναι ο χώρος του πρώην 401 Στρατιωτικού Νοσοκομείου.

Αλέες από παλιά δέντρα (πόσα άραγε έχουν απομείνει στην Αθήνα;), κτί-

Τα παλαιά λιθόκτιστα κτίρια στις υπώρειες του Λυκαβηττού, τα οποία η Εκκλησία ως ιδιοκτήτρια του χώρου θέλει να αντικαταστήσει με ένα ξενοδοχείο. Τα εικονιζόμενα κτίρια θα καταδαφιστούν αν ο υπουργός Πολιτισμού υπογράψει την απόφαση.

Λαϊκού Πολιτισμού - Τμήμα Νεωτέρων Μνημείων του ΥΠΠΟ, η Ελληνική Εταιρεία για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς, το ελληνικό ICOMOS, ο εξωραϊστικός πολιτιστικός σύλλογος «Λυκαβηττός», μεγάλη μερίδα του Τύπου, συμπεριλαμβανομένης, φυσικά, και της «Καθημερινής» (βλέπε αρθρογραφία του Αντώνη Καρκαγιάννη, του Γρηγόρη Καλοκαιρινού, κ.ά), και πολλοί ιδιώτες.

Δεν ισχυρίζεται κανείς ότι η Εκκλησία της Ελλάδος δεν έχει το δικαίωμα να αξιοποιήσει την περιουσία της. Αλλά, όπως συμβαίνει και με κάθε ι-

στον οποίο προωθείται αυτή η αντιληψη. Η κατεδάφιση ενός μεγάλου μέρους του συνόλου αφανίζει πρώτον το ίδιο το σύνολο ως αυτοτελούς οντότητας και αφετέρου καταστρέφει κτίσματα αρχιτεκτονικής σημασίας. Η διάσωση άλλωστε ελαχίστων ως «γαρντιούρα» στο ξενοδοχείο της Εκκλησίας είναι στάχτη στα μάτια. Το ζήτημα αφορά ένα σύνολο σύνθετο και πλήρες από τα ελάχιστα στο κέντρο της Αθήνας.

Αυτή η διάσωση, την οποία, μάλιστα υπογραμμίζει η αρχιτέκτων κυρία Ελισάβετ Ηλιοπούλου, η οποία έχει μελετήσει την υπόθεση, είναι πρωταρχι-

Ενα από τα ισόγεια λιθόκτιστα κτίσματα του πρώην 401 Ναυτικού Νοσοκομείου. Θα διατηρηθεί ανεξάρτητα από την ανέγερση του ξενοδοχείου, αλλά θα στερηθεί του περιβάλλοντος χώρου.

Η ταυτότητα του προβλήματος

■ **Η έκταση:** 11 στρέμματα κοντά στον Λυκαβηττό πίσω από το ΝΙΜΤΣ και δίπλα στο Ναυτικό Νοσοκομείο. Ιδιοκτήτης: Εκκλησία της Ελλάδος.

■ **Το πρόβλημα:** Η Εκκλησία επιθυμεί την ανέγερση ξενοδοχείου 750 κλινών, παρότι τέτοια χρήση δεν προβλέπεται στην περιοχή και παρά το γεγονός ότι υπάρχουν ιστορικά κτίρια 100 και πλέον ετών τα οποία θα θυσιαστούν.

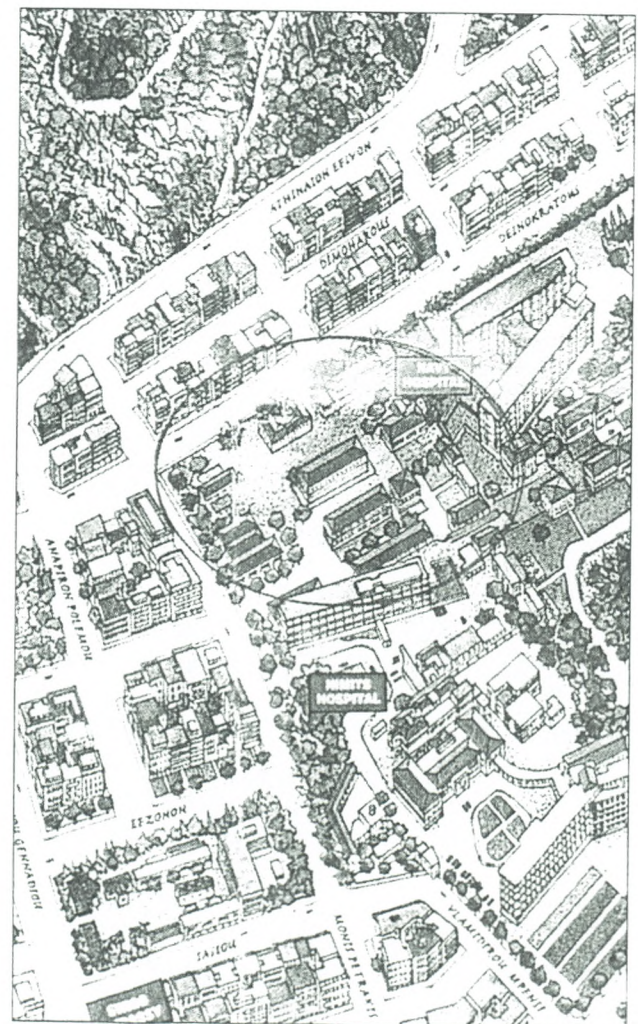
■ **Αντιδράσεις:** Σύσσωμος ο αρχιτεκτονικός κόσμος ζητεί τη διάσωση του συνόλου των κτιρίων που στέγαζαν παλαιότερα το 401 Στρατιωτικό Νοσοκομείο. Τα κτίρια είναι λιθόκτιστα, κεραμοσκεπή και νεοκλασικά. Μεγάλος αριθμός αιωνόβιων δέντρων.

■ **Εξελίξεις:** Αναμένεται η τελική κρίση του υπουργού Πολιτισμού κ. Ευάγγελου Βενιζέλου, ο οποίος έχει στα χέρια του την ισοψηφία του αρμοδίου γνωμοδοτικού οργάνου (Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων).

σχεδίων της Εκκλησίας. Καμία αντιπρόταση προς την Εκκλησία δεν ακούστηκε. Ούτε δόθηκε καμία εξήγηση για το πώς τα διασωζόμενα κτίσματα θα επιζήσουν (με το ένα εξ αυτών μάλιστα διχοτομημένο) στη σκιά του ξενοδοχείου.

Είναι βέβαιον ότι αν τελικώς το ΥΠΠΟ κρίνει ότι η ιστορία δεν έχει αξία όση ένα ξενοδοχείο δίπλα σε μεγάλες νοσοκομειακές μονάδες, τα κτίρια που θα παραμείνουν θα θυμίζουν ένα μεγάλο όνειδος για την Αθήνα. Ενα ακόμην. Γιατί, δυστυχώς, πολλά ακούμε αλλά λίγα βλέπουμε. Στην πράξη και επί της ουσίας.

Η επίμαχη έκταση σημειώνεται μέσα σε έναν κύκλο πίσω από το ΝΙΜΤΣ και αριστερά του Ναυτικού Νοσοκομείου. Στο βάθος, οι οδοί Δεινοκράτους, Δημοκάρους, Αθηναίων Εφήβων και ο Λυκαβηττός.

κταστική την εγκαταστάσει της (ως πρόσφατα στέγαζε το Ενιαίο Εκκλησιαστικό Λύκειο) διατηρείται -μέχρι την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές- ως ένα ενιαίο σύνολο. Σύνολο αρχιτεκτονικό, ιστορικό, αισθητικό, οικολογικό. Είναι ο χώρος του πρώην 401 Στρατιωτικού Νοσοκομείου.

Άλλες από παλιά δέντρα (πόσα άραγε έχουν απομείνει στην Αθήνα;), κτίσματα με κεραμιδένιες στέγες, εναλλαγές στρατιωτικής αρχιτεκτονικής του 19ου αιώνα με εμφανή λιθοδομή και νεοκλασικά κτίσματα της αθηναϊκής σχολής. Διαδρομές υψηλής αισθητικής που ενισχύεται από την παλαιότητα των δέντρων και των κτισμάτων, ατμόσφαιρα που διασώζει ένα κομμάτι της προ 100 και πλέον ετών Αθήνας.

Αγώνας 20 χρόνων

Τις ημέρες αυτές θα κριθεί η τύχη του οικοπέδου και φυσικά το μέλλον των κτισμάτων και των δέντρων. Είναι σχεδόν 20 χρόνια τώρα που έχει αρχίσει ένας αγώνας κήρυξης των κτιρίων αυτών ως ιστορικών διατηρητέων μνημείων και μόλις πριν από ελάχιστες εβδομάδες, το αρμόδιο Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων του ΥΠΠΟ ισοψήφισε (με ψήφους 7 υπέρ και 7 κατά, αλλά με τη «διπλή» σε ισχύ ψήφο της γεν. γραμματέως κ. Α. Μενδώνη, που ψήφισε κατά της διάσωσης του συνόλου). Απομένει η υπογραφή του υπουργού Πολιτισμού, κ. Ευ. Βενιζέλου, για να κατεδαφιστούν τα περισσότερα κτίρια και να προχωρήσουν τα σχέδια ανέγερσης της ξενοδοχειακής μονάδας, παρά το γεγονός ότι οι χρήσεις γης δεν το επιτρέπουν.

Υπέρ της διάσωσης του οικοπέδου ως συνόλου με όλα τα ιστορικά κτίσματα έχουν ταχθεί η Σχολή Αρχιτεκτόνων του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, η 1η Εφορεία Νεωτέρων Μνημείων του ΥΠΠΟ, η Διεύθυνση

«Λυκαβηττός», μεγάλη περιοχή του Τύπου, συμπεριλαμβανομένων, φυσικά, και της «Καθημερινής» (βλέπε αρθρογραφία του Αντώνη Καραγιάννη, του Γρηγόρη Καλοκαιρινού, κ.ά), και πολλοί ιδιώτες.

Δεν ισχυρίζεται κανείς ότι η Εκκλησία της Ελλάδος δεν έχει το δικαίωμα να αξιοποιήσει την περιουσία της. Αλλά, όπως συμβαίνει και με κάθε ι-

Απομένει η υπογραφή του υπουργού Πολιτισμού, κ. Ευ. Βενιζέλου, για να κατεδαφιστούν τα περισσότερα κτίρια του πρώην 401 Στρατιωτικού Νοσοκομείου και να κτισθεί εκεί ξενοδοχείο 750 κλινών.

διώτη, θα κριθεί σύμφωνα με τις επιλογές της. Αυτή η τόσο αντι-πνευματική και ακραία υλιστική εμμονή της να καταστρέψει ένα κομμάτι ελεύθερης γης στις υπώρειες του Λυκαβηττού και να την «πνίξει» με ένα μεγαθήριο προκαλεί ερωτήματα.

Σύμφωνα με το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο του Δήμου Αθηναίων (ΦΕΚ 80Δ/4.2.88) το επίμαχο οικόπεδο ανήκει σε περιοχή Ελεύθερων Χώρων - Αστικού Πρασίνου που αποκλείει τη χρήση του ξενοδοχείου. Οι μόνες χρήσεις που επιτρέπονται είναι πολιτιστικές και εκπαιδευτικές δεδομένου, δε, ότι τα δύο νοσοκομεία, το ΝΙΜΤΣ και το Ναυτικό, βρίσκονται σε απόλυτη γειτνίαση. Αν τελικώς ο υπουργός Πολιτισμού υπογράψει απόφαση σύμφωνα με την οποία κατεδαφίζονται τα 10 από τα 14 κτίρια (το ένα μάλιστα κόβεται στη μέση!), ανοίγει ο δρόμος για την αλλαγή χρήσης του οικοπέδου.

Κτίρια - «γαρνιτούρα»

Το ζήτημα είναι εξαιρετικά σύνθετο. Η κατεδάφιση των περισσότερων κτιρίων παραγράφει τη στρατιωτική, υγειονομική και κοινωνική ιστορία της πόλης με τον γνωστό κυνισμό με

τη διάσωση άλλων στεγαστικών ως «γαρνιτούρα» στο ξενοδοχείο της Εκκλησίας είναι στάχτη στα μάτια. Το ζήτημα αφορά ένα σύνολο σύνθετο και πλήρες από τα ελάχιστα στο κέντρο της Αθήνας.

Αυτή η διάσταση, την οποία, μάλιστα υπογραμμίζει η αρχιτέκτων κυρία Ελισάβετ Ηλιοπούλου, η οποία έχει με-

λετήσει την υπόθεση, είναι πρωταρχικής σημασίας για την εκτίμηση του θέματος. Επιπλέον, η οικοδόμηση της έκτασης αυτής θα θυσιάσει πολλά και μεγάλα δέντρα που είναι και στέγη στα πουλιά. Έχουν μετρηθεί περί τα 21 μεγάλα πεύκα, 8 ευκάλυπτοι, 5 κυπαρίσσια, μουριές, νεραντζιές, συκιές, αγριελιές και πολλοί θάμνοι, που προσφέρουν οξυγόνο και ομορφιά.

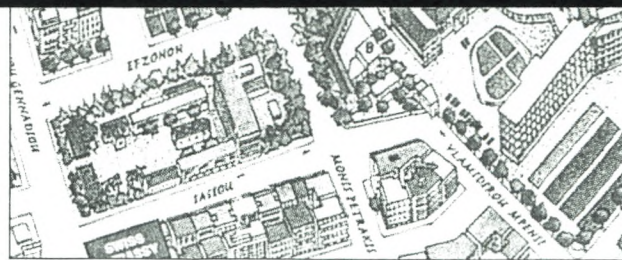
Θέματα ηθικής

Η σχεδιαζόμενη καταστροφή αυτού του ιστορικού χώρου, που διασώζει και τη μοναδική τυπολογία ενός στρατιωτικού και νοσοκομειακού χώρου σύμφωνα με την παλαιά διάταξη, εγείρει παράλληλα -αν όχι κυρίως- θέματα ηθικής. Η ποιοτική διάσταση του ζητήματος, με τα λεπτά και επιμέρους χαρακτηριστικά ενός ηθικού διλήματος, αγγίζει την προωθούμενη «νέου τύπου ανάπτυξη της Αθήνας», που προτάσσει την πάση θυσία εκχώρηση στο υλικό κέρδος ως εκσυγχρονισμό.

Προκαλεί ανησυχία το γεγονός ότι επτά μέλη του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων του ΥΠΠΟ, ανώτατου γνωμοδοτικού οργάνου, ανάμεσά τους και η γενική γραμματέας του υπουργείου κ. Λίνα Μενδώνη (αρχαιολόγος και πανεπιστημιακός δάσκαλος...), έκριναν εμμέσως πλην σαφώς ότι η προοπτική ενός ξενοδοχείου στη θέση αυτή είναι προς όφελος της Αθήνας. Η μη κήρυξη του συνόλου των κτισμάτων επιτρέπει την καταστροφή του χώρου και την ευδωσση των καθαρά υλιστικών

Είναι βέβαιον ότι αν τελικώς το ΥΠΠΟ κρίνει ότι η ιστορία δεν έχει αξία όση ένα ξενοδοχείο δίπλα σε μεγάλες νοσοκομειακές μονάδες, τα κτίρια που θα παραμείνουν θα θυμίζουν ένα μεγάλο όνειδος για την Αθήνα. Ενα ακόμη. Γιατί, δυστυχώς, πολλά ακούμε αλλά λίγα βλέπουμε. Στην πράξη και επί της ουσίας.

στερά του Ναυτικού Νοσοκομείου. Στο βάθος, οι οδοί Δεινοκράτους, Δημοχάρους, Αθηναίων Εφύβων και ο Λυκαβηττός.

Ένας πρωτότυπος και πρακτικός οδηγός για τους σημερινούς ανθρώπους που επιθυμούν να επιστρέψουν στη φυσική ζωή

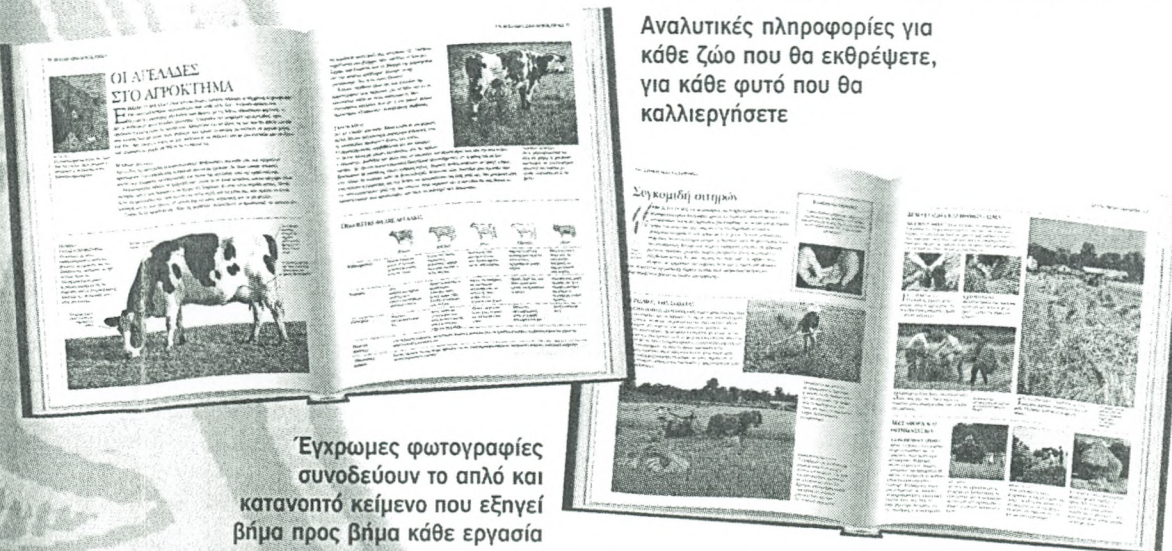
- Πώς θα φτιάξετε ένα λαχανόκηπο ή ένα μικρό περιβόλι με οπωροφόρα;
- Ποια είναι τα μυστικά της εκτροφής των ζώων και των πουλερικών;
- Πώς θα φτιάξετε το δικό σας κρασί; Ποια είναι τα στάδια της παρασκευής τυριού και βουτύρου;

Για να καλλιεργήσετε το μικρό κήπο του εξοχικού σας ή ακόμη και να φτιάξετε ένα οικογενειακό αγρόκτημα

ΦΤΙΑΞΕ ΤΗ ΔΙΚΗ ΣΟΥ

ΦΑΡΜΑ

Αναλυτικές πληροφορίες για κάθε ζώο που θα εκτρέψετε, για κάθε φυτό που θα καλλιεργήσετε

Έγχρωμες φωτογραφίες συνοδεύουν το απλό και κατανοητό κείμενο που εξηγεί βήμα προς βήμα κάθε εργασία

192 σελίδες, 600 έγχρωμες φωτογραφίες

Κάντε το όνειρο πραγματικότητα
Ανακαλύψτε τη χαρά της ζωής κοντά στη φύση

Σε όλα τα βιβλιοπωλεία
Τηλεφωνικές παραγγελίες τηλ.: 210 5234232, fax: 210 5241863

Μια ιστορία εκατόν είκοσι χρόνων...

Όταν η περιοχή ήταν εξοχική, γύρω στο 1880, αποφασίστηκε να εγκατασταθεί εκεί η Στρατιωτική Ακαδημία Υπαξιωματικών, που είχε ως αποφοίτους πηγάρι ονόματα της εθνικής ιστορίας. Ήταν τότε που ανεγέρθηκαν τα πρώτα κτίρια (αυτά που σώζονται σήμερα) με τη γαλλική αντιληψη της στρατιωτικής αρχιτεκτονικής, με πολεμίστρες και νεο-γοθικούς απόδοχους. «Σε τέσσερις επιμήκειες πτέρυγες», αναφέρει έκθεση της Σχολής Αρχιτεκτόνων του ΕΜΠ (14.11.2002), «είναι ευδιάκριτη μία -σπάνια για την αθηναϊκή αρχιτεκτονική του 19ου αιώνα- νεορομαντική αντίληψη, με την επιμελημένη εμφάνιση των γυμνών λιθοδομών και με την ανάδειξη των όψεων με στοιχεία του όψιμου Tudor στυλ». Το Στρατιωτικό Νοσοκομείο λειτούργησε αρχικά σε τμήμα των ιδίων εγκαταστάσεων λόγω του ατυχούς πολέμου του 1897. Τραυματίες των Βαλκανικών, της Μικρασιατικής Εκστρατείας, του Β' Παγκοσμίου Πολέμου νοσηλεύθηκαν εδώ. Από το 1904 ως το 1971, οι εγκαταστάσεις είναι νοσοκομειακές. Όταν το «401», όπως ήταν γνωστό το νοσοκομείο από το 1946,

Μία «πολεμίστρα» σε ένα από τα λιθοκτίσματα του 19ου αιώνα.

μεταφέρθηκε στην έκταση της Μεσογείων, ο χώρος περιέρχεται με ανταλλαγή στην ιδιοκτησία της Εκκλησίας. Ο χώρος του παλιού Νοσοκομείου χρησιμοποιείται έως πριν από λίγο καιρό ως στέγη του Ενιαίου Εκκλησιαστικού Λυκείου Αθηνών. Ήδη από το 1989, άρχισε η Εκκλησία να εκδηλώνει ενδιαφέρον για την οικοδόμηση της εκτάσεως. Τα αρχικά σχέδια προέβλεπαν ανέγερση Συνοδικού Μεγάρου, ενώ παράλληλα αναπτύσσονται ενέργειες για την κήρυξη των κτιρίων ως διατηρητέων. Αδεια κατεδάφισης (με εξάμνη ισχύ) εκδόθηκε το 1993 (αρ. 380/93) αλλά τα σχέδια δεν προχώρησαν. Το 2001, όμως, και ενώ η Εκκλησία επιθυμεί πλέον την ανέγερση ξενοδοχείου (μετά την άρση εκ μέρους της πολιτείας της απαγόρευσης νέων μονάδων στην Αθήνα) λαμβάνει από τον ΕΟΤ έ-

γκριση καταλληλότητας του οικοπέδου για ανέγερση ξενοδοχείου (αρ. πρωτ. 516815/22.5.2001), παρά το γεγονός ότι δεν επιτρέπεται η χρήση αυτή από το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο, πρόβλεψη την οποία η Εκκλησία δεν... αποδέχεται.

49 χρόνια πρίν...
3.VII.1955

ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ: Έγνώσθη ότι ο ύπουργός Συγκοινωνιών και Δημοσίων Έργων κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής δι' επιστολής του προς τον πρόεδρο της Κυβερνήσεως στρατάρχην 'Αλέξανδρον Παπάγον διαβίβασθεις διά του Πολιτικού Γραφείου, υπέβαλε την μεσημβρίαν χθές την παραίτησίν του. Κατά τās ιδίας πληροφορίες, ό κ. Καραμανλής ήρνήθη νά υπογράψη την σύμβαση διά την προμήθειαν του ύλικού τηλεπικοινωνιών, τό όποιον παρέχει επί πιστώσει ή γερμανική εταιρία «Ζήμενς», θεωρών έπαχθείς διά τό έλληνικόν δημόσιον ώρισμένους όρους της συμβάσεως. Εϋθύς μετά την άποστολήν της επιστολής, ό κ. Καραμανλής ανεχώρησεν εξ 'Αθηνών, χωρίς νά προβή εις οϋδεμίαν ανακοίνωσιν. Σχετικώς, έκυκλοφόρησαν φήμαι κατά τās όποιās ό στρατάρχης Παπάγος άνέθεσεν εις τόν διευθυντήν του Πολιτικού Γραφείου κ. 'Αλέσταν νά άνεύρη τόν κ. Καραμανλήν, ό όποιος είχε άναχωρήσει μέ την θαλαμηγόν του Προέδρου της Βουλής κ. Κωνσταντίνου Ροδοπούλου εις 'Επίδαυρον. Έκ κυβερνητικής πηγής διεφύσθη τό άπόγευμα χθές ή πληροφορία περί παραίτησεως του κ. Καραμανλή.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ: 'Ο ύπουργός Έργασίας κ. Στράτος άνεκοίνωσεν ότι μέχρι τούδε άπεστάλησαν εις Βέλγιον 700 περίπου έργάται, οι όποιοι έτοποθετήθησαν εις διάφορους έργασίας και ιδίως εις άνθρακωρυχεία μέ ίκανοποιητικά ήμερομίσθια. Θά άποσταλούν άλλοι 3.800 έργάται.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Έδρα: Εθνάρχου Μακαρίου και Δημητρίου Φαλνρέως 2, Ν. Φάληρο 185 47
Τηλ.: 210-4808.000 FAX: 210-4808.055

Γραφεία Αθηνών: Σωκράτους 40,
Τηλ.: 210-5233.333 FAX: 210-5223.880

Ιδιοκτήσις • Έκδοσις «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» Α.Ε.
ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΤΥΠΩΝ - ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Εκδότης: ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΑΛΑΦΟΥΖΟΣ

Διευθυντής: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΡΑΚΟΥΣΗΣ

Διευθυντής συντάξεως: ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

Αρχισυντάκτης: ΝΙΚΟΣ Γ. ΞΥΔΑΚΗΣ

Σύμβουλος εκδόσεως: ΝΙΚΟΣ ΝΑΟΥΜΗΣ

Λογιστήριο • Διαφημίσεις • Συνδρομές:
Εθνάρχου Μακαρίου και Δημητρίου Φαλνρέως 2,
Τηλ. 210-4808.000 FAX: 210-4808.202

Ισολογισμοί • Προκηρύξεις • Κοινωνικά • Μικρές Αγγελίες:
Τηλ.: 210-4808.160 FAX: 210-4808.164

Μικρές Αγγελίες • Προσφορές:

Σωκράτους 40, Τηλ.: 210-5233.333 FAX: 210-5223.880

Αρχειό: Τσαμαδού 47, Πειραιάς Τηλ.: 210-4129.733

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική ή κατά παράφραση ή διασκευή απόδοση του περιεχομένου της εφημερίδας με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Νόμος 2121/1993 και κανόνες Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα.

Εάν δεν βρίσκετε την «Κ» τηλεφωνήστε μας στο 210-4808.000, ή στο Πρακτορείο Εφημερίδων στο 210-5199.755.

Αθηναίοι και Αθηναίες με σκέψεις και ερωτήματα κόντρα στους Ανεμόμυλους της ολυμπιακής αναμόρφωσης της Αθήνας...

Το γράμμα που πήρε ο Τήλεφος το υπογράφει η αρχιτέκτων Μάρω Καρδαμίτση - Αδάμη, μαχητική Αθηναία και με επιχειρήματα όταν πρέπει να σωθεί κάτι - όπως π.χ. οι Προσφυγικές πολυκατοικίες της λεωφόρου Αλεξάνδρας, που τις τύλιξε ύποπτη σιγή και επί νέας σύνθεσης ΥΠΕΧΩΔΕ - ή όταν κινδυνεύει να αλλοιωθεί η εικόνα της Αθήνας με έργα που απαιτούν πολύ χρήμα και

της ΕΛΕΝΗΣ ΜΠΙΣΤΙΚΑ

χρόνο, αλλά όχι ιδιαίτερη σκέψη... Αυτό που την καίει και που το 'βαλε στο χαρτί, η στήλη το 'χει ακούσει σε άπειρες παραλλαγές από επώνυμους και ανώνυμους αναγνώστες της. Όλοι συναντώνται στο σημείο ότι πολλές αποφάσεις πάρθηκαν σε ερμητικά κλειστά κέντρα αποφάσεων, ερήμην μών των Αθηναίων, που θα μείνουμε εδώ, θα πληρώσουμε για πολλά χρόνια ακόμη τα πάσης φύσεως ολυμπιακά έργα, ενώ θα έχουν σβήσει τα φώτα της Επιστροφής των Αγώνων στον τόπο τους - κάτι που όλοι το θέλαμε, και γι' αυτό κάναμε τόση υπομονή! Προσωπικά, λόγω καθημερινής διαδρομής για να πάω στην εργασία μου, από την Κηφισιά στο Νέο Φάληρο, άλλοτε ακολουθώντας την εθνική οδό - ποτάμι, και άλλοτε μέσω Κηφισίας, Βασ. Σοφίας, Βασ. Κωνσταντίνου - Συγγρού, έχω την εντύπωση ότι ήμουν άλλοτε εργοδηγός και άλλοτε εργάτης στα ατελείωτα εργοτάξια, χωρίς όμως αμοιβή, με δαπάνη, αντίθετα, πολύτιμου χρόνου και υπομονής και με σημαντική φθορά νεύρων και αυτοκινήτου. Τώρα που θα κυκλοφορήσουν τα τραμ, θα ανοίξουν οι γέφυρες και οι λεωφόροι, μας έπιασε η αγωνία, πώς θα κυκλοφορήσουμε σ' αυτήν τη νέα πόλη με τους φαρδείς δρόμους, σε ποια λωρίδα με πόσες άλλες χιλιάδες Αθηναίους θα μας επιτραπεί να είμαστε. Πάνω στην ώρα ήλθε και το γράμμα της κ. Καρδαμίτση - Αδάμη. Πέστε το αφορμή; Ευκαιρία; Σημασία έχει πως θίγει πολλά κακώς κείμενα και τα υπογράφει, φαρδιά - πλατιά και με χιούμορ, ως «Δον Κιχώτης ή Δουλοτσινέα της Αθήνας».

Κοιτάζοντας χαμηλά... Κόκκινες πλάκες στα πεζοδρόμια, με πεζούς κι αυτοκίνητα κι εμπόδια στην ασφάλτο.

ΟΑΚΑ, κοιτάζοντας ψηλά. Το περίφημο στέγαστρο Καλατράβα που ολίσθησε, επιτέλους, στη θέση του και κάτω το εργοτάξιο (αεροφωτογραφία Ασοσ. Πρες).

«Γιατί όλα αυτά» ρωτάει η αρχιτέκτων Μάρω Καρδαμίτση - Αδάμη

«Αγαππτε Τήλεφε

Κάθε φορά που πλάνω να γράψω για ένα θέμα που με καίει για την Αθήνα νιώθω λίγο πολύ σαν Δον Κιχώτης.

Από πού να αρχίσω και πού να τελειώσω. Σε φάση γενικού συγυρίσματος, περιμένοντας σε λίγο τους Ολυμπιακούς Αγώνες η Αθήνα είναι σήμερα ένα τεράστιο γιαιπί. Το περιμέναμε. Έπρεπε να γίνει. Όμως, γιατί έπρεπε το μνημείο του Βενιζέλου ο ωραιότερος ίσως ελεύθερος πράσινος χώρος της νεότερης Αθήνας, έργο των αρχιτεκτόνων Παν. Βοκοτόπουλου και Δ. Βλάσση κάτι που με πολύ καμάρι θα έπρεπε να δείξουμε στους επισκέπτες μας να καταστρέφεται μέρα με τη μέρα; Φοβάμαι πως οι χρόνοι είναι τέτοιοι που δεν θα προλάβει να αποκατασταθεί.

Πίσω ακριβώς, το τελευταίο κομμάτι από τους παλιούς στρατώνες πεζικού που άλλοτε καταλάμβαναν ολόκληρο τον χώρο μεταξύ των οδών Σπαρτιατών (σημερινή οδός Μπένση), Αθηναίων-Θηβαίων (σημ. Δεινοκράτους), Δορυλαίου και Κηφισίας (σημ. Βασ. Σοφίας) δηλαδή τον χώρο που καταλαμβάνουν σήμερα το Ναυτικό Νοσοκομείο, η αμερικανική πρεσβεία, το Μέγαρο Μουσικής, το Μνημείο Βενιζέλου, το ΝΙΜΤΣ, το Μουσείο Ελ. Βενιζέλου και το Κέντρο Τεχνών του Πάρκου Ελευθερίας κινδυνεύει να γίνει πολυώροφο ξενοδοχείο. Ίσως τα κτίρια που περιέχει το τελευταίο αυτό τμήμα των στρατώνων που έχει απομείνει και που τα τελευταία χρόνια στέγαζε εκπαιδευτικά, εκκλησιαστικά κτίρια (Μέσο Εκκλησιαστικό

Φροντιστήριο και Ενιαίο Εκκλησιαστικό Λύκειο και τον μικρό ναό της Αγίας Ολγας, αρχικά Αγ. Γεωργίου) δεν είναι σίγουρα δείγματα μνημειακής αρχιτεκτονικής. Πρόκειται όμως για τα τελευταία ίσως δείγματα στρατιωτικής αρχιτεκτονικής, έτσι όπως αυτή σχεδιαζόταν και πραγματοποιείτο από τους λαμπρούς στρατιωτικούς μηχανικούς του 19ου αιώνα, όπως ο Δ. Σκαλιστήρης, ο Δ. Αντωνόπουλος, ο Α. Θεοφίλας κ.ά. που στελέχωσαν ως διευθυντές το Σχολείο των Τεχνών, τον πρόδρομο δηλαδή του ΕΜΠ. Τα κτίρια αυτά χρησιμοποιήθηκαν στη συνέχεια ως πρόσκαιρο παράρτημα του Στρατιωτικού Νοσοκομείου και στη συνέχεια με τις κατάλληλες μετατροπές στέγασαν το Α' Στρατιωτικό Νοσοκομείο από το 1912 έως το 1944. Κομμάτι της ιστορίας μας αποτελεί τον συνδετήριο κρίκο μεταξύ του Ναυτικού Νοσοκομείου και του ΝΙΜΤΣ που εύκολα μπορεί να αξιοποιηθεί, έτσι ώστε να διατηρηθεί το πράσινο και η χαμηλή δόμηση στην περιοχή.

Ποιος υπογράφει την αλλαγή σε πλατεία, πεζοδρόμια στο Κολωνάκι;

Γιατί άραγε έπρεπε να ξηλωθούν τα μαρμάρινα πεζοδρόμια στους δρόμους του Κολωνακίου και να μπουν κι εκεί αυτές οι μικρές κόκκινες πλάκες από τσιμέντο; Αυτές που είχαμε πρωτοδεί επί δημαρχίας Αβραμόπουλου και που έχουν ήδη σε πολλά σημεία καταστραφεί, αποδεικνύοντας ότι η αντοχή τους δεν ήταν και τόσο σπουδαία;

Και πιο πέρα η πλατεία Κολωνακίου αναμοφώνεται. Τι πρόκειται να πραγματοποιηθεί εκεί; Ήδη άρχισα να διαβάζω άρθρα και επιστολές. Ας ελπίσουμε όχι μία νέα Ομόνοια. Κυρίως ό,τι γίνει, ας γίνει όπως το σχεδίασε η ομάδα των αρχιτεκτόνων που το μελέτησε και όχι αυτό που πραγματοποιήθηκε στην Ομόνοια που σε τίποτα δεν θυμίζει η πλατεία το προτεινόμενο σχέδιο των δημιουργών της. Όμως αλήθεια γιατί πρέπει να αλλάξουμε κάθε πλατεία χωρίς καμία ουσιαστική αιτία; Γιατί να μη διατηρούμε την ιστορική μνήμη, κάτι που όλη η Ευρώπη κάνει όταν δεν υπάρχει ιδιαίτερος λόγος για τη μετατροπή της;

Κατηφορίζοντας προσπαθώ να διασχίσω με δυσκολία τις οδούς Βουκουρεστίου και Βαλαωρίτου. Όλη η παλαιά πλακόστρωση των πεζοδρόμων από σχιστόπλακες άνετη και καλαίσθητη κατά τη γνώμη μου που μόλις πριν από λίγα χρόνια παραδόθηκε στο κοινό, έχει τώρα καταστραφεί και αντικατασταθεί από νέα. Προχθές μάλιστα προσπαθούσαν να στηρίξουν εκεί στη διασταύρωση ένα ψηλόλιγνο φοινίκα που δεν εννοούσε να συνεργαστεί! Δεν ξέρω τι απέγινε στη συνέχεια. Χαζέψα για λίγο τη νέα πλακόστρωση: μαρμαρένιες πλάκες κάτω από τα καφενεία της Βαλαωρίτου, πορεία στη Βουκουρεστίου. Δεν ξέρω πώς θα είναι το τελικό αποτέλεσμα. Όμως ήταν άραγε ανάγκη να ξεοδευτούν τόσα χρήματα για να αλλάξει κάτι που υπήρχε.

ΜΑΡΩ ΚΑΡΔΑΜΙΤΣΗ - ΑΔΑΜΗ
Αρχιτέκτων

Tia
Elphyn

αρχιτέκτονες

Περιοδικό του ΣΑΔΑΣ-ΠΕΑ | τεύχος 45 – περίοδος Β | Ιούλιος/Αύγουστος 2004

Θέματα επικαιρότητας

PORT
PAYE
HELLAS

ΕΛΤΑ

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ - ΑΡΙΘ. ΑΔ. 929/95 ΚΔΔ
ΒΡΥΣΑΚΙΟΥ 15 & ΚΛΑΔΟΥ - 105 65 ΑΘΗΝΑ

Το ξενοδοχείο της εκκλησίας θα ήταν ολυμπιακό έργο;

Ελισάβετ Ηλιοπούλου, αρχιτέκτων

Σύμφωνα με βάσιμες πληροφορίες, τις ημέρες αυτές κρίνεται η τύχη και το μέλλον των ιστορικών κτιρίων και του χώρου του παλιού νοσοκομείου στην οδό Δεινοκράτους, ιδιοκτησίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, καθώς η απόφαση για την κατεδάφισή τους βρίσκεται στην τελική της ευθεία για υπογραφή από τον Υπουργό Πολιτισμού.

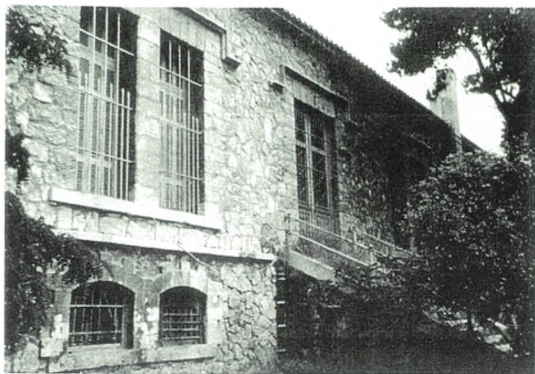
Παρά το γεγονός ότι εδώ και 20 χρόνια διεξάγεται ένας αγώνας κήρυξης των κτιρίων αυτών ως διατηρητέων μνημείων και ενώ και η 1η Εφορεία Νεωτέρων Μνημείων και η Διεύθυνση Λαϊκού Πολιτισμού, Τμήμα Νεωτέρων Μνημείων του ΥΠ.ΠΟ., έχουν εισηγηθεί το χαρακτηρισμό του κτιριακού συνόλου ως διατηρητέου, το Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων, στη συνέλευσή του στις 30 Ιανουαρίου 2003 αποφάσισε, με «ιδιαιτέρη φροντίδα», να... διαφυλάξει την ιδιοκτησία της Εκκλησίας διατηρώντας ένα «δείγμα» τρεισήμισι κτιρίων εκ των οποίων μόνο το μισό κτίριο βρίσκεται στο χώρο της ιδιοκτησίας της, καθώς τα υπόλοιπα τρία είναι ρυμοτομούμενα. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι η απόφαση αυτή ελήφθη με ισοψηφία, δηλαδή με 7 ψήφους υπέρ της διάσωσης

του συνόλου και 7 κατά, αλλά με τη διπλή, σε ισχύ, ψήφο της Γενικής Γραμματέως κας Λ. Μενδώνη η οποία ψήφισε κατά της διάσωσης του συνόλου.

Σχετικά με την άδικη αυτή απόφαση του Συμβουλίου, η Ελληνική Εταιρεία για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς, σε επιστολή της προς τον τότε Υπουργό Πολιτισμού, αναφέρει χαρακτηριστικά ότι «είναι μία απόφαση διχασμένη και αμήχανη. Αμήχανη γιατί είναι φανερό ότι αποσκοπεί να ικανοποιήσει το αίτημα της Εκκλησίας, διασώζοντας κάπως και τα προσχήματα. Όμως τα προσχήματα δεν διασώζονται με τη θλιβερή παρουσία στο χώρο τρεισήμισι από τα ιστορικά κτίρια που μόνον ως υπόμνηση της βάρβαρης πράξης θα μπορούν να ενεργούν. Και δεν σώζονται καν τα προσχήματα, αφού η αξία του κτιριακού συγκροτήματος της Δεινοκράτους έγκειται, κατά κύριο λόγο, στη σημασία του ως αρχιτεκτονικού συνόλου, που ως τέτοιο προστατεύεται από το Νόμο 3028 για την Προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς και από τη Σύμβαση της Γρανάδας (Ν. 2039/1992)».

κάτω: Αεροφωτογραφία. Τα παλιά, πέτρινα κτίρια του νοσοκομείου, κάτω δεξιά, περιβάλλονται από το ΝΙΜΤΣ, τα διατηρητέα κτίρια του Πάρκου Ελευθερίας, την επέκταση του Μεγάρου Μουσικής και το Ναυτικό Νοσοκομείο

πάνω: Το Κτίριο 4. Το σχήμα των παραθύρων του υπογείου είναι χαμαλού τύπου τοξοτές καμάρες, περιβαλλόμενες από λίθινα διακοσμητικά περιθώρια

μέση πάνω: Το Κτίριο 5, διώροφο, νεοκλασσικής τεχνοτροπίας. Λειτουργούσε ως Διεύθυνση του παλιού νοσοκομείου

μέση κάτω: Τα Κτίρια 5, 4 και 10. Τα Κτίρια 4 και 10 έχουν ανακαινισθεί και χρησιμοποιούνται σήμερα από το Εκκλησιαστικό Γυμνάσιο και Λύκειο

Από την εν γένει συνεκτίμηση των στοιχείων της ιστορικής και αισθητικής αξίας του πρώην 4οι Στρατιωτικού Νοσοκομείου, θεωρείται επιβεβλημένος ο χαρακτηρισμός τόσο των κτιρίων αυτών όσο και του περιβάλλοντος χώρου ως διατηρητέων, όπως έγινε κατά το πρόσφατο παρελθόν (1997) και με τα παρακείμενα κτίρια του Πάρκου Ελευθερίας με τα οποία αποτελεί ενιαίο σύνολο από πλευράς κλίμακας, αρχιτεκτονικής μορφής, τρόπου κατασκευής, εποχής, χρήσης και φυσικού περιβάλλοντος.

Υπέρ της διάσωσης του χώρου ως συνόλου με όλα τα ιστορικά κτίσματα έχουν ταχθεί πάμπολλοι φορείς, οργανισμοί κ.λπ.:

– Η Σχολή Αρχιτεκτόνων του Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου η οποία σε επιστολή της προς το ΥΠ.ΠΟ. αναφέρει ότι «...στην περίπτωση του συγκροτήματος του 4οι Στρατιωτικού Νοσοκομείου, τόσο η συνιστώσα της ιστορικής αξίας όσο και οι επιμέρους καλλιτεχνικές ποιότητες (ανά κτίριο φυσικά), όχι μόνο εντάσσονται στην αναγκαία στάθμη κριτικής αξιολόγησης για τη διατήρηση των αρχιτεκτονημάτων, αλλά του προσδίδουν ένα ουσιαστικό εννοιολογικό υπόβαθρο απολύτως συναφές προς μια θετική απόφαση για την κήρυξη του συνόλου».

– Ο Οργανισμός Ρυθμιστικού Σχεδίου και Προστασίας Περιβάλλοντος Αθήνας (Ο.Ρ.Σ.Α.) ο οποίος αναφέρει ότι για τον συγκεκριμένο χώρο προβλέπονται οι χρήσεις που αναφέρονται στο Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο Αθήνας, δηλαδή, κοινόχρηστο πράσινο και πολιτιστικές και εκπαιδευτικές χρήσεις «ενώ για τα κτίρια προτείνεται η διατήρησή τους και με χρήση πολιτιστική – εκπαιδευτική».

– Η Ελληνική Εταιρεία για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς

– ICOMOS (το Ελληνικό Τμήμα του Διεθνούς Συμβουλίου Μνημείων και Τοποθεσιών) το οποίο «ζητά την κήρυξη των εν λόγω κτιρίων και του περιβάλλοντος χώρου ως διατηρητέων...».

– Ο εκπρόσωπος του Συλλόγου Αρχιτεκτόνων (ΣΑΔΑΣ) κος Νίκος Σιαπκίδης σε έκθεσή του αναφέρει σχετικά ότι «βάσει της αρχής της κατ'οικονομίαν επαναχρήσεως υφισταμένων κτιρίων ή κελυφών, θα έπρεπε να ερευνηθεί εκ μέρους της Εκκλησίας το ενδεχόμενο να εντάξει και άλλες λειτουργίες εις τα υφιστάμενα κτίρια...».

– Σύλλογος Ελλήνων Πολεοδόμων και Χωροτακτών (ΣΕΠΟΧ)

– Πολεοδομική Μελέτη Χρήσεων Γης του Δήμου Αθηναίων όπου αναφέρεται ότι «...Τα κτίρια με τον περιβάλλοντα χώρο τους δημιουργούν ένα μοναδικό για το κέντρο της Αθήνας πολεοδο-

μικό σύνολο. Η καταστροφή του και η διατάραξη της αρμονικής σχέσης κτιριακού πλούτου και περιβάλλοντος θα ήταν τεράστιο λάθος για την πρωτεύουσα του κράτους. Τα κτίρια πρέπει να αναδειχθούν αποκτώντας κοινωφελείς χρήσεις και ειδικότερα αυτές που προβλέπονται για το χώρο από το θεσμοθετημένο Γ.Π.Σ.».

– Σχολάρχης Ενιαίου Εκκλησιαστικού Λυκείου Πρωτ. Βασίλειος Βολουδάκης ο οποίος σε επιστολή του (21.8.2001) προς την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος αναφέρει μεταξύ άλλων: «Ταπεινώς φρονούμεν ότι υπό την δελεαστικήν πρότασιν της Οικονομικής Υπηρεσίας της Εκκλησίας περί αξιοποιήσεως του οικοπέδου της οδού Δεινοκράτους δια της κατασκευής Ξενοδοχειακής Μονάδος ελαχιστοποιήθησαν εις τα όμματα των Σεβασμιότατων Αγίων Συνοδικών Αρχιερέων τα προβλήματα τα οποία αυτή η πρότασις συνεπάγεται. Προβλήματα ποιμαντικής και ηθικής τάξεως, καθ' όσον δεν είναι αρμοδιότης της Εκκλησίας η συνδρομή της Ολυμπιάδος του 2004, ούτε η εξυπηρέτησις της επεκτατικής διαθέσεως του παρακειμένου Μεγάρου Μουσικής το οποίο από πολλών ετών ορέγεται τον χώρον...»

– Δημοσιεύματα των Κων. Μ. Πλωρίτη, Αντ. Καρκαγιάννη, Ν. Βατόπουλου και άλλων

– Ωριαίο αφιέρωμα της ιστορικής κας Μαριάννας Κορομπλά στο πρόγραμμά της στο ραδιόφωνο της ΕΡΤ

– Επίσης, υπέρ της διάσωσης του συνόλου τοποθετήθηκαν οι εκ των παρευρεθέντων στη συνεδρίαση του Συμβουλίου καθηγητές, επιστήμονες και καλλιτέχνες κος Γ. Λάββας, κα Ε. Μακρή, κα Ν. Ζαμενοπούλου, κος Γρ. Ριζόπουλος, κος Δ. Ζιρώ, κος Εμμ. Μπίρης και κα Αγγ. Καστανά.

– Πλήθος επιστολών διαμαρτυρίας προς τις εφημερίδες επιστημόνων και απλών πολιτών από διάφορες περιοχές.

– Πάμπολλα θετικά δημοσιεύματα σχεδόν σε όλες τις εφημερίδες.

Η κατεδάφιση ενός μεγάλου μέρους του συνόλου του παλιού νοσοκομείου την οποία αποφάσισε το Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων και την οποία καλείται να υπογράψει ο Υπουργός Πολιτισμού, θα έχει ως συνέπεια την καταστροφή του ίδιου του συνόλου ως αυτοτελούς οντότητας, την περαιτέρω καταστροφή της αρχιτεκτονικής κλίμακας και της οικολογικής ισορροπίας και τον αφανισμό ενός από τους ελάχιστους πλέον εναπομείναντες χώρους πράσινου αυτής της πολύπαθης πόλης. Ο κος Βενιζέλος δεν υπέγραψε την γνωμοδότηση του Συμβουλίου. Τι σχεδιάζει άραγε να πράξει ο νυν Υπουργός Πολιτισμού;